E. YAROSLAVSKİ
L. SLEPOV
A. KRAYEVSKİ

KOMÜNİST ENTERNASYONAL'DE KADRO SORUNU ÜZERİNE

inter
yayınları

KOMİNTERN'DE KADRO SORUNU ÜZERİNE

E. YAROSLAVSKİ

KOMÜNİST ENTERNASYONAL'DE KADRO SORUNU ÜZERİNE

Bu kitap Parti Yayınevi - Moskova 1935 baskısının Almanca çevirisinden Türkçeye çevrilmiştir.

Birinci Basım : Şubat 1997

Dizgi : Dönüşüm (0212) 244 29 97
Baskı : Yaylacık Matbaası
Kapak : İnter Grafik-Tasarım
Kapak Baskı : Yaylacık Matbaası

ISBN 975 - 7349 -59 - 3

İNTER YAYINLARI
Ankara Cd. 31
Fahrettin Kerim Gökay Vakfı İşhanı
No: 31, Kat: 4/51
Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel: (0212) 519 16 16

E. YAROSLAVSKİ

KOMÜNİST ENTERNASYONAL'DE KADRO SORUNU ÜZERİNE

Derleyen ve Çeviren: **İsmail YARKIN**

İÇİNDEKİLER

E. Yaroslavski
PARTİ KOMÜNİSTTEN NE İSTİYOR?

I— **Komünist Partisi Nedir** 13
II— **Bolşevik Parti'nin Temelleri** 21
III— **SBKP(B)'nin Ana Özellikleri** 30
IV— **Komünist, Parti Programını Bilmek Zorundadır** 41
V— **Parti Örgütünün İnşası ve SBKP(B) Tüzüğü** 45
VI— **Her Komünist, Marksist-Leninist Eğitimi İçin Çaba Göstermelidir** 57
VII— **Parti ve Sovyet Disiplini Üzerine** 66
VIII— **Oportünizme Karşı İki Cepheli Mücadelede Parti** 79
VI— **Özel Yaşamında ve Toplumsal Çalışmasında Parti Komünistten Ne İstiyor?** 94
X— **Komünistin Enternasyonal Eğitimi** 109

EK

Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tüzüğü 123
I- Parti Üyeleri ve Yükümlülükleri 124
II- Parti Adayları 127
III- Sempatizan Grupları 128
IV- Parti'nin Örgütsel Yapısı 129
V- Merkezi Parti Örgütleri 131
VI- Parti'nin Mıntıka, Alan ve Cumhuriyet Parti Örgütleri 134
VII- Parti'nin Şehir ve Çevre Örgütleri (Kır ve Kent Örgütleri) 135

VIII-Temel Parti Örgütleri....136
IX- Kızıl Ordu'daki Parti Örgütleri....138
X- Partidışı Örgütlerdeki Parti Grupları....139
XI- Partiiçi Demokrasi ve Parti Disiplini....139
XII- Parti'nin Para Araçları....141

L. Slepov
KADROLARIN SEÇİMİ TEŞVİK VE DAĞILIMI....145-204
Ekim Devrimi Öncesi Dönemde Kadro Sorunu....147
Ekim Devrimi'nden Sonra Kadro Sorunu....149
Kadroların Seçimi, Teşviki ve Dağılımının Temel İlkeleri....159
Kadroların İncelenmesi....168
Kadro Yedekleri ve Çalışma Arkadaşları Nomenklaturu....173
İktisadi kuruluşlarda Kadro Çalışması....176
Kadroların İdeolojik Teorik Eğitimi....179
Bolşevik İlkelere Bağlılık....183
Doğruluk ve Dürüstlük....187
Eksikliklere Karşı Uzlaşmazlık....190
Çalışmada Yüksek Talepler....192
İnisiyatif ve İşi Sonuna Kadar Götürme Yeteneği....195
Akılcılık ve Parti Fonksiyonerinin Operatif Karakteri....199
Öngörü Yeteneği....200
İnsanları Anlamak....201

Komünist Enternasyonal
LENİNCİ-STALİNCİ KADROLAR İÇİN....207

A. Krayevski
KADRO SİYASETİNİN BAZI SORUNLARI ÜZERİNE....227

ÖNSÖZ

Okuyucuya!

Bu derlemede, Komünist partilerin kadrolarının yetiştirilmesi ve gelişmesi sorunu hakkında, Komünist Enternasyonal ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi/Bolşevik'in (SBKP/B) bazı yazılarını çevirerek bir araya getirdim. Bu yazıların tümünün çıkış noktası, Marksizm-Leninizmin ustalarının ve Mao Zedung, Clara Zetkin ve Dimitrov gibi Komünist önderlerin bilinen ilkeleridir. Önsözün sonunda okuyucunun kadro sorununda bakması gereken bazı diğer belgelerin de dökümünü yapacağım.

Dünya Komünist Hareketinin tanınan ve Türkçeye çevrilip yayınlanmış olan yazılarına ek olarak bu yazıları tercüme edip geniş kamuoyuna sunmamızı gerektiren şey nedir?

Öyle düşünüyorum ki, bu derlemede sunduğum yazılarda, kadroların yetiştirilmesi, seçimi ve gelişmesi hakkında birçok sorun somut pratik sorunlarla bağ içinde ele alınıp tartışılmaktadır. Böyle bir tartışma, sorunun daha iyi kavranmasına hizmet etmektedir.

Bu yazılar okunurken, kuşkusuz, bugünkü sorunlara ve sorulara cevap ararken yanlış genellemeler yapmamaya ve yine bu deneyimleri şematik biçimde aktarmamaya dikkat etmek gerekiyor. Özellikle gözönünde tutulması gereken şey, yazıların önemli bir bölümünde, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşası bağlamında kadro sorununun tartışıldığı gerçeğidir.

Diğer yandan da ama, örneğin Yaroslavski'nin „Parti Komünistten Ne İstiyor?„ yazısında, iktidarı ele geçirmeden önce ve sonra Komünist Partisi'nin Komünistlerden neleri talep ettiği ikna edici biçimde ortaya konurken, kadrolardan her zaman için geçerli olan temel taleplerin neler olduğu da ortaya konmaktadır.

Ülkemizdeki devrimci harekette, bugün işçi sınıfı hareketi içinde öncelikle komünist çalışmanın her yönlü eğitilmiş kadroları, ajitatörleri, propagandacıları ve örgütçüleri büyük bir eksikliktir. Komünist kadro çalışmasında, süreklilik hemen hemen yoktur. Genç devrimciler, dalgalar halinde devrimci örgütlere alınıyor, ancak aynı hızla çok sayıda insan kaybediliyor. Komünist hareketin öncelikli görevi, uzun süreli siyasi çalışmaya uygun olan kadrolar yetiştirmektir. Burada önemli olan, kadro eğitimindeki yanlış çizgilere karşı, öncelikle pratikte Marksist-Leninist ilkeleri ortaya koymaktır.

Bu yanlış çizgilerden birisi, en iyi kadroların şehitler olduğunu söyleyen çizgidir. Bu çizgi, sınıf mücadelesinde "şehit" düşmeyi komünist erdemlerin en büyüğü olarak görmekte ve böyle bir yanlış kahramanlaştırmayla, işçi sınıfı içindeki sistemli ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmasından çok uzak olan bir politika yürütmektedir. Bu çizgi, komünist kadroların toplumsal mücadelenin her alanında kitlelere örnek ve önder olmaları gerektiğini ve sınıf mücadelesinin tayin edici öneminin Komünist Partisi önderliğindeki devrim olduğunu unutmaktadır. Kendi yaşamını feda edecek kadar mücadeleye hazır olmak, komünist kadro olmanın ölçülerinden biridir, ama kesinlikle tek ve tayin edici olanı değildir. Polis karşısında direnç ve ifade vermeme, egemen sınıfların baskı politikasına karşı siyasi mücadele içinde emekçi kitlelere doğru önderlik etme, en ileri kadın ve erkek işçileri komünist örgüte kazandırma ve hareketin kadrolarını yetiştirme, devrimin temel sorunlarını yanıtlamayı, işçi ve emekçi kitlelere kurtuluş yolunu göstermeyi sağlayan Marksizm-Leninizm biliminin temel eğitimini yapmak da aynı derecede önemlidir.

Komünist kadroların diğer bir özelliği, kitlelerden kopuk olarak öncü çatışmaları yürütmemek, tam tersine kitlelerin bir parçası olarak onların hareketinin önderi olmak ve mücadeleleri sosyalist bilinç düzeyine yükseltmektir.

Derlemedeki yazılarda, devrimcilerin, sözüyle eyleminin uyum içinde olması durumunda komünist kadrolar haline gelebileceği vurgulanmaktadır, yani kadromun her zaman ve her yerde, ister zindanda, ister fabrikada, ister dernekte ve isterse de evde olsun, hareketin komünist hedeflerinin bir örneği olması gerekir. Örnek olmak kitlelerin üstünde durmak, ulaşılmaz olmak ve onlar tarafından tapınılmak değil-

dir. Tam tersine, örnek olmak demek, mücadeleci sınıfın çıkarlarını alçakgönüllü, ilkelere bağlı ve özeleştirisel bir şekilde, hayatın ve mücadelenin her alanında herşeyin üzerinde tutmaktır. Bu, kadroların manastır papazları gibi yaşamaları, onların özel bir yaşamı olmaması gerektiği gibi bir anlama da gelmez. Kadrolar burada da özel yaşantılarıyla, kişisel ihtiyaçların inkârının değil, bunların bilinçli bir şekilde siyasi ihtiyaçlara tabi tutulmasının, komünist kadroyu belirlediğini kanıtlamak zorundadırlar.

Komünist örgütlenmeyi inşa etmek, komünist kadroları yetiştirmek, bugünkü koşullar altında, aynı zamanda bükülmez bir disipline sahip gerçek bolşevik örgütçüler olmayı komünist kadrolardan talep etmektedir. İyi donanmış düşmanın karşısında, bilinçli disiplinin önemli bir ölçek olduğu, çelikten, yüzde yüz güvenilir bir örgütün geliştirilmesi zorunludur. Bu, aynı zamanda kör disiplini, herhangi bir kararın kör uygulayıcısı olmayı dışlar. Bu, bütün parti tartışmalarının kullanılması yoluyla partinin çizgisini ve politikasını ortaklaşa geliştirmek, özgür tartışma içinde alınan kararları, hedefleri açık bir şekilde pratiğe uygulamak ve yapılan iş temelinde bu çizginin özeleştirisel bir şekilde gözden geçirilmesi anlamına gelir. Bu da demokratik merkeziyetçilik temelinde alınan kararların pratiğe geçirilmesinde bolşevik disiplinin önemli bir rol oynadığı anlamına gelir.

Örgüt, mücadele içinde sınıf düşmanına karşı tek bir ses, tek bir yumruk halinde durmalıdır. Bu da ancak disiplinli ve kendilerini Marksizm-Leninizme göre yönlendiren kadroların, bu görevi yaşamlarını ortaya koyarak yerine getirmeleriyle sağlanabilir.

Bizim kılavuzumuz, Lenin'in "NE YAPMALI?"daki şu öngörüsü olmalıdır:

"Bir avuç insan, birbirimizin elini sımsıkı tutmuş halde, sarp bir yolda, uçurumun kenarında yürüyoruz. Her taraftan düşmanlarca sarılmışız ve yolumuza neredeyse devamlı düşman ateşi altında devam etmek zorundayız. Özgürce almış olduğumuz kararla, tam da düşmanlara karşı savaşmak için birleştik, ayrı bir grup olarak birleştiğimizden, uzlaşma yerine savaşmayı seçtiğimizden ötürü sakinleri baştan beri bize öfkelenen yanı başımızdaki bataklığa saplanmak için değil. Ve şimdi aramızdan bazıları bağırmaya başlıyor: Gelin bataklığa gidelim! Kendilerini utandırdığımızda ise şöyle yanıt veriyorlar: Ne geri insan-

larsınız! Sizi daha iyi bir yola çağırma hakkımızı reddetmekten utanmıyor musunuz! Evet, baylar, sadece çağırmakta değil, istediğiniz yere, hatta bataklığa bile gitmekte özgürsünüz; hatta biz, sizin gerçek yerinizin tam da bataklık olduğunu düşünüyoruz, ve eğer siz oraya yerleşmek istiyorsanız, size bütün gücümüzle yardım etmeye hazırız. Yeter ki elimizi bırakın, bize sarılmayın ve yüce özgürlük sözcüğünü kirletmeyin, çünkü biz de istediğimiz yere gitmekte 'özgür'üz, sadece bataklığa karşı değil, bataklığa yönelenlere karşı da mücadele etmekte özgürüz!" (Lenin, "Ne Yapmalı?", Sayfa 14-15, İnter Yayınları)

***

Kadro sorunu, komünistler tarafından değişik sorunlar tartışılırken de ele alınmaktadır, ki bu doğaldır da. Çünkü kadro sorunu, örgüt, örgütlenme ve bu örgütün sınıf mücadelesinde andaki görevlerine ve bu görevlerin çözümü sorununa sıkı sıkıya bağlı bir sorundur. Bu yüzden de, okuyucu kadro sorununu incelerken, en azından şu kitap ve yazıları da gözönünde tutmalı ve incelemelidir:

Lenin: "Ne Yapmalı?", "Bir Adım İleri, İki Adım Geri", —İnter Yayınları.

Stalin: "SBKP(B) XVII. ve XVIII. Parti Kongre Raporları", "SBKP(B)'deki Sağ Sapma Üzerine", —İnter Yayınları.

Lenin ve Stalin: "Örgütlenme Üzerine, Tüzükler", —İnter Yayınları.

Dimitrov: "İşçi Sınıfı ve Faşizm" (Komünist Enternasyonal'in VII. Kongresi'ne rapor ve kapayış konuşması), —İnter Yayınları.

Komintern: "3. Enternasyonal'de Örgütlenme Sorunu", —Dönüşüm Yayınları.

"Parti Örgütlenmesinin İlkeleri", —1 Mayıs Yayınları

Mao Zedung: "Önderlik Yöntemlerine İlişkin Bazı Meseleler", Seçme Eserler, Cilt 3, sayfa 128-134, —Halk Yayınları.

"Parti Komitelerinin Çalışma Yöntemleri", Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt 4, sayfa 356-361, —Kaynak Yayınları.

İbrahim Kaypakkaya: "10. Şafak Revizyonistleri, Kadro Politikasında da Sağ Bir Çizgi İzliyor", Seçme Yazılar, sayfa 357-358, —Ocak Yayınları.

İ. Yarkın
25 Aralık 1996

E. YAROSLAVSKİ

PARTİ KOMÜNİSTTEN NE İSTİYOR?

Özgün adı:
E. Jaroslawski,
"Was fordert die Partei vom Kommunisten",
Verlagsgenossenschaft Ausländischer Arbeiter
in der UdSSR / Moskau–Leningrad 1936.

I

KOMÜNİST PARTİSİ NEDİR?

1847 yılında, Marx ve Engels tarafından ilk komünist partisi, "Komünistler Birliği" kuruldu. 1848 yılının Şubat ayında, Marx ve Engels'in kaleme aldığı "Komünist Parti Manifestosu" yayınlandı.

"Komünist Manifesto", işçi sınıfı mücadelesinin hedeflerini ve görevlerini, bu mücadelenin yollarını ortaya koymakta ve işçi sınıfının çağdaş toplumun diğer sınıflarıyla ilişkilerinin ne olduğunu anlatmaktadır. İşçi sınıfının en ileri ve en devrimci sınıf olarak önemini ve rolünü açıklamaktadır. "Komünist Manifesto", işçi sınıfının neden kendi Partisini, komünist partiyi yaratması gerektiğini açıklamaktadır.

İşçi sınıfı, kapitalistler sınıfına karşı örgütlü bir mücadele yürütmek zorundadır. İşçiler, başlangıçta bu mücadeleyi, parça parça, belirli meslek dallarında, belirli atölyelerde sürdürmektedirler. Daha mücadelenin başına geçme yeteneğine sahip örgütleri yoktur. İşçilerin mücadelesi, gelişme içinde ***tüm işletmelerin,*** tüm üretim dallarının mücadelesine dönüşür. Bu mücadele, dokumacıların, maden işçilerinin, metal işçilerinin vs. grevleri

biçiminde yürütülür. Mücadele genişler ve büyük ve daha büyük alanları kapsar.

Ama işçi sınıfı kendi politik örgütüne, kendi Partisine sahip olmadan, işçilerin tek tek fabrikalardaki, tek tek üretim dallarındaki, tek tek bölgelerdeki tek tek protestolarını bir bütün haline getirme mücadelesini örgütleyemez. Bu, ileri işçileri, fabrika sahipleri, kapitalistler üstünde kesin zafer için, ***yalnızca tek tek fabrika sahiplerine karşı değil, işçi sınıfının bir bütün olarak tüm kapitalistler sınıfına karşı mücadelesinin zorunlu olduğu*** düşüncesine götürür.

İleri işçiler, proletaryanın sınıf örgütünün en yüksek biçimi olarak bağımsız bir işçi Partisinin örgütlenmesi zorunluluğunu görürler.

Marx ve Engels, ileri işçilerle birlikte Almanya'da işçi sınıfının böyle bir Partisini, ilk komünist partisini kurarlar.

Komünistleri diğer Partilerden ayıran şey nedir?

Marx ve Engels, "Komünist Manifesto"da buna şu yanıtı vermektedirler?

> "Komünistler, öteki proleter Partilerinden yalnızca şunlarla ayrılırlar: Bir yandan ülke proleterlerinin çeşitli ulusal savaşımlarında, milliyetten bağımsız, tüm proletaryanın ortak çıkarlarını vurgular ve bunları öne çıkarırlar. Diğer yandan işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaşımının geçtiği çeşitli gelişme aşamalarında, her zaman, tüm hareketin çıkarlarını temsil ederler.
>
> Komünistler, demek ki, pratik olarak, bütün ülkelerin işçi Partilerinin en kararlı, daima ileri itici kesimidirler; teorik olarak, proletaryanın diğer kitlesinden önce hareket hattını, koşulları, ve proleter hareketin genel sonuçlarını kavrama üstünlüğüne sahiptirler."*

---

* *"Komünist Partisi Manifestosu", s. 120, —Dönüşüm Yayınları.*

Marx ve Engels tarafından kurulan "Komünistler Birliği", uluslararası bir işçi Partisinin yaratılmasının örneğiydi.

Aynı şekilde, Marx ve Engels tarafından 1864 yılında örgütlenen I. Enternasyonal, ya da diğer ismiyle "Uluslararası İşçi Birliği" de böyle bir uluslararası işçi Partisiydi.

I. Enternasyonal, Marx ve Engels'in önderliği altında, onyıllar boyunca komünist işçi hareketinin çok çeşitli alanlardaki muazzam deneyimlerini toparladı ve işledi: politik grevlerdeki deneyimler, ayaklanmaların deneyimi (1848), Paris Komünü deneyimi (1871), parlamenter mücadele deneyimi, sendika hareketinin deneyimi. O, hem yasal, yani açık; ve hem de yasadışı, yani yeraltında çalışmak zorundaydı. Marx ve Engels, proletaryaya en güçlü silahı verdiler: kitleleri sardığında en büyük devrimci güç haline gelen ve bu kitlelere yalnızca sınıflararası ilişkiyi, insanların arasındaki ilişkiyi anlamayı öğretmekle kalmayıp, aynı zamanda bu ilişkilerin hangi yollarla ve hangi yönde değiştirilebileceğini ve değiştirilmesi gerektiğini öğreten öğretiyi, bilimsel sosyalizmi verdiler.

Ama I. Enternasyonal'in, "Uluslararası İşçi Birliği"nin içine, hareketi engelleyen ve onu yanlış bir yola çeken çok sayıda küçük-burjuva unsur, anarşistler ve diğerleri sızdı: Anarşistler, küçük-burjuvazinin düşüncelerini ve çıkarlarını dile getirdiler, proletaryanın değil. Bunlar, I. Enternasyonal'i bölünmeye götürdüler. I. Enternasyonal, geçen yüzyılın yetmişli yıllarında dağıldı.

1889 yılında, faaliyetinin ilk dönemlerinde Marksizmin yayılması ve geniş kitlelerin işçi Partilerine kazanılması için çok şeyler yapan II. Enternasyonal kuruldu. ***Ama II. Enternasyonal'in önderlerinin çoğunluğu, oportünizm yolunu, yani işçi Partilerinin faaliyetlerinin burjuva toplumun çerçevesine ve çıkarlarına uydurulması yolunu seçtiler.***

"Bir yanda Marx ve Engels ile öte yanda Lenin arasında, II. Enternasyonal oportünizminin tek başına egemen olduğu tüm bir dönem vardır... "*

Oportünistler, burjuvazinin çıkarları doğrultusunda Marx ve Engels'in devrimci öğretisini tahrif ettiler. Bunlar, Partilerinin faaliyetlerini yalnızca yasal koşullara uydurdular ve burjuva yasallığının çerçevesini aşan her mücadeleye karşı çıktılar.

Marx ve Engels'in burjuvazinin devrilmesi yoluyla iktidarın şiddet yoluyla ele geçirilmesi üzerine devrimci öğretisinin propagandasını yapmak yerine, işçi sınıfını, onyıllar boyunca proletarya diktatörlüğüne gereksiniminin olmadığı, sosyalizme barışçıl yoldan —burjuva parlamentolarda çoğunluğu ele geçirerek, yalnızca oy vererek ve barışçıl propaganda ile— ulaşılabileceği gevezeliğine boğarak uyuttular.

1903 yılında Rusya'da Bolşevik Partisi örgütlendi. Bu, Lenin tarafından örgütlendi. Lenin'in öğretisi, Leninizm, Marx ve Engels'in öğretisinin yeni tarihsel gelişme döneminde, kapitalizmin son aşamasına —emperyalizm aşamasına— girdiği dönemdeki devamı ve geliştirilmesidir. Emperyalizmin tam da kapitalizmin tüm çelişkilerinin son derece keskinleştiği, işçi sınıfının, köylülüğün ve sömürge ve yarı-sömürgelerin emekçi kitlelerinin emperyalist boyunduruğa karşı mücadelesinin güçlendiği bu dönemde, proletarya diktatörlüğünün zaferi sorunu gündeme gelir. Leninizm, tam da bu işçi sınıfının proletarya diktatörlüğü uğruna mücadelesi döneminde, emperyalist savaşlar ve proleter devrimleri döneminde büyüdü ve gelişti. Bundan dolayı Stalin yoldaş şunu söylemektedir:

"Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimi çağının Marksizmidir. Daha tam söylemek gerekirse: Leninizm, genel

* *Stalin, "Leninizmin Temelleri Üzerine", Eserler, Cilt 6, s. 79, —İnter Yayınları.*

olarak proleter devrimin teorisi ve taktiği, özel olarak proletarya diktatörlüğünün teorisi ve taktiğidir."*

Komünist Partisi, önüne hangi hedefi koyar?

Bolşevik Partimiz, Marx ve Engels'in davasını, I. Enternasyonal'in davasını sürdürmektedir. Onun programı, faaliyetinin temeli, "Komünist Manifesto"da ortaya konan programın doğrudan devamı ve geliştirilmesidir. SBKP(B) programında şunları okuyoruz:

> "Proletaryayı büyük tarihsel misyonunu yerine getirmeye yetenekli kılmayı önüne görev olarak koyan uluslararası komünist partisi, proletaryayı bağımsız, tüm burjuva Partilere karşı duran bir Parti halinde örgütler, onun mücadelesinin bütün biçimlerini yönlendirir, sömürücülerin çıkarlarıyla sömürülenlerin çıkarları arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi ona teşhir eder ve gelecek sosyal devrimin tarihsel önemi ve zorunlu önkoşulları konusunda onu aydınlatır. Aynı zamanda, tüm diğer emekçi ve sömürülen kitlenin önünde, onların kapitalist toplumdaki ümitsiz durumlarını ve sermayenin boyunduruğundan kurtuluşlarının çıkarına sosyal devrimin zorunluluğunu ortaya serer. İşçi sınıfının Partisi, Komünist Partisi, emekçilerin ve sömürülen halkın tüm tabakalarını, bunlar proletaryanın bakış açısına sahip olduğu ölçüde, saflarına çağırır."**

Burada hangi tarihsel misyon, yani hangi politik görev kastedilmektedir? Kastedilen, ***işçi sınıfının devrimci mücadelede önder sınıf, yani onun hegemonu olması gerektiğidir.*** İşçi sınıfı, tüm emekçilerin, tüm köylülerin Çara ve çiftlik sahiplerine karşı mücadelesinde önderi olmak zorundadır; o, köy halkının yoksul tabakalarının başına geçmeli ve sosyalist devrimin zaferi için mücadele etmelidir; o, burjuvaziyi bastırmak, sosyalizm da-

---

* *a.g.e., s. 78. İtalikler benim—E.Y.*

** *Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Programı, s. 9. SSCB'deki Yabancı İşçiler Yayınevi Kooperatifi, Moskova-Leningrad 1935.*

vasını sonuna kadar sürdürmek, komünist toplumu yaratmak için kendi diktatörlüğünü kurmalı, kendi devletini yaratmalıdır. Proletaryanın büyük tarihsel görevi, bundan oluşmaktadır.

Komünist Enternasyonal, dünyanın tüm ülkelerinde proletaryanın öncülerini bağımsız politik Parti olarak örgütlemektedir. Bu Parti'nin üyesi olmak demek, büyük tarihsel görevi yerine getirmek, Komünist Partisi ile diğer bütün Partiler arasındaki farkın ne olduğunu herkese göstermeyi bilmek demektir; proletaryanın kapitalist toplumdaki sınıf mücadelesinin bütün biçimlerini yönlendirmeyi bilmek demektir; bütün kapitalist ülkelerde komünistlerin proletarya ve tüm sömürülenlerin çıkarlarıyla kapitalistlerin, çiftlik sahiplerinin ve tüm sömürücülerin çıkarları arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi göstermeyi bilmeleri demektir; bütün ülkelerde bir komünistin işçi sınıfının kurtuluşunun tek yolu olarak sosyalist devrimin önemini göstermeyi bilmesi demektir; bütün ülkelerde komünistlerin geniş emekçi kitlelerin başına geçip onlara iktidarı ele geçirme yolunda önderlik etmeyi bilmeleri demektir.

Komünist Partisi, muzaffer proletarya diktatörlüğü ülkesinde, sosyalizmi inşa eden ülkede hangi görevlerle karşı karşıya bulunmaktadır? Sovyetler Birliği'nde her Parti üyesi, yolumuzun sosyalizmin nihai zaferinin ***tek*** yolu olarak doğruluğunu göstermek ve kanıtlamak zorundadır. Komünist, işçilerin ve köylülerin geniş kitlesine bu yolda önderlik etmeyi bilmek zorundadır. O, sınıf düşmanını teşhir etmeyi ve dize getirmeyi bilmek zorundadır. Sosyalist inşa yolunda ortaya çıkan tüm zorluklara karşı mücadele etmeyi, bunları aşmayı bilmek zorundadır. Bütün bu alanlarda, güçlerini sakınmadan, savaşçıların ön saflarında yürümelidir.

Marx ve Engels, Komünist Partisi üyelerinden büyük ve ciddi taleplerde bulundular. Onlar, Parti'nin ***saflığını*** talep ettiler ve proletaryaya ve onun görevlerine yabancı olan kişilerin

Parti'nin saflarına sızmasına karşı mücadele ettiler. Proleter olmayan sınıflardan gelen diğer kişilerin de Parti'ye alınmasına izin verdiyseler de, bu kişilerin proleter olmayan burjuva düşünce tarzlarından amansızca kopmalarını ve proleter programı tamamıyla özümsemelerini talep ettiler. Marx ve Engels, Parti'nin niteliği pahasına çok sayıda Parti üyesi peşinde koşmaya karşıydılar. Her Parti üyesinden, faaliyet, mücadelede amansız bağlılık ve devrimin kahramanca savunulmasını talep ettiler. Kendileri, herşeyi Parti'nin davasına adayan örnek komünistlerdi. Biz Bolşevikleri, Lenin bu doğrultuda eğitti. Başında önderi Stalin yoldaşın bulunduğu Partimiz, bizi bu doğrultuda eğitmektedir.

Parti üyesi adı, her komüniste zorlu yükümlülükler yüklemektedir. İşçi sınıfının öncü birliğinin üyesi olarak komünist, partisiz kitleler önünde büyük bir sorumluluk taşır. Parti üyesi büyük ismini yüksekte ve saf tutmak, her komünistin yükümlülüğüdür. Stalin yoldaş şunları söyledi:

> "Biz komünistler, özel türden insanlarız. Biz özel bir maddeden biçimlendirilmişiz. Biz, büyük proleter stratejisyenin, Lenin yoldaşın ordusunu oluşturanlarız. Bu orduya mensup olmaktan daha büyük bir onur yoktur. Lenin yoldaşın kurucusu olduğu ve önderi olduğu Parti'nin üyesi olmaktan daha büyük bir ad yoktur. Bu Parti'nin üyesi olmak, herkesin harcı değildir. Bu Parti'nin üyeliğiyle bağlı olan zorlukları ve fırtınaları atlatmak, herkesin harcı değildir. İşçi sınıfının evlatları, zorluğun ve mücadelenin evlatları, anlatılamaz yoksunlukların ve yiğitçe çabaların evlatları — herşeyden önce bunlar, bu Parti'nin üyesi olmalıdırlar. Bundan dolayıdır ki, Leninistlerin Partisi, Komünist Partisi, kendisini aynı zamanda işçi sınıfı Partisi olarak adlandırmaktadır."*

SBKP(B)'nin XVII. Kongresi'nde, Partimizin işçi sınıfı,

* *Stalin, Eserler, C. 6, s. 56, —İnter Yayınları.*

onun komünizmin nihai zaferi uğruna mücadelesi için önemini aşağıdaki gibi belirleyen yeni bir Parti tüzüğü kabul edildi:

> "Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik), Komünist Enternasyonal Seksiyonu, Sovyetler Birliği proletaryasının örgütlü öncü birliğidir, onun sınıf örgütünün en yüksek biçimidir.
>
> Parti, proletarya diktatörlüğü uğruna, sosyalizmin zaferi uğruna mücadelede proletaryanın, emekçi köylülüğün ve tüm emekçi kitlelerin önderliğini gerçekleştirir.
>
> Parti, proletarya diktatörlüğünün bütün organlarını yönlendirir ve sosyalist toplumun başarılı inşasını güvence altına alır.
>
> Parti, bilinçli, sarsılmaz proleter disiplinle bir arada tutulan bütünlüklü mücadele örgütüdür. Parti, programdan sapma, Parti disiplininin çiğnenmesi ve Parti içinde fraksiyonel gruplarla bağdaşmayan beraberliği, irade birliği ve eylem birliği ile güçlüdür."*

Her bir komünistin yükümlülüğü, buradan çıkmaktadır. Bu görüşten yola çıkan Parti, her komünisten, SSCB proletaryasının örgütlü öncü birliğinin üyesi olarak yerine getirmekle yükümlü olduğu belli taleplerde bulunur.

---

* *SBKP(B) Tüzüğü. Bakınız bu kitabın eki, s. 123-124.*

II

BOLŞEVİK PARTİ'NİN TEMELLERİ

*"Bizim Partimiz, işçi sınıfının kurtuluşu için sınıf bilinçli, ileri savaşçıların birliğidir"**, diye yazıyordu Lenin Aralık 1905'te. İşçi sınıfının öncü müfrezesi olma rolünü, Partimiz varlığının otuz yılında en zor, en karmaşık durumlarda yerine getirdi. Daha Partimizin biçimlenmesinden önce Bolşevizm yanlılarını, Leninistler (Bolşevik ismini 1903 yılında, II. Parti Kongresi'nden sonra aldılar), Marksizmin devrimci öğretisinin zemini üzerinde durmak yerine burjuva ve küçük-burjuva düşünceleri temsil eden gruplara ve Partilere karşı çetin bir mücadele yürüttüler. Partimizin kurulmasından önceki on yıl içinde (ve aynı şekilde bunu izleyen yıllarda) Lenin ve yandaşları, önder devrimci gücü işçi sınıfında değil de köylülükte gören Narodniklere karşı mücadele yürüttüler. Leninistler, işçi sınıfı hareketi içinde Marx'ın devrimci öğretisini burjuvazinin çıkarlarına uydurmak

* *Lenin, Bütün Eserler, C. VIII, s. 569, Yazın ve Politika Yayınevi, Viyana-Berlin. İtalikler benim—E.Y.*

amacıyla çarpıtmaya çalışan bütün oportünistlere karşı mücadele yürüttüler. Leninistler, Çarlık hükümetinin kendilerine basında Marx'ın öğretisini burjuvazinin yararına ve çıkarına çarpıtma izni verdiği "legal Marksistler"e karşı mücadele yürüttüler. Leninistler, devrimci mücadeleden cayarak ve politik mücadelede önderliği burjuvaziye bırakarak işçi sınıfının mücadelesini yalnızca iktisadi mücadeleyle sınırlamaya çalışan "Ekonomistler"e karşı mücadele yürüttüler. Leninistler, işçi hareketini burjuva hareketin bir uzantısı yapmaya ve onun devrimdeki önder rolünü elinden almaya çalışan Menşeviklere karşı mücadele yürüttüler.

Lenin, daha 1894 yılında, işçilerin mücadelesinin yolunu gösterdi. O dönemde, "'Halkın Dostları' Kimlerdir ve Sosyal-Demokratlara Karşı Nasıl Savaşırlar?" (tırnak içinde Halkın Dostları olarak Lenin alaycı bir şekilde liberal Narodnikleri kastediyordu) kitabında şunları yazdı:

> "Sosyal-demokratlar" (Bolşevikler o dönemde kendilerini sosyal-demokratlar olarak adlandırıyorlardı —E.Y.), diye yazıyordu Lenin, "bütün dikkatlerini ve faaliyetlerini işçi sınıfına yöneltiyorlar. İşçi sınıfının ileri temsilcileri, bilimsel sosyalizmin düşüncelerini, Rus işçisinin tarihsel rolü düşüncesini benimseyip, bu düşünceler geniş bir yaygınlık kazandığında ve işçiler sağlam örgütler kurup, işçilerin bugünkü dağınık işletmeler düzeyindeki mücadelesini bilinçli sınıf mücadelesine dönüştürdüklerinde — o zaman Rus ***işçisi,*** tüm demokratik unsurların başında, otokrasiyi devirecek ve ***Rus proletaryasını (bütün dünyanın*** proletaryasıyla omuz omuza) ***açık politik mücadelenin doğrudan yolunda muzaffer komünist devrime doğru götürecektir."****

İşçi sınıfı, Şubat ve Mart 1917'de tüm köylülüğün başında otokrasiyi devirdi ve Ekim 1917'de işçi sınıfı, kır yoksullarıyla

---

* *Lenin, Seçme Eserler, C. 1, s. 441.—İnter Yayınları.*

ittifak içinde Lenin'in önceden gördüğü sosyalist devrimi gerçekleştirdi. Ve Partimiz, bu dönemden itibaren Sovyetler Birliği proletaryasını Komünist Enternasyonal saflarında komünizmin nihai zaferine doğru götürmekte ve bütün ülkelerin proletaryasına dünya Ekim'i için, muzaffer komünist devrim için en büyük yardımı yapmaktadır.

Lenin'in olayların gidişatını on yıllar öncesinden böyle bir tamlık ve doğrulukla görmesini mümkün kılan şey neydi?

Bu, toplumsal mücadele sürecine derin bakış, insan toplumunun yapısına derin bakıştı. Ve bu derin bakışı Lenin'e, hepimize Marx ve Engels'in devrimci öğretisi vermiştir, vermektedir.

Fakat Lenin, Marx ve Engels'in yalnızca öğrencisi değildi. Lenin, Marx ve Engels'in öğretisini emperyalizm ve başlamakta olan proleter devrimler dönemindeki sınıf mücadelesinin yeni koşulları altında bağımsız bir şekilde geliştirdi. Lenin, Marx ve Engels'in öğretisi temelinde bizim Bolşevik programımızı hazırlayıp ortaya koydu; bütün ülkelerin ve halkların devrimci hareketinin muazzam deneyimlerine dayanarak Bolşevik örgütümüzün temellerini yarattı; işçi sınıfının muazzam enternasyonal devrimci deneyimine dayanarak Partimizin stratejisini ve taktiğini hazırlayıp ortaya koydu.

> "Bolşevizm", diye yazıyordu Lenin, "1903'te Marksist teorinin granit temeli üzerinde yükseldi. Bu devrimci teorinin —sadece onun— doğruluğunu, sadece tüm XIX. yüzyılın uluslararası deneyimi değil, Rusya'da devrimci düşüncenin yanılgıları ve yalpalamaları, yanlışları ve düşkırıklıkları da kanıtladı. Yaklaşık yarım yüzyıl boyunca, geçtiğimiz yüzyılın kırklı yıllarından doksanlı yıllarına kadar, Rusya'da ilerici düşünce, inanılmaz ölçüde barbar ve gerici Çarlığın baskısı altında, büyük bir istekle doğru devrimci teoriyi aramış ve Avrupa ve Amerika'nın bu alanda söylediği 'son sözü' şaşılası bir gayret ve dik-

katle izlemiştir. Biricik doğru devrimci teori olarak Marksizme Rusya gerçekten ***acı çekerek ulaşmıştır;*** yarım yüzyıl boyunca eşi görülmedik acılar ve özverilerle, eşsiz devrimci kahramanlıklarla, inanılmaz enerji ve özverili arama, öğrenme, pratikte sınama, düş kırıklığı, Avrupa deneyimiyle doğrulama ve karşılaştırma yoluyla ulaşmıştır."*

Bolşevik Parti'nin nasıl, neden ve ne zaman ortaya çıktığını bilmeyen, tam da bu Parti'nin politikasının doğruluğunu kimseye kanıtlayamayan, bu Parti'nin geçmişteki yolları hakkında birşey bilmeyen bir yoldaş, Parti'nin üyesi olabilir mi? Böyle bir üye, kesinlikle tam değere sahip birisi olarak görülemez. Bazıları şunu söylüyor: Benim Parti'nin doğru hareket ettiği görüşünde olmam yeterli; kolektifleştirmeyle hemfikirim, sosyalist inşayla hemfikirim, Parti'nin uluslararası politikasını kabul ediyorum. Bu, benim Parti'yi kendi Partim olarak görmeme ve ona üye olmama yetiyor.

Hayır, diye yanıtlıyor Parti, bu yetmez. Parti'ye sempati duyabilirsin ve saflarının dışında da olsan, davranışlarını doğru buluyorsan, onu destekleyebilirsin. ***Ama Parti'nin senin üye olarak sorumluluğunu alabilmesi için, senin de bizzat Parti için tüm sorumluluğu taşıyabilmen için, bu Parti'yi tanımak, onun programını, tüzüğünü bilmek, en azından dar çerçeve içinde onun tarihini, mücadele yolunu bilmek, onun en önemli kararlarını tanımak, onları savunmayı ve onlar için mücadele etmeyi bilmek zorundasın.***

Lenin, neden "Rusya'nın biricik doğru devrimci teori olarak Marksizme *acı* çekerek ulaştığını" söylemektedir? Herşeyden önce, mücadele, mutlakiyete karşı mücadelede zayıf olan devrimcilerin, Çemişevski gibi, "Narodnaya Volya" savaşçıları gibi insanların tüm kuşaklarına ve diğerlerine, tek doğru teorinin

* *Lenin, "'Sol Radikalizm' – Komünizmin Çocukluk Hastalığı", s. 15.—İnter Yayınları.*

Marksizm olduğunu göstermiş olduğu için. İkincisi, Çarlık altında ve Partimizin biçimlendiği yıllarda insanlar Parti'nin çalışmasına katılmayı, onun örgütlerine üye olmayı yıllarca süren hapis, zindan ya da sürgünlükle ödemek zorunda kaldıkları için. Bugün, günlük komünist gazeteleri okuyorsun, Parti okulları ve komünist yüksek okullar sana açık, kendini politik olarak eğitebilirsin, tüm komünist yazın, Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in bütün eserleri elinin altında duruyor, eğer istiyorsan, bütün ülkelerin işçi hareketinin hem teorisini ve hem de pratiğini en küçük ayrıntısına kadar inceleyebilirsin. 35, 30, 25, 20 yıl önce Parti'ye giren yoldaşların durumu aynı mıydı? Sürekli olarak kendilerini jandarmadan, polisten, ajanlardan ve provokatörlerden koruyarak, illegal basımevlerinde işçi sınıfına devrimci mücadelenin hedeflerinin ve görevlerinin açıklandığı gazeteler, kitaplar ve bildiriler basmak zorundaydılar. Kendilerini polisten, jandarmadan ve sayısız ajandan saklayarak, işçiler, sıkıntıları, işçi sınıfının mücadelesi üzerine konuşmak ve birlikte nasıl hareket edebilecekleri üzerine anlaşmak üzere dar çevrelerde buluşuyorlardı. Her dikkatsiz adımları onları hapis, zindan, sürgün ve hatta ölümle tehdit ediyordu. İleriye doğru her adım çetin, zor mücadele ile kazanıldı. Bizim eski Bolşevik kıta'mız, sosyalizm düşüncesini geniş kitlelere taşıma hakkını, on yıllar süren sürgünler ve zindanlarla satın aldı. Bundan dolayı, 1903 yılında Marksizmin sağlam temeli üzerinde oluşan Bolşevik Parti, her üyesinden Marksizm-Leninizm öğretisini incelemeyi ve bu talepten zaman yetersizliği ya da başka bahanelerle kaçmamayı talep etmektedir.

Lenin, şunu yazıyor:

> " ... teorinin bu granit temeli üzerinde yükselen Bolşevizm, deneyim zenginliği yönünden dünyanın hiçbir yerinde eşi olmayan onbeş yıllık (1903-1917) bir pratik tarih yaşamıştır. Çünkü bu onbeş yıl boyunca başka hiçbir ülke, Rusya'nın yaşadığı devrimci deneyimi, hareketin çeşitli biçimlerinin; legal ve ille-

gal, sakin ve fırtınalı, yeraltında ve açık, çevre ve kitle hareketi, parlamenter ve terörist biçimlerinin değişimindeki hızı ve çeşitliliği yaklaşık bir boyutta bile yaşamamıştır. Başka hiçbir ülkede, böylesine kısa bir dönem içinde, modern toplumun ***bütün*** sınıflarının öylesine zengin mücadele biçimleri, nüansları ve yöntemleri yoğunlaşmamıştır; ve bu mücadele, ülkenin geriliği ve Çarlık boyunduruğunun şiddeti yüzünden görülmemiş bir hızla olgunlaşmış ve Amerika'yla Avrupa'nın politik deneyimlerinin 'son sözünü' özel bir gayret ve başarıyla benimsemiştir."*

Lenin, 1920 yılında Bolşevik Parti'nin mevcudiyetinin ***ilk*** onbeş yılı üzerine bunları yazdı. Ondan bu yana da sosyalist inşanın zaferi için mücadelenin 15 yılı daha geçti. Bu 15 yılda, ***henüz hiçbir ülkenin, hiçbir halkın sahip olmadığı bir deneyim biriktirdik.*** Sosyalist toplumun yolunu ilk olarak biz açtık ve bu yolu ***bütün ülkelerin*** işçi sınıfına gösterdik. Biz, bu yıllar içinde, Marx ve Engels'in öğretisini yalnızca kullanmasını bilmekle kalmayıp onu bağımsız bir şekilde geliştiren ve bu öğretiyi duyulmamış bir yüksekliğe çıkaran Lenin ve Stalin'in bilimsel eserleriyle zenginleştik. Parti'ye girdiğinde, Partimizin kurulduğu günden itibaren süreci içinde bizim bütün toplumsal sınıfların bütün hareket biçimlerinin en zorlu deneyimlerini biriktirdiğimiz bu otuz yıllık kahramanca, çetin mücadele hakkında bilgisi olmayan bir yoldaş, Parti üyesi olarak sayılabilir mi? Lenin ve Stalin'in eserleri hakkında bilgisi olmayan bir yoldaş, Parti üyesi olarak sayılabilir mi? Elbette sayılamaz!

Bu mücadele hakkında bilgisi olmayan bir Parti üyesi, davamızın nihai zaferi için gerektiği gibi mücadele edebilecek durumda değildir. Elde ettiğimiz başarıları bile doğru bir şekilde anlatamayacağı gibi, yalnızca bugünden hareket ederek mücadelemizin tarihini bir kenara atmaktadır.

* *a.g.e., s. 16.*

Bugüne ***nasıl*** geldiğimizi, ***hangi*** yoldan gittiğimizi, ***hangi*** fırtınalara katlandığımızı, ***hangi*** zorlukları aştığımızı, bunları ***nasıl*** aştığımızı, zaferlerimiz için ***neyin*** gerekli olduğunu bilmeyecektir. Böyle bir Parti üyesi, büyük zorluklara çarptığı zaman rahatlıkla tökezleyebilir, bu zorlukları aşmakla karşı karşıya kaldığı zaman rahatlıkla düş kırıklığına uğrayabilir. Böyle bir Parti üyesi şunu söyleyecektir: "Partisiz olduğum zaman, durumum daha iyiydi — rahatım yerindeydi!" Tam da bundan dolayı herkese şunu söylüyoruz: Komünist ve Bolşevik olmak, Parti'ye girmek mi istiyorsun, o zaman, Parti'nin bugüne nasıl ulaştığını öğrenmek için gerekli zamanı bulmak zorundasın, onun tarihini incelemek zorundasın. Üye olmanı yarım yıl, ya da bir, iki yıl geciktirir, buna karşılık ama daha bilinçli, daha çelikleşmiş olarak gerçekleştirirsen, bunun ne sana ne de Parti'ye zararı olur, bu durumda adımların daha bilinçli, daha sağlam olur ve Parti senden çok daha fazla yarar sağlar.

Komünist Enternasyonal'in II. Kongresi'nde, 1920 yılında, proleter dünya devriminin zaferi uğruna mücadelede Komünist Partisi'nin rolü sorunu ortaya kondu. II. Kongre, Komünist Partisi'nin önemini şöyle belirledi:

> "Komünist Partisi, işçi sınıfının bir ***bölümüdür,*** hem de onun en ileri, en sınıf bilinçli ve bundan ötürü en devrimci bölümüdür. Komünist Partisi, en iyi, en sınıf bilinçli, en fedakâr, en ileri görüşlü işçilerin seçimi yoluyla oluşur. Komünist Partisi, işçi sınıfının çıkarlarından farklı çıkarlara sahip değildir. Komünist Partisi, diğer tüm işçi kitlesinden, işçi sınıfının tüm tarihsel yolunu bütünlüğü içinde görmesi ve bu yolun bütün dönüm noktalarında tek tek grupların, tek tek mesleklerin değil, tersine bir bütün olarak işçi sınıfının çıkarlarını savunmaya çalışarak ayrılır. Komünist Partisi, yardımıyla işçi sınıfının en ileri kesiminin tüm proletarya ve yarı-proletarya kitlesine doğru yolda önderlik ettiği örgütsel-politik kaldıraçtır."*

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 683. —Yazın ve Politika Yayınevi, Viyana-Berlin.*

Nihayetinde Komünist Parti'nin sana şunu sorma hakkı vardır: İşçi sınıfının bu en ileri, en sınıf bilinçli, en devrimci kesimine mensup musun?

Partinin saflarında "en iyi, en sınıf bilinçli, en fedakâr, en ileri görüşlü işçiler" bulunuyor. Parti, senin Parti üyesi olarak yalnızca işletmenin, Kolhozunun, Sovhozunun çalışmasını anlayıp anlamadığını (ki bu mutlak gereklidir) değil, aynı zamanda senin bir bütün olarak işçi sınıfının tarihsel yolu hakkında bilgi sahibi olup olmadığını, yani senin onun tarihini tanıyıp tanımadığını ve "bir bütün olarak işçi sınıfının çıkarlarını savunmayı" bilip bilmediğini denetleme hakkına sahiptir. Komünist Partisi'nin "işçi sınıfının en ileri kesiminin onun yardımıyla proletarya ve yarı-proletaryaya doğru yolda önderlik ettiği örgütsel-politik kaldıraç" olduğu doğru ise (ve bu doğrudur), o zaman, senin bu Parti'ye girmenle bu kaldıracın güçlenip güçlenmediği, onu zayıflatıp zayıflatmadığın, senin ölü bir yük oluşturup oluşturmadığın sorusu ortaya çıkacaktır. Parti, yeni bir üye alımına karar verdiğinde bunları tartmalıdır. Buradan, Parti'ye üye olanlardan istediği ciddi ve sıkı talepler ortaya çıkmaktadır. Bolşevik Partisi, Lenin'in söylediği gibi, yeni tipte bir Parti, savaşkan "militan bir Parti" olarak inşa edildi. Yeni dönemde neden böyle bir Parti inşa edilmek zorundaydı?

> "Bu yeni dönem", diyor Stalin yoldaş Sverdlov Üniversitesindeki derslerinde 1924 yılında, "açık sınıf çatışmaları dönemidir; proletaryanın devrimci eylemlerinin dönemi, proleter devrim dönemi, güçlerin emperyalizmi devirmeye, iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesine doğrudan hazırlanması dönemidir. Bu dönem, proletaryanın önüne yeni görevler koyar: tüm Parti çalışmasını yeni, devrimci bir tarzda örgütlemek, işçileri iktidar uğruna devrimci mücadele ruhuyla eğitmek, yedekleri yetiştirmek ve yakınlaştırmak, komşu ülkelerin proleterle-

riyle ittifak kurmak, sömürgelerdeki ve bağımlı ülkelerdeki kurtuluş hareketleriyle sağlam bağlar kurmak vs. vs."*

"*Yeni bir Parti'nin*", diye açıklıyordu Stalin yoldaş, "militan bir Parti'nin, devrimci bir Parti'nin, proletaryaya iktidar uğruna mücadelede önderlik edecek kadar cesur, devrimci ortamın çapraşık koşulları içinde yolunu şaşırmayacak kadar deneyimli, hedefe giden yolda bütün tehlikeli engellerden sakınacak kadar esnek bir Parti'nin zorunluluğu buradan gelir.

Böyle bir Parti olmaksızın, emperyalizmi devirmek, proletarya diktatörlüğünü kurmak düşünülemez bile.

Bu yeni Parti, Leninizmin Partisidir."**

Eğer başlarında Bolşevik Partisi yürümüyorsa, kitlelerin en büyük devrimci coşkusu bile, günümüzde bu kitleleri zafere götüremez. Bunu, proletarya diktatörlüğü uğruna mücadelenin son on yıllardaki deneyimi kanıtladı.

Bundan dolayı, yeni bir proletarya Partisi'ne, Komünist Partisi'ne gereksinim ortaya çıktı. Tam da bu yüzden, kurucusunun ve önderinin Lenin olduğu III. Enternasyonal inşa edildi.

---

* *Stalin, Eserler, c. 6, s. 161/162, —İnter Yayınları.*

* *a.g.e., s. 162.*

III

SBKP(B)'NİN ANA ÖZELLİKLERİ

Öyleyse, Lenin ve Stalin'in Partisi, SBKP(B), üyelerinin her birinden neleri talep edebilir ve etmelidir?

Stalin yoldaş, Leninci Parti'nin bunlardan taleplerin doğduğu altı ana özelliğini vurgulamaktadır. "Parti ... işçi sınıfının öncü birliği olmak zorundadır." Bu, herşeyden önce

> ***"partinin devrimci teoriyle, hareketin yasalarının bilgisiyle, devrimin yasalarının bilgisiyle silahlanmış olması gerektiği"*** anlamına gelir. "Yoksa Parti, proletaryanın mücadelesini yönetemez, proletaryaya önderlik edemez."*

Bundan ötürü, Parti'ye giren herkes kendisine, devrimci teoriyle ne ölçüde donanmış olduğu, devrimin yasaları hakkında birşey bilip bilmediği, işçi sınıfına önderliğe katılıp katılamayacağı, kitleleri ilerletecek yerde onların ardından aksayarak gelip gelmeyeceği sorusunu sormak zorundadır.

Parti'ye girdiğinde, partisiz yoldaşlarının şu veya bu politik

---

* *a.g.e., s. 162. İtalikler benim—E.Y.*

sorun, hükümet kararları, Parti kararları hakkında aydınlanmak için, politik olaylar hakkında aydınlanmak için sana danışmak için başvuracaklarını bilmek zorundasın; bu soruları yanıtlamayı, tavsiye ve tembih vermeyi öğrenmelisin. Unutma ki, ***"Parti işçi sınıfının politik önderidir"***.

Biz, milyonlarca kitlenin katıldığı zor, çetin bir mücadele yürüttüyoruz. Doğru bir önderlik olmaksızın, güçlü bir önderlik kurmayı olmaksızın, bu milyonlarca proleter kitle mücadeleyi başarıyla yürütemez.

> "Bu kurmay heyeti ancak proletaryanın devrimci Partisi olabilir. Devrimci Parti olmayan bir işçi sınıfı, kurmay heyeti olmayan bir ordudur. Parti, proletaryanın savaş kurmay heyetidir."*

Sen, komünistsin, Bolşevik, Leninci Parti'nin üyesisin; her sıradan partisiz, sana başvurma ve zor anlarda sana, ne yapılması gerektiğini, bu zorluktan nasıl çıkılacağını sorma hakkına sahiptir. O, sana proletaryanın mücadele kurmayının bir üyesi olarak, işçi sınıfı tarafından kurulan öncü birliğin bir temsilcisi olarak sana başvuruyor ve sen, hiçbir şey bilmediğini, bunun Merkez Komitesi'nin, alan komitesinin ya da çevre komitesinin sorunu olduğunu söyleyerek bundan kaçınamazsın. Parti'nin yönetici organlarının her kararını temsil etmeyi bilmelisin. Bunun için de onu dikkatle incelemeli, özümsemeli ve bilinçli olarak pratiğe uygulamalısın.

Şu veya bu yoldaşın Parti'ye girmeden önce kitlelerle bağlarının bulunduğu, ama Parti'ye girdikten sonra, şimdi kendisinin Partili ve diğerlerinin partisiz olduğu gerekçesiyle kitlelerle arasına sınır çektiği durumlar meydana gelmektedir. Bu yanlıştır, Bolşevik Partisi için zararlıdır.

---

* *a.g.e., s. 163. İtalikler benim.—E.Y.*

Bundan ötürü Stalin yoldaş, şunu açıklamaktadır:

"Ama Parti sadece *öncü* müfreze olamaz. Aynı zamanda *sınıfın* bir müfrezesi, sınıfın bir parçası, varlığının bütün kökleri ile ona sımsıkı bağlı bir parçası olmak zorundadır. Öncü müfreze ile işçi sınıfının arta kalanı arasındaki fark, Parti üyeleriyle partisizler arasındaki fark, sınıflar yokolmadıkça, proletarya, başka sınıflardan gelen unsurlarla kendi saflarını tamamladıkça, işçi sınıfı bütünü ile öncünün düzeyine yükselmedikçe, ortadan kalkamaz. Ama bu fark, işçi sınıfından kopmaya kadar varırsa, Parti kendi içine çekilir ve partisiz kitlelerle bağları çözülürse, Parti Parti olmaktan çıkar. Parti, partisiz kitlelerle bağlı değilse, kendisiyle partisiz kitleler arasında bağlantı yoksa, bu kitleler Parti'nin önderliğini kabul etmiyorlarsa; eğer Parti'nin kitleler arasında manevi ve siyasi itibarı yoksa, Parti sınıfa önderlik edemez."*

Bundan dolayı, daha dün partisiz olup bugün Parti'ye giren sen, Parti üyesi olarak kitleleri etkileyebilmek, Parti'nin iradesini ve kararlarını partisiz kitlelere taşıyabilmek için, yalnızca içinden geldiğin partisiz kitlelerle bağlarını zayıflatmamakla kalmamalı, bilakis bunları güçlendirmelisin. SSCB Kolhozcularının I. Hücum İşçileri Kongresi'nde Stalin yoldaş, özellikle köydeki Parti üyelerinin rolü ve çalışması üzerinde durdu.

"Partisiz kolektif köylülere", diyordu O, "Bolşevik tarzda yaklaşan komünistler var. Ama Parti üyelikleriyle böbürlenen ve partisizleri yanlarına yaklaştırmayanlar da var. Bu kötü ve zararlıdır. ***Bolşeviklerin gücü, komünistlerin gücü, Partimizi milyonlarca partisiz aktifle çevrelemeyi bilmesinde yatar.*** Biz Bolşevikler milyonlarca partisiz işçi ve köylünün güvenini Parti için kazanmayı bilmemiş olsaydık, şimdi sahip olduğumuz başarılara sahip olamazdık. Ama bunun için ne gereklidir? Bunun için Parti üyelerinin kendilerini partisizlerden ayırmamaları,

* *a.g.e., s. 163-164.*

Parti üyelerinin kendilerini Parti yuvalarına kapatmamaları, Parti üyelikleriyle böbürlenmemeleri, bilakis partisizlerin sesine kulak vermeleri, partisizlere yalnızca öğretmemeleri, aynı zamanda onlardan da öğrenmeleri gereklidir.

Parti üyelerinin gökten düşmedikleri unutulmamalıdır. Tüm Parti üyelerinin bir zamanlar partisiz oldukları unutulmamalıdır. Bugün biri partisizdir, ama yarın Parti üyesi olacaktır. ***Aslında bunda böbürlenecek ne var?*** Biz eski Bolşevikler arasında 20-30 senedir Parti'de çalışan kişiler az değil. Ve bizler de bir zamanlar partisizdik. Eğer 20-30 yıl önce o zamanki Parti üyeleri bize tepeden baksalar ve Parti'ye yaklaştırmasalardı halimiz ne olurdu? O zaman olasılıkla bir dizi yıl boyunca Parti'den iteklenmiş olurduk ...

Bu nedenle Parti üyelerimiz, partisizler karşısında bazen burunları havada olan bugünkü genç Parti üyelerimiz, bütün bunları, özellikle de kendini beğenmişliğin değil, alçakgönüllülüğün Bolşeviklere yakıştığını unutmamalıdırlar."*

Stalin yoldaşın sözünü ettiği ikinci nitelik, "partinin işçi sınıfının örgütlü müfrezesi olması"dır. Parti, gerçekten örgütlü müfreze olarak hareket ederse, proletaryaya hücumda önderlik edebilecek durumdaysa, proletaryayı düşmanın darbelerinden sakınmayı biliyorsa, "mücadelede disiplin ve planlılık ruhunu, örgütlülük ve süreklilik ruhunu örgütsüz partisiz işçilerin milyonlarca kitlesine" taşımayı biliyorsa, ancak bu durumda görevlerini çözebilir. Dolayısıyla ***her Parti üyesi herşeyden önce şu ya da bu Parti örgütünün üyesi olmalıdır.*** Lenin ve Stalin'e göre Parti, Parti örgütlerinin bir *toplamıdır*. Bundan dolayı, XVII. Parti Kongresi'nde kararlaştırılan Parti tüzüğünün 1. maddesi, komünistlerden şu ana istemde bulunmaktadır:

"Parti programını kabul eden, örgütlerinden birisinde ça-

---

* *Stalin, Eserler, Cilt 13, s. 223-224. —İnter Yayınları.*

*lışan, Parti'nin kararlarına uyan ve üye ödentisini ödeyen kişi, Parti üyesi sayılır."**

Biz Bolşevikler, Parti'ye mensup olmayı Parti'nin oluşmasının başlangıcından beri böyle kavradık.

Tüzüğün bu ilk maddesine XVII. Parti Kongresi, evvelden beri Partimizin *temeli* olan, bizim her Parti üyesinden, her Bolşevikten talep ettiğimiz şeyin yazıya geçirilmiş hali olan bir ek (Madde 2) kararlaştırdı.

"2) Parti üyesinin yükümlülükleri:

a— en sıkı Parti disiplinini korumak, Parti'nin ve ülkenin siyasi yaşamına aktif olarak katılmak, Parti'nin politikasını ve Parti organlarının kararlarını pratikte uygulamak;

b— ideolojik donanımını mükemmelleştirmek, Marksizm-Leninizmin temellerini, Parti'nin en önemli politik ve örgütsel kararlarını özümsemek ve bunları partisiz kitlelere açıklamak için kesintisiz çalışmak;

c— Sovyet Devleti'nde yönetici Parti'nin üyesi olarak çalışma ve devlet disiplinini korumada örnek olmak, çalışma alanının tekniğinde ustalaşmak ve mesleki kalifikasyonunu sürekli yükseltmek."**

1903 yılındaki II. Parti Kongresi'nde bölünme gerçekleşti: iki Parti oluştu — Bolşevikler ve Menşevikler. Bölünme, esas olarak kimlerin Parti üyesi sayılması gerektiği sorununda gerçekleşti. Menşevikler, Parti üyesinin Parti programını kabul etmesinin ve şu ya da bu örgütün önderliği altında çalışmasının yeterli olduğunu söylediler. Bolşevikler, her Parti üyesi, bir Parti örgütüne mensup olmalı ve Parti görevlerini yerine getirmelidir. İlk bakışta aradaki fark önemsiz görünmektedir. Ama

---

* *SBKP(B) Tüzüğü. İtalikler benim—E.Y.*

** *a.g.e.*

gerçekte Menşevikler, Parti disiplinine uymak istemeyenler de dahil herkesin, Parti programını kabul ettiklerini ilan ettikleri ve üye ödentisi ödedikleri sürece, kendisini Parti üyesi olarak adlandırabilmesini istiyorlardı. Örneğin, şunu söylüyorlardı:

"Parti'ye sempati duyan her öğrenciden ya da profesörden, şu veya bu örgüte mensup olması gerektiği talep edilebilir mi?" Eğer Menşeviklere kulak assaydık, o zaman Partimiz, proleter disiplini kabul etmeyen, kendi örgütüne karşı yükümlülüğünü kabul etmeyen muazzam sayıda üyeye sahip olurdu. İleri işçiler, böyle bir Parti'de dağılır, proleter olmayan unsurlar kitlesi içinde kaybolurlardı. Böyle bir Parti, üzerine yüklenen görevi yerine getirebilecek durumda olmazdı. Devamında Parti programının ve tüzüğünün nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde duracağız. Burada yalnızca, Parti tüzüğünün 1. paragrafında yalnızca Parti üyesinin Parti'nin kararlarına tabi olmasının değil, aynı zamanda Parti'deki her azınlığın çoğunluğa tabi olduğunun söz konusu olduğuna işaret etmek istiyoruz. Burada söylenen, ***Parti kararlarının tüm üyeler için bağlayıcı olduğudur.***

Stalin yoldaş, Partimizin üçüncü özelliği olarak, ***proletaryanın sınıf örgütünün en yüksek biçimi olması*** olgusunu sayar; bu, şimdi tüzükte yazılı hale de getirilmiştir. Proletaryanın sayısız kitle örgütleri —sendikalar, kooperatifler, işletme örgütleri, gençlik birlikleri ve gönüllü dernekleri— de aynı şekilde işçi sınıfının örgütleridir. Ama, işçi sınıfının bütün bu örgütleri için ortaklaşa, bütünlüklü bir çizgi hazırlayıp ortaya koymayı bilen proletaryanın sınıf örgütünün en yüksek bir biçimine kesinlikle gereksinim vardır.

Böyle bir örgüt, proletaryanın Partisi'dir.

> "Parti, bunun için gerekli bütün önşartlara sahiptir; çünkü birincisi, Parti, proletaryanın partisiz örgütlerine doğrudan doğruya bağlı olan ve çoğu defa bu örgütleri yöneten işçi sınıfının

en yetkin unsurlarının toplandığı alandır; ikincisi, işçi sınıfının en yetkin unsurlarının toplanma alanı olarak Parti, işçi sınıfının örgütlerinin bütün biçimlerini yönetmeye yetenekli önderlerin yetiştirilmesi için en iyi okuldur; üçüncüsü, işçi sınıfı önderlerinin yetiştirilmesi için en iyi okul olarak Parti, deneyimi ve otoritesi sayesinde proletaryanın mücadelesinin önderliğini merkezileştirmeye ve böylelikle işçi sınıfının çeşitli partisiz örgütlerini, Parti'yi sınıfa bağlayan yardımcı organlar ve volan kayışları haline getirmeye yetenekli biricik örgüttür."*

Dördüncü özellik, Parti'nin ***proletarya diktatörlüğünün aleti olmasıdır.*** Parti olmadan, onun demirden disiplini olmadan, iktidarı ele geçiremez, sınıf düşmanını deviremez ve proletarya diktatörlüğünü örgütleyemezdik. Parti olmadan, iktidarı ele geçirmiş olsak bile, onu iki ay bile elimizde tutamazdık. Ama görev, yalnızca iktidarı elde tutmak değil, ele geçirilen iktidarı pekiştirmek ve proletaryanın etkisini milyonlarca kitle üzerine yaymaktı. Lenin 1920'de şunları yazdığında bunu hatırlatmaktadır:

"Elbette şimdi neredeyse herkes, Bolşeviklerin, Partimizde en sıkı, gerçekten demir disiplin olmadan, Parti'nin işçi sınıfının tüm kitlesi tarafından, yani bu sınıf içindeki düşünen, dürüst, özverili, etkin, ve en geri kesimlere yol gösterme ya da onları sürükleme yeteneğine sahip kim varsa onlar tarafından tam ve koşulsuz desteklenmeden, bırakın iki buçuk yılı, iki buçuk ay bile iktidarda kalamayacağını görüyor."**

Ama bu tarihten beri 14 yıldan fazla geçti ve bu yıllar içinde alışılmamış derecede karmaşık ve zor koşullar altında proletarya diktatörlüğü ayakta tutulmak ve pekiştirilmek zorundaydı, milyonlarca işçiye ve köylüye ekonominin tümüyle sosyalist yeniden yapılanması yolunda önderlik edilmesi bilinmek zorun-

* *Stalin, Eserler, C. 6, s. 168-169, —İnter Yayınları.*

** *Lenin, "'Sol Radikalizm' — Komünizmin Çocukluk Hastalığı", s. 13. —İnter Yayınları.*

daydı, sınıf düşmanına karşı, müdahil devletlerin ve devrik sınıfların burjuva iktidarı yeniden kurma, kapitalizmi yeniden inşa etme çabalarına karşı mücadele etmesini bilmek zorundaydı. Milyonlarca bireysel köylüye sosyalist ekonomi yolunda önderlik edilmek zorundaydı. Bunun için dev bir eğitim çalışmasının başarılması zorunluydu. Parti olmaksızın, tüm bunlar olanaksız olurdu. Bunun için Lenin, o zamanlar, 1920 yılında şunları yazdı:

> "Proletarya diktatörlüğü, eski toplumun güçlerine ve geleneklerine karşı kanlı ve kansız, şiddete dayalı ve barışçıl, askeri ve ekonomik, pedagojik ve idari inatçı bir mücadeledir. Milyonlarca ve on milyonlarca insanın alışkanlık gücü, korkunç bir güçtür. Demir gibi sağlam ve savaşta çelikleşmiş bir Parti olmadan, söz konusu sınıf içinde namuslu olan ne varsa onun güvenini kazanmış, kitlelerin nabzını tutmasını ve etkilemesini bilen bir Parti olmadan, bu mücadeleyi başarıyla yürütmek olanaksızdır."*

Stalin yoldaşın sözünü ettiği beşinci özellik, Parti'nin ***"fraksiyonların varlığıyla bağdaşmayan irade birliğinin cisimleşmesi"*** olmasıdır. Bu sorunun üzerinde daha sonra ayrıntılı olarak duracağız. Burada, yalnızca, X. Parti Kongresi'nin daha 1921'de şu direktifi verdiğini saptamak istiyoruz:

> "... her türlü fraksiyonculuğun tümüyle tasfiyesini sağlamak,... şu veya bu platform temelinde oluşan istisnasız bütün grupları derhal dağıtmak ve... fraksiyonel çıkışlara izin verilmemesine en sıkı şekilde dikkat etmek. Bu Parti kararlarının uygulanmaması, Parti'den kesin ve hemen atılmayı beraberinde getirmek zorundadır."**

Parti'nin birliği için mücadele eden bir komünist olarak senden talep edilen nedir? Senden talep edilen, bu birlik için ak-

---

* *a.g.e., s. 38.*

** *"Kararlarda SBKP(B)", 1. Bölüm, s. 431 (Rusça).*

tif olarak mücadele etmen, bu birliği korumayı ve kollamayı bilmendir. Parti içinde Parti'yle uyum içinde olmayan özel bir çizgi izleyen ve kendi grup disiplinine sahip bir grup oluşturma çabası — böyle her çaba, Parti'ye karşı ağır bir suçtur. Böyle her grup kaçınılmaz olarak Parti'ye karşı mücadeleye, yani karşı-devrime götürür. Zinovyevciler, bu şekilde Kirov yoldaşı katleden faşist katillerin karşı-devrimci bir çetesi haline dönüştüler. Troçki fraksiyonu, bu şekilde uluslararası karşı-devrimin öncü müfrezesi haline geldi.

Sınıf düşmanı, Parti içinde Parti'ye karşı mücadele eden insanların çıkmasını bekliyor. Sınıf düşmanı, bu durumda fraksiyoncuları desteklemek, onların sırtını sıvazlamak için herşeyi yapar ve bunlar, bu şekilde sınıf düşmanının yardakçıları durumuna gelirler. Parti'nin saflarında, hangi türden olursa olsun, Parti'nin çizgisiyle hemfikir olmayan grupların oluşmasına izin vermemesinin nedeni budur.

> "Proletarya Partisi'nin demirden disiplinini (özellikle diktatörlüğü sırasında) az da olsa zayıflatan herkes, gerçekte proletaryaya karşı burjuvaziye yardım eder"* diye uyarıyordu Lenin.

Ve son olarak Partimizin altıncı özelliği: "Parti, kendini oportünist unsurlardan arındırarak güçlenir."

Bunlar, nasıl oportünist unsurlardır? Nereden gelmektedirler? İşçi sınıfı, eski küçük-burjuvaziden, küçük-burjuva aydınlardan "Çin Seddi" ile ayrılmaz. Burjuva etki, proletaryanın ve onun Partisi'nin saflarına sızar. Partimize sızan küçük-burjuva unsurlar, oportünizmin kaynağıdır, küçük-burjuva düşüncelerin etkisini Parti'nin saflarına taşımaktadırlar. Oportünizm ise, proletaryanın mücadelesini burjuvazinin çıkarlarına uydurma çabasıdır. Oportünizm, burjuva ve küçük-burjuva unsurlara verilen

---

* *Lenin, "'Sol Radikalizm' – Komünizmin Çocukluk Hastalığı", s. 38-39. — İnter Yayınları.*

bir ödünler sistemi, Kulaklara, spekülatörlere, tembellere ve müsriflere verilen bir ödünler sistemidir. Ve Partimiz, var oluşundan bu yana, oportünistlere karşı enerjik bir mücadele yürüttü ve yürütüyor, sürekli olarak oportünist unsurlardan arınıyor. Daha illegalite döneminde, saflarından Menşevikleri def etti, Troçkistleri kovdu, sağ oportünistleri atıyor. Lenin'in şu uyarıcı sözleri hatırda tutulmalıdır:

> "Devrimin arifesinde ve onun zaferi için amansız mücadele anlarında Parti içindeki en küçük yalpalama bile ***herşeyi mahvedebilir,*** devrimi başarısızlığa uğratabilir, iktidarı proletaryanın ellerinden koparıp alabilir, çünkü iktidar henüz sağlamlaşmamıştır, ona karşı hücum ise henüz çok güçlüdür."*

İçsavaş cephelerindeki zaferlerden sonra da, proleter devletin ekonominin yeniden inşasına ve teknik donanımına başladığı sırada, geliştirilmiş sosyalist hücum koşullarında da, sınıf düşmanı direnişi bırakmadı, muzaffer sosyalist inşamıza ket vurmaya çalıştı. Parti saflarındaki oportünistler, sınıf düşmanının Partimizin daha az dayanıklı unsurları üzerindeki etkisini yansıtmaktadırlar.

Parti, kimleri saflarından kovmaktadır?

O, Parti'yi dolandıran, gerçek niyetlerini ondan gizleyen ve Parti'nin politikasını baltalayan bütün ikiyüzlü unsurları saflarından acımaksızın kovmaktadır:

> "Parti'nin ve devletin demirden disiplinini açıktan ve gizlice çiğneyenlerden;
>
> burjuva unsurlarla iç içe geçmiş yozlaşmışlardan;
>
> kariyeristlerden, yalnızca kendi derisini düşünen kişilerden ve bürokratlaşmış unsurlardan;

---

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 578.*

temiz olmayan davranışlarıyla Parti'ye zarar veren ve Partinin bayrağını kirleten ahlaki olarak çökmüş kişilerden;

parti üyesi yükümlülüklerini yerine getirmeyen ve Parti'nin programını, tüzüğünü ve en önemli kararlarını özümsememiş pasif unsurlardan ... "*

İşte tam da bundan ötürü, oportünistlere karşı mücadele ve onların teşhiri, sosyalizmin zaferi için mücadelemizin zorunlu bir önkoşuludur.

Tam da bundan ötürü, Parti, her iki yılda bir saflarının sınıfa yabancı ve düşman unsurlardan temizlenmesini gerçekleştirir, tüm kamuoyu önünde saflarını gözden geçirir.

Düşmanlar ve oportünistler, Partimizi bölmeyi asla başaramayacaklardır. Partimizi bölmek için yapılan bütün çabalar, kahredici bir ders aldılar. Partimiz güçlü ve birlik içindedir, Lenin'in ölümünden sonra Stalin yoldaşın yaptığı yemini yerine getirmiştir:

"Lenin yoldaş bizlerden ayrıldığında, Parti'nin birliğini gözbebeğimiz gibi korumamızı vasiyet etti. Sana yemin ediyoruz ki Lenin yoldaş, bu buyruğunu onurla yerine getireceğiz."**

* *SBKP(B) Tüzüğü.*
** *Stalin, Eserler, Cilt 6, s. 57.—İnter Yayınları.*

VI

KOMÜNİST, PARTİ PROGRAMINI BİLMEK ZORUNDADIR

Parti programını biliyor musun? Sen de yalnızca Parti programını kabul edenlerin (ve haliyle bilenlerin) Parti üyesi olabileceklerini düşünüyor musun? Ne yazık ki, Parti programını gerektiği gibi bilmeyen Parti üyelerine ve adaylarına rastlanmaktadır. Peki, Parti'nin programı nedir? ***Bu, Parti'nin komünizm için mücadeleyi nasıl kavradığının, sosyalizmin zaferini hangi yollardan tamamlamayı düşündüğünün ortaya konmasıdır.*** Parti'nin programı, Parti'nin komünizm için mücadelenin tüm sorunları hakkındaki düşüncelerini sergiler. Program, politik alanda, ulusal ilişkiler alanında, askerlik, yargı, halk eğitimi, dini ilişkiler alanında, ekonomi, tarım, dağıtım, para ve bankacılık, iş emniyeti ve sosyal hizmetler, halk sağlığının korunması alanlarında Partimizin taleplerini içerir.

İşte Lenin'in Parti programı üzerine söyledikleri:

"Program olmadan Parti, olaylar nasıl gelişirse gelişsin

hep kendi çizgisini sürdürebilecek herhangi bir politik organizma olarak olanaksızdır."

Parti programını kabul ederek işçi sınıfı önünde onu ***savunma,*** onu ***hayata geçirme,*** onun tümüyle gerçekleşmesi için mücadele etme, pratiğe geçirilmesinin önüne engel olmaya çalışan herkese karşı mücadele yürütme, onun tümüyle uygulanmasının karşısında duran tüm zorlukların üstesinden gelme yükümlülüğünün altına giriyorsun. Programı tanımıyorsan, nasıl uygulayabilirsin? Onu nasıl pratiğe geçirebilirsin? Onu nasıl savunabilirsin? Parti programı; ***tüm çalışmamızın hedefleri ve görevleridir.*** Ama programı bilmiyorsan, ne için çalıştığımızı, ne için mücadele ettiğimizi bilemezsin. Eğer Parti programını tanımıyorsan, senin tüm çalışmana bir anlam veren geniş bakış açısına sahip olamazsın. Varsayalım ki, tüketim kooperatifinde çalışıyorsun, gün boyu, aylar boyu, yıllar boyu tezgâhın arkasında duruyorsun. Eğer dev bir programın, dev bir planın bir parçasını yerine getirdiğin konusunda açık değilsen, o zaman yaptığın iş sana küçük gelecektir. Ama, Parti'nin verdiği görevler doğrultusunda hangi işi yapıyorsan yap, toplumun sosyalist yeniden yapılanması dev planının bir parçasını yerine getirdiğinin bilincindeysen, bu durumda senin küçük işin büyük hedef, komünizmin zaferi görevi bakımından sana anlamlı gelecektir. Bundan ötürü, Parti, senden programı kabul etmeni, onu incelemeni ve özümsemeni talep ediyor. Eğer anlamadığın bir şey olursa, bu durumda örgütten, Parti yönetiminden bilgi iste; çünkü, ancak onu bilinçli olarak özümsediğinde, Parti programını ve onun kararlarını pratiğe geçirebilirsin. Programı sadece biçimsel olarak kabul etmek, sadece biçimsel olarak tanımak, Parti için kötüdür, zararlıdır.

Peki, programa karşı biçimsel davranmak ne demektir? Bu, bu programı savunma konusunda Parti'ye karşı ***yükümlülük*** hissetmemek, ***bunun bilincinde olmamaktır.*** Ama Parti senden

onu günbegün uygulamanı, günbegün savunmanı, program için mücadele etmeni talep ediyor. Bu üretim ve maliye planı için, yüksek bir emek kalifikasyonu için, yüksek bir emek üretkenliği için, sosyalist mülkiyete karşı özenli bir davranış için mücadele anlamına gelmektedir. Programın bilinçli olarak yerine getirilmesi, işçi sınıfının gereksinimleri, geniş emekçi kitlelerin gereksinimleri karşısında en dikkatli davranışı, kitlelerin yaşantısındaki tüm ufak şeylerin göz önünde bulundurulmasını gerektiriyor. Programa karşı bilinçli davranış, yalnızca dine karşı mücadelenin zorunluluğunu basitçe ***kabul etmeyi*** değil, aynı zamanda senin bu mücadeleye aktif olarak ***katılmanı*** talep ediyor. Ulusal sorunda Parti programına karşı biçimsel değil bilinçli davranış, senden yalnızca ulusların hak eşitliğini kabul etmeni istemiyor, aynı zamanda ulusların bu hak eşitliğini savunmanı, bütün milliyetçilere, anti-Semitizme vs. karşı bilinçli olarak mücadele etmeni, senin var olduğun yerde herhangi birisi milliyetçilik sergilediğinde ona enerjik bir ders vermeni talep ediyor.

Sen komünistin var olduğu yerde sınıf düşmanı unsurların Sovyet iktidarını kötülediği, Parti'ye küfrettikleri, onun programıyla alay ettikleri ve sen komünistin nahoş bir duruma düşmemek için sustuğun durumlar olmuyor mu? Parti'ye, Sovyet İktidarına, Parti programına karşı böyle bir tavra göz yumduğunda, bunları bu tarzda ***"savunduğunda"***, sen kötü, işe yaramaz bir komünistsin.

Pratiğe doğru geçirip geçirmediğini denetlemek için zaman zaman Parti programına bakmanın sana, komüniste hiçbir zararı dokunmaz. Bu durumda, her adımında daha bilinçli davranacak, bu programın başarıyla yerine getirilmesinin hangi yollardan sağlanacağını ve bunu tümüyle gerçekleştirmek için daha ne kadar şeyin yapılması gerektiğini göreceksin. Böylece programın yalnızca senin bulunduğun alanda, iktisadi cephede değil, aynı zamanda diğer bütün alanlarda da yerine getirilmesiyle tanışa-

caksın. Ancak bundan sonra komünist davamızın tüm büyüklüğü kendisini sana gösterecek ve sana verilen ve yer yer "küçük" olan işin dar bakış açısını aşarak, tüm komünist çalışmamızın muazzam büyüklüğünü göreceksin. Komünisti komünist olmayandan ayıran şey, işte tam da işçi sınıfının yolunu bütünlüğü içinde görmek ve tüm işçi sınıfının çıkarlarını kapsayan görevler üstlenmektir.

V

PARTİ ÖRGÜTÜNÜN İNŞASI VE SBKP(B) TÜZÜĞÜ

Parti tüzüğünü kabul ediyor ve yerine getiriyorsun — bu olmadan Parti üyesi olamazsın. Tüzük, Parti üyesinin haklarını ve yükümlülüklerini saptar. Ancak Parti tüzüğünü insan çeşitli şekillerde kabul edebilir. Parti tüzüğünü biçimsel olarak kabul edebilir. Ancak, Parti tüzüğü karşısında üzerinde tüm Parti'nin inşa edildiği temel yasa gibi, Parti'ye zarar vermeksizin ***ondan sapamayacağın, onu çiğneyemeyeceğin*** bir yasa gibi davranırsan, iyi bir Parti üyesi olabilirsin. Parti tüzüğü, en çeşitli koşullar altında —şehirde, köyde, daha henüz kısa bir süre önce politik yaşamdaki yerlerini alan milliyetler bölgesinde— çalışan dev Parti örgütlerini yönetme olanaklarını güvence altına almaktadır. Parti tüzüğüne uymak, öncelikle Parti disiplinini korumak, bu Parti disiplinine (ve Sovyet disiplinine) uymada örnek olmak demektir. Parti, kongrelerinde tüzüğü tekrar tekrar gözden geçirdi, düzeltti ve mükemmelleştirdi. Tüzükteki değişiklikler, yaşamın işçi sınıfına öğrettiklerini sadece sağlam bir

kazığa bağladı. Bunlar, Parti'nin mücadelesini daha başarılı kılmak için gerekli olan Parti örgütlerinin daha iyi biçimlerini saptadı. XVII. Parti Kongresi, yeni bir Parti tüzüğü kabul etti.

Parti tüzüğü, Parti örgütünün nasıl inşa olduğunu ortaya koyar. Lenin'in daha Partimizin varlığının ilk günlerinde, 1904'te yazdıkları hep hatırda tutulmalıdır: "İktidar uğruna mücadelede proletaryanın örgütten başka silahı yoktur."*

Lenin, o zaman öngörüyle şunları söyledi:

> "Burjuva toplumdaki anarşik rekabetin egemenliğiyle parçalanmış, sermaye için angarya çalışmayla ezilmiş, sürekli olarak sefaletin 'en derin derinliğine', vahşiliğe ve yozlaşmaya atılmış proletarya ancak, Marksizmin ilkeleri [temelinde –ÇN] ideolojik birliğinin, milyonlarca emekçiyi işçi sınıfı ordusunda birleştiren örgütün maddi birliği aracılığıyla pekiştirilmesiyle kesinlikle yenilmez bir güç olabilir ve olacaktır. Bu orduya ne Rus mutlakiyetinin çürümüş şiddeti, ne de uluslararası sermayenin giderek çürüyen şiddeti dayanabilir."**

Bu sözlerin yazılmasından 13 yıl sonra, Çarlık mutlakiyeti, Bolşeviklerin önderliği altındaki devrimci işçi ve köylü kitlelerinin hücumuyla yıkıldı. Şubat 1917'den Ekim Devrimi'ne kadar olan süre içinde Partimiz, işçi sınıfının ve köy yoksullarının başında bulundu ve proleter devrimin zaferini kazandı. Sosyalist devrim, Bolşeviklerin kitleleri kazanması ve küçük-burjuva politikacıların —Menşeviklerin, Troçkistlerin, örgütte beyzade anarşizminin ve işçi hareketinde burjuva politikası vaazcılarının— enerji ve karakter yoksunluğunu süpürüp atmaları sayesinde zafer kazandı. Kitlelerimizin muazzam çoşkusu, devrimci coşkusu olmadan zafer kazanamazdık. Proleter devrimde Komünist Partisi'nin rolü üzerine Komintern II. Kongresi'nin kararlarında şunlar söylenmektedir:

---

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt VI, s. 438.*

** *a.g.e., s. 438.*

"(1871) Paris Komünü sırasında işçi sınıfının küçük de olsa sağlam bir komünist partisi olsaydı, Fransız proletaryasının ilk kahramanca ayaklanması çok daha güçlü olur, binlerce hata ve zaaftan kaçınılabilirdi."*

Menşeviklere karşı Bolşevik bir Parti tüzüğü için mücadele ettik. Menşevikler, II. Kongre'de tüzüğün birinci maddesini şu şekilde geçirmişlerdi:

"RSDİP programını kabul eden, Parti'yi maddi araçlarla destekleyen ve organlarının birinin yönetimi altında düzenli olarak kişisel yardım sağlayan herkes, onun üyesi sayılır."**

Bu şekilde, bir Parti üyesinin Parti'de aktif olarak çalışmayla yükümlü olmaması sonucu doğdu. Örneğin sempatizan bir aydın, Parti için bir kaç kuruş verdiğinde ve evini toplantılar için hizmete sunduğunda, Parti üyesi olarak sayılabiliyordu. Parti'nin böyle bir bileşiminde, onun olası bütün tesadüfi unsurlarla bulaştırılacağı ve gerçek devrimci savaşçıların böyle "sempatizan" aydınların dalgasının altında boğulacağı ortadadır. Gerçek devrimci savaşçıların elleri ve ayakları bağlanacak ve Parti oportünizmin yoluna kayacak ve burjuvazinin uzantısı durumuna gelecekti.

Menşevik Martov, önerisini savunurken, her grevcinin Parti üyesi sayılmasını talep etti. Bu talepte ilkesel yanlış neden oluşmaktadır? İki farklı kavramın, sınıfın ve Parti'nin, zararlı bir şekilde birbirine karıştırılmasından. Parti'nin işçi sınıfının önder müfrezesi, onun en sınıf bilinçli, en devrimci, en ileri görüşlü ve en fedakâr parçası olduğunu artık biliyorsun. Parti tüzüğü, aynı zamanda öncü müfreze ile önderlik edilen sınıf arasındaki sınır-

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 682.*

** *Bkz. Lenin, Bütün Eserler, Cilt VI, Ek.*

ları da saptar. Parti tüzüğü, Parti örgütünün sınırlarını açık bir şekilde çizer. Bu, Parti'ye girdiğinde, onun kararlarına uyduğunda, onun örgütlerinden birinde ve hem de kesinlikle şu ya da bu temel örgütün üyesi olarak çalıştığında, kendini Parti kitlelerinden ayırman gerektiği anlamına gelmez — elbette değil. Komünistlerin partisiz kitlelerden böyle bir kopuşunun ne kadar zararlı olduğundan, daha önce söz etmiştik. Parti, sana, komüniste yönelttiği talepleri, her sıradan partisize yöneltemez.

Parti, senden herşeyden önce demirden Parti disiplini talep etmektedir. Lenin, Partimizde bu demirden disiplin olmaksızın iki buçuk ay bile nasıl tutunamayacağımızı hepimizin önüne serdi. Şu uyarıda bulundu:

> "Proletarya diktatörlüğü, yeni sınıfın ***daha güçlü*** düşmana karşı, ***(tek*** bir ülkede de olsa) yıkılışıyla direnişi ***on kat*** artan ve gücü sadece uluslararası sermayenin gücünden, burjuvazinin uluslararası ilişkilerinin güç ve sağlamlığından değil, aynı zamanda ***alışkanlığın*** gücünden, ***küçük işletmenin*** gücünden de kaynaklanan burjuvaziye karşı en amansız, en acımasız savaşıdır. Çünkü küçük işletme dünyada hâlâ ne yazık ki çok fazla var; küçük işletme ise durmaksızın, her gün, her saat, kendiliğinden ve büyük hacimde kapitalizmi ve burjuvaziyi ***üretir.*** Bütün bu nedenlerden ötürü proletarya diktatörlüğü zorunludur ve burjuvazi üzerinde zafer, uzun süreli, inatçı, amansız bir ölüm kalım savaşı olmadan, dayanıklılık, disiplin, sağlamlık, boyun eğmezlik ve irade birliği gerektiren bir savaş olmadan imkânsızdır."*

Partimizin tüzüğü, örgütümüzün inşasını gösterir. ***Parti'nin temelini*** temel Parti örgütleri oluşturur.

> "Temel Parti örgütü, işçi ve köylü kitlesini, Parti'nin yönetici organlarıyla bağlar. Görevi şudur:

---

* *Lenin, "'Sol Radikalizm' – Komünizmin Çocukluk Hastalığı", s. 13-14. —İnter Yayınları.*

1— Parti'nin sloganları ve kararları için kitleler içinde propaganda ve örgütleme çalışması;

2— sempatizan ve yeni üye kazanma ve bunların politik eğitimi;

3— çevre ya da şehir komitesinin ya da ilgili Politik Şubenin gündelik örgütsel ve propaganda çalışmasında desteklenmesi;

4— üretim planının yerine getirilmesi, çalışma disiplininin güçlendirilmesi ve hücum işçileri hareketinin geliştirilmesi amacıyla işletmelerde, Sovhozlarda, Kolhozlarda vs. kitlelerin seferber edilmesi;

5— işletmelerde, Sovhozlarda ve Kolhozlarda baştan savmacılığa, suiistimale karşı mücadele ve işçilerin ve kolektif köylülerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi için gündelik çaba;

6— Parti'nin bir organı olarak ülkenin iktisadi ve politik yaşantısına aktif katılım."*

Komünist olarak, nerede çalışırsan çalış, bir temel Parti örgütünün (SBKP(B) XVII. Parti Kongresi'nden önce Parti hücresinin) üyesi olmak ***zorundasın.*** Bu örgütte, bütün sorunların tartışılmasına katılırsın. Sorun karara bağlanmadığı sürece, tartışabilirsin, önerilerini, düzeltmelerini getirebilirsin. Fakat bir kez karar alındı mı, çoğunluğun kararına uymak ve onu uygulamakla yükümlüsün. Temel Parti örgütünün kararını yanlış buluyorsan, çevre komitesi, alan komitesi, mıntıka komitesi ve Parti Denetim Komisyonu nezdinde itirazda bulunabilirsin — bu, senin hakkındır. ***Fakat Parti organlarının kararlarını, disiplinli bir şekilde, kayıtsız şartsız uygulamakla yükümlüsün.***

Parti örgütümüz, demokratik merkeziyetçilik temelinde inşa edilmiştir. Bu ne demektir? Bu, yukarıdan aşağıya tüm

* *SBKP(B) Tüzüğü. Bkz. bu kitabın 137. sayfası.*

Parti örgütünün, alt Parti örgütlerinin üst Parti örgütlerinin yönetimine tabi olacak şekilde inşa edilmesi demektir: Temel Parti örgütü çevre komitesine, çevre komitesi alan komitesine ya da mıntıka komitesine ya da ulusal komünist partinin MK'sına; alan komitesi, mıntıka komitesi ve ulusal komünist partilerin MK'leri doğrudan Merkez Komitesi'ne tabidir ve Merkez Komitesi, Birlik Parti Kongresi'nin iradesini yerine getirir. Birlik Parti Kongreleri'nin kararları ve Parti Merkez Komitesi'nin kararları, Parti'nin tüm üyeleri ve tüm Parti örgütleri için bağlayıcıdır.

"Merkezi Parti ve Sovyet örgütlerinin kararları hızla ve tam bir şekilde uygulanmak zorundadır."*

Parti örgütünün inşasında merkeziyetçilik bu demektir.

Ancak Partimizde örgütlerin ***demokratik*** inşası, temel örgütten, Parti komitesi sekreterinden Merkez Komitesi'ne ve onun Politbürosuna kadar bütün Parti organlarının seçilebilirliği uygulanmaktadır. Partimiz, demokratik merkeziyetçilik temelinde inşa edilmiştir. Bu şu demektir:

"a) aşağıdan yukarıya tüm Parti örgütlerinin seçilebilirliği;

b) Parti organlarının kendi Parti örgütleri önünde periyodik olarak hesap vermesi;

c) sıkı disiplin ve azınlığın çoğunluğa tabi olması;

d) alt organların ve bütün üyelerin bir üst Parti organının kararlarını uygulama konusundaki kayıtsız koşulsuz yükümlülükleri."**

Parti tüzüğü temelinde, kötü çalıştıklarında ya da Parti kararlarını yerine getirmediklerinde ve Parti çizgisini doğru uygu-

* *a.g.e. Bkz. bu kitabın 141. sayfası*
** *a.g.e. Bkz. bu kitabın 129. sayfası.*

lamadıklarında, her Parti sekreterini, her Parti komitesini görevden almak için tüm olanaklara sahibiz. Merkez Komitesi plenumlarında, Parti konferanslarında, Parti kongrelerinde, en yüksek organlarımızın faaliyetini eleştiriye tabi tutma hakkına sahibiz ve şu veya bu üyenin Merkez Komitesi'ne ve diğer bir yönetici organa seçilip seçilmemesi, Parti kongresine bağlıdır.

Parti içi demokrasi ve özeleştiri şu olanağı sunuyor:

> "...bürokratik baskının, klikvari 'karşılıklı koruma'nın, memurvari uşaklığın, hotzotçuluğun, kitlelerin çıkarlarını ihmal etmenin ve darkafalı kendini beğenmişliğin olası tezahürlerini ortadan kaldırmak..."*

Bu sözlerle Merkez Komitesi, Şahti olayından sonra bütün Parti üyelerine ve bütün işçilere yönelen bir çağrıyla, "kim olduğuna bakmaksızın" yukardan aşağıya ve aşağıdan yukarıya özeleştiri sloganının merkezi güncel slogan olduğunun altını çizerek, Parti örgütlerimiz içindeki eleştirinin ve özeleştirinin gücünü karakterize etti. Merkez Komitesi'nin bu çağrısında şunları okuyoruz:

> ***"Bu önlemler olmadan eleştiri ve özeleştiri şiarı,*** hem bu şiarı ve hemde Parti yönetimini ve bizzat Parti'yi kitleler karşısında rezil edecek ***boş bir gevezeliğe dönüşecektir.*** Bizde Şahti, Smolensk ve Artemovsk olayları gibi durumların yinelenmemesinin bundan başka güvencesi yoktur.** Parti, Sovyet ve kooperatif aygıtının kırdaki Kulak ve kapitalist unsurlarla iç içe geçmiş unsurlardan temizlenmesi bundan başka şekilde mümkün değildir."***

Ve bu bağıntıda Merkez Komitesi, şunu talep etti:

---

* *Parti Fonksiyonerinin El Kitabı, 7. Baskı, Bölüm 1, s. 306, (Rusça).*

** *Şahti olayı: Kömür ocaklarındaki bozguncu faaliyetler; Smolensk ve Artemovsk olayları: Smolensk ve Artemovsk Parti örgütlerinin ahlaksızlaşmış başlarının skandalları (1928).*

*** *a.g.e., s. 306.*

"1— Bağımsız düşünmeyi ve her türlü eleştirel sözü peşinen 'sapma', mızmızcılık vs. olarak niteleme gibi yöntemleri dışlayan Partiiçi eleştiri özgürlüğünü sağlamak.

2— Parti mercilerinin tümüyle seçilebilirliğini sağlamak."*

Parti çizgisinin çiğnendiğini gördüğünde, tam da Parti'ye mensup olman, Parti disiplinin, seni bunları bir üst Parti organında dile getirmekle, partiye karşı biçimsel davranmadığını, Parti'nin birliğini, saflığını ve Parti çizgisini, bu çarpıtmalar kimden gelirse gelsin savunduğunu göstermekle yükümlü kılar.

Eleştirinin akılla yapılması gerektiği elbette unutulmamalıdır. Stalin yoldaş, Merkez Komitesi ve Merkez Kontrol Komisyonu'nun Ocak Plenumunda (1933) tahıl temini ve Kolhozların inşasında Parti örgütlerinin hatalarını, tıpkı "Başarı Sarhoşluğu" adlı ünlü yazısında kolektifleştirme sırasındaki aşırılıkları eleştirdiği gibi eleştirdi. Stalin yoldaş, XVII. Parti Kongresi'nde Tarım Halk Komiserliği ve Sovyet Çiftlikleri Komiserliği'nin çalışmalarını, tarımın yönetimindeki eksikliklerden ötürü eleştirdi. Kaganoviç yoldaşın raporunda ve Voroşilov ve Kirov yoldaşların konuşmalarında, tek tek halk komiserliklerinin ve tek tek iktisat dallarının çalışmasındaki bütün eksiklikler eleştiriye tabi tutuldu. Çalışmanın kalitesini iyileştirmek için eleştiri ve özeleştiri zorunludur.

Ama özeleştiri keskin bir silah olduğundan, onu kullanmasını bilmeliyiz.

"Bizim," diye yazıyordu Stalin yoldaş, "işçi sınıfının kültür düzeyini yükselten, mücadele ruhunu geliştiren, zafere inancını pekiştiren, gücünü artıran ve onun ülkenin gerçek efendisi olmasına yardım eden bir özeleştiriye ihtiyacımız var."**

---

* *a.g.e., s. 306.*

** *Stalin, Eserler, Cilt 11, s. 118.—İnter Yayınları.*

Parti'yi karıştırmak, Sovyet iktidarını kötülemek, saflarımızı zayıflatmak ve tahrip etmek, Parti'ye iftira atmak, işçi sınıfını silahsızlandırmak ve panik ortamı yaratmak amacıyla, düşmanlarımızın özeleştiri sloganını kullandığı durumlar olmuyor mu? Böyle bir eleştiriyi Troçkistler yapıyor. Bunun için Stalin yoldaş şunun altını çizmektedir:

> *"Bize yabancı,* yıkıcı, anti-Bolşevik 'özeleştiri' ile, Parti ruhunu geliştirme, Sovyet iktidarını ***sağlamlaştırma,*** inşamızı ***iyileştirme,*** iktisadi kadrolarımızı ***güçlendirme,*** işçi sınıfını daha iyi silahlandırma hedefini güden bizim Bolşevik 'özeleştiri'miz arasında kesinlikle ayrım yapılmalıdır."*

Keza Parti tüzüğüne karşı bilinçli davranış, sen komünisten, en sıkı, demirden disiplini talep etmektedir. Lenin, Partimiz savaş yürüten bir Parti olduğundan, bu disiplinin askeri disiplin sınırına dayanması gerektiğini söylemektedir; bu disiplinin her şekilde zayıflatılması, düşmanın işine yarar. Ama bu disiplin, ***bilinçli*** olmalıdır. Kimse seni zorla Parti'ye sokmuyor. Ama bir kez bu Parti'ye girdin mi, ***gönüllü olarak*** bu Parti'nin saflarında sadık bir savaşçı, Parti disiplininin ve hem de bilinçli, devrimci disiplinin bir örneği olmanın yükümlülüğünü üstlenirsin.

Disiplini boş bir formaliteye çevirme. Kimileri meseleyi şöyle görüyor: Üye ödentilerimi zamanında ödüyorum, toplantıları düzenli olarak ziyaret ediyorum, sürekli olarak çoğunlukla birlikte oy kullanıyorum, öyleyse ben ***örnek*** bir Parti üyesiyim. Hayır, hiç de öyle değil. Yanlış çalışan kötü temel örgütler var ve çoğunluğun doğru çalışmadığı ***böyle*** bir örgütte, çoğunlukla olmak gerektiğinden ötürü çoğunlukla birlikte oy kullanırsan, bu örgütün yanlış çizgisini desteklersin. Örgütlerin yanlış çizgilerinden ötürü dağıtıldıkları durumlar olmuyor mu? Parti örgütünde olup bitene karşı ***bilinçli*** davranmalı, nasıl çalıştığı üzeri-

* *a.g.e., s. 119.*

ne düşünmelisin ve çizgisinin Parti çizgisiyle çeliştiğini gördüğün anda, sorunu bir üst Parti organına götürerek, basına yazarak, kötü durumlara işaret ederek, bu yanlış çizgiye karşı mücadele etmelisin.

Üye ödentilerinin zamanında ödenmesi gerekir. Bu sadece bir formalite değildir. İnsanların Parti'ye mensup olmalarından ötürü hapislere, zindanlara, sürgünlere ve darağaçlarına gittiği zamanlar oldu — o zamanlar Parti'ye sadakat kendisini burada gösteriyordu. Söz konusu olan, insanların yalnızca üye ödentilerini zamanında ödemesi değildi. Bugün senden, sana Parti'nin verdiği ***tüm*** görevleri yerine getirmen ve bununla birlikte bu ***temel, en basit*** istemi yerine getirmen istenmektedir. Bir Parti üyesi üç ay, yarım yıl ya da daha uzun süre üye ödentisini ödemezse, bu ***küçük Parti yükümlülüğünü*** zamanında yerine getirmezse, bunun sonu nereye varır? Böyle bir Parti üyesi, daha ciddi, daha büyük şeylerde zayıflaşır, ihmalkâr, geç kalan ve güvenilmez olur. Tam da bundan ötürü Parti senden şu en basit yükümlülükleri yerine getirmeni talep ediyor: Toplantılara zamanında gel, ödentileri zamanında öde, Parti örgütünün çalışmasına katıl. Parti'nin verdiği görev doğrultusunda hangi toplumsal işleri yapıyorsun? Bunları nasıl yerine getiriyorsun? Parti örgütlerinin görevlerine ilişkin bilgini genişletmek için çaba gösteriyor musun? Parti, her üyesinden, Parti disiplinine, Parti yükümlülüklerine karşı bilinçli bir davranış talep ediyor.

Komünist Partisi, proletaryanın en ileri, en devrimci müfrezesidir. O, SSCB'de dünyanın ilk proleter devletinin tüm çalışmasının, iç ve dış politikasının, tüm iktisadın yürütülmesinin, tüm ülkenin maddi ve kültürel düzeyinin yükseltilmesinin, SSCB savunmasının sorumluluğunu taşıyor. Parti kongrelerinde ve konferanslarda Parti, ülkemiz ve dünya işçi sınıfının önünde duran en önemli sorunları konuşuyor. Bu kararlar temelinde Parti Merkez Komitesi, iki Parti kongresi arasındaki dönemde

Parti'nin mücadelesini yönetiyor. Partimiz, Komünist Enternasyonal'in önder Partisi'dir ve Sovyetler Birliği proletaryası dünya proletaryasının hücum müfrezesidir.

SBKP(B) Merkez Komitesi ve Politbürosu, ülkenin kalbi ve beyni, onun genel kurmayıdır. Sovyet devletinin gelişmesi ve kalkınması, büyümesi ve pekişmesi için gerekli olan herşey, Parti'nin bu savaş kurmayında ölçülüp biçiliyor. En önemli kararlar, Parti kongrelerinde en iyi, en sınanmış Bolşeviklerin seçildiği Merkez Komitesi tarafından alınmaktadır. Merkez Komitesi, tüm Parti tarafından Parti kongrelerinde ve konferanslarda kabul edilen direktifler ve kararlar temelinde hareket etmektedir. Bu kararlar, Sovyet iktidarının bütün organları için de yol göstericidir.

Ama Parti, kararlarını nasıl pratiğe geçiriyor? Öncelikle Parti üyeleri aracılığıyla. XVII. Parti Kongresi döneminde SBKP(B)'de 1.260.874 komünist ve 711.609 aday bulunmaktaydı.* Parti, her komünisten, her çalışmada, her organda bir savaşçı gibi yükümlülüklerini yerine getirmesini talep etmektedir. Kitle örgütlerinde çalışan tüm komünistlerden Parti, bunların partisiz kitle içinde Parti kararlarının sadık ve çalışkan öncü savaşçıları olmalarını talep etmektedir.

Parti, her komünisten, nerede çalışırsa çalışsın, her yerde öncelikle komünist olduğunu, Lenin ve Stalin'in büyük Partisi'nin üyesi olduğunu düşünmesini talep etmektedir. Parti, üyelerinden, Parti disiplini aracılığıyla birlikte, kaynaşmış bir kolektif olarak hareket etmelerini talep etmektedir. Fabrikalarda, işletmelerde, Sovhozlarda ve Kolhozlarda, bürolarda, öğrenim kurumlarında vs. komünistler temel örgütlerde birleşmiştir ve dağınık, herkes başına buyruk hareket etmezler — temel örgüt-

---

* *SBKP(B) XVII. Parti Kongresi Stenografik Raporu, s. 303 (Rusça). Türkçesi için bkz. SBKP(B) XVI-XVII-XVIII. Parti Kongre Raporları,—İnter Yayınları.*

lerin genel kurulları, Parti komiteleri ve büroları, komünistlerin faaliyeti ile bağıntılı olan bütün sorunları tartışır ve Parti kararları ve üst organların direktifleri ile uyum içinde genel çizgiyi saptarlar. Parti, temel örgütler ve partisizlere önderlik eden üyeleri aracılığıyla kararlarını pratiğe geçirir. Seçim ilkesine sahip örgütlerde (sendikalar, gönüllü toplulukları, Sovyetler vs.) bütün komünistler, üyelerinin faaliyetini yöneten Parti gruplarında birleşirler. Bu partilerüstü kitle örgütleri, Parti'nin kitlelere giden volan kayışlarıdır. Parti, kararlarını bu Parti grupları aracılığıyla Sovyetlerde, sendikalarda, kooperatiflerde ve diğer örgütlerde uygular.

VI

HER KOMÜNİST, MARKSİST-LENİNİST EĞİTİMİ İÇİN ÇABA GÖSTERMELİDİR

Marksizm-Leninizmin incelenmesine küçümseyerek yaklaşan Parti üyeleri de bulunmaktadır. Bunlar Lenin'in adını kulaktan duymuşlardır. Lenin'in birkaç düzine cilt yazdığını bilirler. Marx'ın dev bir çalışma yürüttüğünü ve bize bilimsel sosyalist düşüncenin en büyük anıtını bıraktığını bilirler. Ancak böyle bir komünist, ***inceleme*** zahmetinde bulunmaz, cahilliğini neredeyse bir üstünlük gibi görür: Sizin tüm bilgeliklerinizin ve inceliklerinizin içini dışını bilmiyorum ve kitap devirmekten başka yapacağım daha iyi işler var. Böyle bir komüniste, bir kez olsun Marx ve Engels'in "Komünist Manifestosu"nun ne olduğunu sor. Belki de "Komünist Manifesto"nun var olduğunu duymuştur, ama buna ilişkin daha fazla şey söyleyemez ve aynı şekilde Lenin'in hiçbir çalışması hakkında da birşey söyleyebilecek durumda değildir.

Bu doğru bir tavır mıdır? Elbette değil. Bir zamanlar anarşistler, anarşist Michael Bakunin'in yandaşları böyle düşünmüş-

lerdi: İşçiler niye öğrensin ki (yalnızca efendiler bunu yapabilecek durumdadırlar ve yapsınlar), işçiler (ve bundan daha fazla köylüler) ***doğası itibariyle*** isyancı, sosyalist, komünisttirler. Hatta Bakunin, bundan ötürü, Marx'ın, işçileri teoriyle, sosyalizm için mücadelenin yollarına bilimsel bakışla donatmakla onları ***"bozduğu"*** görüşündeydi. Ama böyle yanlış görüşler savunmuş olsaydık, sınıf düşmanlarımızı asla yenemezdik. Lenin, Marx ve Engels'in şu düşüncesini özellikle güçlü vurgulamıştır:

" Devrimci teori olmadan, devrimci hareket de olamaz".*

Daha birinci devrimin arifesinde Lenin bize öğretmiştir ve işçi sınıfının tüm mücadele tarihi kanıtlamıştır ki,

"öncü savaşçı rolünü ancak en ileri teorinin yol gösterdiği bir parti yerine getirebilir".*

Marx ve Engels, devrimci öğretinin zorlu, devrimci bir güç haline gelebileceğini vurguladılar. Devrimci öğreti kitlelere mal olduğu zaman, bu öğreti, dünyayı değiştiren en büyük devrimci güç haline dönüşebilir. Onlar, eski bilimin dünyayı ve onun yapısını yalnızca iyi kötü açıkladığını ve buna karşın devrimci bilimin öneminin, onun insanlara dünyayı işçi sınıfının çıkarları, emekçilerin çıkarları doğrultusunda değiştirmeyi öğretmekten oluştuğundan söz ettiler.

Bundan dolayı Stalin yoldaş şunun altını çizmektedir:

"Ama teori, devrimci pratikle kopmaz bir bağla birleştiğinde, işçi hareketinin muazzam bir gücü haline gelebilir, çünkü harekete güveni, yönünü tayin etme yeteneğini ve çevresinde olup biten olayların iç bağlantısını anlamayı teori, ve yalnızca teori verebilir; çünkü pratiğe, yalnızca sınıfların bugün nasıl ve hangi yönde hareket ettiklerini değil, aynı zamanda yakın gele-

---

* *Lenin, "Ne Yapmalı?", s. 29. (—İnter Yayınları) İtalikler benim. E.Y.*

** *a.g.e., s. 31.*

cekte de nasıl ve hangi yönde hareket edeceklerini de anlamasında teori, ve yalnızca teori yardım edebilir."*

Gerçekten de, Marx, on yıllar boyunca, burjuva politik ekonomisinin görüşlerini acımasız bir eleştiriye tabi tuttuğu "Kapital" üzerinde çalıştı. Kapitalistin üretim sürecinin seyri içinde işçinin emeğine, artı-değere nasıl el koyduğunu gösterdi. Emekle sermaye arasındaki ilişkilerin gerçek özünü ortaya koydu ve işçi sınıfının kapitalist toplumda ikili ve üçlü sömürünün baskısı altında nasıl birleştiğini ve örgütlendiğini gösterdi. Bu hareketin doğal zorunluluk olarak, işçi sınıfının üretim araçlarını ve üretim aletlerini kapitalistlerin elinden alıp kendi ellerine geçireceği sosyalist devrime yol açmak zorunda olduğunu gösterdi. Ve bundan sonra, artık işçi sınıfı kendisi için üreteceğinden, işçi sınıfının sömürülmesine bir son verecektir. Bundan sonra da yeni, sosyalist toplum oluşacak ve her türlü özel mülkiyet ortadan kaldırılacaktır. Marx, teorik çalışmasını en korkunç yoksunluklar altında gerçekleştirdi ve büyük sefalet çekti. Binlerce düşman kazandı. Ama onun eseri, "Kapital", işçi sınıfının cephaneliğinde onu tüm burjuva bilime karşı donatan bir silah, bütün ülkelerde işçi sınıfına kapitalist köleliğin zincirlerini parçalamaya yardım eden bir silah haline geldi. Bir komünist, Marx'ın en iyi yıllarını, yaşantısının en büyük bölümünü adadığı bu eserin yanından ilgisizce ve kayıtsızca geçebilir mi? Ya da Lenin'in çalışmalarını alalım. Lenin, zamanının büyük bir bölümünü bilimsel çalışmaya verdi. Marx-Lenin'in öğretisi, proletaryanın devrimci mücadelesinin rehberidir. Lenin, felsefe, ekonomi vs. üzerine kitaplar yazmak için aylarını kütüphanelerde geçirdi. Sınıf bilinçli bir işçi, Leninci Parti'nin bir üyesi, Lenin'in yazdıkları, konuştukları karşısında ilgisiz kalabilir mi, onun bunu bilmemesi mümkün mü?

---

* *Stalin, "Leninizmin Temelleri Üzerine", Eserler, Cilt 6, s. 94.*

İşçi sınıfının görevlerini anlamak ve onu gerektiği gibi özümseyebilmek için, insan toplumunun kapitalizm dönemine girmeden önce katettiği yolları en azından kaba hatlarıyla ***bilmek*** gerekir; kapitalizmin en yüksek ve en son aşamasına, emperyalizm aşamasına nasıl girdiğini ***bilmek*** gerekir; tüm kapitalist toplumun hangi yöne doğru geliştiğini ***bilmek*** gerekir; bu toplumda emperyalizmi parçalayabilecek ve sosyalist toplumu inşa edebilecek durumda olan hangi güçlerin mevcut olduğunu ***bilmek*** gerekir. İşçi sınıfının en iyi önderleri, onun teorisyenleri ve önderleri, Marx, Engels, Lenin ve Stalin'dir. Lenin'in ölümünden sonra bilimsel sosyalizm üzerine çalışma durmadı. Marksizm-Leninizmin sorunlarının incelenip ortaya konmasını Stalin yoldaş yerine getirmeye devam ediyor.

Marx, bize muazzam bir bilimsel miras bıraktı. Ama O, Batı'daki burjuva devrimlerin henüz yeni sona ermeye başladığı bir dönemde yaşadı. 1871 Paris Komünü, yeni tipte devrimlerin, proleter devrimlerin ilk kırlangıcıydı. Lenin, başka bir dönemde, proleter devrimlerin başladığı emperyalizm döneminde yaşadı ve faaliyet gösterdi. Bir dizi soruna bağımsız olarak yanıt verdi: Proletaryanın devrimdeki hegemonyası, yani önder rolü sorunu, işçi sınıfının köylülükle ittifakı sorunu, ulusal ve sömürgesel sorun, burjuva demokratik-devrimin sosyalist devrime gelişmesi sorunu, silahlı ayaklanma sorunu, proletarya diktatörlüğünün biçimi olarak Sovyetlerin rolü, parti öğretisi. O, işçi sınıfının hücum dönemindeki, saldırı dönemindeki taktik ve stratejisini ortaya koydu; aynı şekilde, işçi sınıfının geri çekilme dönemindeki strateji ve taktiğini ortaya koydu ve kitleleri yeni bir saldırıya hazırlayabilmek için işçi sınıfının nasıl ***manevra*** yapması gerektiğini öğretti. Leninci Parti olarak adlandırılan bir Parti'nin üyesi, Lenin'in bu sorunları nasıl ortaya koyduğunu ve çözdüğünü öğrenmeden, bu sorunları geçiştirebilir mi? Onun bütün bunları ***bilmemesi*** mümkün müdür? ***O bunu bilmek ve incelemek zorundadır.*** Hiç zamanı olmadığı bahanesini öne sürerek

işin içinden çıkamaz. Lenin'i incelemek için dinlenme zamanından bir iki saatini de verse, bunun için zaman ***bulmak zorundadır.***

Parti, Lenin'in otuz cilt Bütün Eserlerini ve iki düzinenin üzerinde "Lenin Derlemeleri"ni yayınladı. Herkesin bu dev miktarda yazıyı tümüyle incelemesi mümkün değil, şimdiye kadarki gelişme süreci, şimdiye kadarki yaşantısı sonucu herkes buna hazır değil. Ama bu zorluklardan korkan birisi kötü bir komünisttir. Parti, onun teoriyi incelemesini her tarzda kolaylaştırıyor. Lenin'in en önemli eserlerinden oluşan bir altı ciltlik ve bir de iki ciltlik bir seçme yayınladı. Bazıları için bu ciltler de çok ağır. Bunları bir yıl içinde devirmek zorunda değil. Ama, bu görevi önüne koymalı, bunun peşine düşmeli ve ne pahasına olursa olsun Marksist-Leninist teoriyi özümlemeye çalışmalıdır.

Her Parti üyesi, Stalin yoldaşın, Partimizin ve Komünist Enternasyonal'in önderi ve teorisyeninin "Leninizmin Sorunları" kitabında toplanmış ana çalışmalarını mutlaka özümlemelidir. Stalin yoldaş, Lenin'in yalnızca pratik devrimci mücadelede değil, aynı zamanda bilimsel çalışmada da en yakın mücadele arkadaşıydı. Daha Lenin'in yaşadığı dönemde Stalin yoldaş, ***ulusal sorun*** gibi önemli bir sorunu inceleyip ortaya koydu. Stalin yoldaşın devrimden önce (1913 yılında) yayınlanan ve Lenin'in alkışını alan "Marksizm ve Ulusal Sorun" kitabı bugün de ulusal sorunu incelemek için en iyi kitaptır. Stalin yoldaşın "Leninizmin Sorunları" adlı kitabında Marksizm-Leninizm temelinde hareketimizin ana sorunları en büyük açıklıkla ele alınmaktadır: Leninizmin özü ve önemi, proletarya diktatörlüğü ve geçiş döneminde sınıf mücadelesi, tek ülkede ve özellikle de bizim ülkemizde sosyalizmin inşası, Sovyet ülkesinin sanayileştirilmesi, kolektifleştirme ve sınıf olarak Kulakların tasfiyesi, sosyalizmin ve komünizmin özü ve bunlar arasındaki farklar, Partimizin özü ve inşası, Parti'nin sapmalara karşı mücadelesi. Stalin

yoldaşın eserlerini en dikkatli ve en esaslı şekilde incelemeden, bilinçli, eğitilmiş, gerçek bir komünist olmak olanaksızdır. Stalin yoldaşın teorik çalışmaları, onun adını çoktandır Marx, Engels ve Lenin'in isimlerinin yanına kattı.

Parti kararlarını ***gerekçelendirmeyi bilmek*** gerekir, Parti kararlarının doğruluğunu en geri partisize ***kanıtlayabilmek*** gerekir. Herhangi bir Parti kararına farklı tarzda yaklaşılabilir ve o, farklı bir şekilde anlaşılabilir. Parti kararlarını incelerken Partimizin tarihini bilmenle, Marx, Lenin ve Stalin'in devrimci öğretisini bilmenle, hiçbir ön bilgin olmadan Parti kararlarını incelemek arasında büyük fark vardır. Birinci durumda sorunları ***daha derin, daha çok yönlü*** ve ***bundan dolayı daha doğru*** görecek ve kavrayacaksın. Ama bu önkoşullar sende yoksa, Parti kararlarını ***dar, tek yönlü*** kavrayacak ve dolayısıyla her zaman doğru kavrayamayacaksın. Yaşam karmaşıktır. Yaşam her gün karmaşık, büyük, yeni sorunlar ortaya atıyor ve insanın bunların arasında yönünü bulmayı bilmesi gerekiyor. Dün Mançurya'nın Japonlar tarafından işgal edilmesi, bugün Almanya'da faşist darbe. Nasıl, niye böyle oldu? Almanya'da faşizmin üstesinden gelebilecek hangi güçler var? Almanya Komünist Partisi, şu anda mücadele için güçlerini nasıl toparlamaktadır? Batı'daki devrimci hareket nasıl gelişiyor? Bunların hepsini bilmek, kavramak gerekiyor. Sonra da diğerlerine açıklamak gerekiyor. Ama sana karmaşık durumlarda yönünü bulma olanağı sunan devrimci teori olmadan bunu yapabilir misin? Elbette hayır!

Oysa komünist, mücadelesi içinde çevresinde tekrar tekrar sınıf düşmanlarına, eski ve yeni sosyal-devrimcilere, eski ve yeni Menşeviklere, eski ve yeni anarşistlere, Parti'den atılmış Troçkistlere vs. rastlıyor — kapitalizmin restorasyonunun tüm bu yandaşları, komünizme düşman teoriler yayıyorlar. İşçi sınıfına düşman, karşı-devrimci bu teorileri parçalayabilmek için, her komünist, Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerinde ge-

liştirilen devrimci teoriye bizzat egemen olmak zorundadır. Bundan dolayı, Parti komünistten kendisini yalnızca Parti programını ve Parti tüzüğünü kabul etmekle, üye ödentilerini ödemekle, bir örgütte çalışmakla, toplantılara katılmak ve oy vermekle vs. sınırlamamasını talep etmekle kalmıyor. Hayır, komünistin bilinçli ve aktif olarak Parti için mücadele edebilmesi için bunlar yetmiyor. O, bunun dışında, Partisini ve onun geçmişini esaslı surette ***bilmeli,*** Parti'nin sağlam temeli üzerinde örgütlü olduğu Marksist-Leninist teoriyi ***bilmeli,*** Parti tarihini ***incelemiş*** olmalıdır.

Parti her komünistten, Parti'nin en önemli kararlarını bilmesini talep etmektedir. Şu ya da bu kararın ne zaman alındığı ve yayınlandığını uykusunda söyleyebilecek şekilde ezberlemek zorunda değildir. Kitap bilgelikleriyle bu alanda da bilgilerini göstermek isteyen ve şu veya bu yoldaşın şu veya bu kararın hangi gün ve hangi ayda alındığını bilmemesi durumunda mızıklanan yoldaşlar da var. Parti üyelerinin ezici çoğunluğuna karşı böyle mızmızcılık yanlış olur. Hatta zararlı olur. Ama örneğin, XVII. Parti Kongresi'nin, Stalin yoldaşın raporuna ilişkin, Kaganoviç yoldaşın örgütsel sorun üzerine raporuna ilişkin neyi karara bağladığını, Parti'nin Molotov yoldaşın raporuna ilişkin olarak ikinci beş yıllık plan üzerine hangi kararları aldığını bilmemek, gözü kapalı, adeta bir kör gibi el yordamıyla yol bulmaya benzer. Ama sen komünist yalnızca ilerlememelisin, bir kör de el yordamıyla ilerleyebilir, bilakis sen bu yolu bilinçli gitmelisin, hedef konusunda açık olmalı ve onu görmelisin, diğerlerini ikna etmeyi bilmeli, onlara yol göstermeli, çevreni saran ve senden akıl, öneri, yardım ve açıklama bekleyen partisizlere bu yolda önderlik etmelisin.

Herkes, Parti'ye alınmadan önce, bir adaylık dönemi geçirir. Parti tüzüğünde bu konuda şunlar söylenmektedir:

"Partiye girmek isteyen herkes, Parti'nin programının, tüzü-

günün ve taktiğinin esaslı bir şekilde tanıtılmasını ve adayın kişisel özelliklerinin sınanmasını hedef alan bir adaylık dönemi geçirir."*

Parti temizliği, birçok Parti adayının Parti programını ve tüzüğünü özümsemediklerini, Parti politikasının sorunlarını iyi bilmediklerini ve işçilere ve kolektif köylülere görevlerimizi anlatmayı bilemediklerini gösterdi. Buna, bu yıllar içinde ideolojik ve politik olarak henüz yeterince hazır olmayan, Parti programını ve politikasını iyi bilmeyen ve bundan dolayı henüz Parti üyesi olamayacak çok sayıda ileri işçinin, kolektif işçinin ve sosyalist inşanın hücum işçilerinin yetişmiş olması eklenmektedir.

Bu nedenle XVII. Parti Kongresi, kararlaştırdığı tüzüğe sempatizan grupların örgütlenmesini de aldı.

"Pratikte, üretim süreci içinde Parti'ye bağlılıklarını kanıtlamış ve fakat henüz Parti'ye girmeye hazır olmayan Parti'ye en yakın partisiz aktifleri SBKP(B) çevresinde örgütlemek için, temel Parti örgütleri nezdinde, Parti örgütlerinin kararlarına kayıtsız şartsız tabi olan SBKP(B) sempatizanları grupları oluşturulur.

... Sempatizan gruplarına alınma, iki Parti üyesinin tavsiyesini ibraz etmek suretiyle, işletme, kurum ve diğer Parti komitelerinin, makina-traktör istasyonlarının, Sovhozların ve demiryollarının Politik Şubelerinin kararıyla olur.

... SBKP(B) sempatizanları gruplarında örgütlenenler, danışma oyu hakkına sahip oldukları bütün Parti toplantılarına katılmak, Parti ve hükümet kararlarının uygulanması için aktif şekilde çalışmak, ideolojik düzeylerini yükseltmek için Parti örgütlerinin yönetimi altında sistematik olarak çalışmakla yükümlüdürler."**

* *Bkz. Bu kitabın 127-128. sayfaları.*
** *Bkz. Bu kitabın 128-129. sayfaları.*

Komünist yalnızca politik eğitiminin düzeyini yükseltmekle kalmamalıdır. O, aynı zamanda genel eğitimini de tamamlamalı, genel kültür düzeyini yükseltmelidir.

Komünist, yeryüzünde gerçekleşen olaylara ilgisiz kalamaz. Dünyada ne olup bittiğini bilmek için, dergi ve gazete okumak zorundadır. Gazete ve dergi okumadan, hangi olayların olduğunu ve bunların nasıl değerlendirilmesi gerektiğini ne kendisine ne de partisizlere açıklayabilir. Parti'nin kararlarını da açıklayamaz.

Günün olaylarını bilmeyen, Parti kararlarını tanımayan bir komünist, komünist değildir. Parti'nin kararlarını pratiğe geçirebilmek için, onları bilmek ve iyi özümlemek gerekir. Bunun için komünist, Parti yaşamını yansıtan güncel Parti yazınını okumalıdır.

VII

PARTİ VE SOVYET DİSİPLİNİ ÜZERİNE

İşçi sınıfının politik partisi, sendikalardan parlamento fraksiyonuna kadar proleter örgütlerin diğer tüm biçimlerini ***yönetme*** görevine sahip olan "proleterlerin sınıf birliğinin ***en yüksek biçimidir.***"

Bundan dolayı, Parti disiplini denince, bunun ***sınıf birliğinin*** bu ***en yüksek biçiminin*** üyelerinin disiplini olduğunu unutmamak gerekir. Bir bütün olarak komünist partisi ve özelde onun tek tek üyeleri, ***bütün*** proleter örgütlerin yönetiminde çok büyük bir sorumluluk taşırlar.

Bu nedenle Lenin, Partimizin örgütlenmesinin ta başından itibaren Parti disiplinine çok büyük önem verdi. Lenin, söz konusu olanın yalnızca Parti'nin sayısal gücü olmadığını, Parti'nin gücünün sayısal gücünü on, yüz ve hatta bin kat aşabileceğini söyledi. En önemli şey, bu öncü müfrezenin, proletaryanın bu öncüsünün bilinçliliği, örgütlülüğü ve demirden devrimci disiplinidir. Gerçekten de: İllegalitede birkaç bin, birkaç onbin üyeye sahipken, büyük devrimci eylemler gerçekleştirmedik mi? Ekim

1917'de çeyrek milyonu bile geçmeyen Parti üyemiz ve adayımız varken, milyonlarca kitleye mücadelede önderlik etmedik mi? Bolşeviklerin küçük, iyi örgütlenmiş alt örgütleri (bir bütün olarak on-onbeş Bolşevik) işletmelerde binlerce işçi kitlesine önderlik edip komşu işletmeleri de birlikte götürmedi mi?

İllegalitedeki Parti disipliniyle, dünyanın altıda birinde tüm devlet yaşamını yönetmeye başlamasından beri Bolşevik Parti'nin disiplini tamamen aynı değildir: Parti, iktidarın ele geçirilmesinden önce kapitalist toplumda tüm proleter örgütleri yönetiyorsa, proletarya diktatörlüğü döneminde tüm devleti ve tüm ekonomiyi yönetir. Tek tek her Parti üyesinin sorumluluğu büyür. Proletarya diktatörlüğü döneminde demirden Parti disiplinine dokunan kimse, doğrudan burjuvaziye hizmet eder, burjuvaziye yardım eder.

Almanya Komünist Partisi üyesi Herzog yoldaşla yaptığı bir görüşmede Stalin yoldaş, komünist partilerin sağlam, dayanıklı Bolşevik Partilere dönüşmesinin vazgeçilmez koşullarından biri olarak demirden Parti disiplinine işaret etti. Burada şunu söyledi:

> "Parti'nin, ideolojik birlik, hedeflerin ve hareketin berraklığı, pratik eylemlerin birliği ve geniş Parti kitlesinin Parti'nin görevleri karşısındaki bilinçli tavrı temelinde oluşan demirden bir proleter disiplin sağlaması zorunludur."

Herkesin bu açıklamalar temelinde Parti disiplinini böyle kavrayıp kavramadığını görebilmesi için, bu talepleri biraz daha ayrıntılı incelemeye çalışacağız.

Lenin'in söylediklerine kulak verelim ve onun proletarya partisinde disiplin sorununu nasıl koyduğuna bakalım. Lenin, 1920 yılında şunları yazıyordu:

> "... Proletaryanın devrimci partisinin disiplini nasıl korunur? Nasıl denetlenir? Nasıl güçlendirilir? Birincisi, proleter

öncünün sınıf bilinci ve devrime bağlılığı, dayanıklılığı, özverisi, kahramanlığıyla. İkincisi, en geniş emekçi kitlelerle, öncelikle proleter kitlelerle, ama proleter olmayan emekçi kitlelerle de bağ kurma, onlara ulaşma ve —dilerseniz— onlarla belli ölçüde kaynaşma becerisiyle. Üçüncüsü, bu öncü tarafından hayata geçirilen politik önderliğin doğruluğuyla; geniş kitlelerin doğruluğundan kendi deneyimiyle emin olması koşuluyla politik strateji ve taktiğinin doğruluğuyla. Bu koşullar olmadan, görevi burjuvaziyi devirmek ve tüm toplumu yeniden biçimlendirmek olan gerçekten ileri sınıfın partisi olma yeteneğindeki devrimci bir partide disiplin sağlamak olanaksızdır."*

Öyleyse komünist, kendi kendine sormalısın: Parti disiplinini bu şekilde mi kavrıyorsun? Bu taleplere uyuyor musun? Parti disiplinini bilincin, Parti'ye ve devrime sadakatin, dayanıklılığın, özverin ve kahramanlığınla güçlendiriyor musun? Bu bilinci, Parti'ye ve devrime bu sadakati, bu dayanıklılığı, bu özveriyi, bu kahramanlığı nasıl, nerede, ne zaman kanıtladın? Bazıları, belki de, özverinin, kahramanlığın ve diğer özelliklerin, hapise, zindana, sürgüne ve hatta ölüme gitmeye hazır olmak zorunda olduğu illegalite ya da içsavaş döneminde kanıtlanabileceğini, ama şimdi, güncel yaşantımızda bu özelliklerin geçerli olamayacağını düşünüyor. Bu elbette böyle değil, bu yanlış. Bugün kahramanlık, özveri, sadakat, dayanıklılık alanı farklı. Ama buna rağmen, daha az gerekli değiller, daha az değerli değiller. İşletmede, inşaatta, kolektif tarımın örgütlenmesinde, ulaşımın iyileştirilmesinde ve tüm kültür ihtiyaçlarına yetecek bir Sovyet ticaretinin örgütlenmesinde de komünist, bugün de bu özellikleri kanıtlamayı bilmelidir.

Parti disiplini senden, partisiz kitlelere ***emir yağdırma*** yerine, Parti kararlarını anlamaları, özümsemeleri, ***kendi kararları***

---

* *Lenin, "'Sol Radikalizm' – Komünizmin Çocukluk Hastalığı", s. 14-15. —İnter Yayınları.*

haline getirmeleri için onlara yardım etmeni talep ediyor. Bu elbette daha zor, ama tek ***doğru*** tavırdır. Bir örnek alalım. Parti, ikinci beş yıllık planı ortaya koydu. Parti'nin bu planı ***tek başına*** uygulayacağını varsaymak, gülünç, hatta mantıksız olur. Parti ancak milyonlarca partisiz işçinin ve kolektif köylünün yardımına dayandığı zaman bu planı ***kesinlikle*** uygulayacaktır. Nasıl ki birinci beş yıllık planın dört yılda gerçekleşmesi için mücadele edip onu gerçekleştirdilerse, ikinci beş yıllık planın gerçekleşmesi için de ***hepsinin*** mücadele edebilmesi için, Parti kararlarının bu milyonların kararı haline getirmek gerekir. Komünist olarak, nerede çalışırsan çalış, tarlada, tugayda, atölyede, makinede, Kızıl Ordu'da, büroda, yazı masasında ya da dükkân tezgâhında, tüm çalışma arkadaşlarının ***güvenini*** kazanmayı bilmelisin. Zor anlarda, umutsuzluk anlarında, zorlukların üstesinde gelmede ***sen ilk*** olmak zorundasın. Kuyrukçuluk yerine önder bir güç olmak — Parti disiplinini pekiştirecek olan budur.

> "... Unutmamalı ki," diyordu Lenin yoldaş II. Parti Kongresi'nde, "her Parti üyesi ***Parti'den sorumludur ve Parti de her Parti üyesinin sorumluluğunu taşır.***"*

Bunu hep akılda tutmak çok önemlidir. Ancak Parti programını ve kararlarını iyi tanıyorsan, bu kararları ***bilinçli olarak*** pratiğe uyguluyorsan, Parti'nin sorumluluğunu üstlenebilirsin. Parti ise ancak, onun bayrağını onurla taşıdığın, onun kararları için bilinçli, dayanıklı, ısrarlı bir şekilde mücadele ettiğin zaman senin sorumluluğunu taşıyabilir.

Parti disiplini ayrıca, Parti kararlarını bizzat bilinçli olarak yerine getirmeni talep etmekle kalmıyor. Senden, ***Parti disiplinini çiğneyen herkese karşı mücadele etmeni*** talep ediyor. Parti disiplinini çiğneyenlerin hepsini, Parti'nin bilgisine sunmalısın. Bir kenara çekilip diğerlerine bakarak şunu söyleyemezsin: Ben Parti disiplinini çiğnemiyorum, başkaları çiğniyor,

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt VI, s. 36.*

benim bununla bir ilgim yok. Böyle bir davranış, bir Bolşevike yakışmaz; çünkü Parti (dolayısıyla bu Parti'nin bir üyesi olarak sen de) üyelerinden ***her biri*** için, ***tüm*** Parti üyeleri için sorumludur. Parti disiplinini çiğneyen kişilere karşı ***uzlaşmacı*** davrandığın zaman, onları ***korumuş*** olursun; böylelikle Parti'ye değil, Parti disiplinini çiğneyenlere ***yardım etmiş*** olursun. Ekim 1917'de proletarya partisi devlet iktidarını ele geçirip dünyanın ilk proleter devletini kurduğunda, her komünistin yükümlülüğüne yeni yükümlülükler eklendi. Yeni, ***devrimci bir çalışma disiplininin, Sovyet disiplininin*** sağlanması zorunlu oldu. Bazı komünistler, iyi bir komünist olmaya devam ederek, Sovyet disiplinini çiğneyebileceklerini düşünüyorlar. Bu, elbette yanlıştır. Parti, Sovyet iktidarının bütün organlarını yönetiyor; Parti, Sovyet iktidarı sloganını ortaya attı, Parti, Sovyet iktidarı için mücadeleyi de yönetti. Sovyet disiplinine karşı suçlar ise Sovyet iktidarının temellerini oyar.

Komünist, ***tüm*** halk iktisadından, Sovyet devletinin ***tüm*** yönetiminden sorumludur. Komünist, birçok haklara sahiptir, ama bu onun ***yükümlülüklerini azaltmaz,*** tersine çoğaltır. Örneğin, işletmede üretim ve maliye planının yerine getirilmesinden öncelikle sorumlu olan kimdir? Komünistlerdir. Tohumluğun önceden hazırlanmasından, makinelerin, tarımsal envanterin tamirinden, tahılın, otun, pamuğun zamanında toplanmasından, tohumluk temininden, devlete karşı yükümlülüklerin yerine getirilmesinden ilk planda sorumlu olan kimdir? Hepsinden önce komünistlerdir. Eğitim sisteminin doğru örgütlenmesinden öncelikle kim sorumludur? Komünistler. Yeterince metal, kömür çıkarılmamasının, tren vagonlarının yeterince kullanılmamasının sorumluğu kime aittir? İlk planda komünistlere. Bu, başka türlü de olamaz. Sovyet disiplininin çiğnenmesi, Parti disiplininin çiğnenmesinden kesinlikle ayrılamaz; çünkü her iki durumda da Parti kararlarına aykırılık, Parti'nin iradesine aykırılık söz konusudur.

Lenin, yeni, sosyalist bir çalışma disiplininin, bizim mezara taşınan eski toplumun tabutuna nihai olarak çakacağımız çivi olduğu görüşündeydi.

Bu yeni, bilinçli çalışma disiplini, yalnızca Komünist Parti üyelerinin değil, aynı zamanda milyonlarca partisiz işçi ve kolektif köylünün hareket ettirici gücü haline gelmektedir. Bu disiplini ***kişisel örneğinle*** pekiştirip genel kural haline getirmekle, komünizmin nihai zaferini hızlandırmış olursun. En sıkı Parti ve Sovyet disiplininin bütün Parti üyelerinin, bütün Parti organlarının en başta gelen yükümlülüğü olduğunu unutma. Parti ve tüm Sovyet çalışması içinde sıkı bir disiplini gerçekleştirmek amacıyla SBKP(B) MK, disiplinin çiğnenmesi durumunda Parti'den atılmaya kadar varan ve MK üyeleri söz konusu olduğunda, en uç önlem olarak Parti'den atılma da dahil olmak üzere bunların aday düzeyine indirgenmesine kadar varan Parti cezaları verme hakkına sahiptir.

Parti ve Sovyet organlarının kararları, hızla ve olduğu gibi uygulanmalıdır. XVII. Parti Kongresi'nin Parti'de, Sovyetlerde, sendikalarda ve diğer çalışma alanlarında işlevsel sistemin ortadan kaldırılması, makine ve traktör istasyonlarının, Kolhozların polit işçilerle [siyasi komiserlerle –ÇN] pekiştirilmesi, Sovhozlarda ve ulaşım sektöründe politik şubelerin oluşturulması, Parti denetimi ve Sovyet denetimi için komisyonların oluşturulması — bütün bunlar, Merkez Komitesi'ne bütün çalışma alanlarında operatif yönetim olanağı sağlamaktadır. Üst Parti organlarının kararlarının uygulanmaması ve Parti kamuoyu tarafından böyle kabul edilen diğer suçlar şu sonuçlara yol açar: Örgüt için —tekdir ve genel kayıt yenileme (örgütün dağıtılması), tek tek Parti üyeleri için— Parti cezasının şu ya da bu biçimi (ihtar, tekdir vs.), kamuoyu önünde uyarı, Parti ve Sovyet çalışmasındaki görevinden geçici olarak alma, Parti'den atılma ve suçun idari makamlara ve mahkemelere bildirilmesi.

Yani Parti sen komünistten şunu talep ediyor: ***Yalnızca Parti disiplininin değil, aynı zamanda Sovyet disiplininin, çalışma disiplininin ve devrimci disiplinin örneği ol.***

Lenin, Partimizi bir ***mücadele örgütü*** olarak adlandırdı. O, ***savaş yürüten bir partiden*** söz etti. Parti disiplinini sık sık demirden diye niteledi ve bunun ***askeri disiplin sınırına dayanması gerektiğini*** vurguladı. Artık bunun nasıl bir disiplin olduğunu, neyi talep ettiğini, nasıl denetlendiğini, neyle desteklendiğini biliyoruz.

Parti için mücadele etmek demek, bütün Parti yükümlülüklerini, bütün toplumsal yükümlülükleri, komüniste yüklenen bütün çalışmaları, herkesin komünistte Parti ve hükümet iradesinin sadık ve dürüst yürütücüsünü göreceği, herkesin onun hiçbir işten kaçmadığını ve her zorluğu aşmaya hazır olduğunu göreceği şekilde yerine getirmek demektir.

Parti için mücadele etmek demek, Parti'nin ve hükümetin kararlarını, yalnızca sözde değil, aynı zamanda pratikte de savunmak, bu kararları, onların yerine getirilmesinin yolunda duran bütün herkese karşı uygulamak demektir.

Parti için mücadele etmek demek, ***Parti'nin ve hükümetin kararlarını savunmak, kim olduğuna bakmaksızın, bu kararları çiğneyen herkese karşı mücadele etmek*** demektir. Şu veya bu komünistin Parti ve Sovyet disiplinine aykırılık durumunda, yoldaşlarla, özellikle de daha üstte bulunanlarla arayı bozmamak için, göz yumduğu durumlara az rastlanmamaktadır. Bu, Bolşevik bir karakter özelliği değil, zararlı bir karakter özelliğidir. Komünistin dostluk uğruna, dostça ilişkiler uğruna kendi arkadaşlarının Parti ve hükümet düşmanı davranışlarını bilerek görmezlikten gelmeye başlaması gibi bir davranış, adam kayırmacılığa yol açar. Böyle bir komünist, bu şekilde diğerlerinin ***suç ortağı,*** onların cürümlerinin ve suçlarının yardımcısı olur.

Ve sonunda kendisi bataklığa çekilir. Örneğin bir yoldaş, çevresindeki insanların kendisine teslim edilen paraları yanlış harcadıklarını, yasadışı olarak kendileri için kullandıklarını görmektedir. Ama susmaktadır. Bir komünistin böyle davranması gayri-Bolşeviktir, Parti için zararlıdır. Ne dostluk, ne akrabalık ilişkileri ve ne de başka türlü düşünceler, komünisti Parti ve Sovyet disiplinini açıktan ya da gizlice çiğneyen kişilere karşı mücadeleden alıkoyabilir.

Komünistlerin partisizlere karşı burnu büyüklüğü, komünist kibiri ve kurumunun ne kadar zararlı olduğu üzerine Stalin yoldaş, sık sık konuştu. Stalin yoldaş, Kolhozcuların ilk kongresinde, partisiz yoldaşları kendisine yaklaştırmayan, Parti üyelikleriyle böbürlenen komünistlerden söz etti. Stalin yoldaş, "bu iyi bir şey değil, kötü bir şey", dedi.

Parti için savaşmak demek, partisiz yoldaşlardan bir aktifi Parti etrafında birleştirmeyi bilmek demektir. Komünistler, tüm Sovyetler Birliği halkının yaklaşık yüzde ikisini, yalnızca yetişkin nüfus alınırsa, yaklaşık yüzde beş-altısını oluşturuyor. Bu, her Parti üyesine, Parti'ye mensup olmayan yaklaşık 95 kişinin düşmesi demektir. İşleri, bu 95 partisizin çoğunluğu Partiyle gidecek şekilde ayarlamasını bilmen gerekir. Bütün çalışmanda bunun için mücadele etmelisin.

Stalin yoldaş komünistleri ***önceki kazanımları üzerine yan gelip yatmaya,*** gösteriş merakına karşı da uyardı. Bu, büyük ve tehlikeli bir eksikliktir.

> "Bu kusur", diye açıklıyordu Stalin yoldaş XV. Parti Kongresi'nde, "birtakım yoldaşlarımızın perspektifsiz, geleceğe bakmaksızın, düzgün ve sakin bir biçimde olayların akışı ile sürüklenmek arzusundan oluşmaktadır, öyle ki, her tarafta bir bayram ve şenlik havası olsun, her gün, her yerde alkışlarla kutlama toplantıları yapalım ve hepimiz sırayla her tür prezidyumun

şeref üyeleri seçilelim... Perspektifsiz bir çalışma, yelkensiz ve dümensiz bir çalışma — işte muhakkak akıntıya kürek çekmek arzusu buraya götürür. Ya sonuçlar? Sonuçlar ortada: İlkönce küfleniyorlar, sonra iyice can sıkıcı bir hale geliyorlar, ondan sonra darkafalılığın batağına batıyorlar ve en sonunda gerçek darkafalılara dönüşüyorlar. İşte bu, gerçek yozlaşma yoludur."*

Parti için mücadele etmek demek, çalışmada gösteriş merakına, örgütte küflenmeye karşı mücadele etmek demektir. Bazı örgütlerde sürekli olarak jübile törenleri düzenlenmektedir: İlk bölge gazetesinin yayınlanmasından bu yana iki yıl geçti, öyleyse ziyafet var; sekreter, beş yıldır görevde, yine bir ziyafet — ama iş yerinden kıpırdamıyor, makineler boş dönüyor.

Komünistin en iyi özellikleri elbette gökten hazır şekilde inmiyor: İnsanın kendi üzerinde çalışarak bu özellikleri edinmesi gerekir. Günlük şeyleri örnek bir şekilde yerine getirerek insan bu özellikleri edinir. Lenin ve Stalin, günlük çalışmada en iyi örnekler olma zorunluluğunun altını sürekli çizdiler.

"Örnek üretim, örnek komünist Cumartesileri, her pud tahılın temininde ve dağılımında örnek özen ve titizlik, örnek yemekhaneler, belirli bir işçi evinde, belirli bir mahallede örnek temizlik — bütün bunlar, bugün her zamankinden on kat daha fazla hem basınımızın ve hem de her işçi ve köylü örgütünün dikkat ve özeninin konusu olmalıdırlar. Bütün bunlar, komünizmin tohumlarıdır ve bu tohumun bakımı, hepimizin ortak ve en başta gelen yükümlülüğüdür."**

Lenin, daha 1919 yılında, komünist Cumartesilere ilişkin olarak "Büyük Başlangıç" makalesinde böyle yazıyordu.

Parti için mücadele etmek, komünistlerin birlikte çalıştıkları kişilerin maddi durumunu adım adım düzeltmeyi ve onların kül-

* *Stalin, Eserler, Cilt 10, s. 284-285.—İnter Yayınları.*

** *Lenin, "Bilyük Başlangıç", Bütün Eserler, Cilt XXIV, s. 334 (Rusça).*

türel ve politik düzeyini yükseltmeyi nasıl anladığını pratikte kanıtlamak demektir.

Parti için mücadele etmek, hem kendisini ve hem de çevresini ***yeni çalışma disiplini, çalışmaya karşı yeni, komünist tavır konusunda eğitmek*** demektir. Lenin, kapitalistlere ve çiftlik sahiplerine kölece bağımlığa, işçilerin ve köylülerin bu sömürücülerden kendileri için mümkün olan en fazlasını koparma isteğine dayanan eski alışkanlıkların üstesinden gelmemizin kolay olmayacağına sürekli dikkati çekti. Birçokları, işçilerin ve köylülerin bütün zenginliklerin efendisi haline geldiği yeni koşullarda da bu alışkanlıklarını henüz terk etmediler. Proleter devletten kendisi için mümkün olan en fazlasını koparma çabası, devletimize düşman açgözlülüğe, sanayi işletmelerinde, bürolarda çalışmaya karşı ihmalkâr davranışlara yol açmaktadır. Çalışmaya karşı böyle bir tavrın yerine, sosyalist yarışma ve hücum çalışması, sosyalist devletin çıkarlarını ön plana koyan yeni bir çalışma disiplini geliştirmektedir. İşçilerin ve köylülerin ağır bir lanet gibi gördükleri eski köle emeğinin yerine, bir onur ve kahramanlık davası olarak çalışmaya karşı yeni bir tavır gelişmektedir.

Çalışmaya karşı bu yeni tavır için mücadele etmek, Bolşevik Parti için mücadele etmek demektir. Yalnızca, çalışmaya karşı kendinde böyle bir tavrı geliştiren, özümseyen, kendisini bu çalışma disiplini doğrultusunda eğiten birisi, gerçek bir komünisttir. Stalin yoldaş, XVII. Parti Kongresi'ne sunduğu raporunda, çalışmayı engelleyen iki tip fonksiyonerin bulunduğunu gösterdi:

> "Bu fonksiyoner tiplerinden biri, geçmişte belli yararlılıkları olan kişilerdir, Parti ve Sovyet yasalarının kendileri için değil, aptallar için yazıldığına inanan rütbe sahibi kişilerdir. Bunlar, Parti ve Hükümet kararlarını uygulamayı görevleri saymayan ve bu biçimde Parti ve devlet disiplininin temelini yıkan ki-

şilerdir. Parti ve devlet yasalarını çiğnerken neye güveniyorlar? Eski yararlıkları nedeniyle Sovyet iktidarının kendilerine dokunmaya karar vermeyeceğini umuyorlar. Bu kendini beğenmiş rütbe sahipleri, yerlerinin doldurulmaz olduğunu ve yönetici organların kararlarını cezalandırılmaksızın çiğneyebileceklerini sanıyorlar. Bu tür fonksiyonerlere ne yapmalı? Geçmişteki yararlıklarına bakılmaksızın, kararlılıkla yönetici görevlerden alınmalıdırlar. *(Sesler:* 'Çok doğru!') Görevlerinden alınmalı, daha alt görevlere verilmeli ve bu basında açıklanmalıdır. *(Sesler:* 'Çok doğru!') Bu kendini beğenmiş bürokratları ve rütbe sahiplerini kibirden uzaklaştırmak ve hadlerini bildirmek için bu gereklidir. Tüm çalışmamızda Parti ve Sovyet disiplinini güçlendirmek için bu gereklidir. *(Sesler:* 'Çok doğru!' *Alkışlar.)*

Şimdi ikinci tipteki fonksiyonerlere geliyorum. Geveze tipi —dürüst geveze tipi demek istiyorum— kastediyorum *(gülüşmeler)*, Sovyet iktidarına bağlı olan, ama yönetme yeteneği bulunmayan, herhangi bir şeyi örgütleme yeteneği olmayan dürüst kişiler ...

Ve bu tür gevezeler görevlerinden alındığında, operatif çalışmadan mümkün olduğunca uzaklaştırıldıklarında, gözlerini faltaşı gibi açıp şaşkınlıkla sorarlar: 'Neden görevden alınıyoruz? Dava için gerekli olan herşeyi yapmadık mı, hücum işçilerinin toplantısını düzenlemedik mi, hücum işçilerinin konferansında Parti'nin ve hükümetin kararlarını ilan etmedik mi, tüm MK Politbürosu'nu onur başkanlığına seçmedik mi *(genel gülüşme)*, Stalin yoldaşa kutlama mesajı yollamadık mı — bizden daha ne istiyorsunuz?' *(Genel gülüşme).*

Bu iflah olmaz gevezelerle ne yapmalı? Operatif çalışmada bırakılırlarsa, herhangi bir canlı girişimi sulu ve sonsuz konuşmalar selinde boğabilirler. Bunların yönetici görevlerden alınmak ve başka, operatif olmayan bir göreve verilmek zorunda oldukları apaçıktır. Operatif çalışmada gevezelere yer yoktur. *(Sesler:* 'Çok doğru!' *Alkışlar.)*"*

Stalin, Eserler, Cilt 13, s. 320-322.—İnter Yayınları.

"Burnu büyük rütbe sahiplerini" ve "dürüst gevezeleri" teşhir etmek ve Parti'ye göstermek, Parti'nin direktiflerini yalnızca sözde değil, fiilen de yerine getirmek isteyen her komünistin yükümlülüğüdür.

Parti için mücadele etmek, herşeyden önce iki cepheli mücadele yürütmek demektir: Sağ ve "sol" oportünistlere karşı ve her türden oportünizm bağıntısında uzlaşmacılara karşı.

Parti için mücadele etmek, elde edilmiş başarılarla yetinmemek, zafer kazanımlarının üzerine yan gelip yatmak değil, tersine komünizmin nihai zaferi için mücadeleyi sonuna kadar sürdürmek demektir.

> "Bazıları şöyle düşünüyor: Kulakları paramparça ettik, bir muhalefet yok, öyleyse rahatça çalışabilir ve liberal olabiliriz. Bu yanlıştır.
>
> Düşmanlarımız, bize karşı mücadeleyi, bu mücadelenin biçimini değiştirmiş olsalar da durdurmadılar. Mücadele devam ediyor. Mücadele ise, her birimizin, henüz bizde bulunan eksikliklere karşı mücadelede, çalışmayı mükemmelleştirme mücadelesinde, daha iyi bir donanım için mücadelede, önümüze konan görevleri daha iyi yerine getirme mücadelesinde uzlaşmaz bir Bolşevik, Lenin ve Stalin'in bir öğrencisi olması gerektiği demektir."*

Lenin'in ölümünden sonra tüm Parti, tüm ülke, Merkez Komitesi etrafında, Leninizmin bütün düşmanlarına karşı ve komünist toplum için mücadelede önder sevgili Stalin yoldaş etrafında daha sıkı kenetlendi.

Kitleler, önderlerini büyük bir dikkat, özen ve sevgiyle kuşatıyorlar. Bugün tüm dünyada Stalin yoldaşın isminden daha büyük bir isim yoktur.

---

* *Kaganoviç, "Parti İçi Çalışma ve Yönetici Parti Organlarının Şubeleri", s. 29 (Rusça).—Parti Yayınevi.*

Parti için savaşmak demek, Parti'ye ve onun önderlerine tamamen ve kayıtsız şartsız sadık kalmak, uyanık olmak, düşmanı daha tohum halindeyken görmek ve onu acımasızca yerle bir etmek demektir.

VIII

OPORTÜNİZME KARŞI İKİ CEPHELİ MÜCADELEDE PARTİ

Partimiz, işçi sınıfının en ileri, en savaşkan, en sınıf bilinçli, en devrimci kesimidir. Toplumsal konumu itibariyle üyelerimizin üçte ikisini işçiler ve geriye kalan üçte biri, proletaryanın bakış açısına gelmiş kolektif köylüler, kızıl askerler ve görevliler oluşturmaktadır. Bu durumda, Parti üyelerinin bir bölümü, küçük-burjuva kökenden gelmektedir. Ama bizzat işçi sınıfının kendisi de, küçük-burjuva çevreden aşılmaz duvarlarla ayrılmış değildir. İşçi sınıfı, proletarya, Sovyet ülkesinde azınlığı oluşturmaktadır. Nüfusun çoğunluğu, kısa süre öncesine kadar küçük mülk sahiplerinden oluşuyordu. Daha kısa süre öncesine kadar Sovyetler Birliği nüfusunun muazzam çoğunluğu olan bireysel köylüler, anlayışları ve çıkarları itibariyle, burjuvazinin, Kulakların proletaryaya karşı mücadelede kendilerine dayanmaya çalıştığı küçük-burjuva kitleyi oluşturuyorlardı. Bu köylülüğün tek tek tabakaları, özellikle de orta köylülük, proletarya ile burjuvazi arasında yalpalıyordu. Bu yalpalama, kısmen akrabalık yoluyla, ama aynı zamanda iktisadi olarak da köye bağlı pro-

letaryada iz bırakmadan geçemezdi. Bunun için de Lenin şunu söyledi:

> "Tarihin her özgül dönemeci, sürekli olarak proletaryanın yakınında cereyan eden, sürekli olarak şu ya da bu ölçüde proletaryanın saflarına giriş yapan küçük-burjuva yalpalamaların biçiminde belli değişiklikler doğurur."

Yalpalamaların kaynağı ise yalnızca kır nüfusu değildir. Eski şehir ***küçük-burjuvazisi,*** sosyalizm koşullarında varlık temellerini yitiren küçük tüccarlar, aydınların bir bölümü de, Parti'nin ve Sovyet iktidarının kararlarına karşı proleter bir tavır almamaktadırlar. Bu sosyal katmanlar da, kendi açılarından proletarya üzerinde tahrip edici bir etki yapmaya çalışmaktadırlar.

Ayrıca otuz yılı aşkın varlık süreci içinde Parti'nin saflarına diğer Partilerden —Sosyal-Devrimciler, Menşevikler, Anarşistler, Bundcular, Ukrayna Partisi "Borotba"nın eski üyeleri ve diğerleri— az insan gelmedi. Bunlar, her zaman, kendilerinde bulunan tarihsel hatalardan kurtulmayı hemen beceremektedirler. Bunlar, özellikle tarihteki sert dönüm anlarında, özellikle de Parti politikada ciddi değişiklikler anlamına gelen kararlar aldığı zaman —Kulaklığa karşı tayin edici saldırı, sanayileştirilmenin geliştirilmesi, tarımın kolektifleştirilmesi vs.—, az bir kesim de olsa, belirli bir kesim dayanıklı Partili yoldaşa da bu yalpalama ve kuşkularını bulaştırmaktadırlar.

Kendileri bizzat Marksizm-Leninizmin devrimci yolunu terkeden ve Parti'yi proletarya için değil de, başka sınıflar için avantajlı olan başka bir yola çekmeye çalışan bu kişilere ***oportünist*** denir. Bunlar, Partimizin politikasını başka sınıfların çıkarlarına uydurmaya çalışmaktadırlar.

Bundan dolayı Partimiz, ***oportünistlerin burjuva ve küçük-burjuva etkileri proletarya içine taşıyan kişiler olduğunu*** hep vurguladı.

Partimiz, oportünistlere karşı mücadele içinde, proletaryaya yabancı ve düşman öğretilere ve teorilere karşı mücadele içinde oluştu, güçlendi ve çelikleşti. Marksistler bundan kırk-elli yıl önce, mücadele alanına henüz örgütlü bir parti olarak girmeden önce, proleter sosyalizmi yerine küçük-burjuva ve köylü sosyalizmini vaaz eden ***Narodniklere*** karşı mücadele yürüttüler. Narodnikler, proletaryanın devrimdeki öncü rolünü reddetmekteydiler. Onlar, köylülüğün tek başına, proletarya olmadan devrimi tamamlayabilecek durumda olduğunu iddia ediyorlardı; Rusya'da kapitalizmin gelişemeyeceğini düşünüyorlardı; doğal olarak da proletarya diktatörlüğüne karşıydılar. "Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!" proleter sloganı onlara yabancıydı. Narodniklere karşı mücadele, Rusya'da devrimci Marksizmin partisinin, Bolşevik Parti'nin yaratılmasının zorunlu ***önkoşulu*** idi. Parti, daha sonra mücadeleyi sosyal-devrimcilere karşı yürüttü. Sosyal-devrimciler, savaş döneminde Menşeviklerle birlikte "muzaffer sona kadar savaş" için burjuvazinin yanında ve 1917 ve daha sonraki yıllarda burjuvazi ile ittifak içinde proleter devrime, Sovyetler Birliği'ne karşı mücadele ettiler.

Lenin ve dava arkadaşları, aynı şekilde, Bolşevik Parti'nin oluşturulmasından önce, Rusya'da ve yurtdışında, işçi sınıfını devrim yolundan burjuvaziyle uzlaşma yoluna çekmek isteyen Marksist saflardaki oportünistlere karşı mücadele yürüttüler.

Geçen yüzyılın doksanlı yıllarının sonunda bu oportünistler, Rusya'da ***"Ekonomistler"*** adı altında ortaya çıktılar. Bunlar, proletaryanın devrimci politik mücadeleye katılmaktan uzak kalmasını vaaz ettiler; bunlar, proletaryayı burjuvazinin politik aracı, burjuvazinin uzantısı durumuna getirmeye çalıştılar. Bunların öğretisinin temeli, işçilerin "yavaş adımlarla, dikkatli zikzaklarla, coşkuya kapılmadan, uyum göstererek" yalnızca ekonomik iyileştirmeler için mücadele etmesine çıkıyordu. Ekonomistler, uluslararası oportünizmin, revizyonizm denilen şeyin

(Marx'ın teorisinin revizyonu ve devrimci politikadan vazgeçme) Rus türüydüler. Bugün sınıf bilinci az olan bir işçi bile, bunun proleter bir politika olmadığını, Ekonomistlerin burjuvazinin çıkarlarını savunduklarını bilmektedir. Lenin ve dava arkadaşları, Ekonomistlere karşı enerjik bir mücadele yürüttüler. Lenin daha Sibirya'da sürgündeyken, sürgüne gönderilmiş 16 yoldaşla birlikte Ekonomistlerin öğretisine karşı bir protesto kaleme aldı. Bu protesto basılarak işçiler arasında dağıtıldı ve Ekonomistlerin öğretisinin gayri-proleter özünü görmelerinde onlara yardımcı oldu.

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi II. Kongresi'nde (I. Kongre 1898 yılındaydı) Bolşevik Parti'nin oluşması, oportünistlerden, ***Menşeviklerden ayrılma*** yoluyla gerçekleşti. Tıpkı Ekonomistler gibi Menşevikler de işçi sınıfı içinde proletaryanın değil, burjuvazinin çıkarlarının savunucularıydı. Menşeviklere karşı mücadele, ileri işçileri politik olarak çelikleştirdi. Bu mücadele, on yıllar boyunca sürdü. Diğer ülkelerde de işçi hareketi içindeki oportünistlere karşı mücadele proletaryanın zaferinin mutlak bir önkoşulu olduğu için, bu mücadele ***uluslararası*** bir öneme sahipti.

Fakat Partimiz mücadeleyi daima ***iki cepheli*** yürüttü. Yalnızca sağ oportünistlere, Ekonomistlere, Menşeviklere, Tasfiyecilere karşı mücadele yürütmekle kalmadı. Aynı zamanda Parti'yi, iddialarına göre, "sol"a götürmeye çalışanlara karşı da mücadele yürüttü. Gerçekte, ***Bolşevik Parti'nin çizgisinden, Marx, Lenin ve Stalin'in çizgisinden daha sol, yani daha devrimci bir çizgi yoktur ve olamaz.*** Ancak Parti'de küçük-burjuva düşüncelerin etkisine kapılmış, Parti'yi "sol"dan eleştirmeye çalışan tek tek üyeler ve gruplar çıktı. Meseleye daha yakından bakıldığında bunun tam tersi ortaya çıktı: Bu "sol" oportünistler, tam da sağa sürükleniyorlardı. 1905-1907 Devrimi'nden sonra, Parti disiplinine, Parti kararlarına uymadıkları, işçi tem-

silcilerimizin Devlet Duması'ndan geri çağrılmasını ve aynı şekilde Bolşeviklerin sendikalardan ***geri çekilmesini*** talep ettiklerinden Parti'nin saflarından attığı ***Otzovistler*** (retçiler), bunlara dahildi. Bu, zararlı bir çizgiydi. Menşevik Tasfiyeciler, burjuvazinin bu yardakçıları, yalnızca Çarlık hükümeti tarafından izin verilen çerçeve içinde hareket edebilmek için, Parti'nin illegal örgütünün dağıtılmasını, tasfiye edilmesini talep ettiler. Bunlar böylelikle, bildirilerinde, gazetelerinde ve illegal toplantılarında işçi sınıfına Çarlık hükümetinin açıktan söylenmesine izin vermediği şeyleri ***sözünü esirgemeden*** söyleyebilen Partimizin illegal örgütü gibi sınanmış bir mücadele aracını işçi sınıfının elinden aldılar. Otzovistler de ***hakeza tasfiyecilerdi, ancak tersyüz edilmiş tasfiyeciler.*** Bunlar, Parti'nin elinden Devlet Duması'nın açık tribünü, sigorta şirketleri, hastalık kasaları, sendikalar ve halkevlerindeki çalışma olanaklarını almak istiyorlardı ve böylelikle bu örgütlerde meydanı tümüyle burjuvaziye ve onun ajanlarına —Tasfiyecilere— bırakıyorlardı. Bundan ötürü Parti, Menşevik Tasfiyecilere ve Otzovistlere, bu "tersyüz edilmiş Tasfiyecilere" karşı mücadele yürüttü.

Parti, aynı zamanda, henüz proletarya diktatörlüğü kurulmadan, Rusya'daki temsilcisi Troçki olan ***Merkezcilere*** karşı mücadele etti. Merkezciler, ***sözde*** açık oportünistlerden farklı bir tavır takınıyorlardı, gerçekte ise işçi sınıfının sol, devrimci, Bolşevik kanadını sağ, Menşevik akıma tabi kılmaya çalışıyorlardı. Daha devrimden önce Lenin, Merkezci Kautsky ve Troçki üzerine şunları yazdı:

> "'Merkez', zararsız küçük-burjuva safsataların, sözde enternasyonalizmin, gerçekte ise korkak oportünizmin ve sosyal-şovenistlere karşı dalkavukluğun âlemidir."*

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XX/1, s. 168. Yazın ve Politika Yayınevi, Viyana-Berlin.*

Bundan ötürü Lenin,

> " ... işçi sınıfı(nın) bu döneklik, bu karaktersizlik, oportünizme karşı bu uşaklık ve Marksizmin bu eşi görülmedik teorik yavanlaştırılmasına karşı amansız mücadele yürütmeden devrimci dünya misyonunu yerine getiremeyeceği"* görüşündeydi.

Lenin, merkezciliğin ***"sözde Marksizme sadakatle, pratikte oportünizme tabiyeti birleştirmek olduğu"*** görüşündeydi. Bu nedenle, merkezciliğin sağcılarla "solcular" arasında ortada bir yere düştüğünü sanmak yanlış olur. Merkezcilik, diyordu Stalin yoldaş, coğrafi bir kavram değildir.

> " ... merkezcilik politik bir kavramdır. Onun ideolojisi uyum ideolojisidir, proleter çıkarları ***ortak bir parti içinde*** küçük-burjuvazinin çıkarlarına tabi kılmanın bir ideolojisidir. Bu ideoloji, Leninizme yabancı ve terstir."

Merkezcilik, sık sık uzlaşmacılık örtüsüne bürünür. Parti çizgisinden sapmalara karşı uzlaşmacılık, çok zararlı bir şeydir. En iyi niyetlere de sahip olsa, bir uzlaşmacı, pratikte oportünistlere yardım eder. Kamenev, gericilik yıllarında (1909/1910) bir uzlaşmacıydı. Troçki ile anlaşmayı talep ediyordu. Kamenev, Bolşeviklerin saflarında Troçki'nin bir ajanıydı.

Uzlaşmacılara benzer bir rolü, politikada çeşitli "tampon" gruplar oynamaktadır. Örneğin, 1920/1921 yıllarında, Lenin ile Troçki arasında sendikaların rolü üzerine çatışmada Buharin bir "tampon" grup oluşturmaya çalıştı. Pratikte ise, Buharin'in Lenin'e karşı Troçki'yi desteklediği ve daha sonra bu tartışma içinde onunla birleştiği ortaya çıktı.

Sağ ve "sol" oportünistlere karşı mücadele ve aynı şekilde uzlaşmacılara ve oportünizme karşı mücadele, proleter devrimin

---

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XVIII, s. 263. Yazın ve Politika Yayınevi, Viyana-Berlin.*

zaferinden sonra da sona ermedi elbette. 1917 yılında Kamenev, Zinovyev, Şlyapnikov vs. gibi sosyalist proleter devrimin zaferine inanmayan oportünistler, Bolşevik Parti'nin Ekim 1917'de iktidarı ele geçirmesine karşı çıktılar.

Zinovyev ve Kamenev, silahlı ayaklanmanın örgütlenmesine ve yürütülmesine karşı çıktılar. Onlar, proletaryanın sosyalist devrime henüz hazır olmadığı görüşündeydiler. Lenin ve Stalin'in tüm Parti tarafından kabul edilen ve uygulanan taktiğini, küçük-burjuva partilerin tecrit edilmesi ve kitlelerin onların etkisinden kurtarılması taktiğini Zinovyev ve Kamenev, bölücü bir taktik olarak niteleldiler. Bunun yerine, Menşevikler ve Sosyal-Devrimcilerle bir koalisyon önerdiler. Diğer bir deyimle, Parti'ye sosyalist devrimden vaçgeçmeyi önerdiler.

Merkez Komitesi'nin Ekim Devrimi'nin kaderi açısından tayin edici olan 10 (23) ve 16 (29) Ekim tarihli toplantılarında Zinovyev ve Kamenev, ayaklanmaya karşı oy kullandılar. Bu en önemli tarihsel karar, Zinovyev ve Kamenev'in direnişine rağmen alındı. Açık olarak karara karşı çıkma yasağına rağmen Kamenev ve Zinovyev, onları bir yazıyla ayaklanmaya karşı uyararak Parti örgütlerine seslendiler. Parti örgütlerinden destek bulamayınca, Kamenev ve Zinovyev burjuvaziye başvurdu ve küçük-burjuva "Novaya Jizn" gazetesinde Parti'nin gizli kararını yayınladılar. Kamenev ve Zinovyev'in bu grev kırıcılığı, ihaneti üzerine Lenin, şunları yazdı:

> "Kamenev ve Zinovyev, kendi Partilerinin Merkez Komitesi'nin silahlı ayaklanma üzerine ve silahlı ayaklanma hazırlığının ve ayaklanma anının düşmandan gizli tutulması üzerine kararını Rodzyanko ve Kerenski'ye ***ifşa etmişlerdir.*** Bu bir olgudur. Hiçbir kaçamak bu olguyu ortadan kaldıramaz. İki MK üyesi, bir muhbir yalanıyla kapitalistlere işçilerin kararlarını ifşa etmişlerdir. Bunun yanıtı ancak MK'nın derhal şu kararı alması olabilir ve olmalıdır: 'MK, Zinovyev ve Kamenev'in Parti

dışı basındaki çıkışının tam bir grev kırıcılığı olduğunu saptar ve ikisini de Partiden ihraç eder.'"*

İşçi kitleleri Parti önderliğinde Ekim mücadelelerinde burjuva-toprak sahibi iktidarın kalelerine hücum edip kendi diktatörlüğünü kurduğunda, Zinovyev ve Kamenev, silahlı ayaklanmanın kaçkınları ve doğrudan hainleri olarak geride bulunuyorlardı.

Fakat devrimin zaferinden sonra da Zinovyev ve Kamenev, haince mücadelelerini bırakmadılar. Ekim'in zaferinden sonra, iktidar artık ele geçirildiğinde de bunu azalmayan bir enerjiyle sürdürdüler. Hatalarını kabul edecek ve onları düzeltecek yere, Menşevikler, sosyal-devrimciler ve diğer burjuva partilerle bir blok kurmaya çalıştılar ve bunu talep ettiler, iktidarın bu partilerin ve burjuvazinin temsilcilerinden oluşan bir koalisyon hükümetine verilmesi için çalıştılar, yani proletaryaya, Sovyet iktidarına karşı aktif olarak burjuvaziyi desteklediler. Hatta, meydan okuyarak Parti Merkez Komitesi'nden istifa edecek, firar edecek kadar ileri gittiler.

1918 yılında "Sol Komünistler" ve Troçkistler, devrimin bir dizi son derece önemli sorununda, özellikle de Almanya ile barış anlaşması sorununda Lenin'e karşı mücadele ettiler. ***Bütün oportünistlerde ortak olan şey, proleter devrimin sosyalist karakterinin küçümsenmesi, ülkemizde sosyalizmin zaferi olanağının inkârıydı.*** Hatta bu yüzden "Sol Komünistler", Sovyet iktidarının geçici olarak kaybedilmesinin büyük bir felaket olmayacağı görüşündeydiler. Lenin, bunu "garip ve korkunç" olarak niteledi. Parti, "Sol Komünistlerin" peşinde gitmiş olsaydı, devrim muhtemelen çökerdi.

1920/21 yıllarında birçok oportünist grup, Lenin'e ve Parti-

* *Lenin, "RSDİP Merkez Komitesine Mektup", Seçme Eserler, Cilt 6, s. 340-341.—İnter Yayınları.*

mizdeki Leninci çizgiye karşı çıktılar. Bir yandan ***Troçkistler,*** diğer yandan X. Parti Kongresi'nin ***anarko-sendikalist*** bir sapma, küçük-burjuva etkinin yansıması olarak mahkûm ettiği ***"İşçi Muhalefeti"*** (Şlyapnikov, Medvedyev) ve üçüncü olarak "Demokratik Merkeziyetçilik" grubu, ya da Lenin'in onlara verdiği adla ***"en büyük çığırtkanlar fraksiyonu"***. Parti, onlara karşı mücadelede çok güç harcamak zorunda kaldı. Lenin, X. Parti Kongresi'nin Partimiz içinde fraksiyon oluşturmayı ve "İşçi Muhalefeti"nin görüşlerinin propagandasını yasaklaması konusunda ısrar etti.

Ama X. Parti Kongresi'nden sonra da oportünistlere karşı mücadele durdurulamazdı. Oportünistler, özellikle Troçkistler ve daha sonra sosyalist ekonominin yeniden inşası döneminde ortaya çıkan sağ oportünistler, her zor anda başlarını kaldırdılar.

Troçkistler, proletaryanın gücüne, sosyalizmin zaferine, sosyalizmin Sovyetler Birliği'nde muzaffer inşasına inanmamakla, köylülüğe karşı anti-Leninist politikalarıyla, Parti'ye hakaretleri, Parti önderliğine iftirayla, Parti disiplinini sarsmalarıyla, SBKP(B) içinde ve onun yanı sıra ikinci bir Parti oluşturmayı amaçlayan fraksiyon çalışmasıyla karşı-devrimci burjuvaziyi desteklediler. Onların yıkıcı çalışmasına bel bağlayan tüm dünyadaki burjuvazi bundan cesaret alıp müdahale planları hazırladı. Karşı-devrimci ve yıkıcı örgütler, Troçkistlere ve diğer oportünistlere dayandılar. Parti, başlangıçta Troçkistleri uyardı ve kitleler önünde onların anti-proleter özünü teşhir etti. Ama tüm uyarılar boşa çıkıp, kitleler Troçkizmin burjuvazinin işini gördüğüne kanaat getirince, Parti Troçkizmin propagandasının Partiye üyelikle bağdaşmadığını ilan etti, Troçkistleri Parti'den attı ve Troçki'yi Sovyet düşmanı ve karşı-devrimci oyunlarından dolayı Sovyetler Birliği'nden sınır dışı etti. Parti, Kulakların Parti'deki acentası olarak sağ oportünizmi teşhir etti ve dağıttı ve sağ oportünist görüşlerin propagandasının Parti üyeliğiyle bağdaşmadığını ilan etti.

Oportünistlerin sosyalizm davasına hangi zararları verdiğini görüyorsun. Bunlara karşı mücadelenin her komünistin yükümlülüğü olduğunu görüyorsun.

Peki, kim bu oportünistler ve nereden geliyorlar? Bunların kökenlerinin proletarya içinde olmadığını artık biliyoruz.

Lenin şunu söyledi:

> "Bu tipin toplumsal kökeni, savaşın korkunçluğunun, ani yıkımın, açlığın ve yıkımın işitilmemiş acılarının kendisini çıldırttığı, isterik bir şekilde bir o yana, bir bu yana koşan, bir çıkış yolu ve kurtuluş arayan, proletaryaya güvenmek ve onu desteklemekle umutsuzluk nöbetleri arasında bir ona, bir bu yana yalpalayan küçük mülk sahibidir. Böyle bir toplumsal temel üzerine sosyalizmin inşa edilemeyeceğini kavramak ve kafalara kazımak gerekiyor. Emekçi ve sömürülen kitlelere, ancak, yalpalamadan yoluna giden, cesaretini yitirmeyen ve zor ve tehlikeli anlarda umutsuzluğa kapılmayan bir sınıf önderlik edebilir. Bizim isterik feveranlara değil, proletaryanın demirden bataryonlarının uygun adımlarına ihtiyacımız var."*

Stalin yoldaş da oportünistleri aynı şekilde değerlendirmektedir.

> "Bunlar, bu hem sağ ve hem de 'sol' sapmacılar, yandaşlarını proleter olmayan tabakaların en çeşitli unsurlarından, küçük-burjuva kitlenin Partimiz üzerindeki baskısını ve Partimizin bazı halkalarının çürümesini yansıtan unsurlardan topluyorlar. Diğer partilerin eski üyeleri, Parti'deki Troçkist eğilimli kişiler, Parti içindeki eski fraksiyonların kalıntıları, devlet, ekonomi, kooperatif ve sendika aygıtındaki bu aygıtlardaki açık burjuva unsurlarla iç içe geçmiş ve bürokrat olmaya doğru gelişen (ve artık bürokratlaşmış) Parti üyeleri, köy örgütlerimizdeki

---

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXII, s. 534. SSCB Yabancı İşçiler Yayınevi Kooperatifi, Moskova-Leningrad.*

Kulaklarla iç içe geçmiş varlıklı Parti üyeleri — Leninci çizgiden sapmalar gıdasını işte buralardan almaktadır."

Stalin yoldaş, XVI. Parti Kongresinde, Partimizin Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşasındaki başarıları:

" ... sapmalara karşı mücadelesinde her zaman *ilkeli* bir politika yürütmüş olması, hiçbir zaman kulis arkası kombinasyonlara ve diplomatik bezirgânlıklara yanaşmaması" olgusuna borçlu olduğuna işaret etti.

"Lenin, ilkeli politikanın *tek* doğru politika olduğunu söyledi. Sapmalara karşı mücadeleden, Lenin'in vasiyetini dürüstçe ve tutarlılıkla yerine getirdiğimiz için muzaffer olarak çıktık."*

Parti, XVI. Parti Kongresi'nden sonra, Sirzov-Lominadze oportünist sağcı "sol" blokunu teşhir etti ve bozguna uğrattı. Bu blokun, bu acınası aydınlar grubunun karakteristik özelliklerinden birisi, onun ikiyüzlülüğüydü. Parti çizgisine karşı çıkmaya cesareti olmayan ve karar veremeyen bu blokun temsilcileri, pratikte Parti'ye ve onun genel çizgisine karşı gizli bir fraksiyon mücadelesi yürütürken, sözde Parti çizgisinin doğru ve kendilerinin bununla tamamen hemfikir olduğunu açıkladılar. İkiyüzlülük, Parti'nin aldatılması ve karalanması, Parti çizgisine karşı mücadelede araçlardan birisiydi.

Genel kolektifleştirme ve bu temelde Kulakların sınıf olarak tasfiyesi, doğası gereği ülkede sınıf mücadelesinin keskinleşmesine yol açtı. Parti, sınıf mücadelesinin bu döneminde, geliştirilmekte olan sosyalist saldırıya karşı direnmeye çalışan öfkeli Kulakların ruh halini dile getiren Parti düşmanı grupçuklara karşı mücadele yürütmek zorunda kaldı. Görevini Parti'ye ve Sovyet iktidarına karşı mücadelede gören, kapitalizmi ve bozguna uğratılmış Kulaklığı yeniden inşa etmek ve Kolhozları dağıt-

* *Stalin, Eserler, Cilt 12, s. 315. —İnter Yayınları.*

mak isteyen Ryutin-Slepkov grupçuğu böyle bir grupçuktu. Partiye karşı illegal bir fraksiyon mücadelesi yürüten Eismont, Tolmaçov vd. grubu, bir başka karşı-devrimci gruptu.

Parti, bu hainleri ve komünizm düşmanlarını saflarından attı.

Ocak 1933'te, MK ve MKK Ortak Plenumu'nda Stalin yoldaş şunları söyledi:

> "Sovyet devletinin büyüyen gücünün, can çekişen sınıfların son artıklarının direnişini güçlendireceği göz önünde bulundurulmalıdır. Tam da ölüm döşeğinde yattıkları, günleri sayılı olduğu için, bir saldırı biçiminden ötekine, daha sert biçimlere geçecekler, halkın geri kesimlerine seslenip, onları Sovyet iktidarına karşı seferber etmeye çalışacaklardır. Bu eskilerin, Sovyet iktidarına karşı mücadelede kullanmayacakları ve bunlar yoluyla geri unsurları seferber etmeye çalışmayacakları hiçbir iftira ve alçaklık yoktur. Sosyal-devrimcilerin, Menşeviklerin, burjuva milliyetçilerinin dağıtılmış eski karşı-devrimci Partileri ülke merkezinde ve kenar bölgelerde, bu zemin üzerinde yeniden canlanabilir ve harekete geçebilirler. Troçkistlerin ve sağ sapmacıların saflarından karşı-devrimci unsurların kırıntıları yeniden canlanabilir ve kımıldanmaya başlayabilirler. Bu, elbette çok korkunç bir şey değil. Ne var ki, bu unsurların işini hızla ve özel fedakârlıklar yapmadan bitirmek istiyorsak, tüm bunları göz önünde bulundurmamız gerekiyor.
>
> Bu yüzden devrimci uyanıklık, Bolşeviklerin şimdi özellikle ihtiyaç duydukları vasıftır."*

Stalin yoldaş, XVII. Parti Kongresi'nde sosyalizmin muazzam başarılarını ve Bolşeviklerin saflarının pekişmesini saptadı ve aynı zamanda uyarıda bulundu:

---

* *Stalin, Eserler, Cilt 13, s. 191, —İnter Yayınları.*

"Ancak bu, mücadelenin sona erdiği ve sosyalizmin saldırıya devam etmesinin gereksiz bir şey olduğu anlamına mı geliyor?

Hayır, bu anlama gelmiyor.

Bu, bizde Parti'de artık her şeyin çok iyi durumda olduğu, artık onun içinde hiç sapma çıkmayacağı ve dolayısıyla şimdi yan gelip yatabileceğimiz anlamına mı geliyor?

Hayır, bu anlama gelmiyor."*

Sovyetler Birliği'nin sosyalizme girdiği dönemde sınıf mücadelesinin biçimleri de değişmiştir: Düşman kendisini maskeliyor ve Parti politikasıyla fikirbirliği görüntüsü altında fabrikalara, Kolhozlara ve Sovyetlere sızıp, buraları sessiz lağımcı çalışmasıyla içten havaya uçurmaya çalışıyor.

Parti'ye karşı aynı mücadele yöntemlerine oportünistler, sınıf düşmanının ajanları da başvuruyor. Parti'nin zaferinin, sosyalizmin zaferinin artık gözle görünür olduğu bu dönemde, Parti'ye açıktan karşı çıkmak mümkün değildir ve bundan dolayı oportünistler, Parti'ye karşı mücadele yöntemi olarak ikiyüzlülüğe başvurmaktadırlar.

İkiyüzlü, Parti üyelik kartıyla silahlanmış bir halde bir eliyle Parti'nin genel çizgisi için oy kullanır, diğer yandan ise Parti düşmanı, Parti'nin genel çizgisine yönelik bir fraksiyon mücadelesi yürütür. O, çok tehlikeli bir düşmandır. O, Parti'nin saflarındaki provokatör ve haindir.

İkiyüzlüler, sınıf düşmanının Parti içindeki casuslarıdır.

Kendilerini Parti'ye ve Sovyet iktidarına sadakat yeminleriyle maskelemeyi çok iyi bilirler. Bu, onların eski, sınanmış yöntemidir. Karşı-devrimci tahribat çalışmalarını yürütebilmek

* *Stalin, XVII Parti Kongresi'ne Siyasi Faaliyet Raporu, Eserler, Cilt 13, s. 303-304, İnter Yayınları.*

için, bir Parti üyesinin onurlu isminin ardına gizlenerek, bütün araçlarla Parti'de kalmaya çalışırlar.

İkiyüzlülük, karşı-devrimci Zinovyev grubunun Parti'ye ve Sovyet iktidarına karşı hainane mücadelesinin ana yöntemi oldu. Bu, faşizmin cephaneliğinden alınmış en bayağı ve en alçakça mücadele yöntemlerine: bireysel teröre götürür.

İkiyüzlülük, Parti düşmanlarına yardımcı olan kötülüktür.

İkiyüzlülükte ihanetin, yalanın ve sahtekarlığın tüm bayağılığı, tüm alçaklığı kendisini gösterir.

Sosyalizm muzaffer ilerlediği ölçüde, sınıf düşmanı da Parti'ye ve Sovyet iktidarına karşı en keskin mücadele yöntemleri yolunu tutar, bireysel terör yoluna girer. Zinovyevci Sovyet düşmanı karşı-devrimci grubun alçak dökümtüleri, saflarımızdan Partimizin en mükemmel önderlerinden birisini, Kirov yoldaşı kopardılar. Parti'ye karşı mücadelenin bu ikiyüzlü yöntemleri, Kirov yoldaşın katili Nikolayev gibi bir haydutu doğurdu. Kitlelerden teşhir olmuş, açık politik mücadelede yenilmiş olarak, deliklerine kaçtılar ve kendilerini Parti'nin renklerine büründürdüler, faşist mücadele yöntemlerine, kalleşçe cinayete yöneldiler.

O güne kadar Parti içinde ortaya çıkan hiçbir muhalif grup, ikiyüzlülüğü Parti'ye karşı mücadelede ana araç haline getirmemişti.

Zinovyev, Kamenev, Şarov, Salutski, Yevdokimov, Gertik vb. gibi ikiyüzlüler, bir yandan Parti'ye karşı sadakat yeminleri yaparken, diğer yandan uluslararası faşizm tarafından desteklenen bir teröristler çetesinin önderleri olarak son ana kadar aktif karşı-devrimci çalışmaya son vermediler. Pratik olarak faşistlerin yanında konakladılar. Uzun yıllar süren ikiyüzlülük yolu onları buraya götürdü.

Zinovyev ve Kamenev'in oportünizmden karşı-devrime giden yolu, hangi maske ardına gizlenirse gizlensin sınıf düşmanını ortaya çıkarmak açısından oportünizmin her tezahürüne karşı mücadelenin ne muazzam öneme sahip olduğunu, Stalin yoldaşın giderek daha büyük devrimci uyanıklık gösterme doğrultusundaki uyarılarının ne muazzam öneme sahip olduğunu her komüniste göstermektedir.

Oportünizme karşı iki cepheli mücadele ve oportünizmle uzlaşanlara karşı mücadele, Parti birliğini bozan herkese karşı Parti'nin birliği için mücadeledir, proletarya diktatörlüğünün düşmanlarına karşı mücadeledir. Komünist, Parti'nin genel çizgisinin savaşçısı olarak kendini bu mücadelede kanıtlar, komünist bu mücadelede güçlenir, çelikleşir ve kendisini eğitir.

Parti, her komünistten Parti davasına sadakat, en yüksek devrimci uyanıklık, sınıf öngörüsü ve sınıf düşmanına karşı mücadelede acımasızlık talep etmektedir.

IX

ÖZEL YAŞAMINDA VE TOPLUMSAL ÇALIŞMASINDA PARTİ KOMÜNİSTTEN NE İSTİYOR?

Parti, komünistin kişisel yaşamına karışmalı mıdır? Bu soruya doğru bir yanıt ancak ***kişisel*** yaşam kavramını tam olarak belirlediğimizde verilebilir. Parti, her Parti üyesinin bütün yaşantısı için kurallar ve ölçüler koymuyor. Ne Parti tüzüğü ve ne de Parti programı, komünistin kişisel yaşamının titizce eşelenmesini andıran herhangi bir talep içermiyor. Ama bu, komünistin, kendisine Parti tarafından verilen görevleri yerine getirmek için Parti toplantısında, büroda ya da işletmede çalışmada bulunmadığı zaman nasıl davrandığının Partiyi hiç ilgilendirmediği anlamına gelmez.

Örneğin, dinsel inançlar özel mesele midir? Sosyal-demokratlar buna şu yanıtı veriyorlar: Din, her bireyin özel, kişisel meselesidir. Ama Lenin, dine karşı bu tavrı on yıllar önce alaya aldı.

"Proletaryanın partisi", diye yazıyordu Lenin 1909 yılında, *"devletten* dini özel mesele ilan etmesini talep eder, ama halkın afyonuna karşı mücadele, dinsel hurafelere karşı vs. mücadeleyi 'özel mesele' olarak görmez. Oportünistler sorunu, sanki Parti ... dini özel mesele olarak görüyormuş gibi çarpıtıyorlar."*

Bundan önce, 1905 yılında Lenin, "Sosyalizm ve Din" makalesinde şunları yazıyordu:

"Biz, dinin devlete karşı özel mesele olmasını talep ediyoruz, ama dini kendi Partimize karşı asla özel mesele olarak göremeyiz ...

Sosyalist proletaryanın Partisi için din, özel mesele değildir. Partimiz, işçi sınıfının kurtuluşu için sınıf bilinçli, ileri savaşçıların bir birliğidir. Böyle bir birlik, sınıf bilincinin eksik olması karşısında, cahillik ya da dinsel hurafelerin obskürantizmi karşısında kayıtsız kalamaz ve kalmamalıdır. Dinsel sise karşı salt düşünsel ve yalnızca düşünsel silahlarla, basınımızla, sözlerimizle mücadele edebilmek için, kilisenin devletten tümüyle ayrılmasını talep ediyoruz. Ama biz, birliğimizi... diğerlerinin yanısıra işçilerin dinsel olarak aptallaştırılmalarına karşı mücadele için de kurduk. Bizim için ideolojik mücadele özel mesele değil, tersine tüm Parti'nin, tüm proletaryanın meselesidir."**

Sovyet Devleti hiç kimseden Ateistler Birliği'ne dahil olmasını ya da dinden kopmasını talep etmiyor; hatta şu ya da bu vatandaşın hangi inanca mensup olduğunun çeşitli devlet dosyalarına kaydedilmesi yasaktır. Devlet, bu açıdan, inanıp inanmamayı, herhangi bir dinsel topluluğa ya da Ateistler Birliğine mensup olmayı tamamen herkesin kendisine bırakmıştır.

Ama Parti açısından durum farklıdır. ***Parti, üyelerinden yalnızca dinden kopmalarını değil, aynı zamanda aktif olarak***

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XIV, s. 74 (Rusça).*

** *Lenin, Bütün Eserler, Cilt VIII, s. 567, 569. Yazın ve Politika Yayınevi, Viyana-Berlin.*

din karşıtı propagandaya katılmalarını talep ediyor. Parti programının 13. maddesinde her komüniste şu söyleniyor:

> "Parti, emekçi kitlelerin dinsel önyargılardan gerçekten kurtulmasını teşvik ederek ve kapsamlı bir bilimsel aydınlatıcı ve din karşıtı propaganda örgütleyerek, sömürücü sınıflarla dinsel propaganda örgütleri arasındaki bağı tamamen yıkmak için çaba gösterir."*

Dolayısıyla komünist için din, ***Partisine karşı*** artık özel bir sorun değildir. Parti, hangisi olursa olsun, sadece dinden kopuşu talep etmiyor, — o dindar insanları üye olarak kabul edemez, çünkü her üyesinden aktif din karşıtı propaganda talep eder. Bundan dolayı; dini geleneklere uyan, dini bir örgütü destekleyen ya da şu veya bu biçimde dini görüşler savunan bir komünistin Parti'de yeri yoktur.

Parti üyesinin dinle ilişkisinin bu örneğinden, "kişisel yaşam", "özel yaşam" kavramlarının Parti üyesi açısından nasıl tam olarak tanımlanması gerektiği görülebilir.

Parti, komüniste yaşam tarzı için kılı kırk yaran hükümler koymaz. Bir komünistin erken ya da geç kalkması, çalıştığı işe bağlıdır. İşe gelmeme ya da gecikmeler, bir komünist için bir partisize göre daha utanç vericidir, Parti kendisinden yükümlülüklerini örnek bir şekilde yerine getirmesini istediğinde, özel yaşamına karışıldığından şikayet edemez. Her Parti üyesi işletmede ve Parti'nin kendisini gönderdiği her işte bir hücum işçisi, çalışmasıyla tüm partisizlere ***örnek*** olmak zorundadır. Komünistlerin işçi sınıfının en ileri, en sınıf bilinçli ve en devrimci kesimi olduğunu söylüyorsak, o zaman bunun ***pratikte*** yaşamın istisnasız ***bütün*** alanlarında ***tanıtlanması*** gerekir.

---

* *SBKP(B) Programı, s. 32. SSCB Yabancı İşçiler Yayınevi Kooperatifi, Moskova-Leningrad 1935.*

Örneğin, ***aile yaşamı*** her komünistin özel sorunu mudur? Evet ve hayır. Parti, komünist erkekten şu ya da bu kadınla evlenebilmesi için ya da komünist kadından şu ya da bu erkekle evlenebilmesi için Parti'den izin istemesini talep etmiyor. Ama bir komünist, bir NEP'çinin, ya da eski bir tüccarın ya da bir Kulağın ya da bir papazın kızıyla evlenirse, geniş işçi ve kolektif köylü kitlesinin buna nasıl tepki göstereceğine Parti kayıtsız kalamaz; bu kitlenin bir komünistin ailesini bu aileye yabancı bir sınıfın ideolojisini (kavramlarını), alışkanlıklarını ve çıkarlarını birlikte getirecek bir insanla inşa etmesi olgusunu nasıl karşılayacağına Parti kayıtsız kalamaz; komünistin çocuklarının nasıl eğitileceği, yabancı bir sınıfın çocuklarının bunlara hangi görüşü öğreteceğine kayıtsız kalamaz. Bu açıdan bakıldığında, komünistin ailesi sorunu, onun kişisel, özel sorunu değildir. Proletaryaya ve Parti'ye yabancı, hatta düşman unsurların komünistin ailesine girdikten sonra, onu ağır suçlara ittiği, ona kendi görüşlerini aşıladığı, onun bozulmasına katkıda bulunduğu durumları biliyoruz. Bundan dolayı komünist, kişisel yaşamını kurduktan sonra, kamuoyunun düşüncesine, aralarında yaşadığı, mücadele ettiği ve ***tüm yaşamıyla*** kendilerine örnek olması gerektiği büyük partisiz işçi ve köylü kitlelerinin düşüncelerine "boşverebileceği"ni düşünemez. Partisizler, komünistin ailesini nasıl kurduğuyla, komünistin ailesinin herhangi bir partisizin ailesinden farkının ne olduğuyla ilgilenmiyorlar mı? Parti, hiçbir Parti belgesinde Parti üyesinin yaşamını nasıl kurması gerektiğine dair hükümler koymasa da, ***komünistin özel yaşamında*** yeni bir yaşam yoluna, bütün insani ilişkileri dönüştürme yoluna çağırdığı ***tüm partisiz kitleye örnek olması gerektiği*** kendiliğinden anlaşılır bir şeydir.

Komünistin ailesine karşı nasıl davrandığı, onun özel, kişisel sorunu mudur? Elbette değil. Parti, Doğu'da, erkeğin kadını yüzünü yabancılardan gizlemeye ve peçe takmaya zorladığı, kadınların erkeklerle birlikte toplantılara katılmasına, kamu işleri-

ne katılmasına izin verilmediği; ona bugün de sık sık ***sadece*** aşçı, hizmetçi ya da anne işlevinin tanındığı, görevinin çocuk doğurmak, yemek yapmak, evi temiz tutmak ve çamaşır yıkamak olarak görüldüğü ailede kadının köleleştirilmesinin kalıntılarına karşı mücadele yürütmektedir. Bir komünistin karısına böyle davranmasına, karısının peçeyi atmasını, herkese açık toplantılara katılmasını, Parti'ye, Gençlik Birliği'ne girmesini ve toplumsal yaşama katılmasını ***yasaklamasına*** izin verebilir miyiz? Elbette hayır. Biz, komünistin bu sorunda da, kadını eşit haklara sahip olarak gören komünist tavır konusunda örnek olmasını, onun özgürlüğünü hiçbir şeyle engellememesini talep ediyoruz. Hatta, komünisten daha fazlasını, ***karısına*** toplumsal yaşamda ve incelemede ***yardım etmesini,*** ona bir yoldaş olmasını talep ediyoruz. Bir komünist, karısına karşı davranışının kendi özel sorunu, ***kişisel*** yaşamının bir sorunu olduğunu ileri sürebilir mi? Hayır, süremez. Çünkü bu durumda, içlerinde kadının tam kurtuluşunun zorunluluğu propagandasını yaptığımız geniş partisiz işçi ve köylü kitleleri, bize tek tek komünistlerin kadına karşı çirkin, yakışık almaz tavırlarını göstereceklerdir. Şunu söyleyeceklerdir: neden biz partisizlerin kadınlarımızın Parti'ye, Gençlik Birliği'ne girmeleri, toplumsal yaşama katılmaları gerektiğini vaaz ediyorsunuz, bunu karılarına, kızkardeşlerine Parti'ye, Gençlik Birliği'ne girmeyi yasaklayan, onların toplantılara, Ateistler Birliği'ne katılmalarını yasaklayan komünistlere anlatın. Dolayısıyla komünist, ***aile yaşamını da büyük emekçi partisiz kitlelere örnek olacak şekilde kurmalıdır.*** Ama bir komünist karısını dövdüğünde, ona yoldaş gibi değil de efendi gibi davrandığında, karısını attığında ya da yardımsız bıraktığında, çocuklarıyla ilgilenmediğinde, böyle bir "komünist" komünist olarak adlandırılabilir mi? Ve bir bütün olarak özel yaşam, birinin özel yaşamında bir komüniste yaraşmayan tavırlar takınabileceği şekilde, toplumsal yaşamdan böylesine keskin bir şekilde ayrılabilir mi? Elbette hayır.

Komünistin çocuklarını nasıl eğittiği onun özel sorunu mudur? Evet ve hayır. Hiçbir Parti üyesinden, çocuğunu hangi mesleğe hazırladığı, onu teknisyen, tarımcı, müzisyen mi yoksa başka birşey mi yapmak istediği hakkında Parti'ye hesap vermesini talep etmiyoruz; ama Parti, komünistten, çocuğuna karşı geniş işçi ve köylü kitleleri üzerinde kötü etki yapacak hiçbir hareket yapmamasını talep ediyor.

Bir komünistin çocuğuna piyönyelere katılmayı yasaklaması, oğluna, kızına ya da kızkardeşine Gençlik Birliği'ne girmeyi yasaklaması durumunda, buna izin verilebilir mi? Bu durumda, çocuğunun eğitiminin kendi kişisel sorunu olduğunu öne sürebilir mi? Hayır, komünistin bunu öne sürmeye hakkı yoktur: çocuklarını komünizm ruhuyla eğitmek zorundadır. Eğer bunu yapmıyorsa, buna işaret etmek herkesin hakkıdır.

Maaşını nasıl kullandığı komünistin özel, kişisel sorunu mudur? Evet ve hayır. Parti, komünistin parasını nasıl harcadığına, elbise, tütün, yemek, eğlence, kitap vs. için çok para harcayıp harcamadığına karışmıyor. Ondan yalnızca, kendi parasından Parti ödentilerini, sendika ödentilerini ya da gönüllü toplulukların üye ödentilerini zamanında ödemesini talep ediyor. Ama bir komünist bütün parasını meyhanelerde, içki için harcıyorsa, Parti buna kayıtsız kalabilir mi? Hayır, kalamaz! Çünkü böyle bir komünist, dürüst işçileri ve köylüleri Parti'den uzaklaştıracaktır. Bu dürüst işçi ve köylüler: "İvanov içiyor" demeyecekler; "Komünist İvanov içiyor", "Komünistler içiyor" diyecekler. Ama içkiye kapılmış bir komünist, bir kötülüktür. İşe geç gelir, sürekli işi kırabilir, içkili haldeyken bir Parti üyesi için rezilce hareketler yapabilir. Onun için, içkiye kapılmış bir komünist için Parti sorumluluk alamaz. Bunun için, komünistin özel yaşamında nasıl davrandığına, parasını nasıl harcadığına kesinlikle kayıtsız kalamaz. Biz, bir yeşilaycılar kulübünün tüzüğünün propagandasını yapmıyoruz, biz keşiş tarikatı değiliz,

Partimiz de manastır değil; Parti, üyesinin yaşamını en ince ayrıntısına kadar düzenlemiyor. ***Parti, her üyesinin en iyi eğilimlerini, bütün yeteneklerini hem toplumsal yaşamda ve hem de kendi kişisel yaşantısında tümüyle geliştirmesini istiyor.*** Ama bu yetenekler ve eğilimler, kötü anlamda geliştirildiğinde ve komünistin Parti'ye rezalet getirmesine yol açtığında, Parti'nin onu uyarma, onu düzeltme ve kendisine çekidüzen vermeye çağırmaya hakkı vardır. Ama o iflah olmazsa, Parti, tüm davranışıyla kendisini rezil eden böyle bir Partili yoldaşın sorumluluğunu alabilir mi? Buradan, Parti'nin komünistlerin özel yaşamına ilişkin talebi çıkmaktadır: Yaşamınla etrafındaki partisiz kitlelere örnek olacak ***şekilde yaşa.*** Davranışınla Parti'yi rezil etme, hareketlerinle partisizleri Parti'den uzaklaştırma, yakışık almayan davranışlarla onlara Parti'yi mahkûm etme fırsatı verme.

Sen komünistsin, Partimiz Sovyet Devletini yönetiyor, halkın serveti bizim ellerimizde bulunuyor. Eğer dürüst değilsen, bu servet sana emanet edilebilir mi, onu zimmetine geçirmeyecek, israf etmeyecek misin? Bundan dolayı ***Parti, kendilerine emanet edilen halk servetini dürüst bir şekilde idare etmeyen herkesle acımasız bir şekilde hesaplaşmalıdır.*** Bundan dolayı Parti, mevkilerini kendi kişisel çıkarları için kötüye kullanan komünistlerle, amansız bir şekilde hesaplaşmalıdır.

Lenin, kişisel yaşamdaki ve örgütlerimizdeki israfa ve ölçüsüzlüğe karşı mücadele konusunda birçok kez uyarıda bulundu ve devlet parasını harcamadaki tutumluluğun ülkemizin dönüştürülmesi için sosyalist birikimin en esaslı, tayin edici kaynaklarından birisi olduğunu vurguladı. Bu konuda Parti kongreleri ve Parti konferansları tarafından tekrar tekrar kararlar alındı. Bu konuda Stalin yoldaş, 13 Nisan 1926'da Leningrad Örgütü aktifinin önünde şunları söyledi:

> " ... yönetim organlarımızda ve günlük yaşantımızda her türlü gereksiz masrafa karşı, son zamanlarda bizde gözlemle-

nen, kamu malına ve devlet rezervlerine canice davranılmasına karşı kararlı bir mücadele yürütmeliyiz. Bizde şimdi çümbüş var, her türlü tören, şenlik, jübile, anıt açılış törenleri vs. içinde yüzülüyor. Onbinlerce, yüzbinlerce ruble bu tür 'uğraşlar' için israf ediliyor. Bizde, jübilesi yapılan kişilerin ve tören düşkünlerinin sayısı o kadar çok ve yarı yıllık, bir yıllık, iki yıllık vs. jübileleri kutlamak için öylesine şaşırtıcı bir istek var ki, talebi karşılamak için gerçekten düzinelerce milyon ruble gerekiyor. Yoldaşlar, bir komüniste yakışmayan bu ölçüsüzlükler sona ermelidir."*

Parti, Stalin yoldaşın belirttiği uygunsuzluklara karşı mücadele yürüttü ve yürütüyor; bundan ötürü bugün her komünistin yükümlülüğü,

" ... eğer biriktirdiğimiz kaynakları gerçekten sanayimizin ihtiyaçları için idare etmek istiyorsak, yönetim organlarımızda ve günlük yaşantımızda eğlence tutkusuna ve israfa karşı kararlı bir mücadele..."** yürütmektir.

Elbetteki bu birikimi, yalnızca sanayimiz için değil, aynı zamanda tarım, kültürel inşa, toplumsal kurumlar, konut inşası için tasarruf etmeliyiz.

Kibirli olma. Lenin, özellikle kibirlenen komünistleri eleştirdi. Komünistin bu kibirliliğinden dolayı hatta Lenin özel bir söz söyledi: "Komünist kurum." 1921 yılında, Siyasi Aydınlatma Şubesi fonksiyonerlerinin II. Kongresi'nde Lenin yoldaş, şunları söyledi:

"Şimdi insanların önünde duran üç ana düşman... şunlardır: Birinci düşman komünist kurum, ikincisi cahillik ve üçüncüsü yiyiciliktir."***

---

* *Stalin, "Sovyetler Birliği'nin Ekonomik Durumu ve Parti Politikası Üzerine", Eserler, Cilt 8, s. 121.—İnter Yayınları.*

** *a.g.e., s. 122.*

*** *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXVII, s. 50 (Rusça).*

Cahillik gibi (ki yalnızca genel teknik cahilliği değil, aynı zamanda ve özellikle de politik olanını kastediyoruz) düşmanlar üzerine daha önce konuştuk. Yiyici, dürüst olmayan unsurların saflarımızda yeri olmadığı her komünist için açıktır. Ama herkes, komünist kibirin zararı konusunda açık değil.

Komünist kibir nedir?

> "Komünist kibir", diyordu Lenin, "komünist Partisi'ne mensup olan ve henüz ordan atılmamış bir insanın bütün görevlerini komünist yönergecilikle çözebileceği kuruntusuna kapılması demektir. Kendisi şimdilik yönetici Parti'nin ve aynı zamanda şu veya bu devlet kurumunun üyesidir ve bu, onun komünist aydınlanmanın sonuçları üzerine konuşması için yeter. Hiç de böyle değil. Bu, komünist kurumdan başka bir şey değildir. Politik olarak aydınlatmayı öğrenmeliyiz — görev budur, ama bunu henüz öğrenemedik ve sorunu halen doğru ele almasını bilmiyoruz."*

Politik aydınlatma fonksiyonerlerinin kongresinde Lenin, politik eğitim faaliyetinde çalışan fonksiyonerler arasındaki komünist kibirden örnekler verdi. Ama, bir komünistin kibire ve kendisine verilen işin bütün ayrıntılarının özenli, titiz incelenmesinin, akılcı, canlı, nesnel, somut yönetiminin yerini kırtasiyeci-bürokratik emirlerin, kağıt üzerindeki yüzeysel yönetimin alabileceği kuruntusuna kapıldığı anda, komünist kibir her çalışmada ortaya çıkabilir.

Yabancı ülkelerdeki ***yoldaşlarımızın yaşamını*** alın. Orada Sovyetler Birliği'nin ticaret kurumlarında ve büyükelçiliklerde çalışmaları için, yurtdışına komünistleri ve partisizleri gönderiyoruz. Her adımları gözetleniyor, her adımları açık ve gizli polis, burjuva basın, faşistler, papazlar tarafından izleniyor. Onların her hatası, tüm Sovyetler Birliği'ne mal ediliyor, her dikkat-

* *a.g.e., s. 50/51 (Rusça).*

siz davranışları Sovyetler Birliği'nin aleyhine yorumlanıyor. Ama onları aynı zamanda işçilerin ve köylülerin milyonlarca gözü izliyor. Partimizin tek bir üyesinin yurtdışında yakışıksız davranması, sınıf düşmanına sevinmesi için fırsat vermesi, bu milyonlarca işçi ve köylüye acı veriyor. Bundan dolayı, yurtdışında, kapitalist çevrede yaşayan yoldaşlarımızdan, özellikle uyanık olmalarını, bütün davranışlarında ***özellikle*** iyi düşünmelerini talep ediyoruz. Ve kişisel yaşamlarında onlardan, ***tek bir*** davranışlarıyla bile komünistlere yaraşmayan bir tutumla suçlanmamaları için, kendilerine son derece katı davranmalarını talep ediyoruz.

Komünistin yaşamındaki özel olan şeyin onun toplumsal çalışmasıyla, komünizmin programı uğruna mücadelesiyle iç içe geçmiş olması, özel yaşamını toplumsal yaşamıyla yekpare, uyumlu bir bütün içinde birleştirmeyi bilmesi; istenen işte budur.

Parti, komünistlerin dilenci gibi yaşamalarını talep etmiyor. Parti'nin komünistin iş ücreti için bir üst sınır koymasının nedeni, partisizlere, komünistlerin konumlarını kişisel, kendi çıkarları doğrultusundaki amaçlar için kullanmadıklarını; iktidar sorununun, bunların tadına ancak iktidardaki bir insanın varabileceği bütün zenginliklerin mülkiyeti sorunu olmadığını, komünistin bu açıdan, gelir açısından her dürüst partisiz işçiden, uzmandan, kolektif köylüden daha iyi bir durumda olmadığını göstermektir. Parti, maddi refah konusunda, komüniste hak önceliği tanımaz ve onunla partisiz arasında ayrım yapmaz. Parti, bencil nedenlerle, daha iyi yaşayabilmek için bulunduğu hizmet konumunu kötüye kullanan komünisti acımaksızın cezalandırmakla yükümlüdür. Parti, komünistin hem toplumsal ve hem de özel yaşantısında tüm işçi sınıfına, tüm emekçilere örnek olmasını, onun bu alanda da yaşamın nasıl şekillenebileceğini göstermesini talep etme hakkına sahiptir.

Komünistin yoldaşlarına karşı tavrı kendi özel sorunu mudur? Biz, burada da, "yoldaş" sözcüğünün anlam dolu içeriğine denk düşebilmesi için, komünistin diğer Parti üyelerine karşı yoldaşça davranışın da örneği olmasını talep ediyoruz. Komünist, Parti üyelerinin yoldaşça önerilerini, yoldaşça yardımını hesaba katma hakkına sahiptir. Bundan dolayı, sahtekâr insanları, fesatçıları, yağcıları lanetliyoruz. Bu karalamanın kendilerine yükselme yolunu açması durumunda yoldaşlarını karalayan kariyeristleri lanetliyoruz. Yoldaşların, asılsız ve denetlenmemiş suçlamalarla birbirlerinin onuruyla oynamamalarını talep ediyoruz.

Bir komünist, Parti'ye karşı dürüst olmayabilir mi?

Biz, bir komünistten, ***gerçeğe bağlılık,*** Parti'ye ve devlete karşı ***dürüstlük*** talep ediyoruz. Komünist, Parti'den herhangi bir şey gizleme hakkına sahip değildir. Komünist, Parti'de davranışı ve geçmişi dolayısıyla ortaya çıkan bütün soruları gerçeğe uygun olarak yanıtlamakla yükümlüdür. Bundan dolayı Parti, geçmişlerindeki bir karanlık noktayı Parti'den ***gizlemiş olanları*** saflarından kovmaktadır. Bir Parti üyesi, Parti'ye güvenmediğinde ve davranışlarını ondan gizlediğinde, Parti de böyle bir komüniste güven duyamaz.

*

Komünistlerin, özel, komünist bir ahlakı, komünist bir ahlaklılığı, komünist bir etiği var mıdır? Lenin, bu sorunu 1920 yılında, Komünist Gençlik Birliği'nin III. Tüm Rusya Kongresi'nde ortaya attı, komünist ahlakın, komünist ahlaklılığın neden oluştuğunu gösterdi. Şunu söyledi:

> "Komünist bir ahlak var mıdır? Komünist bir ahlaklılık var mıdır? Elbette! Mesele, sık sık, sanki bizim kendi ahlakımız yokmuş gibi ortaya konmaktadır. Ve burjuvazi sık sık bizi, biz komünistlerin her türlü ahlakı yadsıdığımızla suçlamaktadır.

Bu, bir kavram kargaşasıdır, işçileri ve köylüleri aldatma yöntemidir.

Ahlakı, ahlaklılığı hangi anlamda yadsıyoruz?

Bu ahlaklılığı Allah'ın emirlerinden çıkaran burjuvazi tarafından vaaz edildiği anlamda. Burada elbette Allah'a inanmadığımızı söylüyoruz ve ruhbanların, toprak sahiplerinin ve burjuvazinin kendi sömürücü çıkarlarını gerçekleştirmek için Allah adına konuştuklarını biliyoruz. Ya da bu ahlakı, ahlaksal emirlerden, Allahın emirlerinden çıkarmak yerine, Allahın emirlerine çok benzerlik gösteren idealist ve yarı-idealist safsatalardan çıkarmaktadırlar.

Biz, doğaüstü, sınıfsız kavramlardan çıkarılan her türlü ahlaklılığı yadsıyoruz. Biz bunu bir sahtekârlık, bir dolandırıcılık, işçilerin ve köylülerin toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin çıkarları doğrultusunda aptallaştırılması olarak ilan ediyoruz.

Biz, bizim ahlaklılığımızın tümüyle proletaryanın sınıf mücadelesinin çıkarlarına tabi olduğunu açıklıyoruz. Biz, ahlaklılığımızı proletaryanın sınıf mücadelesinin çıkarlarından çıkarıyoruz."*

Ahlaklılığın proletaryanın sınıf mücadelesinin çıkarlarına tabi olması ne anlama gelir? Bu, bizim her adımımızı ve davranışımızı tartıp bunların sınıf mücadelesini ilerletip ilerletmediğini ya da ona zarar verip vermediğini düşünmemiz anlamına geliyor. Buradan da görülebileceği gibi, komünistlerin özel yaşamı sorunu da sınıf mücadelesinden kopuk bir şekilde karara bağlanamaz.

Bu, sınıf mücadelesini ilerletiyor mu, ilerletmiyor mu? Lenin şunu söyledi:

"Sınıf mücadelesi devam ediyor; o, yalnızca biçimlerini değiştirdi. Bu sınıf mücadelesini proletarya, eski sömürücülerin

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 483.*

geri dönmemesi, geri köylülüğün dağınık kitlelerinin bir birlik içinde birleşmesi için yürüttüyor. Sınıf mücadelesi devam ediyor ve görevimiz, herşeyi bu mücadeleye tabi kılmaktır.

Komünist ahlaklılığımızı da bu göreve tabi kılıyoruz. Şunu söylüyoruz: Eski sömürücü toplumun yıkılmasına ve bütün emekçilerin yeni bir komünist toplumu inşa eden proletarya etrafında toplanmasına hizmet eden herşey ahlaklıdır."*

Yaşam tarzı sorununa gelince, Parti sana komünist olarak şu talebi yöneltebilir ve yöneltmek zorundadır: Hem toplumsal, hem özel ve hem de aile yaşamındaki her adımının, her davranışının eski sömürücü toplumu yıkmaya katkıda bulunacağı, bütün emekçilerin yeni, komünist toplumu inşa eden proletarya etrafında birleşmesine katkıda bulunacağı şekilde hareket et, davran. Her adımının komünizmin başarısını ilerleteceği, sürekli olarak yeni kitleleri komünizme kazanacağı şekilde hareket et, davran. Buna karşı duran, bu görevi rahatsız eden herşeyi bir tarafa atmalı ve komünizme giden yolda bir engel olarak aşmalısın. Parti'nin her komünisten talep ettiği şey budur.

Parti, bu talepleri hem gündelik çalışmasında, hem de saflarını gözden geçirdiği Parti temizliğinde öne sürmektedir. XVI. Parti Konferansı tarafından SBKP(B) üyelerinin ve adaylarının temizlenmesi ve gözden geçirilmesine ilişkin alınan kararda şunlar söylenmektedir:

" ... diğer hücrelere göre çok daha az ölçüde olsa da, Parti'nin işletme hücrelerine de komünist öncü rolünü oynama yeteneğine sahip olmayan unsurlar sızmaktadır: köydeki Kulak iktisadına bağlı ve küçük-burjuva etkileri proletarya içine taşıyan unsurlar; işletmedeki çalışmayı kendi bireysel iktisatlarının zenginleşmesi için bir araç olarak gören unsurlar; çalışma disiplininin yükseltilmesine aktif olarak katılmayan aç gözlü unsurlar; anti-Semitizm gibi karşı-devrimci olgulara karşı kayıtsız

* *a.g.e., s. 485.*

kalan unsurlar; dini geleneklerden kesin olarak kopmamış unsurlar vs."*

Bu nedenle aynı Parti konferansı köy hücrelerinin şu unsurlardan temizlenmesini talep etti:

> " ... sınıfa yabancı ya da Kulak unsurlarla —tüccarlar, beyler ve ruhbanlarla— iç içe geçmiş unsurlardan; tarım işçilerini ve yoksul köylüleri Parti'den uzaklaştıran bir politika yürüten unsurlardan; tarımın sosyalist dönüşümüne ilişkin önlemlerin gerçekleştirilmesine aktif olarak katılmayan unsurlardan; Parti'nin orta köylülükle ittifak içinde yoksul köylülüğe dayanmamız gerektiği şeklindeki direktifini yerine getirmeyen bürokratik unsurlardan; kendilerinin zenginleşmesi uğruna köydeki komünist propaganda ve örgütlenme çalışmasını unutan unsurlardan; devrimci yasallığı kasten çiğneyen, iktidarı kendi kişisel yararları için kullanan kişilerden..."**

Parti, işletme dışı hücrelerin gözden geçirilmesinde, bencil amaçlarla Parti konumunun en geniş suiistimalinin —zimmete geçirme, adam kayırmacılık, kariyerizm, kitlelere karşı bürokratik davranış— olanaklı olduğuna dikkat çekti; tam da orada "yaşam tarzının bozulmasının" özellikle çirkin olgusu kitlesel halinde görülmektedir.

> "Tam da bu hücrelerde toplum dışı, bürokratlaşmış, gizlice sızmış ve bozguncu unsurlar, Parti'ye en büyük zararı vermektedir, tam da işletme dışı hücrelerde henüz Bolşevik Partisi içinde yeniden biçimlenmemiş, ideolojik olarak yabancı görüşlerini henüz terketmemiş diğer Partilerden gelme unsurların sayısı en fazladır."***

---

* *SBKP(B) XVI. Parti Konferansı Stenografik Raporu, s. 316 (Rusça). Türkçesi için bkz. SBKP(B) XVI, XVII, XVIII. Parti Kongre Raporları, —İnter Yayınları.*

** *a.g.e.*

*** *a.g.e.*

Komünist yaşam tarzı sorununun — sınıfa yabancı unsurlara karşı davranış sorunu, yaşam tarzının bozulması, yabancı unsurlarla iç içe geçme sorunu vs. — Parti üyesi için hangi dev öneme sahip olduğunu görebilmek için, XVI. Parti Konferansı'nın direktiflerini saymak yeterlidir. Bu nedenle Parti

> "... kendisine yabancı, onun başarılarını engelleyen, mücadelesine kayıtsız kalan bütün unsurların; bütün iflah olmaz bürokratların; Parti'ye sızmış, sınıf düşmanına bağlı ve ona yardım eden bütün unsurların; zenginleşme ve mülkleri dolayısıyla Parti'den kopmuş unsurların; anti-Semitlerin, dini kültlerin gizli taraftarlarının Parti saflarından acımasızca uzaklaştırılmasını; aynı şekilde gizli Troçkistlerin, Myaznikovistlerin, "Demokratik Merkeziyetçilik" grubunun ve diğer Parti düşmanı grupların gizli yandaşlarının teşhirini ve Parti'den kovulmasını"* talep etmektedir.

Partisiz kitlelerin senin davranışını dikkatle izlediklerini unutma. Onlar komünistleri senin davranışlarına bakarak değerlendiriyorlar. Stalin yoldaşın tüm Parti adına V. İ. Lenin'in tabutu başında yaptığı yemini asla unutma:

> "Lenin yoldaş bizlerden ayrıldığında, bize Parti üyesi olma yüce adını yüksekte tutmayı ve onun arılığını korumayı vasiyet etti. Sana yemin ederiz ki Lenin yoldaş, senin bu buyruğunu onurla yerine getireceğiz."**

---

* *a.g.e.*

** *Stalin, Eserler, Cilt 6, s. 56, —İnter Yayınları.*

X

KOMÜNİSTİN ENTERNASYONAL EĞİTİMİ

Sovyetler Birliği Komünist Partisi, tüm dünya işçilerinin uluslararası birliği olan Komünist Enternasyonal'in bir bölüğüdür. Bayrağının üzerinde "Komünist Manifesto"nun mücadele çağrısı yazılıdır: "Bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz!" Komünist, hangi ulusa mensup olduğuna, hangi dili konuştuğuna ve deri rengine bakmaksızın, proletaryanın çıkarlarını savunur. Proletaryayı, dini, ulusal ve ırksal özelliklere göre bölmek burjuvazi için yararlıdır. Burjuvazi, bütün araçlarla dinciliği, milliyetçiliği teşvik etmekte ve hatta bunu fanatizme kadar kışkırtmaktadır. Burjuvazi proletaryaya milliyetçilik, dincilik zehiri aşılayarak, onu aldatma ve "Allah" adına, "anavatan" adına ölüme sürmeyi vs. kendine kolaylaştırmaktadır. Burjuvazi, bütün ulusların proleterlerini daha rahat köleleştirmek ve sömürmek için, bir ulusun proletaryasını diğer bir ulusun proletaryasına karşı kışkırtmaktadır.

Bolşevik Parti, ta ortaya çıktığı andan beri, ulusların eşit haklara sahip olmamasına karşı mücadele yürüttü. On milyon-

larca Rus işçisini ve köylüsünü köleleştiren Çarlık hükümeti, onlarca milliyeti, sözde "yabancı kökenli"yi baskı altında tuttu. Emekçi Yahudiler için, sözde "ikâmet etme sınırları" oluşturuldu. Çarlık hükümeti, Yahudi, Ermeni, Tatar pogromları ve başka pogromlar düzenledi, Polonyalılara va Ukraynalılara karşı kışkırttı, okullarda anadilde ders verilmesini yasakladı, anadilde gazete çıkarılmasını yasakladı vs.

Çarlık otokrasisini yıkmayı kendisine görev edinen Bolşevik Parti, ulusal sorunu da ciddi bir şekilde çözmek zorundaydı. Bunun, her halkın kendi kaderini tayin hakkına sahip olacağı şekilde çözdü, yani her halk, hem kendi devlet düzeni sorununda ve hem de diğer halklarla bir birlik içinde kalma ya da tümüyle bağımsız bir devlet kurma sorununda bağımsız olarak karar verme hakkına sahiptir. Ulusal sorunun Bolşevik çözümü bununla bitmiyor. Bolşevikler, II. Enternasyonal partilerine özgü "uygar halklar" ve "uygar olmayan halklar" ayrımının tüm iflasını ve tüm çürümüşlüğünü ortaya koydular. Bolşevikler ulusal sorunu sömürgeler sorunuyla bağladılar. Böylelikle ulusal sorunu,

> "özel bir sorun, bir devletin iç sorunu olmaktan çıkarıp, genel ve uluslararası bir sorun haline, bağımlı ülkelerin ve sömürgelerin ezilen halklarının emperyalizm boyunduruğundan kurtuluşu dünya sorunu"*

haline getirdiler.

Bolşevik Parti, yeryüzünün bütün halklarının ulusal hak eşitliği üzerine debdebeli laflar istemiyor, tam tersine ezilen halkların emperyalistlere karşı, ulusal eşitsizliği destekleyen herkese karşı kurtuluş mücadelesinin doğrudan desteklenmesini talep ediyor.

Tüm mücadele tarihimiz,

---

* *a.g.e., s. 135.*

"ulusal sorun(un) proleter devrim genel sorununun bir parçası, proletarya diktatörlüğü sorununun bir parçası"*

olduğunu ve bundan dolayı da diğer ülkelerde de ulusal sorunun ancak proleter devrim zemininde çözülebileceğini kanıtladı.

Bundan dolayı, tüm dünyadaki ezilen milliyetler, tüm dünyada sosyalizmin zaferi için mücadelesinde devrimci proletaryanın yedekleridir. Bunlar, proletaryanın ***müttefikleridir.*** Rusya'da da devrim ancak, Bolşevik Parti önderliğindeki proletarya eski Çarlık Rusyası'nın ezilen uluslarının emekçi kitlelerini kazanmayı bildiği için zafere ulaşabildi.

Ama devrim, ulusal eşitsizliğin bütün kalıntılarını, bütün geleneklerini hemen, birkaç yıl içinde insanların bilincinden silemezdi. Milyonlarca Rus, yüzyıllar boyunca eski Rusya'nın diğer bütün halklarına karşı üstünlük bilinciyle eğitildiler. Yüzyıllar boyunca Yahudileri, Ukraynalıları, Polonyalıları, Tatarları, Ermenileri, Buryatları, Yakutları, Çukçları vs. olası bütün aşağılayıcı lakaplarla andılar. Onlara yüzyıllar boyunca, "yabancı kökenliler"in şu veya bu hakkının ellerinden alınabileceği öğretildi. Yüzyıllar boyunca, Rus olmayan milliyetlerden emekçilerin devlet hizmetine, ordunun kumanda mevkilerine vs. alınmasının imkânsız olduğu şeklindeki ilke geçerli oldu. Bu eşitsizliğin bütün kalıntılarına karşı Parti, amansız bir mücadele yürütmektedir.

Bolşevik Parti, her komünistten, yalnızca ulusal eşitsizliğe karşı kararlı bir şekilde mücadele etmesini değil, aynı zamanda bu eski eşitsizliğin tümüyle ortadan kaldırılabilmesi için eski geri ve ezilen milliyetlere ***yardım etmesini*** talep ediyor. ***Parti, komünistlerin ve tüm Sovyet ülkesi halkının enternasyonal***

* *a.g.e., s. 137.*

eğitimini talep ediyor. O, bu enternasyonal eğitimi tüm çalışması içinde gerçekleştiriyor.

Enternasyonal eğitim ise her komünisten, her şeyden önce, Parti'nin ulusal sorundaki genel çizgisinden sapmalara karşı ***iki cepheli mücadele*** talep ediyor. Bu tür iki sapma vardır: ***Birisi, Büyük Rus milliyetçiliğine sapma ve diğeri de yerel milliyetçiliğe sapmadır.*** Partimiz, Ekim Devrimi'nden önce de bu iki cepheli mücadeleyi yürüttü. Ulusal sorun II., X., XII. ve XVI. Parti Kongrelerinde ele alındı. Önceki Parti kongrelerinde olduğu gibi XVII. Parti Kongresi'nde de Stalin yoldaş, ulusal sorunun ve yeni mücadele koşulları altında onun doğru çözümünün önemini vurguladı. Parti, kararlarında sürekli olarak Leninist çizgiden sapmalara karşı iki cepheli mücadelenin zorunluluğuna dikkat çekti. Partimizin programı, yalnızca, hangi ulusal grubun olursa olsun, bütün ve her türlü hak önceliğinin ortadan kaldırılmasını talep etmiyor. Partimizin programında şöyle denmektedir:

> "... ezen ulusun proletaryası olarak ortaya çıkan ulusların proletaryası, ezilen ya da eşit haklara sahip olmayan halkların emekçi kitlelerindeki ulusal duyguların kalıntılarına karşı özel bir dikkat ve özel bir saygıyla davranmak zorundadır".*

Parti yerel milliyetçiliğe ve büyük Rus şovenizmine karşı mücadele etmektedir.

Şovenizm, bir ulusun diğerine karşı onu aşağı, daha az gelişmiş, kendisiyle eşit haklara sahip olmayan bir ulus olarak gördüğü ve ona karşı kin, aşağılama ve kibir beslemesi ve dile getirmesi şeklinde kendini gösteren bir tavırdır. Bir Rus, eski Rusya'nın, şimdiki Sovyetler Birliği'nin bütün halklarının Rusça konuşması, okullarda derslerin Rusça yapılması, her yerde

---

* *SBKP(B) Programı ve Tüzükleri, s. 23. SSCB Yabancı İşçiler Yayınevi Kooperatifi, Moskova-Leningrad 1934.*

—Ukrayna'da, Ermenistan'da ve Beyaz Rusya'da— bütün devlet dairelerinde, mahkemelerde vs. işlerin Rusça görülmesi gerektiğine inandığında; devlet hizmetinde Ruslara diğerlerine nazaran öncelik tanınması gerektiğine, diğer milliyetlerin yaşadığı çevre bölgelere ve cumhuriyetlere büyük işletmeler kurmanın gereksiz olduğuna inandığında, bu büyük Rus şovenizminin ifadesidir. Bu, düzinelerle milliyetin düşük değerde, "yabancı kökenli" olarak görüldüğü dev bölgeleri sömürge haline getiren Çarlık hükümetinin politikasıydı. Büyük Rus şovenisti, en iyi toprağın da Ruslara verilmesi gerektiği düşüncesindedir. Çarlık hükümeti de böyle yaptı — Başkırıstan'da, Orta Asya'da vs. en yi toprakları Kazaklara ve zengin sömürgecilere verdi.

Büyük Rus şovenisti, bütün ulusal cumhuriyetlerin, Ukrayna, Beyaz Rusya Cumhuriyetleri vs.'nin dağıtılmasına karşı çıkmaz. Çarlık altında geri kalmış halkların göreneklerine, kültürüne ve yaşam tarzına aşağılayarak bakar. Yahudilere karşı kinin ve anti-Semitizmin kışkırtılmasına karşı da çıkmaz. Ama Lenin, bütün anti-Semitlerde halk düşmanlarını, proletaryanın düşmanlarını gördü.

Büyük Rus milliyetçileri, kimi zaman kendilerini, bütün ulusları tasfiye edip tek bir ulus halinde kaynaştırmak isteyen tutarlı enternasyonalistler olarak maskelemeye çalışmaktadırlar. Gerçekte ise, Sovyetler Birliği'nin tüm halklarını Rus yapmak istemektedirler. Partimizde ulusal sorunu en iyi bilen Stalin yoldaş, daha Lenin'in yaşadığı dönemde milliyetçilere karşı mücadeleye çok güç sarfetti. Lenin,

> ***"... halklar ve ülkeler arasındaki ulusal ve devletsel farkların ... uzun, çok uzun bir süre daha, hatta tüm dünyada proletarya diktatörlüğünün gerçekleşmesinden sonra da, var olacağını..."**** söyledi.

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 280. İtalikler benim—E.Y.*

Stalin yoldaş, büyük Rus şovenizmi tehlikesine dikkati çektiği XVI. Parti Kongresi'nde şunları sordu:

> "Sapmacılarımız, şimdi cumhuriyetler ve ulusal bölgeleri kaldırmanın, Sovyetler Birliği'nin sayısız halklarının elinden kendi ***ulusal dillerinde*** eğitim görme olanağını almak demek olacağını, kendi ***anadillerinde*** okullara, mahkemelere, idareye, kamusal ve diğer örgüt ve kurumlara sahip olma olanağını ellerinden almak demek olacağını, onları sosyalist inşaya katılma olanağınından yoksun bırakmak demek olacağını anlıyorlar mı?"*

Stalin yoldaş, Lenin'in sürekli olarak diğer halklara kültürlerini geliştirmek için yardımcı olmak gerektiğini söylediğini anımsattı. Lenin zamanında, tam da Lenin'in önderliği altında X. Parti Kongresi'nde, ulusal sorun üzerine şu karar hazırlandı ve kabul edildi:

> "Parti'nin görevi, büyük Rus olmayan halkların emekçi yığınlarının, ileri merkezi Rusya'ya yetişmelerine yardım etmektir; onlara: a) kendi ülkelerinde, bu halkların ulusal yaşam koşullarına uygun biçimler içinde Sovyet devletini geliştirip güçlendirmelerinde; b) anadilinde faaliyet gösteren ve yerel nüfusun yaşam ve psikolojisini bilen yerli insanlardan oluşan mahkemeleri, idari ve iktisadi organları, iktidar organlarını geliştirip güçlendirmelerinde; c) basını, okulları, tiyatroları, kulüpleri ve genel olarak anadilde faaliyet gösteren kültür ve aydınlatma kurumlarını geliştirmelerinde; d) anadilde genel eğitim için ve ayrıca mesleki-teknik karakterli kapsamlı bir kurs ve okul ağı örgütleyip geliştirmelerinde yardım etmektir."**

Parti,

> "Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğü ve sosyalizmin inşası dönemi(nin) içerikleri bakımından sosyalist ve bi-

* *Stalin, Eserler, Cilt 12, s. 309.—İnter Yayınları.*

** *a.g.e., s. 310.*

çimleri bakımından ulusal olan ulusal kültürlerin en parlak dönemi olduğu"*

bilinciyle, hangi ulusa mensup olursa olsun, her komünisten, büyük Rus şovenizmine, büyük güç şovenizmine, milliyetçiliğe karşı mücadele etmesini talep eder.

Büyük Rus şovenizmi kimlerin çıkarlarını dile getirmektedir?

> "Bu sapmanın, ***eskiden egemen olan Büyük Rus ulusunun sönüp giden sınıflarının, yitirilmiş ayrıcalıkları yeniden elde etme özlemini yansıttığını*** anlamak zor değildir."**

Bu, şu anda ulusal sorundaki baş tehlikedir.

Bu, Sovyetler Birliği'nin şu veya bu kesiminde başka bir sapmanın, yerel milliyetçilik sapmasının özel bir keskinlik kazanmayacağı anlamına gelmez.

Her komünistin mücadele etmek zorunda olduğu, mücadele etmekle yükümlü olduğu ulusal sorundaki sapmaların özü neden oluşmaktadır?

> "Yerel milliyetçilik sapmasının özü, kendini tecrit etme ve kendini kendi ulusal kabuğunun sınırları içine kapatma çabasıdır, kendi ulusu içindeki sınıf karşıtlıklarını örtbas etme çabasıdır, kendini büyük Rus şovenizminden, genel sosyalist inşa dalgasından ayrılarak koruma çabasıdır, Sovyetler Birliği milliyetlerinin emekçi yığınlarını birbirine yakınlaştırıp birleştiren şeyi görmeme ve yalnızca onları birbirlerinden uzaklaştırabilecek şeyi görme çabasıdır."***

Bu sapma, örneğin, Ukrayna ve Beyaz Rusya'da, Ukraynalı, Polonyalı ve Alman faşistlerin, böyle bir havadan yararlana-

---

* *a.g.e., s. 311.*

** *a.g.e., s. 313. İtalikler benim – E.Y.*

*** *a.g.e., s. 313.*

rak, devletin, ekonominin ve bazen de Parti'nin önemli organlarına sızıp, orada proletarya ve Sovyetler Birliği için zararlı, Sovyetler Birliği'nin düşmanları için yararlı olan bir politika izlemelerine yol açtı.

> "Yerel milliyetçilik sapması, eski ezilen ulusların yokolan sınıflarının, proletarya diktatörlüğü rejimine karşı hoşnutsuzluklarını, kendini kendi ulusal devleti içine kapatma ve orada kendi sınıf egemenliklerini kurma eğilimini yansıtır.
>
> Bu sapmanın tehlikesi, burjuva milliyetçiliğini beslemesi, Sovyetler Birliği halklarının emekçilerinin birliğini zayıflatması ve müdahale yandaşlarının değirmenine su taşımasıdır."*

XVII. Parti Kongresi'nde Stalin yoldaş, Parti üyelerinin bir bölümünde, kapitalizmin kalıntılarının özellikle de ulusal sorunda insanların bilincinde henüz yaşamasından dolayı belirli bir tehlike yaratan bir görüş karmaşasının oluştuğuna dikkat çekti. Büyük Rus şovenizmi ve yerel milliyetçilik sapmaları, aynı derecede zararlıdır.

> "... İki sapmanın da kaynağı", diye açıklıyordu Stalin yoldaş, "görüldüğü gibi, aynıdır. Bu, Leninist enternasyonalizme sırt çevirmektir. Eğer iki sapmayı da ateş altında tutmak istiyorsanız, ... ister yerel milliyetçi sapma, ister Büyük Rus milliyetçi sapma söz konusu olsun, farketmez, enternasyonalizmden vazgeçen kimselere vurmak gerekir.
>
> Hangi sapmanın daha büyük tehlikeyi oluşturduğu tartışılıyor. Büyük Rus milliyetçiliği sapmasının mı, yoksa yerel milliyetçilik sapmasının mı. Şimdiki koşullar altında, bu tartışma bir biçim tartışması, dolayısıyla boş bir tartışmadır. Esas tehlikenin ne olduğu konusunda bütün zamanlar ve bütün koşullar için geçerli hazırlop bir reçete vermeye kalkışmak saçmalık olur. Gerçekte böyle reçeteler yoktur. Esas tehlike, karşısında mücadele

* *a.g.e., s. 313/314.*

edilmeyen ve böylece devlet için bir tehlike olacak kadar gelişmesine izin verilen sapmadır."*

Örneğin, yerel milliyetçiliğe karşı mücadelenin ihmal edildiği Ukrayna'da Ukrayna milliyetçisi sapma esas tehlikeyi oluşturmaktadır, ama Sovyetler Birliği'nin bütününde büyük Rus sapması esas tehlike olmaya devam ediyor.

Bunlar, sen komünistin, Sovyetler Birliği'ndeki ulusal sorunda, milliyetçilere karşı uzlaşmacı olmaksızın, tüm çalışman içinde kendisine karşı mücadele etmek zorunda olduğun tehlikelerdir. Milliyetçilik hem dinsel duyguların kalıntılarında ve hem de kitlelerin kültürel geriliğinde bir destek bulan sinsi, son derece çetin bir tehlike olduğu için, bunun zorunluluğu daha da artmaktadır. Hem kendinde ve hem de diğerlerinde milliyetçiliğin kalıntılarını ve izlerini tümüyle ezmek, sosyalizmin tam zaferi için mutlak bir zorunluluktur. Kapitalizmin insan bilincindeki kalıntıları, ulusal sorunda özellikle güçlüdür, bundan ötürü, Partinin ulusal sorundaki politikasının doğru kavranması ve uygulanması için mücadele, her komünistin görevidir.

Fakat hepsi bu değil. Aynı şekilde kendi kendini ***dünyanın bütün ülkelerinin*** proletaryasına, emekçilerine karşı enternasyonal yükümlülüklerin bilinci doğrultusunda eğitmek gerekiyor.

Stalin yoldaş, sanayi idarecileri toplantısında teknik geriliğimiz üzerine konuştu. Ne pahasına olursa olsun, ileri kapitalist ülkelere teknik ve iktisadi açıdan yetişmeli ve onları geçmeliyiz. Stalin yoldaş şunları söyledi:

"İleri ülkelerden 50-100 yıl geride kalmış durumdayız. Bu arayı on yılda kapamak zorundayız. Ya bunu başaracağız ya da un ufak olacağız.

---

* *Stalin, "XVII. Parti Kongresine Siyasi Faaliyet Raporu", Eserler, Cilt 13, s. 314. —İnter Yayınları.*

Bunu başarmayı bize, SSCB işçi ve köylülerine karşı yükümlülüklerimiz buyuruyor."*

Birinci beş yıllık plan, bu alanda bize çok şeyler başarma olanağı sağladı. Bundan daha fazlasını ikinci beş yıllık planda yaratmak zorundayız. Ama bununla da bitmiyor.

"Ama başka, daha ciddi ve daha önemli yükümlülüklerimiz de var. Bunlar, dünya proletaryasına karşı yükümlülüklerimizdir. Bunlar, birinci türdeki yükümlülüklerle çakışmaktadır. Ama biz bunları daha üstün tutuyoruz. SSCB işçi sınıfı, uluslararası işçi sınıfının bir parçasıdır. Yalnızca SSCB işçi sınıfının çabalarıyla değil, bilakis uluslararası işçi sınıfının desteği sayesinde de zafere ulaştık. Bu destek olmaksızın çoktan parça parça edilmiştik. Ülkemizin, tüm ülkelerin proletaryasının hücum tugayı olduğu söyleniyor. İyi söylenmiş. Ama bununla bize en ciddi yükümlülükler yükleniyor. Uluslararası proletarya bizi neden destekliyor, bu desteği niçin kazandık? Kapitalizme karşı mücadeleye atılan, bir işçi iktidarı kuran, sosyalizmi inşa etmeye başlayan ilk biz olduğumuz için. Başarılı olması halinde bütün dünyayı altüst edecek ve tüm işçi sınıfını kurtaracak olan bir eseri yarattığımız için. Fakat başarı için ne gereklidir? Geriliğimizin üstesinden gelinmesi, yüksek bir Bolşevik inşa temposunun geliştirilmesi. Öylesine ilerlemeliyiz ki, tüm dünya işçi sınıfı bize bakarak şöyle diyebilsin: İşte benim öncüm, benim hücum tugayım, işte benim iktidarım, işte benim anavatanım — eserlerini, bizim eserimizi iyi geliştiriyorlar, onları kapitalistlere karşı destekleyelim ve dünya devrimi davasını körükleyelim."**

Sen, katılımcılardan birisin, hücum tugayı işçilerinden birisin, bundan dolayı bayrağı yukarda tut ve onun zaferi için mücadele et.

---

* *Stalin, "İdarecilerin Görevleri Üzerine", Eserler, Cilt 13, s. 46. —İnter Yayınları.*

** *a.g.e., s. 46-47.*

Partimiz, Lenin'in önderliği altında illegal çevrelerden Komünist Enternasyonal'in kurulmasına, proleter devrimin zaferine, dünyadaki ilk Sovyet cumhuriyetinin kurulmasına varan bir yol katetti.

> "Lenin, Sovyetler Cumhuriyeti'ni hiçbir zaman kendi başına bir amaç olarak görmedi. O, onu sürekli olarak Doğu ve Batı ülkelerindeki devrimci hareketin güçlendirilmesi için gerekli bir halka, tüm dünya emekçilerinin sermaye üzerindeki zaferinin kolaylaştırılması için gerekli bir halka olarak gördü. Lenin yalnızca uluslararası bakış açısından değil, aynı zamanda Sovyet Cumhuriyeti'nin elde tutulması bakış açısından da, bu görüşün doğru olduğunu biliyordu. Lenin, yalnızca bu yolla tüm dünya emekçilerinin yüreklerinin tayin edici kurtuluş savaşları için alevlendirileceğini biliyordu. Bundan dolayı o, proletaryanın dâhi önderlerinin en dâhisi, proletarya diktatörlüğünün kurulmasının hemen ertesi gününde, işçi enternasyonalinin temelini attı. Bundan dolayı, tüm dünya emekçilerinin birliğini, Komünist Enternasyonal'i, yorulmaksızın genişletti ve pekiştirdi."*

Partimizin şanlı önderi Stalin yoldaşın önderliğinde Parti, Lenin'in ölümünden sonra, Sovyetler Birliği'nin sosyalist dönüşümü alanında muazzam görevleri yerine getirdi.

Bu beş yıllık planda sınıfsız sosyalist toplumun yaratılması için, ülkenin tam sosyalist dönüşümü için mücadele ediyoruz. "Parti üyesi" ismi, komüniste büyük yükümlülükler yüklüyor. Parti, senin her adımından sorumludur. Her adımın tüm dünya proletaryasını büyük hedefimize, komünizmin nihai zaferine yakınlaştıracak şekilde çalış, yaşa. Ve gerekiyorsa, kendini, yaşamını bu zafere ada.

Komünist Partisi üyesi olmaktan daha büyük bir onur yoktur.

---

* *Stalin, Eserler, Cilt 4, s. 60.—İnter Yayınları.*

Kendini tümüyle bu Parti'nin davasına adamaktan daha büyük şan yoktur.

Lenin'in ölümünden bu yana on bir yıl geçti. On bir yıldır Parti, Lenin'siz, Stalin yoldaşın önderliğinde Lenin'in vasiyetini gerçekleştiriyor.

Oportünistlere karşı mücadelede, küçük-burjuva etkilere karşı mücadelede, saflarının birliği için mücadelede Partimiz, Stalin yoldaşın II. Birlik Kongresi'nde yaptığı yemini yerine getiriyor:

> "Lenin yoldaş bizlerden ayrıldığında, bize Komünist Enternasyonal'in ilkelerine bağlı kalmayı vasiyet etti. Sana yemin ediyoruz ki Lenin yoldaş, tüm dünya emekçilerinin birliğini, Komünist Enternasyonal'i pekiştirmek ve geliştirmek için canımızı sakınmayacağız."*

EK

EK

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ (BOLŞEVİK) TÜZÜĞÜ

(KOMÜNİST ENTERNASYONAL SEKSİYONU)

SBKP(B) XVII. Parti Kongresi'nde 10 Şubat 1934'te oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik), Komünist Enternasyonal seksiyonu, Sovyetler Birliği proletaryasının örgütlü öncü birliği, onun sınıf örgütünün en yüksek biçimidir.

Parti, proletaryanın, emekçi köylülüğün ve tüm emekçi kitlelerin proletarya diktatörlüğü için, sosyalizm için mücadelede önderliğini gerçekleştirir.

Parti, proletarya diktatörlüğünün bütün organlarını yönetir ve sosyalist toplumun inşa edilmesini güvence altına alır.

Parti, bilinçli, demirden bir disiplinle bir arada tutulan bütünlüklü mücadele örgütüdür. Parti, bütünlüğü ile, programdan sapma, parti disiplininin zedelenmesi ve parti içinde fraksiyonel gruplarla uyuşmayan irade birliği ve eylem birliği ile güçlüdür.

Parti, üyelerinden, partinin programının ve tüzüğünün gerçekleştirilmesi, partinin ve onun organlarının kararlarının uygulanması, parti saflarının birliğinin güvence altına alınması ve gerek Sovyetler Birliği milliyetlerinin emekçileri ile ve gerekse de tüm dünya ülkelerinin proleterleri ile kardeşçe enternasyonal ilişkilerin pekiştirilmesi için aktif ve fedakâr çalışma talep eder.

I— PARTİ ÜYELERİ VE YÜKÜMLÜLÜKLERİ

1— Parti programını kabul eden, onun örgütlerinden birinde çalışan, partinin kararlarına uyan ve üye ödentisini ödeyen kişi, parti üyesi sayılır.

2— Parti üyesinin yükümlülükleri:

a) en sıkı parti disiplinini korumak, partinin ve ülkenin siyasi yaşamına aktif olarak katılmak, partinin politikasını ve parti organlarının kararlarını pratikte uygulamak;

b) ideolojik donanımının mükemmelleşmesi, Marksizm-Leninizmin temellerinin, partinin en önemli politik ve örgütsel kararlarının özümsenmesi için kesintisiz çalışmak ve bunları partisiz kitlelere açıklamak;

c) Sovyet Devleti'nin yönetici partisinin üyesi olarak çalışma ve devlet disiplinini korumanın örneği olmak, çalışma alanının tekniğinde ustalaşmak ve kesintisiz olarak mesleki kalifikasyonunu yükseltmek.

3— Parti'ye alınma ancak kişisel olarak olur. Yeni üyeler, belirlenen adaylık süresini ve bir politik temel bilimler okulunu bitiren ve parti programını ve tüzüğünü özümseyen adaylar ara-

sından alınır. Parti üyesi olarak, üye olanların çalışmış olduğu ya da hâlâ çalıştığı örgütlerin görüşleri temelinde, sempatizan gruplarda, Sovyetlerde, sendikalarda, Komünist Gençlik Birliği'nde, kooperatiflerde, delege toplantılarındaki çalışmada öne çıkan işçiler, Kolhozcular, kızıl askerler, öğrenciler ve hizmetliler kabul edilir.

Adayların parti üyesi olarak kabulü için aşağıdaki düzenleme geçerlidir:

a) Dört kategori saptanmıştır: 1) 5 yıldan az olmamak üzere işletmede çalışan sanayi işçileri; 2) 5 yıldan az işletmede çalışan sanayi işçileri, tarım işçileri, işçi ve Kolhoz köylü kökenli kızıl askerler, doğrudan işletme bölümünde ya da çalışma kesiminde çalışan mühendis ve teknisyenler; 3) kolektif köylüler, zanaatkâr karteli üyeleri ve ilkokul öğretmenleri; 4) diğer hizmetliler.

b) Parti'ye girebilmek için birinci kategorideki kişiler, beş yıldır partiye mensup olan üç parti üyesinin tavsiyesini; ikinci kategorideki kişiler, beş yıldır partiye mensup beş parti üyesinin tavsiyesini; üçüncü kategorideki kişiler, beş yıldır partiye mensup beş parti üyesinin ve makine-traktör istasyonlarının ya da bölge komitesinin politik şube temsilcisinin tavsiyesini; dördüncü kategorideki kişiler, on yıldır partiye mensup beş parti üyesinin tavsiyesini ibraz ederler.

Not: Komünist Gençlik Birliği üyelerinin parti üyesi olarak alınmasında, bütün kategoriler için Sovyetler Birliği Komünist Gençlik Birliği'nin bölge komitesinin tavsiyesi, iki parti üyesinin tavsiyesine eşittir.

c) Diğer partilerin eski üyeleri, istisnai durumlarda, üçü on yıldır ve ikisi Ekim Devrimi'nden önce partiye mensup olmak üzere beş üyenin tavsiyesiyle ve yalnızca temel işletme örgütü

tarafından üyeliğe alınır ve bu da, alınanın toplumsal konumundan bağımsız olarak üye almanın SBKP(B) MK'nın onayını gerektirir.

Not: MK, diğer partilerin eski üyelerinin parti üyesi olarak onaylanma hakkını, bölge ve alan parti komitelerine ve ulusal komünist partilerin MK'sına devredebilir.

d) Yerel parti yönetimleri, üye alımından önce tavsiyeleri denetlerler.

e) Partiye alınma önce temel parti örgütünde ele alınır, örgütün genel toplantısında karara bağlanır ve birinci ve ikinci kategori için bölge ya da şehir komitesinin onayından, üçüncü ve dördüncü kategori için alan komitesi, mıntıka komitesi ya da ulusal komünist partilerin MK'larının onayından sonra yürürlüğe girer.

f) 20 yaş da dahil olmak üzere bu yaşa kadar gençler, yalnızca Sovyetler Birliği Leninci Komünist Gençlik Birliği vasıtasıyla partiye girer.

4— Tavsiye veren kişi, tavsiye edilenin sorumluluğunu taşır ve gerekçesiz tavsiye durumunda partiden atılmaya kadar varan parti cezalarına tabi olur.

5— Aday konumundan parti üyeliğine alınan üyelerin partiye mensup olması, söz konusu temel parti örgütünün söz konusu yoldaşı parti üyesi olarak onayladığı genel toplantının karar aldığı günden itibaren başlar.

6— Bir örgütün üyesi, başka bir örgütün çalışma alanına taşındığında, bunun üye mevcudunun içine alınır.

Not: Parti üyelerinin bir örgütten diğerine taşınması, SBKP(B) tarafından saptanan kurallara göre gerçekleşir.

7— Üç ay boyunca nedensiz üye ödeneği ödemeyen parti

üyeleri ve adaylar, partiden ayrılmış sayılır ve bu durum temel örgütün genel toplantısında bilgiye sunulur.

8— Parti'den atılma sorunu, ilgilinin üyesi olduğu örgütün genel toplantısında karara bağlanır ve birinci ve ikinci kategori için alan ve mıntıka komitesi, üçüncü ve dördüncü kategori için bölge ya da şehir komitesi tarafından onaylanır; ilgili, parti örgütünün genel toplantısı ya da parti komitesinin attığı günden itibaren parti çalışmasından uzaklaştırılır. Parti üyelerinin atılması, atılma gerekçeleri bildirilerek parti basınında yayınlanır.

9— Parti'nin,

sınıfa yabancı ve düşman unsurlardan;

partiyi aldatan, onun karşısında gerçek niyetlerini gizleyen ve partinin politikasını engelleyen ikiyüzlülerden;

parti ve devletin demirden disiplinini açıktan ve gizlice çiğneyenlerden;

burjuva unsurlara karışmış yozlaşmışlardan;

kariyeristlerden, yalnızca kendi derisini düşünen kişilerden ve bürokratlaşmış unsurlardan;

temiz olmayan davranışlarıyla partiye zarar veren ve partinin bayrağını kirleten ahlaki olarak çökmüş kişilerden;

parti üyesi yükümlülüklerini yerine getirmeyen ve partinin programını, tüzüğünü ve en önemli kararlarını özümsememiş pasif unsurlardan

sistematik olarak temizlenmesi için, SBKP(B) MK'nın periyodik kararları temelinde temizlik uygulanır.

II— PARTİ ADAYLARI

10— Parti'ye girmek isteyen herkes, parti programının, tü-

züğünün ve taktiğinin esaslı bir şekilde tanıtılmasını ve adayın kişisel özelliklerinin sınanmasını hedef alan bir adaylık döneminden geçer.

11— Aday olarak alınma için de, tıpkı parti üyesi alınması gibi, aynı düzenleme geçerlidir (kategorilere ayırma, tavsiyelerin niteliği ve denetlenmesi, örgütün alma kararı ve bunun parti komitesi tarafından onaylanması).

12— Adaylık süresi, birinci kategori için bir yıl, ikinci, üçüncü ve dördüncü kategori için iki yıl olarak saptanmıştır.

Not: Diğer partilerin eski üyeleri, toplumsal konumlarından bağımsız olarak üç yıllık bir adaylık süresi geçirirler.

13— Parti adayları, mensup oldukları örgütün toplantılarına danışma oyuyla katılırlar.

14— Adaylar, yerel parti örgütünün kasasına normal üye aidatını öderler.

III— SEMPATİZAN GRUPLARI

15— Pratikte, üretim süreci içinde partiye bağlılıklarını kanıtlamış, ama henüz partiye girmeye hazır olmayan, partiye en yakın partisiz aktiflerin SBKP(B) çevresinde örgütlenmesi için, temel parti örgütleri nezdinde parti örgütlerinin kararlarına koşulsuz tabi olan SBKP(B) sempatizanları grupları oluşturulur.

16— Sempatizan grubuna alınma, iki parti üyesinin tavsiyesini ibraz etmek suretiyle, işletme, kurum ve diğer parti komitelerinin, makine-traktör istasyonlarının, Sovhozların ve demiryollarının politik şubelerinin kararıyla olur.

17— SBKP(B) sempatizanları gruplarında örgütlenenler, danışma oyu hakkına sahip oldukları bütün parti toplantılarına katılmak, parti ve hükümet kararlarının uygulanmasına aktif

olarak katılmak ve parti örgütlerinin yönetimi altında ideolojik düzeylerinin yükselmesi için sistemli olarak çalışmakla yükümlüdürler.

IV— PARTİ'NİN ÖRGÜTSEL YAPISI

18— Parti'nin örgütsel yapısının yönlendirici ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. Bu, şu anlama gelir:

a) aşağıdan yukarıya tüm yönetici parti örgütlerinin seçilebilirliği;

b) parti organlarının kendi parti örgütleri önünde periyodik olarak hesap vermesi;

c) sıkı disiplin ve azınlığın çoğunluğa tabi olması;

d) alt organların ve bütün üyelerin bir üst parti organının kararlarını uygulama konusundaki kayıtsız koşulsuz yükümlülükleri.

19— Parti, demokratik merkeziyetçilik temelinde coğrafi özelliklere ve üretim özelliklerine göre inşa edilir: Bir mıntıkayı kapsayan örgüt, söz konusu mıntıkanın yalnızca bir bölümünü kapsayan örgüte göre; bir üretim ya da idare dalını kapsayan örgüt, ilgili dalın bir bölümünü kapsayan örgüte göre daha yüksek sayılır.

20— Bütün parti örgütleri, kararları parti kararlarıyla çelişmediği sürece, yerel sorunların karara bağlanmasında özerktirler.

21— Her örgütün en yüksek yönetici organı, genel toplantı, konferans veya parti kongresidir.

22— Genel toplantı, konferans ya da parti kongresi, onların yürütme organı olan ve örgütün yürümekte olan tüm çalışmasını yöneten bir komite seçer.

23— Partinin örgütlenme şeması şöyledir:

a) SSCB toprakları —Birlik Parti Kongresi— SBKP(B) MK;

b) Alanlar, mıntıkalar, cumhuriyetler —alan, mıntıka konferansları, ulusal Komünist Partilerinin parti kongreleri— alan, mıntıka komiteleri, ulusal Komünist Partilerin MK'ları;

c) Şehirler, bölgeler — şehir, bölge konferansları, şehir, bölge komiteleri;

d) İşletmeler, yerleşim bölgeleri, Kolhozlar, makine-traktör istasyonları, Kızıl Ordu birlikleri, kurumlar — genel toplantılar, temel parti örgütlerinin konferansları, temel parti komiteleri (işletme parti komitesi, fabrika parti komitesi, Kızıl Ordu birliğinin parti bürosu vs.).

24— Tabiyet, hesap verme, itiraz kademeleri ve parti kararlarına itiraz sırası (en yüksek kademeden en alta doğru) şöyledir: Birlik Parti Kongresi, SBKP(B) MK, alan ve mıntıka konferansları, ulusal komünist partilerin konferansları ya da kongreleri, alan ve mıntıka komitesi, ulusal komünist partilerin MK'ları, şehir ve bölge konferansları, şehir ve bölge komiteleri.

25— Parti direktiflerini ve kararlarını gerçekleştirme pratik çalışması için (ve bunların sovyet ve iktisat organları ve diğer alt parti organları tarafından uygulanmasının denetlenmesi için) alan komitelerinde, mıntıka komitelerinde, ulusal komünist partilerin MK'larında ve SBKP(B) bünyesinde üretim grupları şubeleri oluşturulur.

SBKP(B) bünyesinde:

a) tarım şubesi, b) sanayi şubesi, c) taşımacılık şubesi, d) planlama, maliye ve ticaret şubesi, e) siyasi-idari şube, f) yönetici parti organları şubesi, g) Kültür ve Leninizmin propagandası şubesi, h) Marks-Engels-Lenin Enstitüsü (ve iki sektör — idare ve özel görev sektörü).

Alan komiteleri, mıntıka komitelerinde ve ulusal komünist partilerin MK'larında:

a) tarım şubesi, b) sanayi ve taşımacılık şubesi, c) Sovyet ve ticaret şubesi, d) kültür ve Leninizmin propagandası şubesi, e) yönetici parti organları şubesi (şehir ve bölge komiteleri) ve özel görev sektörü.

Her üretim grubu şubesinde, tüm çalışma ilgili üretim dalında yoğunlaştırılır: örgüt çalışması ve parti çalışması, kadroların dağılımı ve eğitimi, ajitasyon ve kitle çalışması, üretim propagandası, ilgili Sovyet ve iktisat organlarının ve parti organlarının parti kararlarını uygulamasının gözetlenmesi.

26— Her parti örgütü, kesin olarak onaylanmasından sonra, kendisine, yalnızca yetkili bir üst parti örgütünün onayıyla, bir mühür edinme hakkına sahiptir.

V— MERKEZİ PARTİ ÖRGÜTLERİ

27— En yüksek parti organı, parti kongresidir. Olağan parti kongreleri, en az üç yılda bir toplanır. Olağanüstü parti kongreleri, merkez komitesi tarafından kendi inisiyatifiyle ya da en son parti kongresinde temsil edilen parti üyelerinin en az üçte birinin isteğiyle toplanır. Parti kongresine çağrı ve gündem, parti kongresinden en az 1,5 ay önce ilan edilir. Olağanüstü kongreler iki aylık süre içinde toplanır.

Parti kongresi, eğer son olağan parti kongresinde temsil edilen bütün parti üyelerinin en az yarısı temsil ediliyorsa, karar alma yetkisine sahiptir.

Parti kongresindeki temsil normları, merkez komitesi tarafından belirlenir.

28— Olağanüstü parti kongresinin toplanmasını talep eden örgütler, Merkez Komitesi'nin 27. maddede belirtilen süre içinde olağanüstü parti kongresini toplamaması durumunda, merkez

komitesinin olağanüstü parti kongresi toplama hakkına sahip olan bir örgütlenme komitesi oluşturma hakkı vardır.

29— Parti kongresi:

a) Merkez Komitesi, Parti Kontrol Komisyonu, Merkezi Teftiş Komisyonu ve diğer merkezi örgütlerin raporlarını alır ve bunları onaylar;

b) parti programını ve tüzüğünü gözden geçirme ve değiştirme hakkına sahiptir;

c) günlük politikanın temel sorunlarında partinin taktik çizgisini belirler;

d) Merkez Komitesi'ni, Parti Kontrol Komisyonu'nu, Merkezi Teftiş Komisyonu'nu seçer ve Sovyet Denetim Komisyonun'un adaylarını ilan edip Merkez Yürütme Komitesi ve SSCB Halk Komiserleri Konseyi'nin onayına sunar.

30— Merkez Komitesi ve diğer merkezi örgütler, parti kongresinin saptadığı sayıda seçilirler. Üyelerin merkez komitesinden ayrılması durumunda, mevcudu parti kongresi tarafından seçilen adaylar içinden parti kongresi tarafından belirlenen sıraya göre tamamlanır.

31— Merkez komitesi en az dört ayda bir plenum toplantısı yapar. Merkez Komitesi adayları, plenum toplantılarına danışma oyuyla katılırlar.

32— Merkez Komitesi, politik çalışma için Politik Büro'yu, örgütsel çalışmanın genel yönetimi için Örgüt Bürosu'nu ve örgütsel ve icra karakterine sahip günlük çalışma için Sekreterliği örgütler.

33— Merkez komitesi, iki parti kongresi arasında partinin tüm çalışmasını yönetir, partiyi diğer partiler, örgütler ve kurumlarla olan ilişkisinde temsil eder, çeşitli parti kurumları örgütler ve bunların çalışmasını yönetir, denetimi altında çalışan merkez yayın organlarının yazı kurullarını belirler ve büyük ye-

rel örgütlerin parti organlarının yazı kurullarını onaylar, kamusal öneme sahip girişimleri örgütler ve yönetir, partinin güçlerini ve araçlarını dağıtır ve merkezi kasayı idare eder.

Merkez Komitesi, merkezi sovyet örgütlerinin ve toplumsal örgütlerin çalışmasını, onların içinde bulunan parti grupları aracılığıyla yönlendirir.

34— Bolşevik yönetimin ve politik çalışmanın güçlendirilmesi için, Merkez Komitesi, sosyalist inşanın ekonominin ve ülkenin bütünü için özel bir önem kazanan geri kalmış cepheleri için politik şubeler oluşturma ve parti örgütçüleri belirleme, ayrıca görevlerini yerine getirdikleri ölçüde politik şubeleri üretim ve coğrafi ilkelere göre inşa edilmiş sıradan parti örgütlerine dönüştürme hakkına sahiptir.

Politik şubeler, ilgili işletme parti komitesiyle aynı hakka sahiptir ve SBKP(B) MK tarafından MK üretim grupları şubesi ya da özel olarak oluşturulmuş politik yönetimler ve politik sektörler aracılığıyla yönetilir.

35— Merkez Komitesi, çalışması hakkında parti örgütlerini düzenli olarak bilgilendirir.

36— Parti Denetim Komisyonu:

a) Parti ve SBKP(B) MK kararlarının uygulanmasını denetler;

b) Parti disiplinini çiğneme suçunu işleyenlerden hesap sorar;

c) Parti ahlakını çiğneme suçunu işleyenlerden hesap sorar.

37— Merkezi Teftiş Komisyonu; a) parti merkez organlarının işlerinin yerine getirilmesinin hızını ve doğruluğunu, b) SBKP(B) MK kasasını ve girişimlerini teftiş eder.

VI— PARTİ'NİN MINTIKA, ALAN VE CUMHURİYET PARTİ ÖRGÜTLERİ

38— Alan, bölge ya da cumhuriyette parti örgütünün en yüksek organı alan ya da mıntıka konferansı ya da ulusal komünist partilerin parti kongresidir, iki kongre arasında ise alan ya da mıntıka komitesi ya da ulusal komünist partinin MK'sıdır. Bunlara faaliyetlerinde, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve onun önder organlarının genel kararları rehberlik eder.

39— Olağan mıntıka ya da alan konferansı ya da ulusal komünist partinin parti kongresi, mıntıka ya da alan komitesi ya da ulusal komünist partinin MK'sı tarafından bir buçuk yılda bir toplanır; ama olağanüstü bir konferans mıntıka ya da alan komitesinin ya da ulusal komünist partisi MK'sının kararıyla ya da mıntıka ya da alan ya da cumhuriyete ait örgütlerin toplam üye sayısının üçte birinin talebiyle toplanır.

Mıntıka ya da alan konferansı ya da ulusal komünist partinin parti kongresi için temsil normları, mıntıka ya da alan komitesi ya da ulusal komünist partinin MK'sı tarafından saptanır.

Mıntıka ve alan konferansı ya da ulusal komünist partilerin parti kongresi, mıntıka veya alan komitesinin ya da ulusal komünist partisi MK'sının, teftiş komisyonunun ve diğer mıntıka ya da alan kurumlarının raporlarını alır ve onaylar; mıntıka ya da alan ya da cumhuriyetteki parti sorunlarını, sovyet, ekonomi ve sendika çalışmasını tartışır ve mıntıka ya da alan komitesini (cumhuriyetlerde ulusal komünist partilerin MK'sını), teftiş komisyonunu ve birlik parti kongresinin delegelerini seçer.

40— Mıntıka ya da alan komitesi ya da cumhuriyetlerde ulusal komünist partisinin MK'sı, yürümekte olan çalışma için SBKP(B) tarafından onaylanan 11 kişiyi geçmeyen yürütme organları oluşturur ve biri birinci, diğeri ikinci olmak üzere iki

sekreter belirler. Sekreterlerin en az 12 yıldır partide olmaları gerekir.

41— Mıntıka ya da alan ya da ulusal komünist partisi, mıntıka ya da alan ya da cumhuriyet içinde çeşitli parti kurumları örgütler, bunların çalışmalarını yönetir, denetimi altında çalışan mıntıka ya da alan parti organlarının yazı kurullarını atar, parti dışı örgütler içindeki parti gruplarını yönetir, mıntıka ya da alan ya da cumhuriyet için genel öneme sahip olan girişimleri yönetir, örgütü içindeki parti güçlerini ve araçlarını dağıtır, mıntıkanın ya da cumhuriyetin parti kasasını idare eder.

42— Mıntıka ya da alan komitesi ya da ulusal komünist partisinin MK plenumu, en az üç ayda bir toplanır.

43— Mıntıkalara ya da cumhuriyetlere ait ulusal ve diğer bölgelerin ve özerk cumhuriyetlerin parti örgütleri, mıntıka komitesinin ya da ulusal komünist parti MK'sının yönetimi altında çalışır ve iç yaşantılarına, parti tüzüğünün mıntıka, bölge ve cumhuriyet örgütleri üzerine olan VI. bölümünde ortaya konan ilkeler rehberlik eder.

VII— PARTİ'NİN ŞEHİR VE ÇEVRE ÖRGÜTLERİ (KIR VE KENT ÖRGÜTLERİ)

44— Şehir ya da çevre Parti konferansı, şehir ya da çevre komitesi tarafından en az yılda bir kez toplanır, ama olağanüstü bir konferans şehir ya da çevre komitesinin kararıyla ya da şehir ve çevre örgütüne üye örgütlerin toplam sayısının üçte birinin talebi üzerine toplanır.

Şehir ve çevre konferansı, şehir ya da çevre komitesinin, teftiş komisyonunun ve diğer şehir ya da çevre kurumlarının raporlarını kabul eder ve bunları onaylar, şehir ya da çevre komitesini, teftiş komisyonunu ve mıntıka ya da alan konferansının

ya da ulusal komünist partinin parti kongresinin delegelerini seçer.

45— Şehir komitesinin sekreteri en az on, çevre komitesinin sekreteri en az yedi yıldan beri partiye mensup olmalıdır. Şehir ve çevre komitelerinin sekreterleri, alan ya da mıntıka komitesi ya da ulusal kominist partinin MK'sı tarafından onaylanır.

46— Şehir ya da çevre komitesi, 5 ile 7 kişiden oluşan bir büro seçer, işletmelerde, Sovhozlarda, MTİ'lerde, Kolhozlarda ve kurumlarda temel parti örgütleri örgütler ve onaylar, şehir ve çevre içinde çeşitli parti kurumları örgütler ve faaliyetlerini yönetir, parti dışı örgütlerdeki parti gruplarını yönetir, şehir ya da çevre için genel öneme sahip girişimleri örgütler, şehir ve çevre içindeki parti güçlerini ve araçlarını dağıtır, şehir veya çevre kasasını idare eder. Şehir ya da çevre komitesi, mıntıka ya da alan komitesine ya da ulusal komünist partinin MK'sına faaliyetleri üzerine SBKP(B) MK tarafından belirlenen süre ve biçimde rapor sunar.

47— Büyük şehirlerde, SBKP(B) MK'nın onayıyla, şehir komitesine tabi olan çevre örgütleri oluşturulur.

VIII— TEMEL PARTİ ÖRGÜTLERİ

48— Parti'nin temelini, temel parti örgütleri oluşturur. En az üç parti üyesinin bulunması halinde, fabrikalarda, işletmelerde, Sovhozlarda ve diğer iktisadi kuruluşlarda, MTİ'lerde, Kızıl Ordu birliklerinde, köylerde, kurumlarda vs. temel parti örgütleri oluşturulur. Üçten az üyenin bulunduğu işletmelerde, Kolhozlarda, kurumlarda vs. aday grupları ya da parti ve gençlik birliği üyelerinden oluşan ve başında çevre komitesi, şehir komitesi ya da Politik Bölüm tarafından atanan bir parti örgütçüsünün bu-

lunduğu gruplar oluşturulur. Temel parti organları, çevre ya da şehir komitesi ya da ilgili Politik Bölümler tarafından onaylanır.

49— Yüksek sayıda (100'den 3000'e ve daha fazla) komüniste sahip büyük işletmelerde, kurumlarda, Kolhozlarda vs. tüm işletmeyi, tüm kurumu vs. kapsayan genel temel parti örgütleri içinde, tek tek durumlarda, çevre ya da şehir komitesinin ya da ilgili Politik bölümlerin onayıyla, işletme bölümü, çalışma alanı, bölüm parti örgütleri kurulabilir. Aynı şekilde bölüm, çalışma alanı ve diğer örgütler içinde parti grupları, tugaylar ve işletme grupları vs. oluşturulabilir.

50— Temel parti örgütü, işçi ve köylü kitlesini, partinin yönetici organlarıyla bağlar. Görevleri şunlardır:

1) Parti'nin sloganları ve kararları için kitleler içinde propaganda ve örgütleme çalışması;

2) sempatizan ve yeni üye kazanma ve bunların politik eğitimi;

3) günlük örgütsel ve propaganda çalışmasında çevre ya da kent komitesini ya da ilgili Politik Bölümü desteklemek;

4) üretim planını yerine getirmek, çalışma disiplinini güçlendirmek ve hücum işçileri hareketini geliştirmek amacıyla işletmelerde, Sovhozlarda, Kolhozlarda vs. kitlelerin seferber edilmesi;

5) işletmelerde, Sovhozlarda ve Kolhozlarda baştan savmacılığa, suiistimale karşı mücadele ve işçilerin ve kolektif köylülerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi için gündelik çaba;

6) Partinin bir organı olarak ülkenin iktisadi ve politik yaşantısına aktif katılım.

51— Temel parti örgütü, yürümekte olan işlerin yerine getirilmesi için, bir yıllığına 11 kişiyi geçmeyen bir parti komitesi (fabrika parti komitesi, işletme parti komitesi), bölüm örgütü ise temel parti örgütü tarafından onaylanan bir parti örgütçüsü seçer.

15'den az üyeye sahip parti örgütlerinde parti komitesi oluşturulmaz, bunun yerine parti örgütçüleri belirlenir.

100'ün üstünde üyeyi kapsamayan temel parti örgütlerinde, parti çalışması kural olarak üretim çalışmasından muaf olmayan fonksiyonerler tarafından yönetilir. 1000'e kadar üyeye sahip parti komitelerinde 2-3 ücretli, üretim çalışmasından muaf fonksiyoner çalışmalıdır. 3000 ve daha fazla üyeye sahip parti komitelerinde, üretim çalışmasından muaf tutulan 4-5 yoldaş çalışmalıdır.

Temel parti örgütünün sekreterleri en az üç yıldan, parti örgütçüleri en az iki yıldan beri partiye mensup olmak zorundadırlar.

IX— KIZIL ORDU'DAKİ PARTİ ÖRGÜTLERİ

52— Kızıl Ordu, Kızıl Donanma ve Hava Filosu içindeki parti çalışmasının genel yönetimi, SBKP(B) MK Askeri Bölümü hakkına sahip Kızıl İşçi-Köylü Ordusu Politik Yönetimi tarafından gerçekleştirilir.

Kızıl Ordu Politik Yönetimi, parti çalışmasını kendisi tarafından atanan Politik Şubeler ve askeri komiserlerle ve ilgili ordu konferanslarında seçilen parti komisyonları aracılığıyla yönetir.

Kızıl Ordu, Donanma ve Hava Filosu içindeki parti örgütleri, SBKP(B) MK tarafından onaylanan özel bir yönerge temelinde çalışırlar.

53— Askeri çevrelerin, donanmanın ve ordunun Politik Şubelerinin yöneticileri en az on yıldır, alayların ve tugayların Politik Şubelerinin yöneticileri en az altı yıldır partiye mensup olmalıdırlar.

54— Politik organlar, politik organların yöneticilerinin ve askeri komiserlerin (politik çalışma için yardımcıların) yerel parti komitesinde sürekli olarak ortak çalışması ve politik organların yöneticilerinin ve askeri komiserlerin (politik çalışma için yardımcıların) parti komitelerinde askeri birliklerdeki çalışma üzerine raporlarının sistemli olarak kabul edilmesi yoluyla yerel parti komiteleriyle sıkı bir ilişki içinde bulunmakla yükümlüdürler.

X— PARTİ DIŞI ÖRGÜTLERDEKİ PARTİ GRUPLARI

55— En az üç parti üyesine sahip parti dışı Sovyet, sendika, kooperatif ve diğer kitle örgütlerinin kongrelerinde, danışma toplantılarında ve seçilmiş organlarında, görevleri parti dışı çevrede partinin etkisini her bakımdan güçlendirmek ve politikasını uygulamak, demirden parti ve sovyet disiplinini güçlendirmek, bürokrasiye karşı mücadele, parti ve Sovyet direktiflerinin uygulanmasını denetlemek olan parti grupları örgütlenir.

Grup, yürümekte olan çalışma için bir sekreter seçer.

56— Gruplar, önemlerinden bağımsız olarak, tümüyle ilgili parti organlarına (SBKP[B], mıntıka komitesi, alan komitesi, ulusal komünist partinin MK'sı, çevre komitesi) tabidirler. Gruplar, bütün sorunlarda, sıkı sıkıya ve mutlak bir şekilde yönetici parti organlarının kararlarına uymak zorundadırlar.

XI— PARTİ İÇİ DEMOKRASİ VE PARTİ DİSİPLİNİ

57— Parti politikasının sorunlarının tek tek örgütlerde ya da partinin bir bütününde özgürce ve nesnel tartışılması, her parti üyesinin parti içi demokrasiden doğan dokunulmaz hakkıdır. Bolşevik özeleştiri ancak parti içi demokrasi temelinde geliştirilebilir ve mekanik değil bilinçli bir disiplin olmak zorunda

olan parti disiplini güçlendirilebilir. Ama geniş bir tartışma, özellikle de Birlik çapında bir tartışma, onun önemsiz bir azınlığın iradesini partinin ezici çoğunluğuna dayatma çabalarına, partinin birliğini tahrip eden fraksiyonel gruplar oluşturma çabalarına, proletarya diktatörlüğünün gücünü ve sağlamlığını işçi sınıfının düşmanlarının sevinci doğrultusunda sarsabilecek bölme çabalarına götürmeyecek şekilde örgütlenmelidir. Bundan dolayı ancak şu durumlarda Birlik çapında geniş bir tartışmanın zorunlu olduğu kabul edilebilir: a) eğer bu zorunluluk alan ve cumhuriyet çapında en azından bazı yerel parti örgütleri tarafından kabul ediliyorsa; b) parti politikasının en önemli sorunlarında MK içinde yeterince sağlam bir çoğunluk yoksa; c) eğer MK, MK içinde belirli bir görüşü kabul etmiş sağlam bir çoğunluğun bulunmasına rağmen, politikasının doğruluğunu parti içi bir tartışmayla gözden geçirmeyi zorunlu görüyorsa. Eğer bu koşullar yerine getiriliyorsa, parti, parti içi demokrasinin partiye düşman unsurlar tarafından kötüye kullanılmasına karşı emin olabilir; ancak bu koşullar altında parti içi demokrasinin davaya yararlı olacağı, partinin ve işçi sınıfının zararına kullanılmayacağı beklenebilir.

58— Parti birliğinin korunması, fraksiyon mücadelesi için en küçük bir çabaya ve bölünmeye karşı amansız mücadele, en sıkı parti ve sovyet disiplini, bütün parti üyelerinin ve bütün parti örgütlerinin ilk yükümlülüğüdür.

Parti'de ve tüm Sovyet çalışmasında en sıkı disiplini gerçekleştirmek, her türlü fraksiyonculuğu dışlayarak mümkün olan en büyük birliği sağlamak amacıyla SBKP(B) MK, disiplinin çiğnenmesi ya da fraksiyonculuğun yeniden canlandırılması ya da buna göz yumulması durumlarında partiden atılmaya, MK üyelerine karşı aday konumuna düşürmeye ya da en uç önlem olarak partiden atmaya kadar varan çeşitli derecelerde parti cezalarını kullanma hakkına sahiptir. MK üyelerine, MK adayları-

na ve Parti Kontrol Komisyonu üyelerine karşı böylesi uç bir önlemin kullanılmasının ön koşulu, bütün MK adaylarının ve Parti Kontrol Komisyonu'nun bütün üyelerinin davet edildiği bir MK plenumunun toplanmasıdır. Eğer partinin sorumlu yöneticilerinin böyle bir toplantısı, üçte iki oyla MK ya da Parti Kontrol Komisyonu üyelerinin aday konumuna düşürülmesini ya da onların partiden atılmasını zorunlu görüyorsa, böyle bir önlem hemen uygulanmalıdır.

59— Merkezi parti ve Sovyet organlarının kararları, hızla ve tam olarak uygulanmalıdır. Daha üst organların kararlarının uygulanmaması ve partinin geneli tarafından ağır suç olarak görülen diğer suçların işlenmesi durumunda şu sonuçlar doğar: Örgütler için —uyarı ve genel kayıt yenileme (örgütün dağıtılması); tek tek parti üyeleri için— şu veya bu uyarı (tekdir, kınama vs.), açık uyarı, parti ve Sovyet çalışması sorumluluğundan geçici olarak uzaklaştırılma, partiden atılma, partiden atılma ve suçun idari ve adli makamlara bildirilmesi.

60— Parti Kontrol Komisyonu'nun sorularını doğrulukla yanıtlamayı reddeden parti üyeleri derhal partiden atılır.

XII— PARTİNİN PARA ARAÇLARI

61— Partinin ve organlarının para araçları, üye ödentilerinden, parti girişimlerinin gelirlerinden ve diğer girdilerden oluşur:

62— Parti üyelerinin ve adayların aylık ödentileri şöyle saptanır:

100 rubleye kadar kazançta	0,20 ruble
101'den 150 rubleye kadar kazançta	0,60 "
151 " 200 "	1,– "
201 " 250 "	1,50 "

251	"	300	"	2,– ruble
301	"	500	"	kazancın yüzde ikisi
500 rubleden fazla kazançta				kazancın yüzde üçü.

63— Aday alınma sırasında, kazancın yüzde ikisi oranında giriş ödentisi alınır.

L. SLEPOV

KADROLARIN SEÇİMİ, TEŞVİKİ VE DAĞITIMI

Özgün adı:

L. Slepow,

"Die Auslese der Kader,

ihre Beförderung und Verteilung",

Dietz Verlag Berlin 1952

I

Bolşevizmin örgüt biliminde kadrolar sorunu son derece önemli bir yer tutmaktadır.

Lenin, tarihte hiçbir sınıfın, hareketi örgütleme ve yönetme yeteneğine sahip ilerici temsilcilerini yetiştirmeden kendi egemenliğini sağlayamayacağını öğretmektedir. Hiçbir devlet, kendi kadroları, kendi aydınları olmadan edemez, işçilerin ve köylülerin sosyalist devleti için bu çok daha geçerlidir.

Sosyalist devlette gelişme süreci kendiliğinden olmaz, Sovyet toplumunun gelişmesini insanların bilinçli faaliyeti yönlendirmektedir. Kitlelerin muazzam yaratıcı gücüne dayanarak, devlet örgütlü bir şekilde sosyalist ekonominin inşasını yönlendirmektedir. Bundan dolayı, devletin ekonominin tüm dallarını ve kültürü örgütlediği ve yönlendirdiği ülkemizde kadrolar özel bir öneme sahiptir.

Lenin ve Stalin, Partimizin kadrolarının Parti'nin ve devletin en değerli fonlarını oluşturduğunu öğretmektedirler; onlar, Parti ve devlet önderliğinin tayin edici gücünü oluşturmaktadırlar. Parti politikası, onun örgütsel önderliği kadrolarımız tarafından gerçekleştirilmektedir.

Politik önderlik, Parti'nin ve Parti önderliğinin önderlik çalışmasının ana bölümünü oluşturmaktadır. Ama bilindiği gibi, politik çizginin kaderi, ona uyulması ya da onun başarısızlığa uğraması, örgüt çalışmasına, insanların doğru seçimine, yönetici organların kararlarının uygulanmasının örgütlenmesine ve denetimine bağlıdır. Örgütleme çalışmasında tayin edici olan, insanların seçimi ve uygulamanın denetlenmesidir.

Stalin yoldaş, daha XII. Parti Kongresi'nde, fonksiyonerlerin seçiminin ne kadar önemli olduğuna, direktifleri gerçekleştirmeyi, bu direktifleri kendi asli direktifleri olarak görmeyi ve bunları gerçekte uygulamayı bilen kişilerin göreve getirilmesinin ne kadar önemli olduğuna dikkat çekti. Aksi takdirde politika anlamını yitirir ve boş gevezeliğe dönerdi.

Stalin yoldaş, SBKP(B) XVIII. Parti Kongresi'nde Parti'nin yönetici faaliyetinin muazzam deneyimlerini özetledi ve örgüt çalışması ve Parti politikasının gerçekleştirilmesinde kadroların rolü ile politik çizgi arasındaki ilişki sorununun klasik bir tanımını yaptı.

> "Doğru bir politik çizgi oluşturulup pratikte denendikten sonra, Parti kadroları, Parti ve devlet önderliğinin tayin edici güçleridir. Doğru bir politik çizgiye sahip olmak — bu elbette ilk ve en önemli meseledir. Fakat yine de yetersizdir. Doğru politik çizgi, ilan edilmek için değil, hayata geçirilmek için gereklidir. Ama onu hayata geçirmek için, Parti'nin politik çizgisini anlayan, bu çizgiyi kendi çizgisi olarak benimseyen, bu çizgiyi hayata geçirmeye hazır, pratikte gerçekleştirmeye hazır, bu çizginin sorumluluğunu alabilecek, savunabilecek, bu çizgi için mücadele edebilecek kadrolara, insanlara ihtiyaç vardır. Aksi halde doğru politik çizgi kâğıt üzerinde kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalır."*

Partimiz bundan yola çıkarak, kadrolarla çalışmaya büyük önem verir. Aydınlara karşı Machaiski tavrını** anti-Bolşevik,

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 237-238.—İnter Yayınları.*

** *Machaiski tavrı, aydınlara karşı güvensizlik, hatta kin anlamına gelmektedir. Bu tavrın ideologu, geçen yüzyılın doksanlı yıllarının Polonya işçi hareketi mensuplarından Jan Machaiski'dir (takma adı A. Volski). Machaiski, aydınların "özel bir sınıf", hem de sömürücü bir sınıf olduğunu açıkladı. Kapitalistlerin devrilmesinden sonra aydınların yabancı emeğin ürünlerine el koyabilmeleri için, Marksistlerin işçilerin ekonomik taleplerinin yerine politik talepleri geçirdiğini iddia etti. Bu iftiracı "teori" nin amacı, iş-*

saçma, yersiz ve Sovyet devleti için tehlikeli bir tavır olarak mahkûm eder.

Ekim Devrimi Öncesi Dönemde Kadro Sorunu

Lenin ve Stalin'in Partisi, varlığının başından beri Parti için yönetici kadrolar oluşturmaya çaba gösterdi. Lenin, Bolşevik Parti'nin inşasına başladığında, kadroların rolü ve önemi düşüncesini şu sözcüklerle dile getirdi: "Bize bir devrimciler örgütü verin, Rusya'yı yerinden oynatalım!"* Halkımız, bu çağrı üzerine kendi içinden yetenekli önderler, emekçilerin çıkarları için mücadele eden sayısız savaşçılar çıkardı.

Stalin yoldaşın söylediği gibi, Parti'yi yaratma mücadelesi döneminde esas görev, işçi sınıfının en canlı, en dürüst ve en değerli unsurlarını Bolşeviklere kazanmak, kadroları yaratmak, öncüyü biçimlendirmekti.

Bolşevik Parti, profesyonel devrimci kadrolar, dayanıklı ve denenmiş önderler, komünizm davasının korkusuz savaşçılarını yetiştirme çalışmasını büyük bir ısrarla sürdürdü. İşçi sınıfının yaratıcı gücüne inanmayan ve işçi sınıfı davasının bilinçli ve fedakâr savaşçılarını yetiştirmeyi engelleyen her türden oportünistlere —"Ekonomistler"e, Menşeviklere, Tasfiyecilere vs.— karşı mücadele yürüttü.

Lenin ve Stalin, oportünistlerin işçi sınıfının içinde önder olmaya yetenekli yeterli sayıda insan bulunmadığı iddiasını teşhir ettiler. Böyle konuşan biri, diye yazıyordu Lenin, ağaçlardan

---

çileri sosyalistlere karşı kışkırtmak, Marksist öğretiyi işçiler arasında küçük düşürmekti. Machaiski yandaşları, görüşleri itibariyle "Ekonomistler"e yakındı; itidal, hatta politik mücadeleden vazgeçmeyi öğütlediler ve Marksist, sosyalist aydınların rolünü inkâr ettiler.

* *V. İ. Lenin, İki Ciltte Seçme Eserler, Cilt I, Dietz Verlag, Berlin 1951, s.279.*

ormanı görmüyor; böyle bir örgütçü en iyisi emekliye ayrılsın ve yerini genç güçlere bıraksın.

> "İnsan çok, yeter ki artçı politikacıların düşünceleri ve öğütleri bir tarafa atılsın, yalnızca inisiyatife, 'planlara' ve 'girişimlere' hareket alanı bırakılsın; ancak o zaman büyük devrimci sınıfın ona yaraşır temsilcileri oluruz, ancak o zaman Rusya proletaryası, tümüyle büyük Rus devrimini başladığı gibi kahramanca bitirir."*

Lenin, Parti'den ısrarla profesyonel devrimci kadrolar hazırlamasını talep etti; yetenekleriyle öne çıkan her işçiye, kendisini profesyonel bir devrimciye dönüştürebilmesi için sistemli ve özenli bir şekilde yardım etmek gerekliliğine dikkat çekti.

Lenin, Rus işçi sınıfının yaratıcı gücüne derinden inanıyordu, onun yetenekler açısından ne denli zengin olduğunu gördü ve insanların pratik devrimci çalışmaya cesaretle ve kararlılıkla teşvik edilmesini talep etti.

İşçi sınıfının monarşiye karşı açık mücadeleye başladığı 1905 Devrimi döneminde Lenin, devrimin zaferi için bir mücadele örgütünün ve işçi sınıfının içinden çıkmış savaşkan genç kadroların ne denli önemli olduğunu ortaya koydu.

> "Genç güçlere gereksinim var", diye yazıyordu Lenin. "Burda insan olmadığını söylemeye cesaret eden herkesi doğrudan duvara dayamayı tavsiye ederim. Rusya'da sayısız insan var, yeter ki geniş yürekli ve cesur, cesur ve geniş yürekli ve bir kez daha geniş yürekli ve bir kez daha cesur bir şekilde, onlardan korkmadan, onları kazanmak için gençlik arasında propaganda yürütülsün."**

Lenin, Parti için devrimci dönemi ordu için savaş dönemine

---

* *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt VII, Viyana-Berlin 1929, s. 211.*
** *a.g.e., s. 145*

benzetti. Savaş dönemlerinde, diyordu Lenin, nasıl ki orduyu yedeklerle tamamlamak kaçınılmaz ve gerekliyse, Parti için de devrim döneminde ordumuzun kadrosunu genişletmek, onu barış dönemindeki gücünden savaş dönemi gücüne getirmek, yedek birlikleri ve yedekleri seferber etmek, izincileri bayrak altına çağırmak ve yeni yardımcı birlikler, bölükler ve kıtalar oluşturmak zorunludur.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'ne kadar olan bundan sonraki dönemde, Lenin ve Stalin, kadro yetiştirmekle uğraşmaktan yorulmadılar. Parti, polis takibatına rağmen, profesyonel devrimciler kadrosu yetiştirmek ve işçi sınıfının en iyi insanlarını birleştirmek için muazzam bir çalışma gösterdi. Bolşevik Parti, proletaryanın iktidar uğruna mücadeleye hazırlanması için sıkı çalışma içinde, işçi sınıfının devrimci mücadelesini başarıyla yönetme yeteneğini kanıtladı. Parti, bu mücadelenin ateşi içinde proletaryanın iktidarı ele geçirmeye, tüm halkı sosyalizme götürmeye, yeni düzeni yönlendirmeye ve örgütlemeye, burjuvazi olmadan ve burjuvaziye karşı toplumsal yaşamın inşasında tüm emekçilerin ve sömürülenlerin öğretmeni, yöneticisi ve önderi olmaya yetenekli öncüsü olarak büyüdü ve güçlendi.

Ekim Devrimin'den Sonra Kadro Sorunu

Parti sosyalist devlette yönetici Parti haline geldikten sonra, kadro sorunu yalnızca Parti'nin değil, devlet yönetiminin de en önemli sorunu haline geldi. Parti kadroları, diyordu Stalin yoldaş, Parti'nin komuta mevcududur ve Partimiz iktidarda olduğu için, aynı zamanda yönetici devlet organlarının da komuta mevcudunu oluşturmaktadırlar. Ama Parti kadroları sayıca zayıftı ve devletin, iktisadi ve kültürel çalışmanın birçok önemli alanları için yetmiyorlardı. Sovyet iktisat ve kültür örgütleri için yüzbinlerce yeni yöneticiye ihtiyaç vardı. Doğal olarak kendi kadrolarının eğitimi, kendi aydınlarının yaratılması sorunu, daha devri-

min ilk günlerinden itibaren sosyalist inşanın en önemli sorunlarından birisi durumuna geldi.

> "... Şimdiye kadar var olan egemen sınıflar içinde", diyordu Stalin yoldaş, "egemen sınıf olarak işçi sınıfı, tarihte belirli —ve pek elverişli olmayan— özel bir konuma sahiptir. Şimdiye kadar varolan tüm egemen sınıflar —köle sahipleri, toprak beyleri, kapitalistler—, aynı zamanda varlıklıların sınıflarıydı. Yönetim için gerekli bilgi ve becerileri çocuklarına sağlama olanağına sahiplerdi. İşçi sınıfı onlardan, başka şeylerin yanı sıra, varlıklı bir sınıf olmaması, yönetim için gerekli bilgi ve becerileri çocuklarına sağlama olanağına eskiden sahip olmaması ile ayrılır, bu olanağı ancak şimdi, iktidara geldikten sonra elde etmiştir.
>
> Bizde başka şeylerin yanı sıra, kültür devrimi sorununa düşen aciliyet tam da buradan kaynaklanır."*

Sovyet devletinin yönetiminde Sosyalist Ekim Devrimi'nden önce yetişen eski kadrolara muazzam bir rol düşüyordu. Ancak Parti, kendisini yalnızca eski kadrolara göre ayarlasaydı, yeni, sosyalist toplumun inşası görevlerini yerine getiremezdi. Lenin ve Stalin, her gün yeni kadrolar yetiştirdiler.

> "Şimdi işçi ve köylü devleti 'şef' durumundadır", diyordu Lenin, "ve o, en iyi iş güçlerinin seçkinlerini iktisadi inşa, en iyi yöneticileri ve örgütçüleri özel ve genel, yerel ve tüm devlet çapındaki görevler için cömertçe, planlı ve sistemli ve açık bir şekilde örgütlemelidir."**

Sovyet iktidarının düşmanları, yeni, sosyalist devletin inşasının başarısızlığa uğrayacağı kehanetinde bulundular. Burjuva aydınlarının üst tabakası, henüz güçlenmemiş sosyalist devleti yıkabilme umuduyla sabotajlara yöneldi. Bolşeviklerin kendi kadrolarını yaratabilecek ve eğitebilecek durumda olmayacakla-

---

* *Stalin, Eserler, Cilt 11, s. 43,—İnter Yayınları.*

** *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXVI, Moskova 1940, s. 464.*

rı vaveylası koparan Menşevikler de, zamanın genç Sovyet devletine karşı yöneldiler. Onların hepsi, Parti'nin kendi kadrolarını yaratma görevinin üstesinden gelemeyeceğini hesaplıyorlardı. Ama bu hesaplar suya düştü. Sosyalist inşanın başarıları, işçi sınıfının kendi aydınlarını yaratmayı, kendi kadrolarını oluşturmayı ve böylelikle devrimin en önemli sorununu çözmeyi başardığını apaçık gösterdi.

Lenin, Sovyet iktidarının düşmanlarını teşhir ederken şunları söylüyordu:

> "Varsın Byelorussov'dan Martov'a kadar, burjuva toplumunun finoları, büyük eski ormanın kesilmesindeki her gereksiz yongadan ötürü hırlasınlar ve havlasınlar. İşte tam da finolar oldukları için, proleter fillere havlamaktadırlar. Bırakın, havlamaya devam etsinler. Biz kendi yolumuza gideceğiz ve olabildiğince dikkatli ve sabırlı bir şekilde gerçek örgütçüleri, soğukkanlı anlayışa ve pratik damara sahip kişileri, sosyalizme bağlılığı (kaosa ve gürültüye rağmen) gürültüsüzce büyük sayıda insanın Sovyet örgütü çerçevesi içinde sağlam ve iyi bir şekilde ortaklaşa çalışmasını sağlama yeteneğiyle birleştiren kişileri denemek ve ortaya çıkarmak için çaba göstereceğiz. Yalnızca böyle insanlar, en basit görevlerden en zorlarına kadar denenerek on katlı bir sınavdan geçtikten sonra, halk çalışmasının sorumlu konumlarına yönetici olarak, idarenin başına yönetici olarak getirilmelidirler. Bunu daha öğrenemedik, öğreneceğiz."*

Lenin, burjuvazi ve onun uşakları tarafından yayılan sanki yalnızca sömürücü sınıfların devlet yönetme yeteneğine sahip oldukları şeklindeki önyargı tehlikesini teşhir etti. Lenin,

> "yalnızca sözde 'daha yüksek sınıfların'... devleti yönetebilecek, sosyalist toplumun örgütsel inşasına önderlik edebilecek

* *V. İ. Lenin, İki Ciltte Seçme Eserler, Cilt II, Dietz Verlag, Berlin 1952, s. 379.*

durumda olduğu şeklindeki eski, ahmakça, saçma, zararlı ve alçakça önyargıdan... her koşul altında"*

kopma çağrısı yaptı. Lenin, işçi sınıfı ve köylülük içinde çok sayıda örgütsel yeteneğin bulunduğuna işaret etti. Bu yetenekler, kapitalizm koşullarında bastırılmakta, yokluğun ve yoksulluğun baskısı altında çökmektedirler.

"Bu yetenekleri bulmak ve çalışmaya çekmek, bizim yükümlülüğümüzdür."**

1919'da, bir Parti haftasının uygulanması nedeniyle Parti'ye yeni, taze güçlerin akın etmesi sırasında, Lenin, onlara cesaretle olabildiğince çok yönlü devlet görevlerinin verilmesi ve onların pratikte sınanması tavsiyesinde bulundu. Lenin'in bu tavsiyesinin yerine getirilmesinde Parti, halk kitleleleri içinden yüzbinlerce yetenekli örgütçüyü yönetici Parti ve devlet işine terfi ettirdi. Yaşam, işçi sınıfının henüz kapitalizm koşulları altında kendi aydın kadrosunu yaratamazsa, güya burjuvaziyi yenemeyeceğini ve iktidarını koruyamayacağını iddia eden II. Enternasyonal oportünistlerinin dogmalarını yerle bir etti.

Yaşam, işçilerin saflarından gelen kültür güçlerinin, yönetici kadroların, proleter iktidar altında kapitalizm koşullarına göre yüz kat daha güçlü ve esaslı bir şekilde büyüdüğünü gösterdi. Lenin, ilkönce iktidarın ele geçirilmesi, işçi sınıfının gelişmesi için uygun koşulların yaratılması ve sonra da, emekçi kitlelerin kültürel düzeyinin yükseltilmesi, işçilerin ve köylülerin saflarından sayısız yönetici kadronun geliştirilmesi için bir adımda yedi mil alacak şekilde ilerlenmesi gerektiğini öğretti.

SSCB'nin deneyimleri, işçi sınıfının sömürücülerin devrilmesinden ve iktidarın ele alınmasından sonra kendi kadrolarını, kendi aydınlarını yaratma görevini başarıyla çözebileceğini gös-

* *a.g.e., s. 292.*

** *Lenin ve Stalin, "Parti İnşası Üzerine", Cilt II, s. 80, Rusça.*

termektedir. Ülkemizde, kısa zaman içinde emekçilerin kültür düzeyi görülmemiş bir şekilde yükseldi, gerçek bir kültür devrimi gerçekleştirildi, iktisadın ve kültürün tüm alanları için yeni komuta kadroları yaratıldı.

Bolşevik Parti ve Sovyet Devleti, sosyalist devletin varlığının ilk gününden itibaren eğitimi ve kültürü geniş emekçi kitlelerinin ortak malı haline getirmek amacıyla esaslı dönüşümlere girişti.

> "Devlet aygıtını", diyordu Lenin, "eğitim kurumlarının, okul dışı eğitim çalışmasının, pratik eğitimin, bütün bunların komünistlerin önderliği altında proleterler için, işçiler ve köylüler için yapılması amacıyla kullanmak zorundayız."*

Bolşevik Parti, kadrolar sorununu, koşullara göre, Parti'nin sosyalist inşanın çeşitli dönemlerinde karşı karşıya bulunduğu görevlerle uyum içinde çözdü.

Genç Sovyet cumhuriyetinin ölüm tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu içsavaş döneminde Lenin ve Stalin, kadroların askeri görevlere uygun olarak seçimine büyük dikkat harcadılar. O dönemde en iyi kadrolar içsavaş cephelerinde yoğunlaştırıldılar. Parti'nin önderliğinde, Kızıl Ordu komutanlarının ve komiserlerinin en iyi kadroları biçimlendirilip, Kızıl Orduyu bir savaş gücü halinde kaynaştırdılar ve içsavaşın zaferle bitmesini güvence altına aldılar.

Ülkemizin savaş dönemi içinde tahrip edilen iktisadının yeniden inşası yoluna girmesiyle birlikte Lenin ve Stalin, iktisadı yönetme yeteneğine sahip kadroların seçimini ve eğitimini ön plana çıkardılar.

> "Daha önce, içsavaş döneminde", diyordu Stalin yoldaş, "özellikle ordunun inşası ve savaşın yürütülmesi için komutan-

* *V. İ. Lenin, İki Cilte Seçme Eserler, Cilt II, s. 661.*

lara, alay ve tugay komutanlarına, tümen komutanlarına ve komuta eden generallere ihtiyacımız vardı. Halkın alt tabakalarından gelen ve yetenekleri sayesinde yükselen bu yeni komutanlar olmadan, ordumuzu inşa edemez ve sayısız düşmanımızı yenemezdik. O dönemlerde ordumuzu ve ülkemizi —elbette işçilerin ve köylülerin genel desteğiyle— kurtaranlar, bu yeni komutanlardı. Ama şimdi sanayiyi inşa aşamasındayız. Şimdi iç-savaş cephesinden sanayi cephesine geçtik. Buna bağlı olarak sanayi için yeni komutanlara, sanayinin inşası için iyi fabrika ve işletme müdürlerine, iyi tröst yöneticilerine, becerikli tüccarlara, becerikli sendikacılara, akıllı plancılara ihtiyacımız var. Şimdi sanayi için, ekonomi için yeni alay ve tugay komutanları, tümen komutanları ve komuta eden generaller yetiştirmek zorundayız. Bu insanlar olmadan tek adım bile ilerleyemeyiz."*

Ekonominin yeniden inşası için mücadele döneminde Lenin ve Stalin, kadrolar sorununu en önemli sorunlardan birisi olarak ön plana aldılar. Lenin, sürekli olarak altını çizerek, "durumun çekirdek sorununun insanlarda" aranması gerektiğini ve Parti'nin görevinin "insanları doğru dağıtmak" olduğunu vurguladı.

Lenin'in ölümünden sonra, onun dava arkadaşı ve davasının sürdürücüsü Stalin yoldaş, her defasında sorunu yeni bir aşamaya, yeni görevlerin düzeyine yükselterek, Parti'nin dikkatini ısrarla kadrolar sorununa, onların seçimine, dağılımına ve Bolşevik eğitimine çekti.

Sovyet halkına Stalin yoldaşın önayak olduğu ülkenin sanayileşmesi, kapsamlı sanayi kadrolarının oluşturulmasını gerektiriyordu. Sanayileşmenin yalnızca sanayinin inşası ve onun modern teknikle donatımıyla sınırlı olduğu sanılmasın. Stalin yoldaş, kadrolar sorunu çözülmediği sürece, ağır sanayinin inşası sorununa tümüyle çözülmüş gözüyle bakılamayacağını öğretmektedir.

* *J. V. Stalin, Eserler, Cilt 8, s. 138/139, Rusça. Ayrıca bkz. C. 8, s. 123/124, —İnter Yayınları.*

Emekçilerin kendi kadroları sorunu, ülkemizin yeni teknikle yeterli derecede donanmasından ve tekniğe egemen olan ve onu tümüyle anavatanımızın yararı için kullanabilecek durumda olan insanların eksikliğinin kendisini güçlü bir şekilde hissettirmesi sırasında özellikle yakıcı bir hale geldi. Stalin yoldaş, 1931 yılında, sosyalist sanayi fonksiyonerleri konferansında, tekniğe egemen olma sloganını ortaya attı:

> "Bolşevikler tekniğe egemen olmak zorundadır. Bolşeviklerin bizzat uzman olmalarının zamanıdır."*

Stalin yoldaşın Kızıl Ordu Akademisi mezunları önünde Mayıs 1935'de yaptığı konuşma burada özel bir öneme sahiptir.

> "Tekniği harekete geçirmek ve ondan sonuna dek yararlanmak için", diyordu Stalin yoldaş, "bu tekniğe egemen olan insanlara ihtiyaç vardır, bu tekniği öğrenme ve usulüne uygun kullanma yeteneğine sahip kadrolara gereksinim vardır. Ona egemen insanlar yoksa, teknik ölüdür. Başında tekniğe egemen olmuş insanların bulunduğu bir teknik, mucizeler gerçekleştirebilir ve gerçekleştirmek zorundadır. Birinci sınıf işletmelerimizde, fabrikalarımızda, Sovyet ve Kolektif çiftliklerimizde, ulaşımımızda, Kızıl Ordumuzda bu tekniğin üstesinden gelme yeteneğine sahip yeterli sayıda kadrolarımız bulunsaydı, o zaman ülkemiz bugünkünden üç kat, dört kat daha büyük verim elde edebilirdi... Dünyada varolan tüm değerli sermayeler arasında, en değerli ve belirleyici sermayenin insanlar, kadrolar olduğu nihayet kavranmalıdır. Bugünkü koşullarımız altında, 'her şeyi kadroların belirlediği' kavranmalıdır."**

Stalin yoldaş, kadrolar sorununu, kendi aydınlarının yetiştirilmesi sorununu bu keskinlikle ortaya koydu. "Kadrolar herşeyi belirler" sloganı, tüm Parti'nin dikkatini kadroların yetiştirilmesi ve onların doğru dağılımı sorununa çekti. Bolşevik Parti ve

* *Stalin, Eserler, Cilt 13, s. 48, —İnter Yayınları.*
** *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 40, 42, —İnter Yayınları.*

Sovyet Hükümeti, kendilerine Stalin yoldaşın yönergelerini kılavuz edinip, gerekli Sovyet aydın kadrolarını yetiştirmek için tüm önlemleri aldılar.

Sovyet aydınları, üç ana yoldan oluştu ve yetişti: Birincisi, eski aydınların en iyi kesiminin Sovyet devletinin saflarına geçmesi yoluyla; ikincisi, eğitim kurumlarında uzmanların yetiştirilmesinin geniş bir şekilde geliştirilmesi yoluyla; ve üçüncüsü, işçilerin pratikte geliştirilmesi ve teşvik edilmesi yoluyla. İşçi sınıfının üretim tekniği açısından eğitilmiş aydınları, yalnızca yüksek okulları bitirmiş insanlardan gelmedi. Bunlar, işletmelerin pratikçilerinden, kalifiye işçilerden, işçi sınıfının işletmelerdeki, fabrikalardaki ve maden ocaklarındaki kültürel güçlerinden geld. Yarışmaya önayak olanlar, hücum tugaylarının önderleri, emek coşkunluğunun esin kaynakları, inşanın şu ya da bu cephesindeki çalışmanın örgütleyicileri — yüksek okul mezunlarıyla birlikte işçi sınıfı aydınlarının çekirdeğini, sanayimizin yönetici kadrolarının çekirdeğini oluşturan işçi sınıfının yeni tabakaları bunlardı.

Ülkemizin sanayileştirilmesi ve tarımın kolektifleştirilmesi yıllarında, tekniğe egemen olan ve onu ilerleten Bolşevik kadrolar yaratıldı, halka sıkı sıkıya bağlı Sovyet aydınları yaratıldı. Birinci Stalinci beş yıllık plandan 1940 yılına kadar yüksek okullarda 1.045.000 ve orta dereceli öğretim kurumlarında 1.903.000 uzmanın yetiştirildiğini anımsatmak yeter. Parti, Lenin ve Stalin'in davasına sadakatle bağlı çok sayıda Parti çalışanını yönetici Parti ve devlet organlarına getirdi. Yalnızca ikinci beş yıllık plan döneminde Parti, 500.000 Parti üyesini ve Partisiz Bolşevik'i devlet ve Parti hizmetinin yönetici kademelerine getirdi.

Stalin yoldaş, SBKP(B) XVIII. Kongresi'ne faaliyet raporunda Parti'nin yaptığı çalışmanın bilançosunu çıkarırken, şimdi sonuçta, hem bileşimi ve hem de ideolojik-politik fizyonomisi

açısından eski burjuva aydınlardan temelden farklı olan çok sayıda yeni sosyalist aydınlara sahip olduğumuzu söyledi.

Kadroların yetiştirilmesi ve eğitilmesi için tüm çalışmanın vurgulanması açısından, Stalin yoldaşın SPKP(B) MK'nın 1937 yılı Şubat-Mart plenumundaki ve XVIII. Parti Kongresi'ndeki konuşmaları muazzam bir öneme sahiptir. Bu konuşmalarda Stalin yoldaş, kadrolar açısından tüm keskinliğiyle yeni bir slogan ortaya attı: Bolşevizmi özümseme sloganı. Stalin yoldaş, tekniğe egemen olma eski sloganının, kadroların politik eğitimi, Bolşevizmin özümsenmesi sloganıyla tamamlanması gerektiğini söyledi. Aksi halde, emekçilerin komünist eğitimi ve kapitalizmin insan bilincindeki artıklarının aşılması görevi çözülemez.

Parti organları, tüm Bolşevik kararlılıkla, kadrolarımızın Marksist-Leninist eğitimi görevini yerine getirmeye giriştiler. Kadrolarımız, Bolşevizmin güçlü ideolojik silahını, Marksizm-Leninizmin ansiklopedisini, Stalin yoldaş tarafından yaratılan "SBKP(B) Tarihi - Kısa Ders"i elde ettiler.

Kadrolarla çalışmanın vurgulanması açısından, SBKP(B) XVIII. Kongresi'nin kadroların seçimi ve dağılımı çalışması ve Marksizm-Leninizm propagandasının merkezileştirilmesi üzerine kararı büyük bir öneme sahipti. Hem kadro seçiminin bilimsel olarak düzenlenmesi ve hem de Marksist-Leninist propaganda alanında, SBKP(B) Merkez Komitesi bünyesinde kadro yönetiminin ve propaganda ve ajitasyon yönetiminin ve Parti'nin bölge komiteleri bünyesinde buna denk düşen bölümler gibi güçlü aygıtların yaratılması, kadrolarımızın seçimi ve Bolşevik eğitimi görevinin başarıyla çözümü için vazgeçilmez örgütsel önlemleri oluşturuyordu. Eğer Partimiz savaş sırasında kadrolarını kısa zaman içinde yeniden dağıtmayı ve saflarını yeniden gruplandırmayı başardıysa, bunun en önemli sebeplerinden biri, kadroların merkezi seçimi ve dağıtımının üstünlükleridir.

Partimizin ve Sovyet devletinin, Sovyet halk aydınlarını oluşturmuş, halk iktisadının, kültürün ve devlet yönetiminin yönetici kadrolarını yetiştirmiş olması olgusu, Büyük Anavatan Savaşı'nda büyük öneme sahipti. Parti ve Sovyet devleti tarafından yaratılan Bolşevik kadrolar, savaş sırasında çetin bir sınav vermek zorunda kaldılar, ama onlar bununla başa çıkabilecek durumdaydılar. Stalin yoldaşın 1935 yılında Kızıl Ordu Akademisi mezunları önünde yaptığı konuşma, savaşın derslerinin de ışığında, adeta kâhinceydi:

> "Sanayide, tarımda, ulaşımda, orduda iyi ve sayısız kadrolara sahip olursak, o zaman ülkemiz yenilmez olur."*

Savaşın zaferle bitirilmesinden sonra, Bolşevik Parti ve tüm Sovyet halkı açısından iktisadi ve kültürel inşa alanlarında yeni büyük görevler ortaya çıktı. Stalin yoldaş, Moskova kenti Stalin seçim bölgesindeki seçim toplantısında yaptığı tarihi konuşmada, Bolşevik Parti ve Sovyet Hükümeti'nin yakın gelecek ve uzun vadedeki planlarının neler olduğunu gösterdi. Savaş sonrası beş yıllık plan süreci içinde Alman işgali altında acı çekmiş bölgeler yeniden inşa edilecek, sanayi ve tarımın gelişmesinde savaş öncesi düzeye ulaşılacak ve aşılacaktır. Emekçilerin yaşam düzeyinin yükseltilmesi görevine özel bir dikkat gösterilecektir. Uzun vadeli planlar açısından ise, sanayimizin düzeyi savaş öncesi ile kıyaslandığında üç katına çıkarılmalıdır.

Parti, Sovyet halkının sosyalist inşayı tamamlama ve tedricen komünizme geçme yaratıcı çalışmasının başında durmaktadır.

Sovyet devletinin ve Partimizin barışçıl gelişme döneminde karşı karşıya bulunduğu bu görevlerin yerine getirilmesi, kadro çalışmasının daha da güçlendirilmesini gerektirmektedir. Gerekli olan, insanların seçimi, teşviki ve dağılımı çalışmasının her

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 42, —İnter Yayınları.*

açıdan iyileştirilmesi ve hem devlet ve hem de Parti çalışması açısından yetenekli, inisiyatif geliştiren çalışma arkadaşlarının, iyi, deneyimli örgütçülerin cesaretle yönetici mevkilere getirilmesidir. Davamızın daha da ilerletilmesi, yeni güçlerin sürekli, ustaca ve zamanında yönetici çalışmaya çekilmesi yoluyla güvence altına alınabilir ve alınmalıdır. Bunun için büyük olanaklara sahibiz. Anavatan Savaşı sırasında, savaş sırasında önlerinde duran görevlerin üstesinden onurla gelen ve eserimizi barışçıl gelişme döneminde ilerletme yeteneğine sahip yeni kadrolar yarattık.

Kadroların seçimi, dağılımı ve Bolşevik eğitimi için çalışmanın daha da güçlendirilmesi, o olmadan Sovyet devletinin ve Partimizin karşı karşıya bulunduğu politik ve iktisadi görevlerin, ülkemizde komünizmin inşası görevlerinin başarıyla çözümünün olamayacağı son derece önemli bir önkoşulu oluşturmaktadır.

Bundan dolayı Merkez Komitesi, çalışmanın bu kesitine şimdi olağanüstü bir dikkat sarfetmektedir. Bilindiği gibi, SBKP(B) MK son dönemde Ukrayna, Kazak ve Ermeni Parti örgütlerinde kadro çalışması üzerine kararlar aldı. Stalin yoldaşın önerisi üzerine, Parti ve Sovyet kadrolarının politik ve teorik düzeylerinin ciddi bir şekilde yükseltilmesi için kapsamlı bir program ve önlemler hazırlayıp ortaya koydu ve bu programı pratiğe uygulamaktadır.

II

Parti, komünizm için mücadele sürecinde yönetici kadrolar oluşturma yeteneğini, kadroların seçimi, teşviki ve dağılımının Lenin-Stalinci ilkelerini tutarlılıkla gerçekleştirerek geliştirdi. Lenin ve Stalin'in eserlerinde kadroların seçimi ve teşvikinin Bolşevik ilkelerine ilişkin zengin işaretler vardır.

Kadroların Seçimi, Teşviki ve Dağılımının Temel İlkeleri

Lenin'in tüm ciltlerinde yayınlanan belgelerde ve materyallerde, kadroların seçiminde hangi ilkelerin temel alınması gerektiğine dair Lenin'in çok sayıda öğretici notları bulunabilir. Örneğin, Lenin 5 Ağustos 1921'de, bir fonksiyonerle ilgilenirken onun nasıl işe yaradığının kendisine bildirilmesini rica eder:

> "a) göreve bağlılığı açısından, b) politik açıdan, c) bilgisi, d) idari yetenekleri".*

Stalin yoldaş, çalışma arkadaşlarının politik bakımdan, yani söz konusu fonksiyonerin politik güveni hak edip etmediğiyle bağıntı içinde ve pratik bakımdan, yani onun söz konusu somut çalışma için işe yarayıp yaramadığıyla bağıntı içinde seçilmeleri gerektiğini öğretmektedir. Kadroların seçiminde bir ya da diğer açıdan hareket edilmemelidir; politik bakış açısı ilk ve son bakış açısı olamayacağı gibi, aynı şekilde fonksiyonerin politik fizyonomisini hesaba katmadan sırf pratik bakış açısıyla da sınırlandırmamalıdır insan kendisini. Her iki bakış açısını —politik ve pratik— birbiriyle doğru bağlamak gerekir. Stalin yoldaş, kadroları akraba kayırma, dostluk ilişkileri açısından seçme şeklindeki anti-Bolşevik pratiğin tüm zararlılığını teşhir etti ve doğru kadro seçiminin bunları objektif bakış açısından hareketle seçmeyi gerektirdiğine dikkat çekti.

Bununla birlikte, bu talebe pratikte her zaman uyulmamaktadır. Örneğin, SBKP(B) Udmur Bölge Komitesi, hiç de az olmayan sayıda yakın tanıdık çevresinden kadro seçimine izin verdi. Böylelikle, hiçbir işe yaramayan insanlar yönetici mevkilere geldiler; kadrolardan gereken talep edilmedi ve kendilerine gerekli ilkeler uygulanmadı. İşletme müdürü İvanov, işini beceremedi, bakanlık kendisini görevden aldı, ancak bölge Parti ko-

* *Lenin Derlemesi, Cilt XXIII, s. 164, Rusça.*

mitesi İvanov'dan yana tavır takındı ve onu savunmaya başladı. Bir inşaat ve montaj firmasının yöneticisi olan Baier, dürüst olmayan bir fonksiyonerdi, dolandırıcılık yaptı, bölge komitesi bunu bilmesine rağmen, Baier'i teşhir etmediği gibi, davanın zararına onu korudu.

Böyle olaylar, bazı bakanlıklarda, ekonomi dairelerinde bulunmaktaydı. Santraller bakanlığının bir yönetici fonksiyoneri, son beş yıl içinde 13 kere hizmet yerini değiştirdi ve burada hiçbir yerde beş aydan fazla kalmadı. Bir şubenin yöneticisi olarak devlet araçlarını boşa harcadı ve bunun için cezaya çarptırılması gerekmekteydi. Ama böyle olmadı. Kendisi bakanlığın en önemli şubesinin şef yardımcılığına getirildi. Bu mevkide de dürüst olmayan bir işçi olduğunu gösterdi ve devlet disiplinini zedelemekten ötürü SSCB Devlet Denetim Bakanlığı tarafından cezalandırıldı. Gözle görülür bir şekilde iş için uygun olmayan bu sahtekâr insan, bakanlıkta nasıl tutuldu? Çünkü burada çalışma arkadaşlarının yakın tanıdıklar ve arkadaşlar çevresinden seçilmesi az meydana gelmedi. Daha sonra ortaya çıktığı gibi, söz konusu insan bakanlıkta, bakan vekili sıfatında bir hamiye sahipti.

Kadro seçiminde adam kayırma, örgütlerin ve resmi dairelerin yöneticilerinin kendilerinin bizzat hoşuna giden ve kendilerinden yakınlık ya da dostça ilişkilerden ötürü daha sonra gerekli şeyler talep edilmeyen ve müsamaha gören çalışma arkadaşları seçmesinde kendisini göstermektedir.

Stalin yoldaş, kadroların seçimindeki böyle bir anti-Bolşevik yaklaşımın nelere yol açabileceği konusunda zamanında uyardı.

> "... Sorumlu çalışma arkadaşlarının önder grubu yerine birbirine yakın insanların oluşturduğu bir klik, üyeleri barış içinde yaşamaya, birbirinin canını acıtmamaya, sırlarını açıklamamaya, karşılıklı övgüler düzmeye ve zaman zaman merkeze elde

edilen başarılar üzerine tamamen boş, mide bulandıran raporları göndermeye eğilimli bir esnaf loncası...

Böyle bir klikte, ne çalışmada görülen eksikliklerin eleştirisine, ne de çalışmayı yönetenlerin özeleştirisine yer olmayacağı açıktır."*

Kadroların seçiminde Bolşevik olmayan geleneklerin egemen olduğu bir yerde, israf, disiplinsizlik ve bunlarla birlikte devletin çıkarlarına karşı vicdansızca tavır ve eksikliklerin karşılıklı saklanması gündeme gelir.

Stalin yoldaş, bunu SBKP(B) MK'nın XV. Parti Kongresi'ne faaliyet raporunda tüm inandırıcılığıyla gösterdi.

"İvan İvanoviç, şu ya da bu örgütün yönetici başı, diyelim ki ağır bir hata yapıyor ve davaya zarar veriyor", diyordu Stalin yoldaş. "Ama İvan Fyodoroviç onu eleştirmek, onun hatasını ortaya çıkarmak, onun hatasını düzeltmek istemiyor. Bunu istemiyor, çünkü kendisine 'düşman kazanmak' istemiyor. Bir yanlışlık yapılmıştır, davaya zarar verilmiştir — bunda ne var ki! Hangimiz hata yapmıyoruz ki? Bugün ben, İvan Fyodoroviç, onu esirgerim. Yarın da o, İvan İvanoviç, beni esirger. Çünkü benim de hata işlemeyeceğimi kim garanti edebilir? Herşey yolunda. Selamet ve esenlik. Boşlanan hatalar davamıza zarar veriyor mu deniliyor. Hiç önemli değil! Her nasılsa kitabına uydururuz.

Bazı sorumlu fonksiyonerlerimiz, yoldaşlar, genellikle böyle karar veriyorlar.

Ama bu ne demektir? Eğer tüm dünyayı eleştiren biz Bolşevikler, Marx'ın deyimiyle ifade edersek, gökyüzünü fethedenler, eğer biz şu ya da bu yoldaşın rahatı uğruna özeleştiriden vazgeçersek — büyük davamızın yenilgiye uğramasından başka birşey bekleyemeyeceğimiz açık değil midir?"**

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 164-165, —İnter Yayınları.*

** *Stalin, Eserler, Cilt 10, s. 281-282, —İnter Yayınları.*

Kadroların seçimi, kadroların teşvikiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Stalin yoldaş, Parti kadrolarının kesinlikle tamamlanıp bitmiş bir şey olarak görülmemesi gerektiğini öğretmektedir. Kadrolar, Parti'nin genç kuşaklarından adım adım genişletilmelidir. Bundan dolayı, kadro çalışmasında kesinlikle ne yalnızca eski, ve ne de yalnızca yeni kadrolara yönelmemek gerekir. Gerekli olan,

> "koordinasyonu sağlamak, yaşlı ve genç kadroları, Parti ve devletin yönetim çalışmasının ortak orkestrası halinde birleştirmeyi başarmaktır."*

Eski kadroların yönetici çalışmada deneyimleri vardır. Marksist-Leninist ilkesel sağlamlığa, bilgiye ve yönlerini bulma yeteneğine sahiptirler. Yeni kadrolara karşı üstünlükleri burda yatmaktadır. Ama Stalin yoldaşın da söylediği gibi, bunların sayıları az ve yeteri kadar çok değiller ve doğa yasalarının sonucu yer yer işten ayrılmaya başlıyorlar. Bunun dışında eski kadroların bir bölümü, ısrarla geçmişe bakma, eskide saplanıp kalma ve yaşamdaki yeniyi görmeme eğilimine sahiptir. Buna yenilik duygusunu yitirme denir.

Eski kadrolara özgü niteliklere sahip olmayan yeni kadroların da üstünlükleri vardır. Yeni, genç kadrolar, diyordu Stalin yoldaş,

> "yaşlı kadrolar gibi deneyimli, çelikleşmiş, bilgili ve yönünü belirleme yeteneğine sahip kişiler değildir. Ama birinci olarak, genç kadrolar ezici çoğunluğu oluşturuyor; ikinci olarak gençler ve şimdilik işten ayrılma tehlikesiyle karşı karşıya değiller; üçüncü olarak, yenilik duygusuyla kaynıyorlar, ki bu her Bolşevik fonksiyoner için değerli bir özelliktir; dördüncü olarak, öyle çabuk gelişiyorlar, öyle çabuk öğreniyorlar ki, eskilere yetişecekleri, eşit değerde insanlar olarak onların yanında yerlerini alacakları ve sonra da eskilerin yerlerini doldurmaya layık olacakları zaman çok uzakta değil."**

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 239,—İnter Yayınları.*

** *a.g.e.*

Parti örgütlerinde, kadrolarla çalışmada sık sık plan yerlerinin onayıyla yetiniliyor ve fonksiyonerlerin teşvikine yeterli dikkat sarfedilmiyor. Parti komitesinin sürekli olarak aynı fonksiyonerlerle iş yapmasına az rastlanmıyor. Bu eksiklik, kısa süre öncesine kadar Ermenistan KP(B) için karakteristikti. SBKP(B) Merkez Komitesi, Ermenistan KP(B) MK'nın raporuna ilişkin kararında, burada "ilerici, eğitimli ve Marksist eğitim görmüş aydınlardan az sayıda yetenekli ve gelişmiş fonksiyonerin yönetici çalışma için teşvik edildiğini" saptadı.

Fonksiyonerlerin teşvik edilmesine verilen yetersiz dikkati haklı çıkarabilmek için, bazı durumlarda işe uygun insanların eksikliği öne sürülmektedir. Meselenin tamamen farklı olduğunu söylemeye gerek var mı? Yeterinden fazla yetenekli insana sahibiz. Yeter ki bunlar bilinsin ve zamanında teşvik edilsin ki, eski yerlerinde paslanmasınlar. "Arayan bulur", diye boşuna söylenmemiştir.

Yani, kadro eksikliği öne sürülmesin, tersine onlarla çalışma iyileştirilsin. Kadrolar eski yerlerinde paslandırılmasın, tersine, yetiştiklerinde teşvik edilsin.

Kadroların teşvikinde belirli bir yasallık olmalıdır. Örneğin, bölge komitesinde çalışacak bir insan için sadece okul eğitimini bitirmiş olması gerektiğini varsaymak yanlıştır. Şu veya bu yoldaşın Parti komitesinde çalışma için terfi ettirilmesi durumunda, onun Parti çalışmamız alanında deneyime sahip olup olmadığı, yeterli bir Parti okulunu bitirip bitirmediği, teorik olarak hazır ve politik olarak çelikleşmiş olup olmadığı göz önünde bulundurulmalıdır.

"Akademik eğitim" görmüş, ama pratik deneyimleri olmayan, politik olarak çelikleşmemiş kişilere yönelik olarak Engels şunları söylüyordu:

"Zaten esaslı bir eleştirel kendi kendini gözden geçirmeyi gerektiren 'akademik eğitimleri'nin onlara Parti'de buna denk düşen işe alınma hakkı ile subay patenti vermeyeceğini; Partimizde herkesin en küçükten başlaması gerektiğini: Partimizdeki sorumlu konumların, her ikisi de kuşkusuz olarak var olsa da, sırf edebi yetenek ve teorik bilgiyle elde edilemeyeceğini, tersine bunun için Parti mücadelesinin koşullarını yakından bilmenin ve bunun biçimlerine alışık olmanın, denenmiş kişisel güvenilirliğin ve karakter sağlamlığının ve son olarak savaşanların saflarına gönüllü olarak katılmanın gerekli olduğunu görmeleri gerekir..."*

Teşvik edilen kadrolara kesinlikle yardım edilmelidir. Bu, temel bir taleptir. Ama, ne yazık ki, pratikte, yeni kadroların teşvik edilmesine az özen gösterildiği ve teşvik edilen yoldaşların kısa zamanda unutulduğu durumlara rastlanmaktadır. Bir fonksiyonere zamanında yardımcı olunmadığında, o geri kalmaya başlar ve ona emanet edilmiş işi başaramaz.

Stalin yoldaş, her fonksiyonerin gelişmesi için özen gösterilmesi ve ona mutlaka yardım edilmesi gerektiğini öğretmektedir. İnsanlara, kadrolara, ortak davamıza yarar getirme yeteneğinde olan her fonksiyonere değer vermek gerekir, çünkü, dünyada var olan tüm değerli sermayeler içinde en değerli sermaye insanlardır, kadrolardır.

Lenin ve Stalin, kadroları sosyalist inşaya en büyük yararı getirecek şekilde dağıtmak gerektiğini öğretiyorlar.

Lenin şunu söylüyordu:

"Dev büyüklükte bir orkestraya gereksinimimiz vardır; bu orkestrada rolleri iyi dağıtmak, birisine duygusal kemanı, bir diğerine öfkeli kontrbası, bir üçüncüsüne orkestra şefi sopasını verebilmek için deneyim toplamak zorundayız."**

* *Friedrich Engels, "Bir Yanıt", "Sosyal-Demokrat", No. 37, Londra, 13 Eylül 1890.*

** *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt VI, Viyana-Berlin 1930, s. 159.*

Stalin yoldaş, bizim koşullarımızda örgütçü olmanın kendisine yardımcılar seçmek, bir yazıhane kurmak ve oradan talimatlar dağıtmak olmadığını öğretmektedir. Bu, çalışma arkadaşlarının üstünlüklerinin ve eksiklerinin bilinmesi temelinde kadroların dağılımının doğru yapılması gerektiği anlamına gelir.

Kadroların dağılımı hangi ana taleplere uymalıdır? Her şeyden önce, diye öğretiyorlar Lenin ve Stalin, bir fonksiyonere yeteneklerini tümüyle geliştirmesini sağlayan, yetenekli olduğu şeyde ondan en yüksek ölçüde verim verme olanağı sağlayacak bir kadro dağılımı gereklidir. Bu, çalışma arkadaşlarının doğru yerde olduklarını hissetmeleri, bireysel yeteneklerine ve eğilimlerine göre işlere verilmeleri anlamına gelmektedir. Lenin, devrimci çalışmanın değişik yönleri için değişik niteliklerin gerekli olduğunu söyler. Kimi zaman

> "örgütçü olarak tümüyle işe yaramaz biri, yeri doldurulamaz bir ajitatör olabilir, ya da sıkı gizli çalışma için uygun olmayan biri muazzam bir propagandacı olabilir".*

Kadroların doğru dağılımı, en büyük başarıları sağlamaya, çalışmada koordinasyona, bütünselliğe ve genel coşkuya katkıda bulunmalıdır. Somut durum ve bu durumun ortaya çıkardığı politik Parti görevleri göz önünde bulundurulmadan, kadroların dağılımının doğru yapılabileceği sanılmamalıdır. Parti organlarının görevi, her verili anda ana dikkati Parti'yi özellikle ilgilendiren sorunlara, Parti tarafından uygulanan en önemli önlemlere yöneltmektir. Duruma göre sanayi, tarım ve kültür çalışmasının tayin edici cephelerinde yoğunlaşmalı ve bu cepheleri kadrolarla güçlendirmelidirler.

Kadroların seçimi, teşviki ve dağılımının ana ilkeleri, Stalin yoldaşın SBKP(B) XVIII. Parti Kongresi'ne faaliyet raporunda parlak bir şekilde ortaya konmuştur.

---

* *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt V, Viyana-Berlin 1930, s. 260.*

"Kadroların doğru seçimi", diyordu Stalin yoldaş, "insanın kendisine vekil ve yardımcılar bulması, bir büro kurması ve oradan çeşitli talimatlar dağıtması değildir elbette. Kadroların doğru seçimi, yetkilerini kötüye kullanmak, onlarca, yüzlerce insanı anlamsız bir şekilde bir yerden ötekine, sonra yine başka bir yere atamak, bitmek tükenmek bilmeyen 'reorganizasyonlar' gerçekleştirmek de değildir.

Doğru kadro seçiminin anlamı şudur:

Birincisi, kadroları Parti'nin ve devletin altın fonları olarak değerlendirmek, onlara özenle davranmak, onlara saygı göstermektir.

İkincisi, kadroları tanımak, her kadronun üstünlük ve eksikliklerini özenle incelemek ve kadronun hangi görevde yeteneklerini en kolay biçimde geliştirebileceğini bilmek.

Üçüncüsü, itinayla kadro yetiştirmek, kendisini geliştiren her çalışma arkadaşına ilerlemesi için yardım etmek, böylesi çalışma arkadaşlarıyla sabırla 'uğraşmak' ve onların gelişmelerini hızlandırmak için zaman kaybetmekten korkmamak.

Dördüncüsü, bulundukları yerde paslanmadan, körelmeden, yeni kadroları zamanında ve cesaretle terfi ettirmek.

Beşincisi, çalışma arkadaşlarını, herkesin kendisini doğru yerde hissedeceği; her çalışma arkadaşının ortak davamız için kişisel yetenekleri itibariyle becerebileceğinin en azamisini gerçekleştireceği; kadro dağılımı çalışmasının genel yöneliminin, gerçekleştirilmesi için bu dağılım uygulandığı politik çizginin talepleriyle tümüyle uyum içinde olacak şekilde çalışma arkadaşlarını işyerlerine dağıtmak."*

Kadroların seçimi, teşviki ve dağılımına Bolşevik, bilimsel yaklaşım hakkında Stalin yoldaşın Partimizin muazzam deneyimlerine dayanan bu yönergeleri, bir eylem kılavuzudur. Bu

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 238, —İnter Yayınları.*

çalışma kurallarının sımsıkı ve sürekli gerçekleştirilmesi, Parti örgütlerinin son derece önemli bir görevidir.

Kadroların İncelenmesi

Kadroların doğru seçimi ve dağılımı için, insanları iyi tanımak ve onları çalışma süreci içinde günü gününe incelemek gereklidir. Çalışma arkadaşını tanımak, kadroların doğru seçimi, teşviki ve dağılımı için vazgeçilmez önkoşuldur. Bir insanı çalışma içinde tanıyınca, teşvik sırasında hatalardan kaçınılır ve çalışma arkadaşının hangi mevkide yeteneklerini en kolay şekilde geliştirebileceği doğru belirlenebilir. Yalnızca çalışma arkadaşlarını iyi bir şekilde tanıma, onların eski yerlerinde paslanmamaları için, zamanında başka bir işe verilmelerini olanaklı kılar. Bu, aynı zamanda insana çalışma arkadaşının yardımına zamanında koşmayı ve onu hata yapmaktan alıkoymayı da sağlar.

Dolayısıyla insanların incelenmesi, kadro çalışmasında çok büyük öneme sahiptir.

Bununla birlikte, Parti örgütlerinde bu açıdan eksiklikler gözlenmektedir. Örneğin, SBKP(B) Krasnodar kent komitesi, gözle görülür bir şekilde, onların politik ve mesleki niteliklerini yeterince incelemeden, insanları yönetici mevkilere getiriyor. Yoksa "Glavpişçetorg"un bir işletmesinin müdürü olan ve sosyalist mülkiyete el uzatıp bir yan işletmenin ürünlerini satıp savuran Korsiçenko'nun kent komitesi için 'beklenmedik' bir anda sahtekâr bir insan olarak ortaya çıkması nasıl açıklanabilir. Aynı kentte uzun süre apaçık kariyeristler, kendilerini Sovyet fonksiyoneri olarak gösterdi: Devletin çıkarlarını zedeleyen, kendilerini kitlelerden koparan ve onların gereksinimlerini görmezlikten gelen eski kent Sovyeti'nin başkan yardımcısı Lyah ve konut dairesinin eski yöneticisi Prigarov.

Ukrayna KP(B) MK'nın faaliyet raporuna ilişkin SBKP(B) Merkez Komitesi'nin kararıyla 1946'da kadroların incelenmesinde büyük eksiklikler saptandı. Orada çalışma arkadaşlarının incelenmesine önem vermeden, sık sık alelacele fonksiyonerler atandı. Kadroların ciddi seçimi ve her yönlü incelenmesi yerine, onların siyasi ve mesleki nitelikleri yerine, kimi Parti örgütlerinde meseleye biçimsel bir yaklaşım geçirildi. Kadroların önemli bir bölümü, onlarla hiçbir şekilde tanışmadan onaylandı.

Kadroların onaylanmasına böyle biçimsel, yüzeysel bir yaklaşım, yönetici mevkilere fonksiyonerlerin atanmasında hatalara ve güçlü bir kadro değişikliğine yol açtı. Bir buçuk yıl içinde 19.000 yönetici fonksiyonerden 9627'si, yani yüzde 50,7'si değiştirildi. Bu dönem içinde, bölge komitesi sekreterlerinin yüzde 38'i, bölge yürütme komiteleri başkanlarının yüzde 64'ü ve Makine-Traktör İstasyonlarının müdürlerinin yüzde 75,4'ü değiştirildi. Fonksiyonerlerin değiştirilmesi süreci, belli bir ölçüye kadar yasalara uygun bir olgudur. Ama Ukrayna'daki bazı örgütlerde değişimin aldığı boyut, kadroların seçiminde yapılan hatalardan başka bir şeyle açıklanamaz. Görevlerinden alınan yönetici fonksiyonerlerin toplamının yüzde 62'si en son bulundukları görevde bir yıldan az kaldılar, bunların önemli bir bölümü son bulundukları görevde üç ile altı ay kaldılar.

Kadroların incelenmesi nasıl örgütlenmelidir?

Kadro seçimi politik ve mesleki bakış açısından gerçekleşecekse, o zaman tüm kadro inceleme sistemi de, çalışma arkadaşlarının politik fizyonomisi ve mesleki nitelikleri hakkında doğru bilgi edinme görevine tabi kılınmalıdır.

Çalışma arkadaşının politik ve mesleki nitelikleri hakkında açık bir fikir edinmek için, Bolşevik kadrolarımız için hangi özelliklerin karakteristik olduğunu elbette bilmek gerekir. Buna ilerde kadro eğitimi görevleriyle bağıntı içinde ayrıntılı olarak değinilecektir.

Çalışma arkadaşlarını politik bakış açısından incelemek, hangi mevkide olduklarından bağımsız olarak, hem Parti üyeleri ve hem de Partisizler için aynı ölçüde vazgeçilmez bir şeydir. Elbette sorumlu mevkilerdeki fonksiyonerlerden yüksek şeyler talep edilmelidir. Ama görece küçük de olsa bir iş yapan insanın toplumsal çehresi karşısında kayıtsız kalınamaz.

Çalışma arkadaşlarının mesleki nitelikleri incelenirken, kadroların kalifikasyonu ayrıntılı olarak saptanmalıdır. Çalışma arkadaşı, ön eğitim olmadan, genel ve mesleki bilgi olmadan tam değere sahip olamaz. Ve kadro çalışmasından sorumlu bazı yoldaşların tek tek bireylerin ne ölçüde ön eğitim gördüğünün saptanmasını neden uygun görmediklerini ve atanmasında talepleri neden düşük tuttuklarını anlamak mümkün değildir. Burada, devletin çıkarları söz konusu olduğunda son derece büyük bir hassasiyetin gerektiği açık olmalıdır. Sorumlu mevkilerin eğitimsiz, kalifikasyonu az insanlara bırakılması olamaz.

Bir çalışma arkadaşının politik ve mesleki niteliğini incelemek ve onun şu ya da bu mevkiye hazır olup olmadığını saptamak bir anket kâğıdıyla ya da bir tek konuşma içinde değil, tam tersine öncelikle çalışma süreci içinde çalışma ürünleri temelinde gerçekleşmelidir. Stalin yoldaş, çalışma arkadaşlarının ve görevlerin yerine getirilmesinin denetlenmesinin ne anlama geldiğini öğretmektedir:

> "Yöneticileri denetlemek, onları vaatler ve açıklamaları temelinde değil, yaptıkları çalışmanın sonuçları temelinde denetlemek demektir.
>
> Görevlerin yerine getirilmesini denetlemek demek, yapılanları sadece masa başında, formel raporlar temelinde değil, işin yapıldığı yerde ve gerçek sonuçlar temelinde denetlemek demektir.
>
> Bu tür denetlemelere gerek var mıdır? Kesinlikle gerek vardır. Çünkü birinci olarak, böyle bir denetim, insana iş arkadaş-

larını tanıma, gerçek niteliklerini saptama olanağı verir. İkinci olarak, sadece böyle bir denetim, yürütme aygıtının yararlarını ve eksikliklerini saptama olanağı verir. Üçüncü olarak, sadece böyle bir denetim, yapılanların üstünlüklerini ve eksikliklerini saptama olanağı verir.

Bazı yoldaşlar, yöneticilerin denetlenmesinin, önderlerin kendileri tarafından yönetilenleri, çalışmalarının sonuçları temelinde denetlenmeleriyle, yalnızca yukardan gerçekleşebileceğini düşünüyorlar. Bu yanlıştır. Yukarıdan denetim, insanların ve görevlerin denetlenmesi için etkili önlemlerden biridir. Fakat yukarıdan denetimle herşey hallolmaz. Başka tür bir denetim daha, kitlelerin, yönetilenlerin, liderleri denetledikleri, yanlışlarını açığa çıkardıkları ve onlara bu yanlışların ortadan kaldırılmasının yollarını gösterdikleri aşağıdan denetim vardır. Bu tür bir denetim, insanları denetlemenin en etkin araçlarından biridir...

Görev, yukarıdan denetimi aşağıdan denetimle birleştirmektir."*

Çalışma arkadaşını incelerken, onun hangi koşullar altında çalışmak zorunda kaldığını göz önünde bulundurmak önemlidir. Çünkü yer yer, örneğin iyi uyum sağlamış bir kolektifte sekreterin önemli hatalarının gözden kaçtığı durumlar oluyor. Aynı şekilde, güçlü olan diğer bir sekreter hakkında olumsuz bir izlenim kalabilir. Bunun çok çeşitli nedenleri olabilir: birbirine az uyum sağlayan bir aygıt, ağır çalışma koşulları vs. Bir fonksiyonerin daha yüksek bir mevkiye terfiinde, bunlar göz önünde bulundurulmalı ve meseleye mekanik yaklaşılmamalıdır. Yani sadece, çalışma arkadaşını özenli ve her yönlü tanımak yanlış bir terfiyi önleyebilir.

Bir çalışma arkadaşını tanımak, onun hakkında açık bir fikir edinmek için, planların yerine getirilmesi süreciyle ilgilenmek,

* *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 166-167, —İnter Yayınları.*

Parti örgütlerinin onun çalışmasını ilgilendiren kararlarını bilmek, ona toplantılarda getirilen eleştirileri göz önünde bulundurmak ve aynı zamanda insanı karakterize eden tek tek sözleri gözden kaçırmamak gerekir.

Her çalışma arkadaşı hakkında, onunla en sık temasta bulunan ve onu iyi tanıyanların düşüncesini bilmek yararlıdır, ancak burada onun sorumluluğu altında çalışan insanların görüşleri göz ardı edilmemelidir. Mesele şudur: amirin yaptığı objektif bir karakterizasyon bile her zaman tam olmayabilir, amir ayrıca bu insanı iyice tanımıyorsa ya da etrafına yağcıları toplamayı seviyorsa, onun yaptığı karakterizasyon sık sık düpedüz yanlış da olabilir. Aynı şekilde, amirlerinin yanında kendilerini alçak gönüllü ve çalışkan gösteren, ama emirleri altındakilere makam sahipleri ve bürokratlar gibi davranan ve ilk bakışta göründüğü kadar çalışkan olmayan çalışma arkadaşları da vardır. Bunu en iyi amirinin değil, emri altındakilerin anlatabileceği açıktır.

Bu nedenden ötürü, fonksiyonerler, herşeyden önce de seçilmiş fonksiyonlarda bulunan fonksiyonerler hakkında tabandan gelen eleştirel sözleri bilmek önemlidir. Eleştirinin bazen müfterice olduğu da elbette göz önünde bulundurulmalıdır, ama buna rağmen tabandan gelen eleştiriye mutlaka kulak vermek, hem de dikkatle kulak vermek gerekir.

Kadroların incelenmesinde, diğer yöntemler, diyelim ki, çalışma arkadaşının sicil dosyaları da hor görülmemelidir. Faaliyetlerine ilişkin olarak sicil dosyalarına konan açıklamalar, büyük bir öneme sahiptir ve bunlar sürekli olarak tamamlanmalıdır. Bazı kadro dairelerinde sicil dosyalarının düzenli olmaması caiz değildir. Bunlar daha çok tozlu arşiv malzemelerine benzemektedir, sürekli kullanılan belgelere değil. Sicil dosyası ancak eğer çalışma arkadaşının güncel faaliyetini yansıtıyor ve onu karakterize eden belgelerle yenileniyorsa, bir işe yarar.

Çalışma arkadaşının incelenmesinde, söz konusu insanla bizzat konuşma, büyük öneme sahiptir. Birçok kadro dairesi, söz konusu insanı başka bir işyerine verip vermemekten bağımsız olarak, çalışma arkadaşlarını periyodik olarak konuşmaya davet etmektedir. Konuşma, özellikle yeni bir işyerine verilmeden önce özellikle ayrıntılı olmalıdır. Bir yoldaş konuşmaya davet edilmeden önce, onun hakkında bilgi edinmek, işinde nasıl ilerlediği, onu kimin tavsiye ettiği ve bu tavsiyenin yerinde olup olmadığını öğrenmek gerekir. Oysa pratikte, bir çalışma arkadaşının davet edildiği ve fakat onunla ne konuşulacağının bilinmediği durumlar az değildir. Bu durumda, atanmasında bir hata kolaylıkla mümkündür.

Kadro Yedekleri ve Çalışma Arkadaşları Nomenklaturu

Kadro çalışmasına belli bir planlılık, belirli bir sistem getirmek için, yönetici kademelere terfi ettirmek ve işe yaramaz fonksiyonerleri zamanında görevden alabilmek için gerekli bir kadro yedeğine sahip olmak gerekir.

Bir kadro yedeğinin varlığı, zayıf çalışma arkadaşlarının yerine zamanında yenilerini geçirme ya da diğer bölümler zarar görmeden bir grup çalışma arkadaşını tayin edici bölüme yerleştirme olanağı sunar. Yedeksiz yönetmek mümkün değildir. Yedeklere sahip olmayan bir yönetim, genel açıklamalar içinde boğulmaya mahkûmdur. Bir yedek yaratmak, kimin hangi çalışmaya yerleştirileceğini önceden kâğıt üzerinde saptamak demek değildir. Kısa süre önce Isıtma Makineleri İnşaası Bakanlığı tarafından, 93 kişilik bir terfi yedek listesi hazırlandı. Bu insanlar, daha önceden incelenmeden yedek olarak alındılar. Bunun sonucunda yalnızca 21 kişinin yönetici çalışma için gerçekten uygun olduğu görüldü ve bakanlığın kendisi bile diğer çalışma arkadaşlarını işe yerleştirmeye cesaret edemedi. Hafif Sanayi Ba-

kanlığında terfi ettirilecek yedeklerin sayısı 50'yi buluyordu, ancak iş bir işletme müdürlüğü mevkii için bir aday bulmaya geldiğinde, böyle birisini bulmak için tam bir yıl gerekti. Bu, yedek yaratmaya formel bir yaklaşım değil midir?

Bir yedeğe sahip olmak, insanları, onların güçlü ve zayıf yanlarını iyi tanımak demektir, günbegün çalışma içinde çalışma arkadaşlarının belirli bir grubunu sürekli olarak izlemek, karmaşık görevlerde onların mesleki kalifikasyonunu denetlemek ve onları daha sorumlu mevkilere hazırlamak demektir.

Doğru kadro seçimi için, şu ya da bu Parti komitesinin iyi ve bizzat tanıdığı insanların içinden bir çalışma arkadaşları nomenklaturu (isim listesi –ÇN) saptanır. Nomenklatur, çalışma arkadaşlarının göreve verilmesinde belirli bir düzeni ve disiplini koruma olanağı sağlar. Nomenklatur içinde sayılan kadrolar, alt Parti organları tarafından kendi kafalarına göre atanmamalıdırlar.

Nomenklaturu şişirmek yanlış olur. Nomenklaturun şişirilmesi, Parti organlarının elinden çalışma arkadaşlarının gerçekten ciddi bir şekilde incelenmesi olanağını alır ve bunların tüm kadro çalışmasını adaylıkların onaylanmasıyla bağıntılı olan materyallerin hazırlanmasıyla sınırlar. Nomenklatur, gerçekten yönetici konumları, tüm davanın başarısı için tayin edici olan fonksiyoner kategorilerini kapsamalıdır.

Bu, Parti komitesinin nomenklatur içinde sayılmayan diğer kadrolarla ilgilenmemesi gerektiği anlamına gelmez. Kadroların doğru seçimi, dağıtımı ve teşviki görevi, nomenklatur içinde olmayan kadrolarla da ilgilenmeyi gerektirir.

Önceden söylendiği gibi, her keresinde sanayi ve tarımın tayin edici cephelerinde yoğunlaşmak ve bu cepheleri, ilgili fonksiyonerler kategorisinin nomenklatura dahil olup olmadığına bakmadan, kadrolarla pekiştirmektir ve hatta burada bu fonksi-

yonerlerin bölge ya da il komitesi bürolarında onaylanması gerekebilir. Ama bu asla nomenklaturun genişletilmesi anlamına gelmeyecektir. Bu, daha çok Parti komitesinin kadro çalışmasında esnek ve operatif davrandığını gösterir. Bu, Parti komitesinin çalışmasını bölgenin, vilayetin önünde bulunduğu ekonomik-politik görevlerin çözümüne tabi kılmayı başardığını gösterir.

Parti organlarının nomenklaturda bulunan kadroların onaylanmasıyla bağlantılı sorunlara daha fazla dikkat sarfetmesi önemlidir. Onların onayı sorunu ortaya atılmadan önce çalışma arkadaşlarının çok yönlü incelenmesi gerektiği kendiliğinden anlaşılır bir şeydir. Fonksiyonerlerin yalnızca bir soruşturma temelinde Parti organları tarafından onaylanması, doğru bulunamaz. Bu durumda, kadroların seçimi ve dağılımı sorunu, ikincil ve önemsiz bir sorun haline getirilir. Bir fonksiyonerin onaylanması ya da muaf tutulmasına ilişkin önerilerin, onun gerçekten atanması ya da gerçekten muaf tutulmasından sonra yapılması da yanlıştır. Böyle bir pratik, Parti organlarının kadroların seçimi ve dağılımında ve aynı şekilde fonksiyonerlerin gerekçesiz görevden alınmasında hata yapmalarını önlemeyi olanaksız kılar.

Parti komitelerinin kadro bölümleri, önemli bir çalışma başardılar ve zengin deneyimler topladılar. Buna rağmen kadro bölümlerinde önemli eksiklikler bulunmaktadır.

Ana eksiklik, bunların, çeşitli dairelerin kadro taleplerinin yerine getirilmesinde güçlerini aşan görevler üstlenmeleridir. Bu yer yer, örneğin bölge komitesinin uzmanlık bölümünün bir yönetici seçmesi durumunda, uzmanlık bölümünün yöneticisinin kadro bölümüne bir dilekçe vermesine kadar gitmektedir. Ya da propaganda ve ajitasyon bölümünü alalım. Bunlar da çalışma arkadaşlarının seçiminde geniş ölçüde kadro bölümlerine güvenmektedirler.

Bütün dairelerde ve örgütlerde kadro çalışmasını denetlerken, kadro bölümleri, bu örgütlerin yöneticilerinin kadroların incelenmesi, dağıtımı ve eğitiminde tüm sorumluluğu taşımalarına çaba göstermelidirler. Bu, bakanlıklarda ve iktisadi kuruluşlarda kadro çalışmasının iyileştirilmesi gerektiği anlamına gelir.

İktisadi Kuruluşlarda Kadro Çalışması

Parti'nin iktisadi kadroların seçimi, dağılımı ve eğitimine verdiği önem sonucu, sosyalist düzenimize özgü yeni iktisadi ilkelere göre eğitilmiş binlerce mükemmel idareci yetişti. Anavatan Savaşı sırasında iktisadi kadrolarımız ciddi bir sınavdan geçtiler. Savaş döneminde sanayinin yönetiminde deneyim kazandılar, büyük iktisadi ve teknik sorunlarda doğru ve operatif kararlar vermeyi, imalat sisteminde ve seri üretim yöntemlerinde yenilikçiliği önemli ölçüde yerleştirmeyi, yerel yedeklerle ustalıkla manevra yapmayı ve işgüçlerini doğru dağıtmayı öğrendiler. Bütün bunlar, Parti ve hükümete Anavatan Savaşı döneminde önlerinde duran görevleri başarıyla çözme olanağı sundu.

Ancak, iktisadi kuruluşlardaki kadro çalışmasındaki eksiklikleri ve yaşamın zorladığı yeni talepleri görmezlikten gelmek yanlış olur. Kadro çalışması, onların dağılımı, şimdi, ülke ekonomisinin ve kültürünün yeniden inşası ve gelişmesi için Stalinci beş yıllık plandan doğan yeni görevlere uymalıdır.

SBKP(B) MK, 1947 başında, bazı bakanlıklardaki yönetici kadro çalışmasını denetledi. Bu denetlemenin sonucu olarak, bütün bakanlıklar ve iktisadi kuruluşlar için büyük öneme sahip olan bir SBKP(B) MK kararı alındı. SBKP(B) MK, bu kararında, bakanlıkların ve iktisadi kuruluşların yöneticilerinin sanayinin önünde duran yeni görevleri her zaman göz önünde bulundurmadıklarını, kadroların dağılımını bu görevlere yetersiz öl-

çüde tabi kıldıklarını ve bazı durumlarda kadroların yanlış dağılımına göz yumduklarını saptadı. Bazı işletmelerde, yüksekokul bitirmiş uzmanların önemli bir bölümü üretimde değil, idare aygıtında çalışmakta ve sık sık da amaca uygun işlere yerleştirilmemektedir. Çok sayıda uzman, Sovyetler Birliği'nin merkezi bölgelerindeki işletmelerde çalışmaktayken, Urallar, Sibirya ve ülkenin doğu bölgelerindeki bir dizi işletmelerde bunların eksikliği çekilmektedir.

İktisadi kuruluşlar, beş yıllık planın yerine getirilmesinin öncelikle bunların başarısına bağlı olduğu tayin edici kesitleri saptamalı ve bu kesitlere gerekli kadroları sağlamalıdırlar.

SBKP(B) MK kararında şöyle denmektedir: "Sanayide çalışmanın savaş sonrası koşulları, kadroların dağılımını yeni görevlere tabi kılmayı, buna uygun olarak onları yeniden eğitmeyi ve yeniden dağıtmayı, herşeyden önce de tayin edici kesitlere kadro temin etmeyi gerektirmektedir."

SBKP(B) Merkez Komitesi, kararında, bakanlıkların ve iktisadi kuruluşların pratiğinde, çalışma arkadaşlarının alelacele, önceden bunlarla ilgili yeterli bilgi edinilmeden atandıklarına ilişkin birçok durumun kaydedildiğine işaret etmektedir. Bu, fonksiyonerlerin atanmasında hatalara, büyük kadro iniş çıkışlarına yol açtı.

SBKP(B) MK kararında, iktisadi kadroların eğitilmesine, onların mesleki ve politik hazırlıklarının artırılmasına büyük dikkat sarfedildi. Yaşam sürekli olarak yeni talepler öne sürmektedir ve iktisadi kadrolarımızın sürekli olarak kendilerini geliştirmeleri, Bolşevizmi özümsemeleri ve teknikte mükemmelleşmeleri gerekmektedir.

Şimdi iktisadi kadrolarımızdan her zamankinden daha fazla politik düzeylerini yükseltmeleri, Marksizm-Leninizmi incelemeleri ve iktisadi uygulamanın Bolşevik yöntemlerini özümse-

meleri talep edilmektedir. Bu açıdan bakanlıklar, iktisadi kuruluşlar ve onların kadro bölümleri çok şey yapabilirler. Oysa bunlar, kadro çalışmasını, sık sık, kadroların kaydedilmesi ve dağılımıyla sınırlamakta, teknisyenlerin, ustaların ve norm hazırlayıcıların kalifikasyonunun yükseltilmesiyle uğraşmamakta ve orta derecede teknik eğitimli uzmanların yetiştirilmesini gözardı etmektedirler. Çalışma arkadaşlarının politik eğitimiyle ise daha da az uğraşmakta ve bunun Parti organlarının sorunu olduğunu düşünmektedirler.

İktisadi kuruluşların kadro bölümlerinin görevi, ekonomi fonksiyonerleri kadrolarını ısrarla ve sürekli olarak eğitmek, onların halka ve devlete karşı sorumluluk bilincini yükseltmektir. Stalin yoldaş, idareciler önünde konuşurken şuna dikkati çekti:

> "Bunlar, Sovyet düzeni koşullarında tarih tarafından hangi düzeye yükseltildiklerini ne yazık ki her zaman kavramıyorlar. Bunlar, bizim koşullarımız altında iktisat yöneticisi olmanın, işçi sınıfı tarafından, halk tarafından büyük bir onura, büyük bir saygıya ve büyük bir güvene layık bulunmak anlamına geldiğini her zaman kavramıyorlar... Halkın iktisat yöneticilerine güveni büyük bir şeydir, yoldaşlar. Yöneticiler gelir ve gider, ama halk kalır. Yalnızca halk ölümsüzdür, diğer herşey geçicidir. Bundan ötürü, halkın güveninin değerini bilmek gerekir."*

SBKP(B) Merkez Komitesi, bakanlıklardaki kurumların kadro eğitimindeki rollerini büyütme önerisi yaptı. MK, kurumların oturumlarında, tek tek işletmelerin, dairelerin ve örgütlerin raporlarını daha sık ele alma, en önemli işletmelerin yönetici kadrolarının atanması ya da görevden alınması sorunlarını denetleme ve aynı şekilde işletme çalışmasının tipik eksikliklerini ya da olumlu deneyimlerini tartışmayı önerdi. Bakanlık kurullarının iktisat kadrolarını eğitme okulu olarak rolleri büyütülmeli-

* *J. Stalin, "29 Ekim 1937'de Maden ve Kömür Sanayiinin Yönetici Fonksiyonerlerini ve Stahanovcularını Kabulde Yapılan Konuşma", Rusça.*

dir. Hakeza, üretim kumandanlarının eğitiminde büyük bir rol oynayabilecek olan, bakanlıklarda ve iktisadi kuruluşlarda iktisat aktifleri toplantıları ve üretim tekniği konferansları yeniden hayata geçirilmelidir.

III

Kadro çalışması, yalnızca çalışma arkadaşlarının doğru seçimi ve dağılımı ile sınırlı değildir. Kadroları Bolşevik tarzda eğitme çalışması, büyük bir öneme sahiptir.

Kadroların İdeolojik-Teorik Eğitimi

Kadrolarımızın, Parti üyelerinin ve Partisizlerin Parti'nin politik çizgisini kavramaları ve onu özümsemeleri için, bunların politik düzeyini yorulmak bilmeksizin yükseltmek gerekmektedir. Sosyalist inşanın bütün dallarının yönetimi, Sovyet devleti önünde duran karmaşık görevler, bütün çalışma arkadaşlarından Marksist-Leninist teoriye egemen olmayı, pratik faaliyetin sorunlarının çözümünde onu kılavuz olarak almayı talep etmektedir.

Stalin yoldaş, SBKP(B) XVIII. Parti Kongresi'ne raporunda, kadroların teşviki, seçimi ve dağılımının tatmin edici bir şekilde örgütlenebileceğini söyledi; ancak bütün bunlara rağmen, Parti propagandamız aksamaya başlarsa, kadroların Marksist-Leninist eğitimi dumura uğramaya başlarsa, kadroların politik ve teorik düzeylerini yükseltme çalışmamız gevşerse, bu durumda tüm devlet ve Parti çalışmamız da kesinlikle dumura uğrar.

> "Şu, bir aksiyom olarak kavranmalıdır: politik düzey ne kadar yüksek, devlet ve Parti çalışmasının ilgili alanlarındaki fonksiyonerler ne kadar çok Marksist-Leninist bilince sahipse, çalışmanın seviyesi o kadar yüksek, çalışma o kadar verimli,

sonuçları o kadar etkilidir; ve tersine: politik seviye ne kadar düşük, fonksiyonerler ne kadar az Marksist-Leninist bilince sahipse, çalışmada başarısızlık ve yenilgi o kadar büyük ihtimaldir, yöneticilerin bayağılaşmaları, hırslı palavracılara dönüşmeleri, soysuzlaşmaları o kadar büyük ihtimaldir."*

Stalin yoldaş, kadrolarımızı ideolojik olarak donatmayı ve politik olarak çelikleştirmeyi başarırsak, sorunlarımızın onda dokuzunu çözeriz demektedir. Stalin yoldaş, iç ve uluslararası durumda kendilerini serbestçe yönlendirebilmeleri, olgun Marksist-Leninistler haline gelebilmeleri ve ülke yönetiminde ciddi hatalar yapmadan karar alma yeteneğine sahip olabilmeleri için, kadrolarımızın ideolojik düzeyinin ve politik çelikleşmesinin yorulmaksızın yükseltilmesi gerektiğini öğretmektedir.

Stalin yoldaş, Marksist-Leninist toplum biliminin, öğrenilmesi bütün çalışma alanlarının Bolşevikleri için zorunlu olan bir bilim dalı olduğunu özellikle vurguladı.

"Bir Leninist sadece kendi tercih ettiği bilimsel alanda kalmamalıdır, aynı zamanda ülkesinin kaderiyle ilgilenen, toplumun gelişme yasalarına vâkıf, bu yasalardan yararlanmasını bilen ve ülkesinin yönetimine aktif biçimde katılma çabasında olan politik ve toplumsal olarak aktif bir insan olmak zorundadır."**

Sosyalist insanın tamamlanması ve sosyalizmden komünizme yavaş yavaş geçiş döneminde karşımıza çıkan Parti ve devlet çalışmasının yeni görevleri, eğitim çalışmasının olabildiğince yüksek derecede güçlendirilmesini gerektirmektedir. Daha fazla ilerlemenin güçlü bir etkeni olarak bilincin rolü artmıştır. Sosyalist bilinç, Sovyet toplumunun gelişmesini hızlandırmakta, onun gücünün ve iktidarının kaynaklarını çoğaltmaktadır. Bundan dolayı Parti, emekçilerin bilincinin ve politik eylemliliğinin

* _ *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 241, —İnter Yayınları.*
** *a.g.e., s. 242.*

sürekli olarak yükselmesi, komünistlerin sürekli olarak görevlerinin insanı olabilmeleri için çaba göstermektedir.

SBKP(B) MK'nın ideolojik çalışma sorunları üzerine bilinen kararları, kadrolarımızın politik ve teorik eğitim düzeyini artırmanın öneminin altını bir kez daha çizmektedir.

Bununla beraber, bazı Parti ve devlet fonksiyonerleri, gelişmelerinde geri kalmakta, kendilerini örgütsel-iktisadi çalışmanın dar sınırları içine hapsetmekte, uluslararası ve iç politik yaşamın sorunlarına ilgi göstermeyi bırakmakta, bir Bolşevikin en başta gelen görevinin kendi ideolojik-politik düzeyini yorulmadan yükseltmek olduğunu unutmaktadırlar. Bunun sonucunda, yer yer, Sovyet dairelerinin bazı yönetici fonksiyonerlerinin ilkesiz ve darkafalı kendini beğenmişler durumuna geldiği, Bolşevik çehrelerini kaybettikleri, gereksiz tasasızlık ve hafiflik gösterdikleri ve uyanıklıklarını yitirdikleri durumlar ortaya çıkmaktadır. Böyle fonksiyonerler, genelde düşük ideolojik-politik düzeyin sonucu olarak, herkesten önce kendinden memnun olma ve kendini beğenmişlik ruhuna kapılmaktadırlar.

Parti ve Sovyet devletinin önünde duran muazzam görevleri başarıyla gerçekleştirebilmek için kadrolarımız, Parti üyeleri ve Partisiz Bolşevikler, iktisat fonksiyonerleri ve kültür emekçileri, Bolşevik ideolojiyle dolu olmalı, Parti'nin politik çizgisini iyi tanımalı, onun politik ve örgütsel deneyimlerini özümsemeli, karmaşık uluslararası durumda kendilerini yönlendirmeyi ve Sovyet halkının önünde duran görevleri devletin bakış açısından görmeyi öğrenmeli ve gündelik pratik çalışmalarında Marksist-Leninist öğretiyi kendilerine kılavuz olarak almalıdırlar. Kadrolarımızın görevi, kapitalist kuşatma karşısında uyanık olmak, düşman propagandasının entrikalarını ustalıkla görmek ve teşhir etmek, yabancı olan herşeye dalkavukluk yapma görüntülerine karşı mücadele etmek ve Sovyet insanlarını sosyalist devletlerinden ötürü kıvanç duygusuyla eğitmektir.

Marksizm-Leninizm, kadrolarımıza Bolşevik önderlik sanatını, teoriyi çalışmanın somut koşullarına yaratıcı bir şekilde uygulamayı öğretmektedir. Marksist-Leninist bilim, kadroları politik bilgelikle donatmakta ve onların pratik çalışmasını verimli kılmaktadır. Kadrolarımız, ondan korkusuzluğun, dayanıklılığın ve zorlukları yenme yeteneğinin coşkun örneklerini almaktadırlar. Marksizm-Leninizm, bilimsel komünizmin büyük düşüncelerinin daha iyi gerçekleştirilmesini öğretmektedir.

Bu nedenden ötürü, SBKP(B) MK, Parti ve Sovyet fonksiyonerlerinin hazırlanmasına ve eğitimlerinin geliştirilmesine büyük bir dikkat sarfetmektedir.

Bilindiği gibi, SBKP(B) MK, bu önemli sorunun temelden düzeltilmesi için bir karar aldı. Önümüzdeki üç-dört yıl içinde, cumhuriyetlerin, bölgelerin, kentlerin ve kazaların yönetici Parti ve Sovyet kadroları, Parti ve Sovyet fonksiyonerlerinin eğitimlerinin geliştirilmesi için Parti okullarına ve kurslara alınacaktır. Kalifiye öğretim güçlerinin ve bir öğretim temelinin bulunduğu büyük kentlerde, kasabalar ve köyler için yönetici Parti ve Sovyet fonksiyonerlerinin eğitimini geliştirmek için iki yıllık kursları ve dokuz aylık kursları olan 177 Parti okulu açılmıştır. Burada, toplam olarak 30.000 Parti, Sovyet, Komsomol ve basın fonksiyoneri eğitilmektedir. Alanlar, bölgeler ve cumhuriyetler çapında yönetici Parti ve Sovyet kadrolarının yetiştirilmesi için SBKP(B) MK bünyesinde üç yıllık eğitim dönemi olan bir yüksekokul kuruldu. Bu yüksekokulda, Parti ve Sovyet fonksiyonerlerinin eğitimini geliştirmek için kurslar bulunmaktadır. Yüksekokulda yaklaşık 1000 ve kurslarda 500'ün üzerinde kişi öğrenim görmektedir. Bunun dışında, teorik Parti kadrolarının yetiştirilmesi için SBKP(B) MK bünyesinde Toplum Bilimleri Akademisi kuruldu. Burada şu anda 300 aday öğrenim görmektedir.

Eğitim ve eğitimin geliştirilmesi, Parti ve devlet aygıtının

fonksiyonerlerini Marksist-Leninist bilimin temelleriyle, ülke iktisadı ve Sovyetler Birliği'nin iktisadi politikası hakkında bilgiyle donatma, onların uluslararası durum ve Sovyet devletinin dış politikası hakkında bir anlayış edinmelerini sağlama hedefini gütmektedir.

Kadroların teorik eğitimine, onları Marksist-Leninist teoriyle donatmaya özen gösterme, kesinlikle kadroların pratik çalışma içinde Bolşevik eğitimiyle birleştirilmelidir. Okul, yalnızca hazırlayıcı bir aşamadır; gerçek yöneticiler, bizzat çalışma içinde, zorluklara karşı mücadele içinde, zorlukları aşma çalışması içinde yetişir.

Stalin yoldaş, daha XII. Parti Kongresi'nde şunları söyledi:

> "Tek başına kitaplarla önder yetiştirilmez... Yönetici fonksiyonerler sadece çalışma sürecinde yetişir."*

Çalışma sürecinde, zorluklara karşı mücadele içinde kadrolarımız Bolşevik özellikler geliştirir, Bolşevik yönetme stiline tümüyle egemen olmayı öğrenirler.

Lenin ve Stalin'in eserlerinde, Parti fonksiyonerlerinin kendilerinde geliştirmeleri gereken Bolşevik niteliklere ilişkin çok sayıda işaret bulunmaktadır. Biz, bu özelliklerin bazılarına değinmek istiyoruz.

Bolşevik İlkelere Bağlılık

Bolşevik ilkelere bağlılık — Parti'nin her fonksiyonerden talep ettiği şey herşeyden önce budur.

Lenin ve Stalin, ilkelere bağlı politikanın tek doğru politika olduğunu öğretmektedirler. Partimiz, tutarsızlığın ve ilkesizliğin en küçük görüntüsüne izin vermemekte, fonksiyonerlerin sürek-

* *Stalin, Eserler, Cilt 5, s. 186, —İnter Yayınları.*

li olarak görevlerine layık olmasını ve politik aktif insanlar olarak kalmalarını talep etmektedir.

Bolşevik ilkelere bağlılık, Parti'nin ilkelerinden, ideolojisinden ve politikasından en küçük sapmaya karşı bile uzlaşmazlık anlamına gelir. Parti'nin politikası, Sovyet düzeninin yaşam temelidir. Parti fonksiyoneri, büyük küçük her şeyde kendisine onu kılavuz almalı ve politik, ilkesel çizgiden hareket etmelidir.

Politika, diye öğretiyor Lenin, milyonların çıkarlarının söz konusu olduğu yerde başlar. Bir şeye ilkesel, politik yaklaşmak demek, onu milyonlarca insanın ve onların arasındaki ilişkinin bakış açısından bakmak demektir. Burada, idari, resmi, yerel ya da dostça çıkarlara en küçük bir ödün bile söz konusu olamaz. Bolşevikler dostluğa, yoldaşça ilişkilere büyük değer verirler, ama bir insanın davranışı için en yüksek kriter olarak, onun Sovyet devleti tarafından dile getirilen halkın çıkarları karşısındaki tavrını alırlar.

> "Biz", diye yazıyordu Lenin, "dostluk bağlarını, bütün yoldaşları destekleme yükümlülüğünü, yoldaşların düşüncelerine sabır gösterme yükümlülüğünü biliriz, ama bizim için ***dostluk bağları, Rus ve uluslararası sosyal-demokrasiye yükümlülükten doğar, tersi değil.***"*

Dolayısıyla kadroları ilkelere bağlılık ruhuyla eğitmek, her sorunun çözümünde özel ve yerel çıkarlardan değil, tersine devletin çıkarlarından hareket etmeye, onların küçük büyük herşeyde bu çıkarları savunmaya ve devlet düşmanı her eğilime karşı mücadele etmeye çalışmaları demektir. Bir fonksiyonerin ilkelere bağlılığı, kendisini onun ona verilen göreve karşı tavrında gösterir ve onun çalışmasını devletin önünde duran acil politik görevlere nasıl tabi kıldığıyla denetlenir. Şu ya da bu önlemi değerlendirme ölçütü, onun davamızı pekiştirdiği mi yoksa zayıf-

* *V. İ. Lenin, Eserler, Cilt 4, s. 244/245, Rusça.*

lattığı mıdır, onun büyümesine katkıda mı bulunduğu, yoksa onun gelişmesini engellediği midir? Bir fonksiyonerin ilkelere bağlılığının ölçüsü, tam da burada aranmalıdır.

Yaşam, şu ya da bu olguyu doğru değerlendirebilme, sorunlara ilkesel olarak yaklaşabilme konusundaki yeteneksizliğin ciddi zararlara yol açtığını göstermektedir. Örneğin, "Svezda" ve "Leningrad" dergilerinin yazı kurullarının geçmişte SBKP(B) Merkez Komitesi tarafından ortaya çıkarılan hatalarını alalım. Bu hataların özü neden oluşuyordu? Şundan: "Svezda" ve "Leningrad" dergilerinin yönetici çalışanlarının yazarlara karşı tavırlarının temeline, Sovyet insanlarını doğru eğitmenin ve yazarların faaliyetini politik olarak yönlendirmenin çıkarlarını değil, tersine özel, dostça, yani darkafalı çıkarları koymasından. Dostluk ilişkilerini bozmak istemediklerinden, düşük değerde, sanat değeri olmayan ve apolitik eserlerin eleştirisinden kaçındılar. Dostları incitmekten çekindikleri için, açıkça bir işe yaramaz eserleri dergilere aldılar.

> "Halkın ve devletin çıkarlarının, gençliğin doğru eğitiminin çıkarlarının dostluk ilişkilerine kurban edildiği ve eleştirinin boğulduğu bu tür bir liberalizm", deniyor SBKP(B) Merkez Komitesi'nin kararında, "yazarların kendilerini mükemmelleştirmeye son vermelerine, halka, devlete ve Parti'ye karşı sorumluluk bilincini kaybetmelerine ve duraklamalarına yol açar."*

Ya da yabancı ülkeler önünde yaltaklanmayı alalım. Aydınlarımızın geri kalmış bir bölümü, bilindiği gibi, bu kötü hastalığı henüz aşamadı. İnsanları Sovyet ulusal gururu ile eğitme yerine, bazı Parti ve iktisat yöneticileri yabancı ülkeler önünde yaltaklanma olaylarına katlanıyorlar. Bu bir ilkesizlik tezahürü değil midir?

---

* *"SBKP(B) Merkez Komitesi'nin Edebiyat ve Sanat Sorunlarına İlişkin Kararları (1946–1948)", Dietz Verlag, Berlin 1952, s. 6/7.*

Bu, ilkelere bağlılığın her alanda gösterilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu, özellikle Parti çalışmasında zorunludur. Politik tavır, Parti çalışmasında en önemli şeydir. Stalin yoldaş, "Parti yaşamının ve Parti çalışmasının temelinin onun aldığı ya da verili anda alabileceği biçim değil, Parti'nin politikası, onun iç ve dış politikası olduğunu" öğretmektedir.* Bu, fonksiyonerlerimizin yalnızca iyi örgütçüler ve usta pratikçiler değil, aynı zamanda politik olarak olgun, ideolojik olarak inanmış insanlar olmaları gerektiği anlamına gelir.

Bolşevik ilkelere bağlılığın temelinde derin ideolojik dolgunluk, Marksizm-Leninizmin büyük düşüncelerinin doğruluğuna şaşmaz inanç yatar. Yalnızca Marksist-Leninist düşünceleri iyi özümsemiş ilkelere bağlı bir insan, sorunlara Parti'nin ilkesel pozisyonlarından bakabilecek durumdadır.

Marksist-Leninist teori, kadrolara perspektif açıklığı, çalışmada güvenlik sağlar; onlara, küçük şeylerin arkasındaki büyük şeyi görme, yürüyen günlük çalışma içinde büyük idealler uğruna mücadeleyi hissetme yeteneği verir. Bunun tersine, teori konusunda aymazlık, perspektif kaybına yol açar. Teoriye karşı aymazca davranan insanlar hakkında Stalin yoldaş, bunların politik fonksiyonerlerden politik darkafalılara, ilkesiz apolitik kendini beğenmişlere dönüşme riskine girdiklerini söylemektedir.

> "... Böyle belirsiz, böyle bulanık tipte insanlara ilişkin olarak" diyordu Stalin yoldaş, "büyük Rus yazarı Gogol son derece isabetli biçimde şöyle demektedir: 'Öyle insanlar ki', diyordu, 'son derece belirsizler, ne şöyledirler, ne de böyle, nasıl insanlar olduklarını bir türlü anlayamıyorsun, ne Bogdan kentindeler, ne de Selifan köyünde.'"**

İlkelere bağlı olmak demek, hataları konusunda birinin doğrudan ve dürüstçe dikkatini çekerek onu incitmekten korkma-

* *Lenin ve Stalin, "Parti İnşası Üzerine" Cilt II, s. 419, Rusça.*

** *Stalin, Eserler, Cilt 14, s. 183, —İnter Yayınları.*

mak demektir. Yönetici, Stalin yoldaşın söylediği gibi, bir Bolşeviğe özgü olduğu üzere, düşüncesini, Bolşeviklere has tüm açıklıkla, bir Bolşevike yaraşır şekilde açık ve net biçimde söylemeyi bilmelidir. İlkelere bağlı bir insan, aynı şekilde, cesur, açık ve nesnel eleştiriden çekinmez. Kadro eğitiminin Bolşevik yönteminin ruhu olan eleştiri karşısındaki tavırla, bir fonksiyonerin ilkelere bağımlılığı ölçülür. Bolşevik, nesnel bir eleştiriyi kişisel bir incinme, kendi otoritesine karşı bir sabotaj olarak göremez ve kendi bencilliğini davanın çıkarlarının üstüne çıkaramaz. O, eleştirecek cesarete sahip olduğu gibi, kendine yönelen doğru eleştirileri de kabullenme cesaretine sahip olmalıdır.

Doğruluk ve Dürüstlük

Doğruluk ve dürüstlük, Lenin-Stalinci tipte bir fonksiyonerin karakteristik özellikleridir. Stalin yoldaş, Parti ve Sovyet kadrolarımıza, Lenin gibi doğru ve dürüst olmayı öğretmektedir. Çalışmasının ve yaşamının her adımında Bolşevik, kendi içinde bu soylu özellikleri eğitmek ve geliştirmek zorundadır.

Doğru olmak demek, "İlyiç'in yaptığı gibi, her Bolşeviğin yapmak zorunda olduğu gibi, doğruyu tüm açıklıkla ve dürüstlükle Parti önünde açıkça dile getirmek" demektir. (J. Stalin)

Parti'nin her Bolşevikten talep ettiği doğruluk ve dürüstlük, pratik çalışma içinde denetlenir. Bir komünist hangi mevkide bulunursa bulunsun, kendi çalışmasını eleştirel olarak değerlendirebilme ve ona ilişkin gerçeği söyleme cesaretine sahip olmalıdır.

Kadroların doğruluk ruhuyla eğitilmesi söz konusu olduğunda, kastedilen elbette yalnızca sözcük anlamıyla dürüstlük değil, aynı zamanda, en küçük meselede de olsa, özel çıkarları bir yana bırakın, yerel çıkarlar bile değil, tüm devletin çıkarlarından, Parti'nin çıkarlarından hareket etme yeteneğidir.

Bizde devlet çıkarlarını geri plana iten tek tek fonksiyonerler hâlâ vardır. Prim alabilmek ya da eksiklikleri örtebilmek için, bu fonksiyonerler durumu olduğundan iyi göstermekte, devleti kandırma yolunu, sahtekârlık yolunu seçmekte ve devlet planlarının yerine getirilmesi hakkında bilinçli olarak yanlış raporlar vermektedirler.

Bu tür olaylar ne denli az cereyan ederse etsin, Parti örgütleri bunları kayıtsızlıkla geçiştiremezler. Davanın çıkarları ve kadroların eğitimi, Parti örgütlerinin yasadışılığın hiçbir olayına kayıtsız kalmamasını, bunlara tepki göstermesini ve fonksiyonerleri devletin çıkarlarına karşı doğru ve dürüst bir tavır içinde eğitmesini talep etmektedir.

Zamanında ortaya çıkarılan hataları gidermenin daha kolay olduğunu kanıtlamaya gerek var mı? Buna karşılık, gerçek zamanında söylenmediğinde, eksiklikler gizlendiğinde ve son tahlilde iş çalışmada başarısızlığın saptanması noktasına kadar uzadığında, durumu yeniden düzeltmek çok daha zordur. Buradan çıkan sonuç, fonsiyonerlerin gerçeği zamanında söyleme, gerçek durumu olduğundan güzel göstermeme, gerçek durumu gösterme, hataları zamanında gösterme ve onlara karşı uyarma cesaretine sahip olmaları gerektiğidir. Parti ve devlet fonksiyonerlerinin yerel çıkarların üzerine çıkması, kendi bölgelerinin, işletmelerinin, kolektif iktisatlarının durumunu olduğu gibi göstermeleri gereklidir. Yanlış anlaşılmış bireysel prestijin üzerine çıkmak, her fonksiyonerimizin doğrudan görevidir.

Devlete karşı dürüst olmayan tavır sık sık, insanların gerçi biraz zor, ama kesinlikle yerine getirilebilecek bir programı üstlenmek istememesinde, çeşitli bahanelerle planın yerine getirilmesinden kaçınmasında, onlarsız da yapabilecek olmalarına rağmen ek devlet araçları almaya çalışmalarında dile gelmektedir. Gerçek bir Bolşevik yönetici, devlet görevlerini fazlasıyla yerine getirmeye, yeni yedekler bulmaya ve bunu ortak devlet

kasasına koymaya, devletin, halkın çıkarlarının hizmetine vermeye çaba gösterir.

Çalışma sürecinde yeni yedekler ortaya çıktığında, bir Bolşevik bunları gizleyemez ve gizlememelidir. Yedekleri, yalnızca kendi mevkilerinin çıkarlarını devletin ve Parti'nin çıkarlarının üstüne çıkaran birisi gizleyebilir.

Devletle böylesine yanlış bir oyun oynayan insanlar, kolaylıkla geri ruh halleri karşısında teslim olup, yolumuza çıkan zorlukların karakterini yer yer abartma eğilimindedirler ve genellikle cesaret ve kararlılık gösterme yeteneğine sahip değillerdir. Sorumluluktan kaçma tavrı, devlet yükümlülüğünü yerine getirmeye karşı dürüst olmayan bir tavrın görüntüsüdür. Korkuyla güvence aramaya bakan, sorumluluktan korkan ve "aman bir şey olmasın" kuralına göre hareket eden kişiler, çalışmayı ilerletme, onu iyileştirme, yenilikçilik ruhu ve inisiyatif gösterme konusunda yeteneksizdirler.

Kadroları doğruluk ve dürüstlük ruhuyla eğitmek, fonksiyonerleri hataları ve eksiklikleri temelinde eğitmek demektir. Bu, kadro eğitiminin Stalinci buyruğudur.

> "Bolşeviklerin görevi", diye öğretti Stalin yoldaş, "hatalarını gizlememek, bizde sık sık olduğu gibi, hatalar sorunundan kaçmamak, bilakis açık ve dürüstçe kabul etmek, hataları gidermenin yollarını açık ve dürüstçe göstermek, açık ve dürüstçe hatalarını düzeltmektir."*

Fonksiyonerlerin hatalarını kabul etmelerinin fonksiyoner için ayıp anlamına gelebileceği ve otoritesine zarar verebileceği varsayımıyla, hatalarını itiraf etmekten çekindikleri durumlara rastlanmaktadır. Bu, otorite karşısında yanlış, sahtekârca bir tutumdur. Gerçekte, kendi hatalarını itiraf etme, onları düzeltmeye

---

* *a.g.e., s. 168.*

hazır olma, bir fonksiyonerin onurunu zedelemez, tersine otoritesini artırır. Lenin'in, hata yapmayanın değil, tersine özsel hatalar yapmayan ve bunları kolaylıkla ve hızla düzeltmeyi bilenin akıllı olduğu şeklindeki altın değerindeki sözleri hatırlansın.

> "Yalnızca eksikliklerini gizleyen, kötüye karşı mücadele etmeyen birisi, yani gözden düşmesi gereken birisi", diyordu Cerjinski yoldaş, "gözden düşebilir. Gerçeği görmeyi ve onu kitlelerden ve üretime katılanların hepsinden öğrenmeyi bilmek gerekir. Kendi kendine övgü düzmekten ve kendinden hoşnut olmaktan daha kötü birşey yoktur. Ancak, kötüyü adım adım ortaya çıkarıp onu aşarak ilerlenebilir."*

İnsanlar, onların doğruluğu ve dürüstlüğü, sözlerine değil, eylemlerine bakarak değerlendirilmelidir. Politikada dürüstlük, kesinlikle denetlenebilir olan ***"söz ve eylem arasındaki uyumluluk"***tur.**

Bolşeviğin sözü, sarsılmaz bir sözdür. Yönetici, devlet adamı, boşuna konuşmaz. Söz mü verdin, o zaman kararlılık ve enerji göster, verdiğin sözü yerine getir. Herhangi bir nedenle hesapların yanlış çıktı ve güçlerin yetmedi mi, o zaman bunu dürüstçe söyle, yoksa bir gevezenin ya da sahtekârın hiç de kıskanılmayacak rolüne düşersin.

Eksikliklere Karşı Uzlaşmazlık

Eksikliklere karşı uzlaşmazlık, Parti fonksiyonerinin son derece önemli bir özelliğidir.

Komünist Partisi, tutuculuğun ve durgunluğun uzlaşmaz düşmanı olarak erişilenle asla yetinmez ve bakışlarını sürekli olarak ileriye diker. Eksikliklere karşı Bolşevik uzlaşmazlık,

---

* *Felix Cerjinski, Seçme Makaleler ve Konuşmalar, s. 176, Rusça.*

** *Lenin Derlemesi, Cilt XXI, s. 63, Rusça.*

Partimizin doğasından, onun devrimci ruhundan gelmektedir. Kendi eksikliklerinin amansızca teşhir edilmesi

> "her canlı ve yaşama yeteneğine sahip Parti için... zorunludur", diyordu Lenin yoldaş. "Hiçbirşey, kendini beğenmiş iyimserlikten daha tatsız değildir."*

Kibir, kurum, kendini beğenmişlik, Bolşeviklere yabancıdır. Lenin ve Stalin, kendilerini beğenmek, kibirli olmak ve eksiklikleri unutmak için kendilerine belli başarıların yettiği fonksiyonerleri mahkûm etmektedirler.

> "İki-üç büyük başarı", diyordu Stalin yoldaş SBKP(B) XV. Parti Kongresi'nde böyle fonksiyonerlere ilişkin olarak, " ve kendimizi Golyat sanıyoruz. İki, üç büyük başarı daha, ve burnumuz Kaf dağına varıyor: 'biz bunu küçük parmağımızla hallederiz!' "**

Eksikliklere karşı Bolşevik sabırsızlık göstermek demek, başarı sarhoşluğuna izin vermemek, çalışma temposunu bir an bile olsa gevşetme hevesine kapılmamak, yani çözülmemiş sorunları açıkça görmek ve hatalar karşısında gözlerini kapatmamak demektir.

Bilindiği gibi, eğer tohuma kaçmamışsa, hataları gidermek daha kolaydır. Bir hata hep küçük bir şeyle başlar, ama gözden kaçırılırsa, büyük bir hataya dönüşür. "Herkes bir küçük yara almıştır, ama bu küçük yara iltihaplanmaya başlarsa, ölümcül bir hastalık doğabilir."*** İnsanın kendisinde şu değerli özelliği geliştirmesi gerekir: hataları rüşeym halindeyken görme, tanıma ve önleme yeteneği. Bundan dolayı, tek tek fonksiyonerlerin kişisel güçlük korkusuyla hataları gizlemesine ve "sudan kuru çıkabilmek için" mümkün olan her bahaneyi bulmak amacıyla çe-

* *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt VII, s. 414.*
** *Stalin, Eserler, Cilt 10, s. 283, —İnter Yayınları.*
*** *V. İ. Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXVI, s. 117/118.*

şitli dolaplar çevirmesine göz yumulmamalıdır. Bolşevik yönetici, soruna kişisel ya da geçici çıkarlar bakış açısından yaklaşamaz. O, çalışmanın artılarını ve eksilerini nesnel olarak tartma ve onları sürekli olarak devlet çıkarlarının düzeyi açısından görme yükümlülüğüne sahiptir.

Eksiklikleri gizlememe, bir yöneticiden istenen vazgeçilmez bir taleptir. Ama bu, herşey değildir. Eksiklikleri ortaya çıkaran nedenleri özenle ortaya çıkarmayı ve onların ortadan kaldırılmasının yollarını göstermeyi bilmek önemlidir. Bolşevik yönetici, sorumluluktan kaçamaz ve zorluklar karşısında aciz kalarak duramaz; o, bütün güçlerini işe koşmaya ve zorlukları aşmaya yükümlüdür. Bir fonksiyonerin sürekli olarak bir zorluktan şikâyetçi olması, ama onlara karşı doğru bir mücadele yürütmemesi ne işe yarar.

Eksikliklere karşı uzlaşmazlık, ifadesini Bolşevik eleştiri ve özeleştiride bulur. Eksiklikleri ortaya çıkarmak, onları açıkça eleştirmek ve tahlil etmekten başka ne anlama gelebilir? Bolşevik eleştiri ve özeleştiri, yönetimdeki eksiklikleri ortaya çıkarmanın ve ortadan kaldırmanın bir aracıdır.

Çalışmada Yüksek Talepler

Eksikliklere karşı uzlaşmazlık, yöneticilerin çalışmada iddialı olmaları gerektiği anlamına gelir. Müsamaha göstermemek, sorunları aile içinde çözmemek, bunların yerine büyük talepler — eksiklikleri zamanında ortaya çıkarmak, ortadan kaldırılması için yollar göstermek ve kadroları doğru bir şekilde eğitmek bunlarla mümkündür.

Eğer insan gerçekten iddialı ise, bu durumda hizmet derecesine ve kazanımlara taviz vermez. Talepler sadece kötü işçilere değil, aynı zamanda iyi işçilere de yöneltilmelidir. Ne yazık ki her zaman böyle olmuyor. Sık sık, yalnızca kötü işçilere karşı

taleplerin yüksek olması gerektiği varsayılmaktadır; yüksek talepler yöneticinin elinde yalnızca kayıtsız çalışma arkadaşlarına karşı kullanılan bir sopa olarak görülmektedir. Bu, kadroların hem çalışmasına ve hem de eğitimine zarar vermeye uygun yanlış bir düşüncedir.

Söz göttürmez iyi çalışma arkadaşları da, hatalara ve eksikliklere karşı şerbetli değillerdir. Kendilerine yüksek talepler yöneltilmediğinde, iyi işçiler de faaliyetlerini eleştirel gözle görmeye son verirler.

İddialı olmak demek, yönetimin, Parti direktiflerine karşı hiçbir suç cezasız kalmayacak şekilde örgütlenmesi demektir.

Çalışmada iddialı olmanın emirlerle yönetmek ve kaba hotzotçulukla ilgisi yoktur. Emirlerle yönetmek, bilindiği gibi, cehaletin bir ürünü, beceriksizliğin bir sonucudur. Bu, meselenin özüne inilmesinin, kadroların doğru dağılımının becerilmediği yerde, uzman insanları çekmeden, kitlelerin deneyimlerini incelemeden, Parti fonksiyonerlerinin kolektif düşüncesini göz önünde tutmadan tek başına karar vermeye çalışılan yerde ortaya çıkar.

Emirlerle yönetmek, görevin tam da aktifi birleştirmek olduğu bir sırada, aktife dayanmadan kumanda etme ve yönetme anlamına gelir. "Birinin sola, diğerinin sağa çekmemesi, bizim açık avuçla değil, örgütlü ve sımsıkı birleşmiş olarak, dolayısıyla da en büyük başarı güvencesiyle vurabilmemiz için"*, çeşitli çalışma alanlarının çalışanları arasında karşılıklı ilişkilerin örgütlenmesi zorunludur.

Emirlerle yönetmek, kural olarak, kadroların sık sık değişimiyle atbaşı gider. Halbuki kadrolarla örgütsel çalışma, eğitim

* *A. A. Yudanov, "G. F. Aleksandrov'un 'Batı Avrupa Felsefesinin Tarihi' Kitabına İlişkin Eleştirel Notlar", Dietz Verlag, Berlin 1950, s. 31.*

unsurlarını içerir. İyi yönetim, herşeyden önce kadroları eğitmek ve yetiştirmek, onları pratikte desteklemek anlamına gelir. Elbette cezaların da eğitsel değeri bulunmaktadır, ama bunlar kötüye kullanıldığında eğitim önlemleri olmaktan çıkarlar; insan, bunlara alışır. Yöneticinin, kararlılık göstermesi gereken yerde öğütlerle uğraştığı durumlar da olmaktadır. Çalışma arkadaşının suçlu olduğunu görür, ama onu cezalandırmak yerine, yalpalamaya ve göz yummaya başlar.

Kadroları doğru eğitmek demek, onların kendi aralarında adam kayırmasına izin vermek, onların hatalarını gizlemek ve onların kendini beğenmişliklerine dokunmamak demek değildir. Bir Parti fonksiyoneri, ana emir olarak şunu göz önünde bulundurmalıdır: hangi konumda olursa olsun, hiç kimseyi kollamamak, yalnızca davayı, davanın çıkarlarını korumak. Stalin yoldaş bize böyle öğretiyor.

Bununla birlikte, yönetici fonksiyonerler, emirle yönetmekle suçlanacakları korkusuyla, Parti direktiflerinin yerine getirilmesini ısrarla talep etmiyorlar. Ama bir yönetici, davanın çıkarları uğruna çalıştığı, aralıksız olarak çalıştığı ve bunu başkalarından da beklediği zaman yanılabilir mi? Onun çok iddialı olduğu suçlamaları, yalnızca, kolay bir yaşam sürdürmek isteyen ve hemen ilk başarılarının üzerine yatan kişilerden gelebilir.

Bir yönetici, yalnızca, kendisi bağımsızsa ve resmi bürokratik etkilerden bağımsızsa, büyük talepler öne sürebilir ve eksikliklere karşı uzlaşmaz bir tutum alabilir. Çalışmada ilkelere bağlılık ve davranışında özen göstermeyen bir fonksiyoner, etrafının dürüst olmayan insanlar ve yağcılarla sarılmasına yol açar. Böyle bir fonksiyoner, eksikliklere ve istismara karşı mücadelede savunmasız kalır. İlkelere bağlılık ve büyük iddialar yerine, bir karşılıklı koruma ve adam kayırmacılık atmosferi oluşur.

Bir Parti fonksiyoneri, çeşitli çalışma alanlarının kadroları-

nın çalışmasındaki yönü verir. Stalin yoldaşın Sovyet ve Parti denetiminin çalışmasına ilişkin sözleri onun için diğerlerine göre daha fazla geçerlidir: "Onlar, gerçekliklerinde temiz, pürüzsüz ve amansız olmalıdırlar ki", diyordu Stalin yoldaş, "sadece biçimsel değil, aynı zamanda ahlaki olarak da başkalarını denetleme, onlara öğretme hakkına sahip olsunlar."

İnisiyatif ve İşi Sonuna Kadar Götürme Yeteneği

V. İ. Lenin, Bolşeviklerin Partisi'ni yenilikçilerin Partisi olarak adlandırdı. Partimiz, geleneklere sürekli olarak dikkat gösterdi. O, sürekli olarak yaşamda gerçekleşen süreçleri incelemekte, yeni olguları görmekte, yeni gereksinimleri ve sorunları ele almayı ve onlara zamanında uygun çözümleri bulmayı, eskiyen, can çekişeni yırtıp atmayı ve bir köşeye atmayı bilmektedir. Yenilik duygusu, Leninci-Stalinci tipte fonksiyonerin en değerli özelliklerinden birisidir.

Yenilik duygusunun ifadesi, Bolşevik inisiyatiftir.

Bilindiği gibi, yönetimde merkeziyetçilik Bolşevizmin son derece önemli ilkelerinden birisidir. Bu ilkeyi korumak demek, disiplini sımsıkı korumak, üst organların kararlarını olduğu gibi ve kayıtsız şartsız uygulamak demektir. Ama sıkı merkeziyetçilik, yerel çabaları ve yerel inisiyatifi dışlamaz, tam tersine bunları daha çok önşart koşar.

Bolşevik Parti, onun önderleri V. İ. Lenin ve J. V. Stalin, sürekli olarak, yerel örgütlerin ve onların yöneticilerinin bağımsız, deneyimli ve akıllı inisiyatif göstermelerini talep etti. Lenin, genel çizginin bütünlüğünün "ayrıntıların, yerel özelliklerin, ***yaklaşım*** yöntemlerinin ***çok çeşitliliği*** tarafından" özde, ilkesel olanda ve önemlide zedelenmediğini, tersine "güvence altına" alındığını söylüyordu. *

* *V. İ. Lenin, İki Ciltte Seçme Eserler, Cilt II, s. 296.*

Yönetici, eğer gerçek bir Bolşevik örgütçü olmak istiyorsa, kapsamlı bir inisiyatif göstermeli, F. Cerjinski'nin de söylediği gibi, "tam bir güvene ve en yüksek sorumluluk duygusuna sahip olmalı ve inisiyatif geliştirebilme olanağına sahip olmalıdır. Genel bir çizginin uygulanması politikası, iktisadi ve genel önderlik politikası, 'böyle olmak zorunda' şeklindeki sıkı emirlere sığmaz."

En ayrıntılı direktif bile, bir yerde var olan olanakları önceden göremez. Bu, yerel örgütlerin ve onların yöneticilerinin her durumda yukarının direktifini beklememeleri, tersine kitlelerin bağımsızlığını geliştirmeleri, inisiyatif göstermeleri ve yeni sorunlar ortaya atmaları gerektiği anlamına gelir. Bir politik yönetici, çalışmasında, direktif almadığını ve bundan dolayı da şunu ya da bunu yapamadığını öne süremez.

İnisiyatif göstermek demek, yukardan gelen direktifleri kendi direktifleri olarak görmek, onları mekanik olarak değil, tersine yaratıcı bir şekilde ele almak demektir. Yaşam çok yönlü ve karmaşıktır. Bir ve aynı direktif, değişik koşullar altında, değişik uygulama yöntemleri gerektirir. Yürüyen pratik faaliyet sürekli olarak yeni sorunlar yaratır. Aynı şekilde eski sorunlar da, değişen yeni koşullar altında yeni çözüm yaklaşımları gerektirirler. Her Bolşevik yöneticinin görevi, durumdan yola çıkarak sorunun doğru çözümünü bulmaktır. O, genel çizgiyi, çalışmanın ana yönünü en iyi, en az güç ve araç kullanımıyla gerçekleştirmeyi olanaklı kılan herşeyi görmeyi, tahlil etmeyi ve bulmayı öğrenmelidir. Bolşevik yönetici, eski deneyimlerden değerli olan her şeyi almalı ve bundan yararlanmalı, toplanmış deneyimleri somut koşullarda yaratıcı olarak kullanmalı ve böylelikle bu deneyimleri zenginleştirmelidir.

Kadrolarımızı inisiyatif ruhuyla eğitmek, onların çalışma için kişisel sorumluluklarını artırmayı gerektirir. Lenin, idarede ve yönlendirmede "tek tek kime hangi görevin verildiği soru-

nunda hüküm süren bulanıklığa ve belirsizliğe ve buradan oluşan tam sorumsuzluğa karşı amansız bir mücadelenin gerekli olduğunu" söyledi.* Her çalışanın gayet kesin bir iş için kişisel sorumlu olarak saptanması, inisiyatif geliştirmenin önkoşullarını oluşturur.

Korkuyla güvence arayan, sorumluluktan kaçan ve onu başkalarının sırtına yüklemeye çalışanlar, bağımsız ve cesur inisiyatif geliştirme ve davayı ilerletme durumunda değildirler. Böyle insanlar, Şçedrin'in "ne ileri ne geri" ilkesine göre hareket eden kahramanı Peredryagin'i hatırlatıyorlar. Ne yazık ki, bizde, teşvikin değerli olduğuna ve yararlı olabileceğine inanmış da olsa, tabandan gelen inisiyatifi desteklemeyen fonksiyonerler henüz bulunmaktadır.

Kitlelerin yaratıcı inisiyatifini uyandırma, her ilerici uyarımı ve değerli inisiyatifi kavrama ve geniş bir şekilde yayma, yeni olanın çekirdeğini özenle inceleme ve onun gelişmesini her tarzda teşvik etme, her Bolşevik yöneticinin yükümlülüğüdür.

Kadroları cesur inisiyatif ruhuyla eğitmek demek, burnu büyüklüğe ve kibire karşı mücadele etmek demektir. Kibir ve palavracılık, içinde az tehlike barındırmamakta, kendini beğenmişliğe, kayıtsızlığa, ihmalkârlığa ve uyanıklığın yitirilmesine götürmektedir. Onun kaçınılmaz yol arkadaşları, durgunluk, sıradanlık ve atalardan kalma geleneklere kölece bağlı kalmaktır.

İnisiyatif, çalışmanın ürünleri karşısında sağlıklı bir hoşnutsuzluğun, ilerleme ve olduğu yerde saymama konusunda gemlenmez bir isteğin olduğu yerde doğar. Stalin yoldaş, her Sovyet insanının her gün çalışmasının bilançosunu çıkarmasını, kendisini korkmadan denetlemesini, kendi eksikliklerini eleştirmesini ve en iyi sonuçları nasıl alabileceği üzerine düşünmesi gerektiğini öğretmektedir; bu, yöneticiler için daha da gereklidir.

* *V. İ. Lenin, Eserler, Cilt 33, s. 300, Rusça.*

"Onunla o kadar daha kararlı şekilde mücadele edebilmek için", diyordu Lenin yoldaş, "kötülüğü korkmadan itiraf edebilecek durumda olunmalıdır..."*

Ancak kitlelerle, canlı hayatla sıkı bir şekilde bağlı olan birisi inisiyatif geliştirebilir. Kitlelerden kopuk olan, yaşamın nabzını hissetmeyen bir yönetici, şu ya da bu inisiyatifi kavrayıp ona gereken yönü verebilecek durumda değildir. Bir fonksiyoner, hangi mevkide bulunursa bulunsun, insanlara danışmak ve onların deneyimlerini göz önünde bulundurmak zorundadır.

Bolşevik yönetici, yönlendirilenlerin deneyimlerine değer vermek zorundadır. Kitlelerin deneyimlerine dayanan bir fonksiyoner, kendi deneyimlerini kitlelerin muazzam deneyimleri kadar artırır. Onun direktifleri ve yönergeleri, salt bürokratik emirler değil de, yaşamın dikte ettiği önlemler olarak kavrandıkları için muazzam bir güç kazanırlar.

İnisiyatifin pratik örgütsel çalışmaya ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğu unutulmamalıdır. En iyi inisiyatif, en değerli uyarım, nesnel, örgütsel çalışma ile desteklenmez ve temellendirilmezse, yüzeyselleşebilir ve boşa çıkabilir. Bir inisiyatiften yana tavır koyan, ama onu gerçekleştirmek için hiçbirşey yapmayan ya da yarı yolda saplanıp kalan bir fonksiyoner için ne denebilir: Ne yazık ki, bu bizde meydana geliyor ve hem de hiç de az değil. Bolşevik yönetici, eline aldığı her işi sonuna dek götürme yükümlülüğüne sahiptir.

Pratik çalışmanın, zahmetli örgütsel çalışmanın ve zorluklara karşı mücadele etmenin yerini zaman zaman formaliteler ve gürültücü davranışlar alıyor.

Ama inisiyatif, göstermelik eylemlere, formalitelere izin vermez. Lenin ve Stalin, en çok gürültü yapanları ve bu gürültü-

* *V.İ. Lenin, İki Ciltte Seçme Eserler, Cilt II, s. 848.*

yü enerji olarak gören saf insanları mahkûm etmektedirler. İnisiyatife, kesinlikle somut eylemler, yolumuza çıkan zorluklara karşı ısrarlı mücadele eşlik etmek zorundadır.

Akılcılık ve Parti Fonksiyonerinin Operatif Karakteri

Stalin yoldaş, Bolşevik çalışma tarzının, geniş devrimci atılımın hedefe giden yolda sebat ve akılcılıkla birleştirilmesinden oluştuğunu öğretmektedir. Lenin ve Stalin'in Partisi'nin katettiği tüm yol, Bolşeviklerin planlarını gerçekleştirmeyi ve sözlerini eyleme geçirmeyi bildiklerini göstermektedir.

Stalin yoldaşın sözlerine göre akılcılık

> "ne engel bilen ne de tanıyan, her tür engeli akılcılık sebatıyla bertaraf eden, küçük de olsa bir kez başlanan işi mutlaka sonuna kadar götüren, o olmaksızın ciddi bir inşa çalışmasının düşünülemeyeceği yılmaz bir güçtür."*

Akılcılık, fonksiyonerin çalışmaya yalnızca yön vermeyi ve hataları saptamayı değil, aynı zamanda bu eksiklikleri pratik ve operatif olarak ortadan kaldırmayı ve çalışmanın başarısını güvence altına alan etkin önlemler almayı da bilmesini talep etmektedir.

Bolşevik akılcılığın işgüzarlıkla, mevcut iktisadi başarılardan Partimizin ve devletimizin yönünün ve karakterinin unutulduğu dar pratikçilikle hiçbir ortak yanı yoktur. Önemli olan, kadrolarımızın sürekli olarak politik yöneticilerin niteliklerini özümsemeleri, ufuklarını geliştirmeleri ve darkafalı pratikçiliğin ve darkafalı kendini beğenmişliğin kararlı düşmanları olmalarıdır.

---

* *Stalin, Eserler, Cilt 6, s. 176/177, —İnter Yayınları.*

Öngörü Yeteneği

Bolşevik önderlik, uzağı görmeyi gerektirir. Stalin yoldaşın şu sözleri anımsansın:

> "Dümende oturmak ve etrafa bakınmak, ve fakat ta ki koşullar herhangi bir kötülüğü gözümüzün içine sokana dek hiç bir şey görmemek — bu önderlik etmek değildir. Bolşevizmin önderlikten anladığı bambaşka bir şeydir. Önderlik etmek için öngörü gerekir."*

Kadrolarımız, iktisada önderlik için mevcut operatif çalışmayla ne kadar yüklü olurlarsa olsunlar, yapılan çalışmayı gözden geçirmeden, perspektifler üzerine düşünmeden, kafalarıyla "yürümekte olan işlerin" içine batmamalıdırlar. Gündelik yürüyen işlerin içine gömülen çalışma arkadaşları, kendi ellerinden perspektifler üzerine düşünme olanağını alırlar ve çalışmada ipin ucunu kaybederler.

Vladimir İlyiç, önder Sovyet organlarının çalışmasının örgütlenmesi üzerine bir mektubunda, kesinlikle "hepimizi batağa götürecek olan karışıklıktan ve aceleden kurtulmak gerektiğini, bir bütün olarak çalışma üzerine sakin düşünebilmek için insanın kendisine olanak yaratması gerektiğini" yazmaktadır.

Çalışma arkadaşlarının tümüyle "yürüyen işler" tarafından meşgul edilmeleri durumunda, ansızın ciddi başarısızlıklarla karşı karşıya kalmalarının nedeni, bir bütün olarak çalışma üzerine düşünmemiş olmamalarıdır. Böyle fonksiyonerler, bir bütün olarak bakıldığında bir geri kalışın olgunlaştığını görmeden, kısmi bir başarıyla, bir kampanyanın başarısıyla yetinmektedirler.

Başarısızlıkları ve bir geri kalışı önlemek amacıyla, mevcut planların yerine getirilmesi için mücadeleyi geleceğin sorunları-

* *Stalin, Eserler, Cilt 11, s. 41, —İnter Yayınları.*

nın çözümüyle birleştirmek, bir Bolşevik çalışma kuralıdır. Eğer Parti yöneticileri öngörü sahibi değillerse, yönetimin operatif karakterinin değeri kalmaz.

İnsanları Anlamak

İnsanları anlamak, emekçilerin gereksinimleri için kaygı duymak ve sıradan çalışma arkadaşının sesine kulak verme yeteneği, her yöneticinin vazgeçilmez nitelikleridir. Lenin ve Stalin, işçilerin, köylülerin ve aydınların gereksinimlerinin anlayışla karşılanması ve bürokratizmin, kırtasiyeciliğin ve kalpsizliğin görüntülerine karşı kararlı bir mücadele yürütülmesi gerektiğine sürekli olarak dikkati çektiler.

Fonksiyoneri karakterize eden son derece önemli momentlerden birisi, onun ***gündelik davranışıdır.*** Bir fonksiyonerin bir mevkiye atanmasında yalnızca onun politik çehresinin (doğruluk, dürüstlük, açıklık, sadakat vs.) değil, yalnızca onun mesleki özelliklerinin (operatif karakter, nesnellik vs.) değil, aynı zamanda onun ahlaki çehresinin tanınmasının da ne kadar önemli olduğunu söylemeye gerek var mı? Gündelik yaşamdaki davranışı da dahil olmak üzere, bir yönetici her şeyde örnek olmalıdır. Fonksiyonerin gündelik yaşamında kötü davranış gösterdiği, özel yaşamında sade olmadığı, temiz olmadığı ve bencil olduğu biliniyorsa, bu durumda kayıtsız kalınamaz. Öncelikle ve en fazla kendi rahatını düşünen böyle bir insana, ciddi bir iş verilemez. Gereği gibi davranmıyorsa, kazanımları ne kadar büyük olursa olsun, zamanında ve ciddi bir şekilde uyarılmalı ve kendisini düzeltmeye davet edilmelidir.

Çalışma arkadaşlarının Bolşevik niteliklerinin eğitilmesinin temelinde ***Bolşevik eleştiri ve özeleştiri*** yatar.

Bilindiği gibi, bizde antagonist nitelikte olmayan çelişkiler bulunmaktadır. Bunlar, eski ile yeni, yitip gitmekte olanla geliş-

mekte olan arasındaki mücadelede çözülmekte ve aşılmaktadır. Sosyalist toplum koşullarında çelişkilerin ortaya çıkarılması ve aşılması özel bir biçimde, Lenin ve Stalin'in Partisi'nin uzun zamandan beri sosyalizmin hizmetine sundukları ve onun tüm faaliyeti içinde gelişmemizin gerçek bir itici gücü olarak, Partimizin elinde güçlü bir aygıt olarak geliştirdiği Bolşevik eleştiri ve özeleştiri biçiminde gelişmektedir.

Bolşevik eleştiriye, hava gibi, su gibi gereksinimimiz vardır.

> "Partimizin", diyordu Stalin yoldaş, "onsuz, özeleştirisiz ilerleyemeyeceğini düşünüyorum, [Partimiz] onsuz kusurlarımızı ortaya çıkaramaz, eksikliklerimizi ortadan kaldıramazdı."*

Eleştiri olmadan her örgüt çürüyebilir. Eleştiri olmadan her hastalık Partimize aşılanabilir ve o zaman onunla başa çıkmak daha da zorlaşır. Yalnızca cesur ve açık eleştiri, insanlarımıza kendilerini mükemmelleştirme olanağı sağlar, ilerlemelerine ve çalışmalarındaki eksikliklerini gidermelerine yardım eder. Eleştirinin olmadığı yerde durgunluk ve çürüme yuva yapar ve orada ilerlemeye yer kalmaz.

"Kadroların kendi kendilerini övmelerine", bunun onlara yararlı bir hizmet sunacağı varsayımıyla göz yumulmamalıdır. Böyle bir görüşten daha yanlış bir şey yoktur! Kadroları hatalarını gizleme yoluyla gözetme ve elde tutma, bu kadroları kesinkes mahvetmek demektir. Cesur, açık ve nesnel eleştiri, Bolşevik kadro eğitiminin ana yöntemidir. Bu, onların kendilerini mükemmelleştirmelerine yardım eder, ilerlemelerini ve zorlukları aşmalarını sağlar.

> "Bolşevik pratiğimizde", diyordu S. M. Kirov, "asla öylesine pürüzsüz ilişkiler olmadı. Aykırı düşünmesini biliriz... Bizden birinin şu veya bu düşünceyle, birşey söylemek yakışık al-

* *a.g.e., s. 36.*

maz, ben iyisi susayım, ben eleştirmeyeceğim diye düşünmesi, bir cürüm olurdu. Bir Bolşevik olarak yoldaşların ta gözünün içine bakmalı ve şunu söylemeliyiz: 'Değerli dostum, bir hata yaptın ve bunun içine battın. Seni kolundan tutup çekemezsem, saçlarından tutup çıkaracağım. Seni doğru yola getirmek için elimden geleni yapacağım, ama değerli dostum, kendini düzeltmezsen, yerini başkalarına bırakmak zorunda kalırsan bu senin kendi suçun.'"

Sorunların aile içi çözümü şeklindeki bir pratiğe göz yumulmamalıdır. Sorunların eleştirisiz ve özeleştirisiz çözümü, hataların saptanmasını ve düzeltilmesini engeller, politik fonksiyoner olarak çalışma arkadaşlarının eğitimine zarar verir.

Bolşevik kadro eğitimi açısından ***Parti aktifi toplantıları ve*** Parti komiteleri ***plenum toplantıları yapma pratiği*** büyük öneme sahiptir. Bununla birlikte, SBKP(B) MK'nın 1946 yılında Ukrayna KP(B) MK'nın raporuna ilişkin kararında saptandığı gibi, "bölge komitelerinin plenum toplantıları çok sayıda aktifin davetiyle yeterli bir hazırlık yapmadan yürütülmekte ve bunlar böylelikle müfettişlerin danışma toplantısına dönüşmektedir. Plenum toplantılarında eleştiri ve özeleştiri yeterince geliştirilmemekte, çalışmadaki hatalar ortaya çıkarılmamaktadır ve bu da kadroların doğru eğitimini teşvik etmemektedir." Eğer kadrolarımızın Bolşevik eğitimiyle ciddi bir şekilde uğraşmak istiyorsak, Parti komitelerinin plenum toplantılarının ve Parti aktifi toplantılarının yürütülmesindeki bu eksiklikleri gidermemiz gerekir.

Bolşevik kadro eğitimi alanında önümüzde muazzam görevler durmaktadır. Sürekli olarak, eğitilmeleri ve Lenin-Stalinci tipte politik fonksiyonerlerin en iyi çizgilerini ve özelliklerini benimsemeleri gereken yeni kadrolar yetişmektedir. Stalin yoldaş, 11 Aralık 1937'de seçmenler önünde yaptığı bir konuşmada, böyle bir fonksiyonerin tipini çizdi. Fonksiyonerlerimizin

sürekli olarak ve her yerde görevlerine layık olmaları, politik darkafalıların düzeyine düşmemeleri gerektiğini söyledi. Onlar, sürekli olarak Leninci tipte politikacılar düzeyinde kalmalı ve örnekleri daima büyük Lenin'in ölümsüz örneği olmalıdır.

Parti ve devlet fonksiyonerleri tıpkı Lenin ve Stalin gibi düşmana karşı amansız olmalıdırlar; tehlike durumunda tıpkı Lenin ve Stalin gibi paniğin her izinden arı olmalı ve karmaşık sorunların karara bağlanmasında Lenin ve Stalin gibi bilge ve düşünceli olmalıdırlar; Lenin ve Stalin gibi doğru ve dürüst olmalı ve Lenin'in halkını sevmiş olduğu ve Stalin'in halkını sevdiği gibi halkını sevmelidirler.

Kadrolarımızın bu özelliklerin ruhuyla eğitilmesi, savaş sonrası beş yıllık planın görevlerinin, ülkemizde komünizmin inşasının görevlerinin daha fazla başarıyla yerine getirilmesine katkıda bulunacaktır.

*

Kadroların seçimi, dağılımı ve eğitimi, Parti organlarının önderlik faaliyetinin ana bölümlerinden birisidir. Kadro çalışmasının daha da güçlendirilmesi, onların doğru seçimi, dağılımı ve Bolşevik eğitimi, Partimizin ve devletimizin önünde duran muazzam görevlerin, ülkemizde komünizmin inşasının görevlerinin başarıyla çözümünün en önemli önkoşuludur.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL

LENİNCİ-STALİNCİ KADROLAR İÇİN

Özgün adı:
"Für Lenin-Stalinsche Kader",
"Kommunistische Internationale"
Heft 2/1936, S. 97–108.

Uluslararası işçi hareketinin andaki gelişme aşamasının tayin edici sorunlarından birisi, kadrolar sorunudur.

Lenin, II. Enternasyonal'in diğer bütün Partilerinden farklı olan yeni tipte bir Parti, gerçekten tek bilimsel teori olan Marksist-Leninist teoriyle donanmış bir Parti, işçi sınıfının öncü müfrezesi olan bir Parti yarattı. Lenin, işçi sınıfının en iyi insanlarının bir örgütü olmadan, devrimci mücadele içinde biçimlenmiş, binlerce bağlarla işletmelerdeki, kitle örgütlerindeki vs. kitlelere bağlı olan proleter devrimci kadrolar oluşturulmadan hiçbir partinin oluşamayacağını, büyüyemeyeceğini ve gelişemeyeceğini ve Bolşevik bir kitle politikasının gerçekleştirilemeyeceğini öğretmektedir.

Devrimci kadroların yetiştirilmesi, pekiştirilmesi ve doğru dağılımı, proletaryanın muzaffer mücadelesinin en önemli koşuludur. Yeni bir proleter devrim olanağının gerçek bir devrime dönüşmesi; devrimin kadrolarının ideolojik-siyasi sağlamlığına; hem basit günlük işlerde hem de büyük değişim anlarında gerçek Bolşevikler olarak hareket yeteneklerine, milyonlarca kitleyi kendi önderlikleri altında toplamalarına, mücadelede onlara önderlik etmelerine bağlıdır.

*

Dünya komünist hareketinin önüne çıkan yeni aşama, komünist partilerden yeni, daha yüksek taleplerde bulunuyor: Komünistlerden Bolşevik kitle politikasını gerçekleştirmede en büyük devrimci eylemlilik, inisiyatif ve cesaret, işçi sınıfının eylem birliğini, emekçi kitlelerin kurtuluşları uğruna büyük mücadelelere hazırlanmalarının bu tayin edici halkasını yaratmak için yorulmaz mücadele talep ediliyor.

Komintern VII. Kongresi tarafından kabul edilen yeni taktik yönlendirme, yeni çalışma ve mücadele yöntemleri gerektiriyor; yaşamlarını ve güçlerini devrime, komünizm için mücadeleye adamaya karar veren insanlarda özel nitelikler gerektiriyor.

Komintern'in bütün seksiyonlarının şu andaki en önemli görevi, her ülkenin özel koşullarında çalışmayı yeni tarzda yürütmeye ve bulundukları alanda bunu yeni tarzda yönlendirmeye yetenekli Parti kadrolarını kendi saflarında yetiştirmektir. Bu kadroların nasıl olmaları gerektiği, bunların nerede bulunacağı, nasıl hazırlanacağı, bunlardan nasıl yararlanılacağı ve yetişmeleri için bunlara nasıl yardım edilmesi gerektiği, kadro politikamızın yanıtlaması gereken pratik mücadelenin yakıcı sorunlarıdır. Yanıtlar, çeşitli ülkelerde devrimci hareketin gelişmesinin çeşitli aşamalarına, bizzat KP'nin gelişme düzeyine, reformizmin etkisinin gücüne, işçi hareketinin geleneklerine ve elbette söz konusu ülkedeki genel ekonomik ve politik duruma göre farklı olacaktır.

Ama Komintern'in tüm seksiyonları için de, Bolşeviklerin uluslararası komünist hareketin deneyimleriyle çoğalan son derece zengin deneyimlerine dayanan ortak Parti kadro politikası görevleri bulunmaktadır.

> "Devrimci deneyim, hareketin çeşitli biçimlerinin değişiminde hızlılık ve çeşitlilik açısından", diye yazıyordu Lenin, "hiçbir ülke bizim geçirdiğimizi geçirmedi: hareketin legal ve illegal, barışçıl ve fırtınalı, yeraltı ve açık, dar çevre ve kitle hareketi, parlamenter ve terörist." "Başka hiçbir ülkede", diye devam ediyordu Lenin, "modern toplumun bütün sınıflarının mücadelesinin biçim, tür ve yöntem açısından zenginliği böyle kısa bir zaman dilimi içinde yoğunlaşmadı."*

Rus Bolşeviklerinin deneyiminin özünü ve bu deneyimden

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt XXV, s. 208.*

doğru bir şekilde yararlanmayı biliyorsak, Komintern'in bütün seksiyonlarının doğru kadro politikasının en önemli ön koşulları bulunuyor demektir.

Lenin, hangi koşullar altında olursa olsun —legal ya da illegal konumda, sürgünde, göçmenlikte ya da Halk Komiserleri Konseyi başkanı olarak—, kadroların doğrudan, bizzat seçimi, eğitimi ve dağıtımını Parti'nin önderi olarak her zaman kendisinin en başta gelen yükümlülüklerinden birisi olarak gördü. Bu, doğrudan ve bizzat Parti kadrolarının sorunlarıyla uğraşmayı bırakmamış olan ve bırakmayan Stalin yoldaşın günlük Parti politikası, devlet, ekonomi ve askeri çalışmasının da belirleyici bir özelliğidir. Bolşevizmin gerçek önderleri olarak Lenin ve Stalin, kendilerini "saf politikacılar" olarak gördükleri için örgütsel sorunlar alanındaki zahmetli günlük çalışmaya ve özellikle de kadrolar sorununa tepeden bakan, küçümseyerek yaklaşan çeşitli Menşevik ve Troçkist "önderlere" büyük bir horgörü ile bakıyorlardı.

Lenin, devrimden çok önce, daha Çarlık illegalliğinin en zor koşullarında, devrimci mücadelenin yollarının ve yöntemlerinin hazırlanıp ortaya konmasında, kadro sorununun tayin edici önemini vurguladı:

> "Geniş Rusya 'illegalitesinde' ikamet etmekte olan bizlere, küçük sosyalistler gruplarına karşı, sosyalizmi ve demokrasiyi ezmek için bütün güçlerini harekete geçiren güçlü modern devletin dev mekanizması duruyor."*

Lenin, bu koşullarda Bolşevik örgütü biçimlendirmeye başladı. Devrimci örgütler yaratma yöntemlerini, özenle ayrıntılarına kadar hazırlayıp ortaya koydu ve kadro, gizlilik ve disiplin sorunlarına tayin edici yer ayırdı. Lenin şöyle yazıyordu:

"Devrimci disiplin, örgütlenme ve gizlilik güçlendirilip ge-

* *Lenin, Cilt II, s. 501, Rusça.*

liştirilmeden, hükümete karşı mücadele olanaksızdır. Ancak gizlilik, öncelikle, tek tek çevrelerin ve kişilerin tek tek çalışma fonksiyonları üzerinde uzmanlaşmasını ve toparlanma görevinin —üye sayısı bakımından en az üyeye sahip— 'Mücadele Birliği'nin merkezi çekirdeğine verilmesini talep etmektedir. Devrimci çalışmanın tek tek fonksiyonları, son derece çeşitlidir: İşçiler arasında kendilerinin mahkemeye verilemeyeceği şekilde konuşmayı beceren, B ve C demeyi başkalarına bırakarak yalnızca A demeyi beceren kişilere gereksinim vardır. Yayın ve bildiri dağıtıcılarına gereksinim vardır, işçi çevrelerini ve gruplarını örgütleyecek kişilere gereksinim vardır. Fabrikalarda ve işletmelerde bütün olaylar üzerine haber bildiren muhabirlere gereksinim vardır; casusları ve provokatörleri gözetleyecek insanlara gereksinim vardır. Gizli evler için insanlara gereksinim vardır. Yazının teslim edilmesi, görevlerin aktarılması, her türden ilişkinin sağlanabilmesi için insanlara gereksinim vardır. Para bağışı toplayanlara gereksinim vardır, aydınlar ve memurlar arasında işçilerle, işletme yaşamıyla ve idareyle (polisle, fabrika yönetimiyle) temasa gelen temsilcilere gereksinim vardır. Rusya'nın çeşitli kentleri ve diğer ülkelerle bağlantı için insanlara gereksinim vardır. Her türden yazının mekanik üretiminin çeşitli yöntemlerinin örgütlenmesi için insanlara gereksinim vardır. Yazının ve diğer şeylerin vs. saklanması için insanlara gereksinim vardır.Tek tek kişilerin ve tek tek grupların üzerine aldıkları iş ne kadar az, ne kadar küçük olursa, onun bu işi iyice düşünerek yürütmeyi ve kendisini yakalanmaya karşı güvence altına almayı, jandarmaların uyanıklığını köreltmek ve onları yanıltmak için tüm yöntemleri kullanarak bütün gizlilik ayrıntılarına dikkat etmeyi başarma şansı o derece büyüktür, işin başarısı o denli olasıdır, polis ve jandarma için devrimciyi ve onun örgütle bağını takibat altında tutmak o denli zordur, devrimci Parti için yakalanan temsilcilerin ve üyelerin yerine tüm davaya zarar vermeden yenilerini geçirmek o denli kolaydır."*

* *Lenin, Cilt II, sayfa 189, Rusça.*

Lenin, devrimci hareketin çeşitli aşamalarında, kadroların yaratılması ve yetiştirilmesinin bütün sorunlarını, tekrar tekrar, ayrıntılı olarak ele aldı: Devrimci çalışmanın uzmanlaştırılması, fonksiyonların dağıtılması ve özel işler için insanların seçimi, bu tek tek fonksiyonlara tümüyle egemen olan ve en sıkı gizliliği ve disiplini garanti eden kişilerin seçimi ve yetiştirilmesi.

Lenin, devrimciler kadrosunu oluşturarak ve eğiterek, polis terörü ve barbarca takibat altında devrimci mücadelenin biçimlerini ve yöntemlerini özenle hazırlayıp ortaya koyarak, gelecek büyük Parti'nin, SBKP(B)'nin, yeni tipte bir Parti'nin yaratılmasının planlarını geliştirdi. Lenin, kadro sorununu ve özel olarak da profesyonel devrimciler sorununu ön plana çıkardı.

> "Ve ben iddia ediyorum ki —diye yazıyordu Lenin— 1) hiçbir devrimci hareket, direniş yeteneğine sahip ve sürekliliği sağlayan bir önderler örgütü olmaksızın sürekli olarak dayanamaz; 2) kendiliğinden mücadeleye çekilen, hareketin temelini oluşturan ve ona katılan kitle ne kadar geniş olursa, böyle bir örgütün gerekliliği o kadar acildir ve bu örgüt o denli sağlam olmalıdır (çünkü her türden demagogun geri kitleleri sürüklemesi o denli kolay olacaktır); 3) böyle bir örgüt esas olarak, devrimci faaliyetle profesyonel olarak uğraşan kişilerden oluşmalıdır; 4) mutlakiyetçi bir ülkede üyeliği ne denli kısıtlı tutar, yalnızca profesyonel devrimci olarak çalışan ve siyasi polise karşı mücadele sanatında eğitimli üyeler kalırsa, böyle bir örgütü 'yakalamak' o denli zor olur; ve 5) hem işçi sınıfından ve hem de diğer toplumsal sınıflardan harekete katılma ve onun içinde aktif olarak çalışma olanağına sahip olacak kişilerin çevresi o denli geniş olacaktır."*

Parti kadrolarının kazanılması için ana kaynağı Lenin, işçi sınıfı içinde gördü, profesyonel devrimcinin esas görevini de, onların düzeyini profesyonel devrimcilerin düzeyine çıkarabil-

---

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt IV, 2. yarı Cilt, s. 267.*

mek için ileri işçiler arasında ideolojik-politik eğitim için sistemli çalışma olarak gördü.

Lenin, devrimci teoriye karşı kayıtsız ve dikkatsiz davranan, çalışmalarında kitleleri öncünün düzeyine çıkarmak yerine bizzat bilinçsizlerin ve örgütsüzlerin düzeyine düşen pratikçilerle alay etti ve onları keskin bir şekilde teşhir etti. Lenin, böylesi kişilere ilişkin olarak, bunların işçi hareketi içindeki oportünist yalpalanmaların yedeklerini oluşturduklarını söyledi.

Devrimci hareketin büyümesiyle, Parti örgütleri ağının genişlemesiyle birlikte, kadrolar sorunu gittikçe daha güncel bir önem kazandı.

Lenin, çalışma arkadaşı eksikliğinden yakınan, kadrolar sorununu çözülmez olarak gören "örgütçülerle" acımasızca alay etti. Ve işçi kitleleri arasında nasıl yeni çalışma arkadaşları aranması ve geliştirilmesi gerektiğini öğretti.

Lenin, devrimin dahi stratejisyeni, 1905 yılında, devrimci hareketin fırtınalı büyümesi döneminde şunları yazdı:

> "Ortada insan olmadığını iddia etmeye yeltenenleri doğrudan duvara dayamayı öğütlerim. Rusya'da sayısız insan var, yeter ki, geniş yüreklilikle ve cesaretle, cesaretle ve geniş yüreklilikle ve yine geniş yüreklilikle ve cesaretle gençlik arasında propaganda yürütülsün." ... "Tüm hızıyla devrimci inisiyatife sahip bütün insanlar birleştirilsin ve harekete geçirilsin. Onların hazırlıksız oluşundan korkmayın, deneyimsizleri ve olgunlaşmış olmamaları karşısında titremeyin."*

1905 yılında, "Yeni Görevler ve Yeni Güçler" adlı makalesinde Lenin, şunları yazıyor:

> "Ordu için savaş zamanı ne ise, sosyal-demokrasi için de devrimci dönem odur. Ordumuzun kadroları genişletilmeli, ba-

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt VII, s. 145.*

rış gücünden savaş gücüne çıkarılmalı, yedekler ve müstahfızlar seferber edilmeli, izinciler bayrak altına çağrılmalı, yeni yardımcı kıt'alar, birlikler oluşturulmalı ve cephe gerisi hizmetleri kurulmalıdır. Kontenjanı daha az eğitilmiş acemi erlerle doldurmanın, subayların yerine siradan askerleri geçirmenin ve askerleri subaylığa terfi ettirmeyi hızlandırmanın ve basitleştirmenin kaçınılmaz ve gerekli olduğu unutulmamalıdır."*

Kitleleri genel devrimci canlanma döneminde mücadele için toparlamayı başarmak önemlidir. Geri çekilmeye başlamayı bilmek, —daha önemli değilse bile— daha az önemli değildir. 1905 Devrimi'nden sonra "Bolşevikler, yenilgiye uğrayan tüm muhalif ve devrimci Partiler arasında en düzenli bir biçimde geri çekildiler..." (Lenin). Bu, Bolşevik kadroların çelikleşmişliği, onların "devrimci gevezelik" karşısındaki uzlaşmazlıkları ve en zor gericilik ve terör koşullarında tüm yasal olanakları kullanarak devrimci çalışma yapma yetenekleriyle açıklanabilir.

Bir yenilgiden sonra paniğe kapılmayan ve en karanlık gericilik koşullarında bile devrim yararına çalışmayı öğrenebilecek, gerçekten çalışan ve "ultra-devrimci" kılıkla "faşistlere yardım etmek istemedikleri" ya da "gerici sosyal-demokratlara yardım etmek istemedikleri" gevezeliği yapmayan, yani Dimitrov yoldaşın Komintern VII. Kongresi'nde öz ve belirgin bir şekilde tasvir ettiği kişiler gibi "iyi gün beklentisiyle yükselen dalgaların gözlemcileri ve kayıtçıları" olmayan kadroların yaratılması için mücadele edilmelidir. Tayin edici anda saldırıyı amansızca sürdürebilecek ve —gerektiğinde— düzenli geri çekilmeyi başarabilecek kadrolar, kitlelerle bağları ayakta tutmayı, yaklaşmakta olan zafere umudu korumayı ve çalışma yöntemlerini ustalıkla yeni koşullara uydurarak ve sonuna kadar bir hedefe, bir davaya, devrim davasına sadık kalarak en zor koşullar altında çalışmasını öğrenen kadrolar yetiştirilmelidir.

* *Lenin, Bütün Eserler, Cilt VII, s. 207.*

*

Lenin, Ekim ayaklanmasından önce kadroların hangi mutlak gerekli niteliklerine işaret etti? İktidar uğruna mücadelenin uç noktası, silahlı ayaklanmadır. Ve doğal olarak bu en keskin anda komünist partisinin tüm geçmiş çalışması ve kadrolarının niteliği sınanır. Lenin, ayaklanmaya somut yaklaşılması gerektiğini vurgulayarak, Ekim ayaklanmasından önce şunları yazıyordu:

> "En kararlı unsurlardan ('hücum birliklerimizden', işçi gençlikten ve en iyi denizcilerden) en önemli noktaları işgal eden ve örneğin aşağıdaki tüm önemli operasyonlar gibi her tarafta kullanılabilecek küçük birlikler oluşturmak:
>
> Petrograd'ı kuşatmak ve dışarıyla bağlantısını kesmek, donanma, işçiler ve askeri birliklerin kombine saldırısıyla almak — bu, ustalık ve üç kat cesaret gerektiren bir görevdir.
>
> Düşmanın merkezlerine (subay okulları, telgraf, telefon ve benzeri) saldırmak ve onları kuşatmak için, en iyi işçi unsurlardan tüfekli ve el bombalı birlikler oluşturmak. Bu birliklerin sloganı şu olmalıdır: Düşmana geçit vermektense, tümden yok olmak daha iyidir."

Bunlar, gerekli olan kadroların özellikleridir. Bu talepler, ayaklanmaya katılan kitleler ve —bundan on kat daha fazlasıyla— önder kadrolar için geçerlidir. Ancak Lenin, önderlerden daha fazlasını talep etti. Öncelikle, tüm kararları baş göreve, ayaklanmanın başarısına tabi kılma yeteneği. Devamla, "saldırı için uygun anı ve onun amaca uygun yöntemlerini" belirleme yeteneği. Ama önderler, bunun için, Marksizm-Leninizmin yöntemine tümüyle egemen olmalı, bu temelde durumun —uluslararası durumun, ülkedeki güçler dağılımının, düşman güçlerinin ve kendi güçlerinin değerlendirilmesinin, ayaklanma merkezlerinin, yalpalayan tabakaların tarafsızlığının güvence altına alın-

ması olanaklarının vs.— ayrıntılı bir politik çözümlemesini yapma yeteneğine sahip olmalıdırlar.

Bu koşullar altında, kadroların doğru dağılımı, özel bir önem kazanır ve burada, kadroların sıkı sıkıya belirlenmiş görevlerin çözümü üzerinde uzmanlaşması tüm keskinliğiyle ifadesini bulmaktadır. Kitle inisiyatifinin sıkı sıkıya belirlenmiş bir mücadele planıyla doğru bir kombinasyonunu bulmak — ayaklanma olgunlaştığında, ayaklanmaya önderlik etme sanatı, işte burada yatmaktadır.

Bolşevik Parti, düşmanın silahlı formasyonları içindeki çalışmaya muazzam bir önem biçti. Parti'nin bu özellikle sorumluluk dolu çalışma için seçtiği kadrolar, birçok ek niteliğe sahip olmak zorundadır. Böyle bir yerde çalışan yoldaşlar, en zor koşullar altında iki görevi çözmek zorundadır: en kötü durumda silahlı birlikleri ayaklanmacılara karşı savaştırmamak ve en iyi durumda bunları kendi davaları için kazanmak. Bunlar, diğer insanlardan çok daha fazla asker kitlelerinin ruh halini kavramayı bilmelidirler: Birçok şey, bu yoldaşların çalışmasına, onların inisiyatif geliştirme ve Parti'yle kitleleri birbirine bağlama yeteneğine, onların güçler dengesini doğru bir şekilde değerlendirme yeteneğine bağlı olacaktır.

• Muzaffer Ekim Devrimi'nden hemen sonra, proletarya diktatörlüğünün savunulması için kitleleri arkasında yürütmeyi beceren Bolşevik kadroların yaratılması söz konusuydu. O dönemde ve onu izleyen içsavaş döneminde Leninci-Stalinci kadrolar için mücadele, proletarya diktatörlüğünün kurtarılması için mücadele, onun güvence altına alınması ve pekiştirilmesi için mücadele anlamına gelmektedir. İçsavaşın bitiminden sonra, açlık ve tüm ekonominin çöküşü koşullarında, ülke ekonomisinin yeniden inşası, Parti'nin pekiştirilmesi, Sovyet organlarının pekiştirilmesi için mücadele etmeye yetenekli kadroların yaratılması

gerekiyordu. Bu dönemde, duyulmamış zorluklar karşısında şaşkınlığa düşmeyen, büyük Leninist "Savaş Komünizmi"nden NEP'e dönüşümün anlamını ve önemini kavramayı bilen Bolşevik kadroların bir araya getirilmesi gerekiyordu.

Lenin, 1922 yılında XI. Parti Kongresi'nde şunu söylüyordu:

> "NEP'le bağıntılı olarak bizde bir dağınıklık yayıldı, var olan örgütlerin yeniden yapılanması ve yeni örgütlerin kurulması. Bu, zararlı gevezeliktir. Biz, işin insanlara, insanların seçimine bağlı olduğu bir noktaya ulaştık."

Stalin yoldaş, ülke için gerekli olan önder ve örgütçü tipini şöyle tanımladı:

> "Proletaryanın iktidar olduğu bizim koşullarımızda önder ve örgütçü olmak ne demektir? Bu, yardımcılar seçmek, bir büro kurmak ve bunlar aracılığıyla talimatlar yayınlamak anlamına gelmez. Bizim koşullarımız altında önder ve örgütçü olmak demek, birincisi, çalışma arkadaşlarını tanımak, onların iyi taraflarını ve eksikliklerini görmeyi bilmek, çalışma arkadaşlarına yaklaşımı bilmek, ikincisi çalışma arkadaşlarının dağılımını şu şekilde yapmayı bilmektir:
>
> 1) Her çalışma arkadaşının kendisini yerinde hissetmesi;
>
> 2) her çalışma arkadaşının, kişisel nitelikleri itibariyle verebilecek durumda olduğunun azamisini devrime vermeyi başarması;
>
> 3) çalışma arkadaşlarının dağılımının sürtüşme yerine uyum, birlik ve bir bütün olarak çalışmada genel bir canlanma yaratması;
>
> 4) bu tarzda örgütlenmiş çalışmanın tüm yönünün, uğruna çalışma arkadaşlarının tek tek mevkilere dağılımının yapıldığı politik düşünceleri dile getirmesi ve gerçekleştirmesi."

*

Lenin'in ölümünden sonra, devrimin gelişmesinde muazzam zorlukların üstesinden gelebilmek için tüm güçlerin seferber edilmesini ve işe koşulmasını gerektiren yeni bir aşama başlamaktadır. Ülkede keskinleşen sınıf mücadelesi, Parti'de ve işçi sınıfı içinde yankısını bulur. Parti içindeki sınıf düşmanları acentası, Leninizmi revizyona uğratmaya çalıştı, Bolşevik Partiyi bölmeye ve onu Lenin-Stalin'in yolundan zorluklar karşısında teslimiyet yoluna, kapitalizmi yeniden inşa yoluna sokmaya çalıştı. Stalin'in, Lenin'in büyük mücadele arkadaşının önderliğinde SBKP(B), karşı-devrimci Troçkistleri ve Zinovyev yandaşlarını, sağ ve "sol" teslimiyetçileri hezimete uğrattı. Stalin, Lenin'in öğretilerine ve geleneklerine sadık kalarak, kadrolar yarattı, onları İlyiç'in vasiyetine bağlılık ruhuyla eğitti.

Bu dönemde kadrolar uğruna mücadele, Parti'nin birliği için, Leninizm için, ülkemizde sosyalizmin inşası için, oportünizme, ihanete ve teslimiyete karşı mücadele anlamına geliyordu. Bu mücadele dönemini anımsatarak Stalin yoldaş, şunları söyledi:

> "Saflarımızda yalpalanmalara ve kaypaklığa izin vermeden ciddi başarısızlıkların üstesinden gelmek ve kesintisiz olarak ileriye, büyük hedefe doğru yürüyebilmek için, kendimizi güçlü sinirlerle, Bolşevik dayanıklılıkla ve inatçı sabırla donatmak zorundaydık."

Oportünistler ve teslimiyetçiler,

> "kendilerini her zaman yalnızca eleştiri ve pasif direnişle sınırlamadılar. Bizi, Merkez Komitesi'ne karşı Parti içinde bir ayaklanma başlatmakla tehdit ettiler. Dahası, bazılarımızı kurşunlarla tehdit ettiler. Belli ki, bizi korkutabileceklerini, Leninist yoldan saptırmaya zorlayabileceklerini hesapladılar. Açık ki, bizim Bolşevik olduğumuzu, özel türden insanlar olduğumuzu unuttular. Bolşeviklerin ne zorluklardan, ne de tehditlerden

korkuya kapılmayacaklarını unuttular. Mücadele içinde korku bilmeyen, korku tanımayan önderimiz, öğretmenimiz, babamız büyük Lenin'in bizi yetiştirdiğini unuttular. Düşman kudurdukça, Parti içindeki düşmanlarımız isterikleştikçe, Bolşeviklerin de o denli yeni mücadeleler için çelikleştiğini, o denli delişmence ilerlediğini unuttular."

Parti, Stalin'in önderliği altında dünya çapında tarihi öneme sahip zaferler kazandı: Yoksul, tahrip edilmiş, teknik olarak zayıf ve kültürsüz bir ülkeyi, muzaffer sosyalizmin ülkesine dönüştürdü. Lenin'in ölümünün 12. yıldönümünde davası, sosyalizm davası, Sovyetler Birliği'nde kesin ve geriye dönüşü mümkün olmaksızın zafer kazandı. SBKP(B)'nin sanayileşme, kolektifleştirme, sınıfsız toplumun kurulmasında genel çizgisinin zaferinin, galibiyetinin herkese aşikâr olduğu an geldi. Tam da bu anda büyük Stalin yine insanlar üzerine, kadrolar üzerine konuştu. Stalin, şunları söyledi:

"... ağırlık, şimdi insanlara, kadrolara, tekniğe egemen olan çalışma arkadaşlarına verilmelidir. Bundan dolayı geride bıraktığımız dönemi, bizde tekniğe gereksinim duyulan dönemi yansıtan eski 'herşeyi teknik belirler' sloganının yerine, yeni bir slogan, 'herşeyi kadrolar belirler' sloganı geçirilmelidir. Şimdi, esas olan budur."

Parti içindeki ve dışındaki Bolşeviklere ilişkin Stalinci sorunun konuşu, sosyalizmin milyonlarca yeni kurucusunun yetişmesinde güçlü bir teşvik oldu. İnsanlara gösterilen Stalinci özen, her işçiye karşı özenli ve dikkatli davranılması gerektiği tavrı, onun insanların "bahçıvanın en sevdiği meyve ağacını yetiştirir gibi özenle ve dikkatle yetiştirilmesi gerektiğine" ilişkin öğüdü, Stalinci "herşeyi kadrolar belirler" mücadele sloganı, tüm Partinin, tüm ülkenin mücadele programı haline geldi. Şu anda, Stahanov hareketinin muazzam gelişmesi, bu yönlendirmenin pratik olarak gerçekleştirilmesi, büyük önderimiz Stalin'in çağrısına verilen en iyi yanıttır.

*

Bolşevizmin tarihinin tüm sürecinde kadro sorunu, en önemli sorundu. Bolşevizm, Leninci-Stalinci kadro politikasını ve kadro çalışmasını gerçekleştirerek zafer kazandı. Ve kadro sorunu, şu anda yine Bolşeviklerin dikkatinin odak noktasında duruyor. Bolşevizm, saflarındaki sınıfa yabancı, Parti düşmanı, yıkıcı, bürokratik ve ajan unsurları temizleyerek ve devrimci uyanıklılığını yükselterek, öncelikle kadrolarını pekiştiriyor.

Bütün komünist partilerin görevi, kadrolara yönelik bu kesintisiz, yorulmak bilmez çalışmayı Bolşeviklerden öğrenmektir. Bütün komünist partilerin görevi, kadroların rolü ve önemi sorununun Leninci-Stalinci konuşunu anlamak, Leninci-Stalinci kadro çalışmasının yöntemlerini anlamak ve bunları özümsemektir. Abartmadan söylenebilir ki, kadro çalışması Komintern'in tüm seksiyonlarının en yaralı noktasıdır. Komintern'in çeşitli seksiyonları için, yetiştirme, hazırlama ve seçim çalışmasının zayıflığı, bu alandaki eksiklikler ve hatalar, yanlış kadro politikası, gelişmelerinin önündeki baş engel haline gelmiştir. Kadroların tayin edici rolünü ve komünist partilerin tam da bu alandaki zayıflıklarını çok iyi bilen burjuva ve faşist partiler, bu zayıflığı kullanmak için ne güçten ve ne de araçtan kaçınıyorlar. Kanlı terör ve komünist partilerin en iyi kadrolarının faşistçe yok edilmesi sistemini tutarlı bir şekilde kullanarak, burjuva ve faşist hükümetler, devrimci hareketi bir ajanlar ve provakatörler ağıyla kuşatabilmek için de hiçbir araçtan kaçınmıyorlar. Bu koşullar altında, devrimci uyanıklığın yükseltilmesi ve bu ruhla kadroların yetiştirilmesi, seçimi ve doğru dağıtımı, Komintern seksiyonlarının tayin edici görevidir.

Dimitrov yoldaş, büyük Stalin'in mücadele arkadaşı, Komintern VII. Kongresi'nin tribününden komünist partilerden, dikkatlerini kadro sorununa yoğunlaştırmalarını talep etti.

Dimitrov yoldaş, Bolşevizmin deneyimlerinden yola çıkarak, doğru kadro politikasının ayrıntılı bir çözümlemesini verdi. Önder fonksiyonerlerin ve Parti organlarının insanları gerçekten tanımasının gerekliliğini vurguladı. Kadrolardan ustaca ve doğru yararlanmanın ve onların doğru dağılımının muazzam önemi-nin altını çizdi. Dimitrov yoldaş, kadrolara sistemli yardımın, kadrolara özen göstermenin gerekliliğinden, kadroların korunması ve elde tutulması için anlayıştan söz etti. Dimitrov yoldaş, kadroların seçimi için esasa ilişkin talimatlar verdi:

"Kadroların seçiminde, bize hangi temel ölçütler yol gösterecektir?

Birincisi: işçi sınıfının davasına tümüyle adanmış olma, mücadelelerde, hapiste, mahkeme önünde, sınıf düşmanı önünde sınanmış Parti'ye sadakat.

İkincisi: kitlelerle en sıkı temas; kitlelerin çıkarları içinde erimek, kitlelerin yaşantısının nabzını tutabilmek, ruh hallerini ve gereksinimlerini bilmek. Parti örgütlerimizin önderlerinin otoritesi, kitlelerin onlarda önderlerini görmesi, kendi deneyimleriyle onların önderlik yeteneğine, mücadeledeki kararlılıklarına ve fedakârlıklarına kanaat getirmesi üzerine kurulmalıdır.

Üçüncüsü: her durumda bağımsız olarak yönünü bulma yeteneği, alınan kararların sorumluluğundan kaçmama. Sorumluluk almaktan korkan önder değildir. İnisiyatifi ele almayı bilmeyen ve 'ben, yalnızca bana söyleneni yaparım' şeklinde karar veren, Bolşevik değildir. Yalnızca, yenilgi anlarında kafasını kaybetmeyen, başarı anlarında şımarmayan ve kararların uygulanmasında sarsılmaz sağlamlık gösteren birisi, gerçek bir Bolşevik önderdir. Kadrolar, somut mücadele görevlerini bağımsızca kararlaştırma ve bunun tüm sorumluluğunu hissetme zorunluluğu ile karşı karşıya kaldıklarında, kendilerini en iyi şekilde geliştirir ve yetişirler.

Dördüncüsü: Hem sınıf düşmanına karşı ve hem de Bolşe-

vizmin çizgisinden her türlü sapmaya karşı uzlaşmaz tavır içinde disiplin ve Bolşevik sağlamlık.

Yoldaşlar, pratikte sık sık, örneğin yazınsal olarak güzel yazabilen, konuşabilen, ama eylem adamı olmayan ve mücadele için işe yaramayan birini, belki o kadar güzel yazamayan ve konuşamayan, ama sağlam olan, inisiyatif sahibi olan, kitlelerle teması olan, mücadeleye girmeye ve diğerlerini mücadeleye sokmaya yetenekli olan bir diğer yoldaş tercih edildiği için, kadroların doğru seçiminin bu koşullarının gerekliliğini daha fazla vurgulamak zorundayız. (*Alkışlar.*) Bir sekterin, bir dogmatiğin, bir mızmızın, sadık bir kitle fonksiyonerini, gerçek bir kitle önderini yerinden ettiği durumlar az mıdır?

Yönetici kadrolarımız, ne yapmak zorunda olduklarına ilişkin bilgiyi, Bolşevik dayanıklılıkla, devrimci karakterle ve bunu eyleme geçirme arzusuyla birleştirmelidirler."

Partilerin temel çekirdeğini, SBKP(B) deneyiminin öğrettiği ve Dimitrov yoldaşın gösterdiği gibi, kitlelerle sıkı sıkıya bağlı olan, kitlelerin çıkarları içinde yaşayan, onların yaşamlarının nabzını, ruh hallerini ve isteklerini hisseden kadrolar oluşturmalıdır. Yalnızca bu tür insanlar, teşvik edilmeli, seçilmelidir; eski fonksiyonerler kadrosu bu ruhla eğitilmelidir.

İnsanlar, çalışma ve mücadele içinde sınanmalıdır. Bunlar, kitle çalışmasının pratik uygulanmasında, zorlukların üstesinden gelinmesinde ve özellikle de mücadelenin en keskin anındaki tavırlarına göre, sorumlu çalışma için teşvik edilmelidirler. Bir komünistin en iyi denenmesi, onun legal ve illegal koşullarda kitlelerle ortaklaşa ve onların başında aktif mücadelesi, grevlerdeki, kitle eylemlerindeki, hapishanedeki, sınıf mahkemesi önünde yargılanmadaki vs. tavrıdır. Komünist fonksiyonerlerin denenmesi, hazırlanması ve eğitimi için en iyi okul, pratik çalışma ve mücadeledir.

Son dönemlerde komünist partilerde iyi sonuçlar veren

fonksiyoner teşvikinin örneklerini gördük. Kendilerini sınıf düşmanıyla çatışma içinde sağlam ve yetenekli savaşçılar olarak kanıtlayan sıradan Parti işçilerini cesaretle sorumlu çalışmaya teşvik etmeliyiz.

Komünist Enternasyonal VII. Kongresi tarafından kararlaştırılan yeni taktik yönlendirme, yeni türden bir kadro sorunu sunuyor. Dimitrov yoldaş, Kongre'deki kapayış konuşmasında şunları söyledi:

> "Bizim etkimiz altında birleşik cephenin binlerce yeni aktivist yaratan bir kitle hareketi geliştiğinden, kadro sorunu bu yüzden de özel bir keskinlik kazanıyor."

Birleşik cephe hareketinin komünist partisi kadrolarının önüne yeni görevler koyduğu tümüyle açıktır. Örneğin, bir komünist fonksiyonerin birleşik sendika örgütünde, şimdiye kadar eski kızıl sendikada olduğundan tümüyle farklı bir çalışma yürütmesi gerektiği açık değil midir? Şimdi, sendika kitlesini özenle düşünülmüş, ikna edici gerekçelerle ve etkin kanıtlarla kendi davası için kazanmak zorundadır.

Yeni türden birleşik cephe taktiğinin geniş çaplı kullanımı, yeni tipte bir komünist fonksiyonerin yaratılmasını gerektiriyor. Bu, sosyal-demokrat işçilerin ruh halini ve onların günlük mücadelenin yakıcı sorunları karşısındaki tavırlarını çok mükemmel bir şekilde tanıyan fonksiyonerdir. Bu, dostça bir şekilde, gerekçelerle ve önerilerle sosyal-demokrat bir tarzda eğitilen işçilere ve fonksiyonerlere ön yargılarını gidermesinde yardım etme yeteneğine sahip fonksiyonerdir. Bu, işçi kitlelerinin gündelik talepleri için mücadelenin bütün yöntemlerini kullanmasını bilen, kendi Parti örgütünün sınırlarının çok ötesinde otorite sahibi olan ve kitlelerin önder olarak kabul ettiği işçi fonksiyoneridir.

Komintern VII. Kongresi'nde Dimitrov yoldaş, faşist dikta-

törlük koşulları altında çalışan komünist Partilerinin önüne faşist kitle örgütleri içinde çalışma şeklindeki en tayin edici görevi koydu. Dimitrov yoldaş, saldırıda olan ordunun ünlü Truva atının yardımıyla düşmanın kalesini zaptettiği eski Truva efsanesini hatırlattı.

> "Bana öyle geliyor ki, dedi Dimitrov yoldaş, biz devrimci işçilerin halkın karşısında kendisini katil sürülerinin canlı duvarıyla koruyan faşist düşmanımıza karşı aynı taktiği kullanmaktan çekinmememiz gerekir."

Ama bu taktiğin kullanılması, fonksiyonerlerimizden belli yetenekler, belli beceriler talep ediyor. Dimitrov yoldaşın Truva atına ilişkin sözlerini mekanik bir şekilde yineleyen yoldaşlarımızın, günlük mücadele içinde bu taktiğin uygulanması için zayıf bir mücadele yürüttüklerini burada keskin bir şekilde vurgulamak gerekiyor. Faşist kitle örgütleri içinde çalışan bir komünist fonksiyoner, düşmanın politikası ve faaliyetiyle kendisine açtığı bütün biçimleri ve olanakları geniş ölçüde kullanarak, kitlelerin seferber edilmesi için Bolşevik çalışmasını yürütmelidir.

Her ortamda yönünü bağımsızca bulabilmek ve bir kararın sorumluluğundan korkmamak, bir komünist fonksiyonerin kuşkusuz en önemli özelliklerinden birisidir. Bu özelliği her komünist fonksiyonere sürekli olarak aşılamak zorundayız. Ancak bu, bir üst Parti organıyla bağın her zaman güvenilir olmadığı, bu bağın sık sık bir bütün olarak koptuğu faşist illegalite koşullarında özellikle büyük bir önem kazanır.

İşçi hareketinin illegaliteye itildiği ülkelerde kadro politikasının doğrudan görevlerinin tüm alanlarının legal işçi hareketine sahip ülkelerden farklı olması gerektiği, kendiğinden anlaşılır bir şeydir. Belli bir durumun gereksinimleri, belli tipte bir kadro da gerektirir.

Komünist partiler tarafından uygulanan geniş kitlelerin dev-

rimci mücadele için kazanılması taktiği, aynı şekilde yeni türden parti içi sorunlar da sunmaktadır. Yeni işçi kitleleri ve fonksiyonerler, Partilerimize gelmektedir. Bize, reformist düşüncelerini ve görüşlerini asla bırakmamış kişiler gelmektedir. Bunları Parti kolektifimizin canlı çalışmasına çekmeli, bunlara Marksist-Leninistçe düşünme ve davranmayı öğretmeliyiz. Bu, öncelikle Parti örgütlerimizin eski kadrolarının önüne yeni görevler koymaktadır. Bu kadrolar da kendilerini buna ayarlamalı ve kendilerini yetiştirmelidirler.

Komünist kadroların önünde yeni büyük görevler durmaktadır: Komünist Partisi'nin yürüttüğü kitle politikası ne kadar genişse, Parti kadrolarının o denli Bolşevikçe sağlam ve hazırlıklı olması gerekmektedir.

*

Komünist Enternasyonal'in seksiyonlarında Lenin ve Stalin'in öğrencileri olan bir gerçek Bolşevikler grubu yetişti. Bolşevik mücadelenin kapitalizmin ülkelerinde yetişen Stalinci birliklerin en iyi temsilcisinin Dimitrov yoldaşın sunduğu en parlak örneklerinden komünist partilerin kadroları öğreniyor ve öğrenmeye devam edeceklerdir. Thaelman ve Fan Dsi-min, Rakosi ve Antikainen, Gramsci ve İtsikava, Terracini ve Jonko Panow yoldaşların örnek, kahramanca mücadelesinden, Lenin ve Stalin'in yarattığı Bolşevik kadroların mücadelesi örneğinden, devrimci sağlamlığı, proleter devrim davasına mutlak bağlılığı öğreniyorlar.

Kadro sorunu, şu anda tüm komünist partiler için tayin edicidir. Bolşevik teorinin ve deneyimin uluslararası işçi hareketinin bu aşamadaki taleplerine uygulanması öğrenilmelidir. Bu sorunun çözümü için, durmaksızın Lenin ve Stalin'den öğrenilmelidir.

A. KRAYEVSKİ

KADRO SİYASETİNİN BAZI SORUNLARI ÜZERİNE

Özgün adı:
A. Krajewski,
"Über einige Fragen der Kaderpolitik",
"Kommunistische Internationale"
Heft 2/1936, S. 125–133.

Komintern VII. Dünya Kongresi'nin kitleleri kazanma mücadelesini yeni bir biçimde ele alan tarihsel kararlarıyla, kadro sorunu çok büyük bir önem kazanmaktadır. Dimitrof yoldaş VII. Dünya Kongresi'ndeki kapayış konuşmasında bu sorunu geniş biçimde ortaya koydu.

Ancak güçlü, sağlam, disiplinli ve ideolojik olarak çelikleşmiş kadrolar yetiştirmeyi beceren bir Parti, önümüzde duran görevi, milyonlarca kitleyi sermayenin iktidarını devirme mücadelesinde yönetme muazzam görevini yerine getirebilir. Kitleler harekete geçmiş durumdadır: onlar bize doğru yönelmeye başlamış durumdalar. Kadrolarımız, kitlelerin içine girip, onların olgunluk derecesini ve mücadele yeteneğini soğukkanlılıkla tartabilecek ve onları kendi tecrübeleri temelinde daima yeni ve daha ileri görevlere yönlendirebilecek durumda olmalıdır. Diğer taraftan, kadrolarımız kitlelere öğretmekle kalmamalı, onlardan öğrenmeli, kitleler içinde cereyan eden süreci algılamalı, sermayeye karşı yönelen tüm mücadelelerde ortaya çıkan yeni mücadele biçimlerini farketmeli, tabanda gelişen her inisiyatifi tutup kavramalıdır. Böylesi kadrolar mücadele içinden yükselecek ve ancak böylesi önderler gerçek halk önderleri olacaktır.

Partilerimizin büyük çoğunluğunun en katı illegalite koşullarında faaliyet gösterdiğinden ve Dimitrov yoldaşın dediği gibi, "biz bir bilimsel topluluk değil, sürekli ateş hattında olan bir mücadele hareketi" olduğumuz için kadrolarımızın önemli bir bölümünü —en değerlilerini— mücadelede sürekli yitirdiğimizden, kadro sorunu kendini daha da yakıcı bir biçimde dayatmaktadır. Faşizm kadrolarımızı fiziksel olarak yok etmeye çalışıyor ve bu nedenle varolan kadroların korunması ve elde tutulması

ve mücadeleden ayrılanların yerini dolduracak yeni güçlerin yetiştirilmesi muazzam önemdedir.

Hangi koşullarda gerçek Bolşevik kadroları yetiştirmek, eğitmek ve sağlamlaştırmak mümkündür?

İşçi sınıfının ve tüm emekçi halkın gerçek önderleri, sağlam Bolşevik kadrolar ancak Marx-Engels-Lenin-Stalin'in öğretisine bağlılık atmosferinde, Leninist öğretinin saflığının korunması için uzlaşmaz mücadele içinde, iki cepheli mücadele içinde, Bolşevik kitle politikasının atmosferinde yetişir!

Devrimci teoriyi hafife alan, Leninizmden sapmalara karşı tutumunda liberalizme yakalanmış bir parti böyle kadrolar eğitemez: Böyle bir partide tüm kitle çalışması tamamen oportünist olur, çünkü o çizgisinin saflığını korumak için mücadele etmez ve siyasi çehresi bulanıktır. Laf düzeyinde Marksizm-Leninizme sadık kalan, ama gerçekte salt ezberlenmiş formülleri tekrarlayan; partinin içinde bulunduğu somut durumu incelemeyen, kitleleri kazanmak için tutarlı ve çetin bir savaş vermeyen, gerçek bir Bolşevik kitle politikası uygulamayan bir parti de Bolşevik kadrolar yetiştiremez. Ancak, en büyük ideolojik uzlaşmazlığı, kitlelere egemen olma mücadelesinde en büyük uyum sağlama yeteneğiyle birleştirebilen bir parti, ancak ve ancak böyle bir parti tüm emekçi insanlığın devrimci mücadelesini yönetebilecek yeteneğe sahip kadrolar yetiştirebilecektir.

Fakat, bir partide bu genel koşullar olduğunda, yeni kadroların gelişmesi için uygun zemin varolduğunda Komünist Partisi'nin bu alandaki tüm görevinin bittiğini düşünüp işleri oluruna bırakmak kaba bir hata olurdu. Bilakis, bununla ancak planlı ve sürekli olarak uygulanması gereken ***kadro politikasının*** temelleri yaratılmıştır. Dahası, sistemli ve tutarlı bir biçimde kadro yetiştirmenin uygulanmadığı yerde tersi bir durum ortaya çıkabilir: Kadroların zayıflığı, yeterince olgunlaşamamış olmaları

Bolşevik parti çizgisinin pratiğe uygulanmasını engelleyebilir. Stalin yoldaş bizi boşuna uyarmıyor:

> "Doğru bir çizgi verildikten sonra, bir sorunun doğru çözümü bulunduktan sonra, meselenin başarısı örgüt çalışmasına, Parti çizgisinin uygulanması uğruna mücadelenin örgütlenmesine, insanların doğru seçimine, yönetici organların kararlarının uygulanmasının denetimine bağlıdır. Bu eksikse, doğru Parti çizgisinin ve doğru kararların zarar görmesi tehlikesine düşülür. Dahası: Doğru politik çizgi verildikten sonra, herşeyi, bizzat politik çizginin kaderini de —uygulanmasını ya da başarısızlığa uğramasını— örgüt çalışması belirler."*

Dimitrov yoldaş VII. Dünya Kongresi'ndeki konuşmasında Bolşevik kadro politikasının ana momentlerine işaret etti.

Kadro politikasının ana unsuru ***insanların incelenmesidir.*** Komünist partilerimizin bu hattaki çalışmasının gerçekten gelişmemiş olduğu sır değildir. Yeni ortaya çıkan güçlerin incelenmesi bir yana, mevcut önder partili kadroların esası dahi gerçekten tanınmıyor; ve bu, son yıllarda bu alanda görece büyük başarılar elde etmiş olan ve Dimitrov yoldaş tarafından övülen Fransız Komünist Partisi de böyle. Halbuki bu halen legal olan partilerde görece kolay bir görevdir. Kadrolarımızın büyük kayıplar aldığı, genç taze güçlerin azılı terör, en koyu illegalite şartlarında yetiştiği illegal partilerde bu görev karşılaştırılamayacak kadar zordur. Bu nedenle insanları iyi tanıma çalışması da o denli inatla yürütülmelidir; bu incelemenin eksikliği ya da yetersizliğine kesinlikle izin verilemez, çünkü bu olmadan yeni güçlerin yetiştirilmesi ve geliştirilmesi mümkün değildir.

Ancak kadroların sistemli bir şekilde incelenmesi doğru seçimi sağlar. Bu noktada herşeyden önce parti örgütünün ***prole-***

---

* *J. Stalin, MK'nın Çalışması Üzerine 17. Parti Kongresi'ne Siyasi Faaliyet Raporu, Eserler, Cilt 13, s. 317, —İnter Yayınları.*

ter belkemiğinin güçlendirilmesi, sosyal bileşiminin ayarlanması sorunu ortaya çıkmaktadır. Parti planlı bir biçimde en önemli işletmelerin tümüyle ilişkiye geçmeye, her işletmeyi bir Bolşevik kaleye dönüştümeye, her işletmede güçlü bir Parti örgütüne sahip olmaya çalışmalıdır.

Ancak çalışmalarını her an kitlelerin mevcudiyetini hissedecek şekilde örgütleyen bir hücre, gerçek Bolşevik hücredir. Hücre, işçilerin ihtiyacını ve ruh halini yansıtmayı, en çeşitli yöntemlerle onları eyleme geçirmeyi, bu amaç için —iktisadi ya da başka öze sahip— her fırsattan, her çatışmadan yararlanmayı bilmelidir. İşletmedeki Parti örgütünün etrafında siyasi, iktisadi ve kültürel karakterde çeşitli kitle örgütlerinden bir ağ olmalıdır. O, bu örgütlerin oluşmasını teşvik etmeli, en başta sendika örgütleri olmak üzere bu kitle örgütleri içinde çalışmalıdır. O, sınıf düşmanının örgütlerine de girmeli ve bunlar içinde çalışmalıdır. Bu elbette ki —özelde illegal partiler açısından— muazzam zorluklar içermektedir. Fakat bu yöntemler illegal partiler için de yaşamsal öneme sahiptir. Parti ancak bu şekilde faaliyet gösterebileceği bir çepere sahip olabilir. Diğer taraftan o ancak bu koşullarda çalışmasını gizli bir şekilde yürütebilir; büyük bir faaliyet alanı olduğunda, manevra kabiliyeti artar ve tüm sempatizanlarını, tüm örgütlere bağlı kişileri çeşitli eylemlere çekebilir ve bu doğru bir şekilde örgütlendiğinde onlar kendilerini şu ya da bu eyleme çekenlerden kimin hücre üyesi olduğunu bilmezler. Vladimir İlyiç'in yoldaşlarla bir konuşmasında verdiği örnekteki gibi hareket etmeliyiz: "Müzik yapmak için üç balalayka çalanın yanyana geldiği yerde dördüncü kişi bir Bolşevik olmalıdır."

İşçilerin partiye kazanılması mekanik bir biçimde ele alınmamalıdır. Komünist Partilerin örgütsel çalışmasının güçlendirilmesi gerektiği, seksiyonlarımızın önde duran muazzam siyasi görevler karşısında örgütsel olarak geri kalması durumunun tas-

fiyesinin gerekliliği üzerinde sık sık duruldu. Yoldaşlarımızın ortalama işçiye somut ajitasyon çekmeyi beceremediğini, Bolşevik Parti'nin ustaca kullandığı —fazlasıyla mevcut— günlük olguları ajitasyonlarında kullanamadıklarını defalarca ve ikna edici bir biçimde kanıtladık. Fakat, söylediklerimizde doğruluk payı büyük olmasına rağmen, etkisi gayet az oldu ve çok yavaş bir ilerleme kaydedildi. Tabii ki esas sorun çalışmalarımızın bir dizi sekter eğilimden muzdarip olmasıydı. Ancak şimdi, VII. Dünya Kongresi'nin kararlarından sonra, —birleşik cephe için mücadelenin yeni bir biçimde yürütüldüğü, kitleleri kazanma mücadelesini yeni bir biçimde, işçi sınıfı içindeki bölünmüşlüğü aşma yönünde ele aldığımız, sınıf düşmanına karşı mücadelede kitlelerle ortak bir dil konuşmaya başladığımız, sosyal-demokrat işçilerle anlaşmaya çalıştığımız şartlarda— ancak şimdi işçileri kazanma çalışmasında kitlesel etki gösterilecek siyasi önkoşullar mevcuttur. Fransa Komünist Partisi'nin ve Komintern'in diğer bazı seksiyonlarının VII. Dünya Kongresi'nin çizgisini uygulama temelinde büyümeleri bunun canlı örneğidir.

Fakat partinin proleter belkemiği genel sorununun konuluşu yetersizdir: Verili ülkenin, bölgenin, beldenin ***önde gelen, en bellibaşlı sanayi dallarındaki*** işçilerle sıkı bağlara sahip olmalıyız. Bu yönde inatçı bir mücadele yürütmeden yönetici organlarımızda önde gelen sanayi dallarıyla bağın ifadesini bulmasını tabii ki bekleyemeyiz. Bu oldukça zordur, çünkü —komünist hareketin legal olduğu ülkelerde dahi— tam da bu sanayi dallarında komünistler güçlü bir şekilde gözetlenmektedir ve bir komünist dikkatsiz davranıp maskesini biraz aralar aralamaz —tutuklanması olanağı bir yana— derhal işletmeden atılmaktadır. Örneğin Almanya'da (Hitler'den önce) Mayıs 1931'de seçilen Komünist Partisi bölge yönetimlerinin 918 üyesinden 849'u, yani %92,5'i işletmelerde çalışırken (bunlardan 337 kişi, yani %39'dan fazlası büyük işletmelerde), Ağustos 1932'de bu sayıdan sadece 218 kişi, yani %37'si (bunlardan 99 kişi, yani yakla-

şık %10'u büyük işletmelerde) çalışıyordu ve yarıdan fazlası, 467 bölge yönetim üyesi işsizdi.

Bu sorun elbette fabrika ve işletme hücresi sorunuyla sınırlandırılamaz: burada örgütsel biçimlerin son derece yüksek uyum yeteneği, verili somut durumun özelliklerinin soğukkanlı değerlendirmesi gereklidir. İllegal partilerin örgütsel çalışma yöntemleri tabii ki legal partilerin çalışma yöntemleriyle aynı olamaz. SBKP(B) X. Parti Kongresi kararının parti inşası sorunu ilgili öğretileri bilinçte tutulmalıdır. Bu kararın ilk maddesi şöyledir:

> "Devrimci Marksizmin partisi devrim sürecinin tüm basamakları için geçerli ve çalışma yöntemlerinde mutlak doğru, mutlaka uygulanması gereken parti örgütlenmesi biçimini aramayı ilkesel olarak reddeder. Örgütsel biçim ve çalışma yöntemleri tamamen verili somut tarihi durumun özelliklerine ve bu durumun belirlediği görevlere doğrudan bağlıdır."*

Her işletmede hücreler yaratma mücadelesinin muazzam önemini bir an için olsun küçümsemeksizin, kitle örgütlerinin bütün tiplerinde üs yaratmanın gerekliliğini kavramadığımızda büyük bir hata yapmış olurduk. Örneğin bugünkü Almanya'yı ele aldığımızda, varolan tüm kitle örgütlerine mutlaka girmemiz gerektiği açıktır. Burada tüm sekter direniş aşılmak zorundadır. Örneğin iki yoldaşımız ilkede NSBO (Nasyonal Sosyalist İşletme Örgütü –ÇN) içinde çalışmayı kabul etti, fakat bu bölümlerin yöneticisi olmayı reddettiler, çünkü bunu kabul ettiklerinde yakası iki yıldızlı üniforma giymek zorunda kalacaklardı. Sekter yaklaşımların Bolşevik kitle çalışmasının önünde engel oluşturduğu burada açık değil mi?

Faşist kitle örgütlerinde çalışan yoldaşlar, yakında çalışmalarının büyük sonuçlarına tanık olacaklar. Faşist "Emek Cephe-

* *"SBKP(B) Kararları", Cilt 1, s. 419, Rusça.*

si"nde kasiyer olan bir kadın komünist üye aidatları toplarken bir dizi insanla ilişki kurdu. "Emek Cephesi"nde faşist gazete "Hücum"un dağıtımında görev alan bir başka yoldaş, "Emek Cephesi"nin üyesi başka anti-faşistlerle ilişki kurdu.* Böylesi "legal imkânlar" faşist Almanya gibi azılı terör ülkesinde dahi mevcuttur. Nasıl ki Bolşevik Parti Çarlık döneminde her türlü "legal imkânları" kullanmayı bildiyse, bunları kullanmayı bilmek gerekir. Bu yapılırken elbette faşizm şartlarındaki illegalitenin özellikleri dikkate alınmak zorundadır.

Burjuva basın, komünistlerin yine en koyu illegalitede olduğu, tüm sol kitle örgütlerinin dağıtıldığı Japonya'dan şu olayı haber geçti. Nakadsima'daki en büyük uçak işletmelerinden birinde bir işçi işletmede kendi hemşerilerinin çalışması olgusunu kullanarak bir "hemşeriler grubu" örgütledi ve bu daha sonra yaratılan "devrimci basın okurları cemiyeti"nin çekirdeğini oluşturdu. Cemiyet üç gruba ayrılıyordu, her grupta 30'u aşkın kişi vardı. Bu cemiyet üzerinden komünistler çalışmalarını yürütüyorlardı.

Parti'nin proleter belkemiğini güvence altına almak mutlak gereklidir. Fakat en ileri kapitalist ülkelerde dahi sorun bununla bitmez: Yoksul köylülükle, aydınlarla, kentin yoksullarıyla vs. bağ kurmayı bilen kadrolara ihtiyacımız var. Bu, köylü nüfusun ağır bastığı ülkelerde, özellikle Doğu ülkelerinde ve emperyalizm tarafından ezilen ulusların emekçi kitleleri arasında çalışmanın, kitlelerin sefaletini tanıyan, onları anlayan, onların anlayabileceği dilde konuşmayı bilen vs. kadrolar talep ettiği sömürgelerde daha da gereklidir. Böyle kadroların yetiştirilmesi yılmak bilmeyen, planlı bir çalışma gerektirir.

*

* *Bkz. Franz yoldaşın "Almanya Komünist Partisi'nde Parti İnşası ve Kitle Çalışması Sorunları" makalesi, "KE", No. 20, Yıl 1935.*

Ancak insanların çalışma içinde sistemli bir biçimde incelenmesi temelinde hangi fonksiyonerin yerini doldurduğu, hangisinin kendine teslim edilen meselenin hakkını verdiği tespit edilebilir ve bu temelde kadroların terfii sorunu doğru bir şekilde ele alınabilir. Fakat kadroların geliştirilmesi sorunu elbette ki salt mevcut aktivistlerin bir kademeden diğerine aktarılmasından ibaret olamaz. Kadroların geliştirilmesinde temel sorun kitlelerden, parti etrafında varolan veya parti tarafından yaratılmış olan her kitle örgütünden gelen yeni genç güçlerden yararlanma sorunudur. Tam da şimdi her yönden bize doğru yeni insanlar yönelmektedir. Parti, inisiyatif ve eylemlilik sergileyen ve kitlelerle bağı olan her dürüst ve enerjik işçiyi zamanında tespit etmek, bulup çıkarmak, örgüte katmak, ona belirli bir görev vermek ve gerekli bir sınama ve Bolşevik eğitim döneminden sonra, ona siyasi seviyesini itinayla yükselterek ilerleme konusunda yardım etmek, onu "bir bahçıvanın en sevdiği meyve ağacını büyüttüğü gibi" yetiştirmek zorundadır.

Bunu yaparken her bir insana beceriyle yaklaşmak, onun özgül niteliğini beceriyle kullanmak ve geliştirmek zorunludur. Grev sürecinde becerekli örgütleyici, kitlelere önder olduğu ortaya çıkan genç bir işçiye ya da kadın işçiye başka türlü yaklaşmak, olayların gelişmesi sürecinde komünistlerin haklı olduğuna ikna olan bir sosyal-demokrat işçiye veya fonksiyonere ise yine başka türlü yaklaşmak zorundayız. Parti'ye girmek istediğini açıklayan bir aydına başka yaklaşırız. Her bir durumda yeni güçleri sınama, asimile etme, kullanma ve geliştirme yöntemlerimiz değişik olacaktır. Ve legal koşullarda çalışan partiler ile illegal partilerin yaklaşımı da farklı olacaktır.

Burada eski ve yeni kadrolar sorunu ortaya çıkıyor. Cesaretle ve kararlılıkla yeni kadroların işe sokulması kesinlikle eski kadroların rolünün azaltılması anlamına gelmez. Ne var ki, tarihin keskin dönemeçlerinde eski kadroların belirli bir bölümü,

yeni görevlere ayak uyduramadıklarından tökezler, ama genelde eski kadrolar partinin özenle korunması gereken en değerli sermayesidir. Fakat eski kadroların özenle korunmasının yanı sıra yeni parti kadrolarının öne çıkartılması mutlaka zorunludur. Parti içindeki bir bölüm "eski"lerin yeni güçlerin partiye akmasını engellemesi hiç de ender değildir. Parti'nin kapısına yüzlerce işçi dayanmıştı ve onlar "araştırma" ya da "üyelik kartı kalmadığı" gerekçesiyle reddedildiler. Kastettiğimiz böylesi durumlar değildir. Yoldaşların kötü niyeti olmaksızın, "gizlilik" nedeniyle veya bir başka nedenle partiye girmeleri herhangi bir şekilde kendilerine sakıncalı göründüğü için yeni güçlere karşı koyduğu durumları kastediyoruz. İspanya Komünist Partisi'nde bölge komitesi önderlerinden birinin Parti'ye yeni güçlerin alınmasına karşı direndiği bir durum yaşandı. Yaklaşımının yanlışlığı ona gösterildiğinde bundan vazgeçti. Yugoslavya Komünist Partisi'nde bazı yerlerde yeni ile eski kadrolar arasında bir nevi mücadele sözkonusudur. Eski kadrolar yönetici kademelerdeki yerlerini sağlama almaya çalışmakta, gençler ise "eskiler"e karşı küçümser tavırlar içine girmektedir. Her ikisi de harekete zarar vermektedir ve aşılmak zorundadır. Ya da bir başka örnek. Almanya Komünist Partisi'nin bazı örgütlerinde Hitler rejiminin ilk döneminde bilindiği gibi Komünist Partisi'ne giren sosyaldemokrat işçilere karşı soğuk tavırlar ve onları "ikinci sınıf" komünist yapma isteği sözkonusuydu.

Bu alanda da her türlü katılık, sekter eğilim yokedilmelidir. Taktiğimizin hedefi milyonlarca kitleyi mücadeleye sevketmek ve onları kendi önderliğimizde ileri götürmektir. Birbirinden farklı nitelikteki tüm bu güçleri, yoluna çıkacak tüm engelleri aşan bir nehirde toplamak azami inisiyatif ve uyum sağlama yetisi gerektirir. Partilerimiz bu kitlelerin en iyi unsurlarını kendine katmadan, onlarla birlikte büyümeden, bu görevi çözemez. Fakat VII. Dünya Kongresi'nin çizdiği yol ile bu görev şimdi başarıyla çözülebilir.

Bu yolda emekçi insanlığın öğretmeni ve büyük önder V. İ. Lenin'in Mart 1905'te yazdıklarını izliyoruz:

> "Savaş dönemlerinde acemi erler doğrudan savaş faaliyeti içinde yetiştirilmek zorundadır. Yeni yetiştirme yöntemlerine cesaretle sarılın yoldaşlar! Cesaretle sürekli yeni taburlar oluşturun, onları mücadeleye sokun, işçi gençlik içinde daha fazla insan kazanma çalışması yürütün, [komitelerden işletme gruplarına dek, atölye derneklerinden öğrenci çevrelerine dek] Parti örgütlerinin eski alışılmış çevresini genişletin! Bilin ki, bu konudaki her gecikme sosyal-demokrasinin* düşmanlarına yarar, çünkü yeni akımlar derhal bir çıkar yol aramaktadır ve sosyal-demokrat bir nehir yatağı bulamadıklarında sosyal-demokrat olmayana akacaklardır."**

Yalnızca kadroların sistemli incelenmesi onların doğru bir şekilde dağıtılmasını sağlayabilir. Dimitrov yoldaşın gösterdiği gibi, hareketin ana halkalarında sağlam, kitlelerle bağ içinde olan, kitleler içinden çıkan, inisiyatif sahibi ve tutarlı insanlar olması gerekir. Böyle insanlar herşeyden önce yönetici organlarda gereklidir, böyle insanlar diğer tüm sorumlu kademelerde de olmalıdır. Bu teknik işler için de geçerlidir. Hiçbir şey parti tekniği denilen işin siyasi öneminin küçümsenmesinden, teknik iş için siyasi olarak gelişmemiş, ideolojik olarak çelikleşmemiş bir fonksiyonerin de ayrılabileceği anlayışı kadar tehlikeli olamaz.

Kadroların doğru yerleştirilmesi sorunu ***Parti çalışmasının tek tek halkalarının desantralizasyonu*** sorununa bağlıdır. Bu hem legal hem de illegal partiler açısından büyük öneme sahiptir. Bunu hem gizlilik ilkeleri hem de doğru görev dağılımı talep eder. Ama şimdiye kadar bir dizi partide çalışma öyle biçimlenmişti ki, çeşitli mekanizmalar birbiriyle bağ içindeydi ya da hat-

---

* *Bolşevik Parti'nin o dönemdeki adı RSDİP(B) idi. A.K*

** *Lenin, cilt VII, "Yeni Görevler ve Yeni Güçler", s. 208 ve devamı.*

ta bu mekanizmaların yönetimi bir tek kişiye, "uzman"a veriliyordu. Bunun parti içine sızan provokatörlere hangi imkânları sunduğu açıktır. Gizlilik açısından az deneyime sahip bir seksiyonumuzda şöyle bir olay oldu. Bir bölgede parti yayınının dağıtımı, merkezi kuryenin yayını tüm ilçe noktalarına dağıtması şeklinde örgütlenmişti. Bu kurye tutuklanıp sopalanınca herşeyi anlattı. Böylelikle çalışmanın yanlış örgütlenmesi sonucu ilçenin tüm yayın depoları açığa çıktı.

İnsanların doğru yerleştirilmesi sorunu parti örgütü içindeki güçlerin yerleştirilmesi sorununu aşmaktadır. İşe yarayacak her yerde güvenilir ve kararlı komünistlerin yeralması açısından kitle örgütlerimizde çalışan güçlerin de doğru yerleştirilmesi gereklidir. Bizim açımızdan önemli olan tüm pozisyonlara hakim olabilmek için yorulmaksızın çalışma, görevler ve bu görevlerin çözümünde gerekli yöntemler hakkında açıklık gereklidir.

Güçlerin doğru dağıtımı aynı zamanda kendilerine hangi konum verilirse verilsin her parti "bölümü"nün etrafında aktif sempatizanlar (güvenilir, partiye yakın insanlardan, geçici yol arkadaşlarına kadar) tutmayı bilmesi; sosyal-demokrat işçilerle ve diğer anti-faşist güçlerle bağ kurmayı bilmesi, mümkün olan her yerde salt sınıf düşmanına karşı eylem birliği oluşturmakla kalmayıp (birleşik cephe organları yaratarak) bu birliği örgütsel olarak da sağlamlaştırmayı bilmesi anlamına gelir. Etrafında militanlar toplama, yeni insanları, yeni güçleri etkisi altına alma ve eğitme yeteneği yoldaşlarımızın çalışmasını değerlendirmede tayin edici bir rol oynamalıdır. Diğer taraftan, kitle örgütlerinde ve özellikle sınıf düşmanının örgütlerinde çalışan yoldaşlar sistematik olarak desteklenmek, çalışmaları sürekli yönlendirilmek, hataları temelinde onlara doğrular öğretilmek, çelikleştirilmek ve gerçek Bolşevikler olarak yetiştirilmek zorundadır. Zorlu çalışma alanlarında onlar partinin desteğini hissetmelidirler.

Bu elbette parti çizgisinin uygulanmasında kendi inisiyatiflerini geliştirmemeleri anlamına gelmez.

Kadroların doğru dağıtımı sorununda nihayet (Dimitrov yoldaşın konuşmasında özellikle vurguladığı) ***kadroların korunması*** sorununa geliyoruz. Acil durumlarda belirli kadroları geri çekip yedeğe almayı ve onların yerine yenilerini koymayı bilmeliyiz. Bu gizlilik bakış açısından ve çoğu kez ideolojik seviyelerinin yükseltilmesi açısından da gereklidir. İnsanların bu şekilde cephe gerisine veya bir bölgeden bir başka bölgeye atanması büyük önemdedir. Lenin'in Gusev'e mektubunda şunu vurgulaması boşuna değildir.

> "Kendi tecrübemden ve bir dizi yoldaşın tecrübesinden, bir devrimci için en zor şeyin tehlikeli bir yeri ***zamanında*** terketmek olduğunu biliyorum."*

Kadroların korunması, gizlilik ilkeleri, provokatörlere karşı mücadele, sorgulamada ve mahkemede tutum, hapishanelerden ve temerküz kamplarından kurtarılan yoldaşların kullanımı konusu özel olarak ele alınmak zorundadır. Bu kategoriye ilişkin sorunlara burada değinmeyeceğiz. Burada sadece, kadro politikasının bu alanının önemini seksiyonlarımızın giderek artan ölçüde kavramaya başladıklarını tespit etmek istiyoruz. Son dönemde (VII. Dünya Kongresi'nden sonra) illegal partilerimizden bazıları gizlilik sorununa ciddi bir şekilde eğildiler. Bu partilerden biri, özel bir MK kararında sorunun muazzam önemini vurguluyor ve doğru olarak gizlilik kurallarının çiğnenmesinin salt sözkonusu yoldaşları değil, Parti'nin bütün kitle çalışmasını tehlikeye atacağına işaret ediyor.

Kadroların incelenmesi, yeni, öne çıkan güçlerin incelenmesi uzun süreli ve çok çaba gerektiren bir iştir. İnsanları inceleyip, her insanda özel olan şeyi, güçlü olan yönü ortaya çıkar-

* *Lenin, Cilt 28, s. 465, Rusça.*

mak gerekir. Ancak böyle bir inceleme kadroların ***doğru kullanımını*** sağlar. Yalnızca yönetim her militanın özel niteliğini bulup çıkarmayı, ona yeteneklerine en uygun görevler vermeyi bildiğinde ve işte bu şekilde doğru seçilmiş işler içinde Parti işçileri yetişir. Diğer türlü ama, bir insana kendi gücünü aşan ve altından kalkamadığı işler verildiğinde, en sadık yoldaşlar dahi hayal kırıklığına uğrayabilir ve demoralize edilebilir.

Kadroların doğru kullanımı ***kolektif yönetim*** sorunuyla yakından ilişkilidir. Kolektif yönetim yöneticinin tüm yönetimi kendi elinde tutmadığı, bilakis (işlevleri dağıtarak ve böylelikle belirli bir yönetici çekirdek yaratarak) tüm yoldaşları bu çalışmaya çektiği bir yönetim anlamına gelir. İllegalite şartlarında elbette şu ya da bu örgütte böyle bir yönetici çekirdeğin uzun zaman kalmaması, şu ya da bu yoldaşın açığa çıkmasıyla şurada ya da burada kolektifliğin bozulması mümkündür, buna rağmen ama çalışmanın doğru inşasıyla, görevlerin doğru dağıtımıyla belirli yeteneklerin, belirli çalışma yöntemlerinin yaratılması ve sağlamlaştırılması örgütün en ağır şartlar altında dahi başarılı olmasını mümkün kılar.

Bunun bizde pek iyi olmadığına dair tüm seksiyonlarımız sayısız örnek verebilir. Çok sayıda yoldaşımız o kadar fazla sorumlulukla yüklüdür ki, hiçbirini tam yerine getirememektedir. Halbuki, bu işlerin önemli bir bölümü başka yoldaşlara verilse, işler daha iyi yürütülebilir ve bu çalışma içinde yeni insanlar yetiştirilebilir. Almanya'nın bir kentinde örneğin, bütün bölgenin çalışmasından sorumlu bir önder yoldaş son döneme kadar hem illegal toplantıları örgütlüyor, hem bağlantı görevini yürütüyor ve hem de yayın dağıtımı görevini yönetiyordu. Böyle bir çalışma tarzının gizlilik açısından tamamen sakıncalı olması bir yana, böyle bir yoldaşın siyasi yönlendirmeyi yapamayacak ve herhangi bir yönetici çekirdeği etrafında toparlayıp eğitemeyecek durumda olduğu açıktır.

Gerçek bir operatif yönetimi ancak Parti örgütünün çalışmasının sistematik ve sürekli gözetlenmesi, ancak uygulamanın denetlenmesi garantiler. Ve yine: Böyle bir yönetim olmadığında, uygulamanın denetimi olmadığında, ortaya çıkan hatalar derhal sistematik ve dikkatli bir şekilde düzeltilmediğinde, kadroların büyümesi de güçlü bir şekilde engellenmiş olur.

Paris parti örgütünün yaşamından iki örnek verelim.

Paris'in bir alt bölgesine bütün bir yıl boyunca bir kez dahi bölge yöneticisi uğramamıştı. Bölge yönetiminin sekreteri bu alt bölgeye hiç gitmemişti. Hücrelerin çalışmaları tamamen başıboş bırakılmıştı. En küçük eleştiri çabasının en ağır ceza yağmuruyla cevaplandırıldığı Barbé-Celar dönemini anımsayan alt organlar eleştiri getirmekten korkuyorlardı. Yeni bölge yönetimi parti içi çalışmanın yöntemleri ve özeleştiri sorunlarına el atınca durum hızla düzelmeye başladı. Parti örgütü bu bölgede üye sayısını iki katına çıkardı, üye sayısının iniş-çıkışı nerdeyse tamamen bertaraf edildi.

Paris'in bir başka bölgesinde bölge yönetiminin kötü çalışmasının ortaya çıkarılmasını bizzat alt organlar ele aldılar. MK meseleyi araştırdığında bölge yönetiminin büyük çoğunlukla işçi kitlelerinden kopuk, proleter olmayan, deklase unsurlardan oluştuğu ortaya çıktı. Bu kişilerden bazıları uzaklaştırıldıktan sonra çalışmalar gözle görülür biçimde düzeldi. Sözkonusu olayda örgütlerin çalışmasının denetlenmesi, proleter olmayan, yabancı unsurlardan arınmaya hizmet etti.

Bu iki örnek, özeleştirinin muazzam önemine işaret etmektedir. ***Stalin*** yoldaş "gerçek Parti kadrolarının ve gerçek Parti önderlerinin ancak özeleştiri" ile kazanılacağını daima vurguladı.*

* *Stalin, "Leninizmin Sorunları", s. 9, 10. baskı, Rusça.*

Fransa Komünist Partisi'nde Barbé-Celar grubu, İspanya Komünist Partisi'nde Adame-Bulekas-Trilla grubu, Macaristan Komünist Partisi'nde Sas-Barna provokatör grubu gibi gruplar tam da bu nedenle her türlü araçla özeleştiriyi bastırmış ve parti içi demokrasiyi sabote etmişlerdir. Örneğin Barbé, açıklamalarının birinde (1931 yılında) şunu teslim etmek zorunda kalmıştır:

> "Hücre tarafından seçilmiş ya da önerilmiş bir tek hücre sekreterimiz dahi yok. İlçe ve de vilayetlerde de durum aynı. Bilakis tam tersini yapıyoruz: Yukarıdan aşağıya yönetim inşa ediyoruz. Bu yoldaşlara tabii ki inisiyatif geliştirme ve yükselme imkânını tanımıyor. Bizde düzenli aralıklarla terfi ettirme geleneği artık yok."

*

Bize herşeyden önce ***işçi sınıfının davasına sımsıkı bağlı,*** her şart altında Parti'ye sadık, mücadelelerde sınanmış ve sınıf düşmanının karşısında sabırlı insanlar gerek. Böylesi kadrolar büyüyor ve çoğalıyor. Bütün ülkelerde genç Partili yoldaş kuşağı ve genç komünistler Leipzig mahkemesinin galibi yiğit Dimitrov yoldaşın örneği, Thälmann, Rákosi örneği, Çan Kay-Şek'in işkencede öldürdüğü Çin halkının kahraman evladı Fan Dsi-min örneği temelinde eğitilmektedir. Yetişen bu kadrolar mağlup edilemez.

Bize, ***mücadele hatlarının daima en önünde gitmeyi bilen, her duruma uyum sağlayan ve her türlü silahı kullanmayı ve onu duruma göre değiştirmeyi bilen*** insanlar gerek. Yoldaşımız bugün işçileri coşturan bir ajitatör ise, yarın şartlar gerektirdiğinde en koyu illegaliteye çekilip Parti çalışmasını oradan yönetebilmeli, öbür gün yeni şartlar altında kitlelere silahlı ayaklanmada, kapitalizme karşı hücum hareketinde önderlik edebilmelidir. O katı illegal çalışma ile her türlü legal çalışma imkânından sonuna kadar yararlanmayı birleştirebilmelidir.

Bu ama, ***kitlelerle en sıkı bağ içinde olan*** insanlara ihtiyacımız olduğu anlamına gelir. Kitlenin ruh halini kavrayan, onlar arasında çalışan, onların ihtiyaçlarını hisseden, onlarla onların anladığı dilde konuşan gerçek işçi önderlerine ihtiyacımız var. İngiltere'de kısa süre önce yapılan seçim kampanyası boyunca İngiltere Komünist Partisi'nin İngiliz parlamentosuna seçilen ilk adayı Gallacher yoldaş tarafından yazılan çağrılar böyle basit, kitlelerce anlaşılır dile örnek olarak verilebilir.

Bize inisiyatif sahibi, ***mücadelenin en zor şartlarında dahi yönünü kendi tayin edebilecek*** insanlar gerek. Sıcak kitle mücadelesinde elbette ki Parti örgütleri arasındaki normal bağlantılar kopacaktır. Bize, merkezi yönetimden koptuklarında, en zor soruları dahi çözebilecek, sorumluluktan çekinmeksizin serinkanlılıkla karar alabilecek insanlar gerek. Bize, verilen kararı uygulamada sağlam iradeye sahip insanlar gerek. Bize, yenilgi anlarında bozuntuya uğramayan ve başarılar karşısında zafer sarhoşu olmayan önderler gerek.

> Stalin yoldaşın öğrettiği gibi, "Gerçek devrimci Parti kadrolarının yaratılması ve gerçek devrimci önderlerin seçilmesi için mücadeleyi güçlendirmek" zorundayız. "Bunlar, mücadeleye giren ve kendisiyle birlikte proletaryayı sürükleyebilen, kendini rüzgâra ve paniğe kaptırmayan, bilakis rüzgâra karşı yelken tutan insanlar olmak zorundadır."*

Altın sözler, altın kurallar. Ne var ki, görüldüğü kadarıyla Çekoslovakya Komünist Partisi tarafından yeterince dikkatli bir biçimde okunmamış ve her ihtimalde uygulanmamıştır. Bu nedenle sorumluluk gerektiren kademelere böylesi Budin'ler yerleşebildiler. Bazı yoldaşlar elimizde insan yok, diyor. Bu doğru değil! Onbinlerce sadık, fedakâr işçi fonksiyoneri olan bir proletarya partisinin nasıl insanı olmaz? Doğrusu şudur: İnsanları

* *Stalin, Birleşik Devletler Komünist Partisi'ndeki Sağ Fraksiyon Üzerine, "Bolşevik" 1930, sayı 1, Rusça.*

bulmak, onları tanımak, eğitmek ve terfi ettirmek için gerekeni yapmadık, büyüyüp yetişmeleri için onlara yardım edip bakmadık. Doğrusu şudur: Budin'lerin yerleşip yayılmalarına izin verdiğimiz için, proleter, gerçekten devrimci kadrolara yeterince yer kalmadı ve bunlar yeterince büyüyemedi. Ve teslim edelim: İyi, Bolşevik kadro politikası gütseydik, Parti politikasında oportünist hatalardan kaçınabilirdik.

Son aylardaki oportünist hatalar Parti içi ve çevresindeki havayı şüphesiz kirletmiştir. Parti'nin devrimci tabelasını kirletmeye, kitleler nezdinde onu küçük düşürmeye çalışan ve çalışacak olan sınıf düşmanına şüphesiz küçük parmağımız kaptırılmıştır. Ancak sınıf düşmanının o hesabı suya düşecektir.

Parti, Komünist Enternasyonal'in ve Dimitrov yoldaşın önderliği altında, hataları bulacak, onları düzeltecek, bu hataları kirli amaçları için kullanmak isteyenleri susturacaktır. Parti çizgisine KE VII. Kongresi'nin ruhu doğrultusunda yön verecek ve yeni coşkuyla, berrak bakışla Çekoslovakya'da işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleştirilmesi mücadelesine atılacaktır.

Bugün eğer kendi hatalarımızı eleştiriyorsak, Parti'nin nerede yanlış adımlar atmış olduğunu tüm işçi sınıfının yüzüne karşı ortaya koyuyorsak, bunu mücadelenin zaferi çıkarına; tüm işçi sınıfının davası çıkarına yapıyoruz. Çalışan ve mücadele eden, hata yapar. Yalnızca burjuvaziye hizmet edenlerin ilerledikleri yol kolaydır: sonuna dek burjuvaziye hizmet. Tek tek insanlar, Parti ve sınıf hatalardan öğrenir. Ne ki, hataları bilince çıkarmak, nedenlerini kavramak ve aynı hataya bir daha düşmemek için gelecek için sonuçlar çıkarmak gereklidir. Parti çizgisine mücadele içinde yön verir. Yapılan hataların düzeltilmesinin özü tam da budur.

800.000 işsiz; işletmelerde işçilerin sefil durumu; köylülüğün ve küçük üreticinin sefaleti; faşist gericiliğin yeni darbeleri;

hükümet sosyalistlerinin gericilik karşısında teslimiyeti — tüm bunlar tüm proleter, gerçek anti-faşist güçlerin ortak mücadelesini gerektirmektedir. Bu anti-faşist ve anti-kapitalist mücadele cephesini engelleyen tüm yanlışları taktiğimizden temizliyoruz. Parti içinde ve dışında daha şimdiden serin bir rüzgar esmektedir. Bu iyidir. Parti içi ve dışında çok, bir çok yoldaş rahatlayıp nefes alacaktır. Ve VII. Parti Kongresi Dimitrov'un damgasını taşıyacaktır!

ISBN 975 - 7349 - 59 - 3

inter
yayınları